

ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๑

ครั้งที่ ๗

(สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันพุธที่ ๒๗ เดือนสิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

สำนักกรรมการประชุมและตัวเลข สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมการตรวจแล้ว วันที่ ๑๘ เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๑

สภารับรองในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒

ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๔ เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๒

สารบัญ
รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๑
ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันพุธที่ ๒๗ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑
ณ ตึกรัฐสภา

เรื่องหารือ

หน้า

ผู้อภิปราย

- นายนริศ ขำนุรักษ์	๑
- นายทวีวัฒน์ ฤทธิฤกษ์	๒
- นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ	๒
- นายสุรพงษ์ ไตวิจักษณ์ชัยกุล	๓
- นายนิพิฐ อินทรสมบัติ	๕
- นายปวีณ แซ่จิ่ง	๖
- นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ	๘

ระเบียบวาระที่ ๑ กระทุ้งถาม

ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานแจ้งต่อที่ประชุม

๒.๑ รับทราบเรื่องประธานสภาผู้แทนราษฎร อนุญาตให้ คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหาการบังคับใช้ เพื่อการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช ๒๕๕๐ ขยายเวลา การพิจารณาศึกษาเรื่องดังกล่าวออกไปอีก ๓๐ วัน ตามข้อบังคับการประชุมฯ ข้อ ๙๘ วรรคสอง

ผู้อภิปราย

- นางผุสดี ตามไท	๙
- นายพิษณุ หัตถสงเคราะห์	๑๐

- นายนริศ ชำนาญรักษ์	๑๐
- นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง	๑๑
- นายเอกพจน์ ปานแย้ม	๑๕
- นายไพจิต ศรีวรขาน	๑๖
- นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ	๑๗
- นายพีรพันธุ์ พาลุสุข	๑๙
- นายนิพนธ์ วิเศษฐยทธศาสตร์	๒๓
- นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์	๒๓
- นายทิวา เงินยวง	๒๖
- นายสุนัย จุลพงศธร	๒๘
๒.๒ รับทราบเรื่องประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้อนุญาต ให้นำเรื่องขออนุญาตสภาผู้แทนราษฎรเพื่อพิจารณาคดีอาญานายการุณ ไชสกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในระหว่างสมัยประชุมออกจากระเบียบวาระการประชุม ตามข้อบังคับการประชุมฯ ข้อ ๑๗๙ วรรคสอง	๓๐
<u>ผู้อภิปราย</u>	
- นายสมบุญ อภัยเวียนกุล	๓๑
- นายการุณ ไชสกุล	๓๒, ๓๔
- นายวิรัตน์ กัลยาศิริ	๓๓
๒.๓ รับทราบการประกาศผลการเลือกตั้งสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรแทนตำแหน่งที่ว่าง	๓๔
<u>เรื่องที่ประชุมมีมติให้เลื่อนขึ้นมาพิจารณาก่อน</u>	
- ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย วิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. (ศาลรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)	๓๗

ผู้อภิปราย

- นายพิษณุ หัตถสงเคราะห์	๓๘, ๔๒, ๔๕
- นายไพบูรณ์ วราหะไพฑูรย์	๓๘
- นายชูศักดิ์ ศิรินิล	๔๒
- นางสาวพิมพ์ภัทรา วิชัยกุล	๔๓
- นายสิริพงศ์ อังคสกุลเกียรติ	๔๔
- นางจิตรวรรณ หวังศุภกิจโกศล	๔๔
- นางวรศุณี สุวรรณปริสุทธ์	๔๔
- นายวิทยา บุรณศิริ	๔๗
- นายพีรพันธุ์ พาลุสุข	๔๗
- นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย	๔๘

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

๔.๑ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย	๕๐
--	----

วิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ผู้อภิปราย

- นายธนา ชีรวินิจ	๕๑, ๕๕, ๘๔, ๘๗, ๑๔๗
- นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย	๕๑
- นายสุชุมพงศ์ ใจนคำ	๕๓, ๖๓, ๘๖, ๘๘, ๑๑๕, ๑๒๘, ๑๕๑, ๑๕๘, ๑๖๓, ๑๘๗
- นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค	๕๖, ๖๖, ๗๗, ๘๘, ๑๒๔, ๑๒๘
- นายนคร มาฉิม	๖๖, ๑๑๙
- นายวรรณชัย บุญบำรุง	๗๒, ๑๕๒
- นายจุมพฏ บุญใหญ่	๗๖, ๑๖๓, ๑๘๗

หน้า

- นายสุนัย จุลพงศธร	๘๑, ๙๐, ๙๗, ๑๐๓, ๑๐๕, ๑๐๖, ๑๐๙, ๑๑๒, ๑๑๖, ๑๖๐, ๑๖๙
- นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ	๙๕, ๑๖๖, ๑๗๐, ๑๗๔, ๑๗๗
- นายพิเชษฐ เชื้อเมืองพาน	๙๖
- นายอลิ มะหะมัดยั้งกี	๑๐๑, ๑๐๔
- นายรักเกียรติ วัฒนพงษ์	๑๐๗, ๑๒๗, ๑๓๗, ๑๗๒, ๑๗๒
- นายเกรียงชัย จิงจตุรพิธ	๑๐๙, ๑๔๖
- นายวิรัตน์ กัลยาศิริ	๑๑๗, ๑๒๓, ๑๔๑, ๑๗๖
- นายพุมิพงศ์ สงวนวงศ์ชัย	๑๑๗
- นายสุชาย ศรีสุรพล	๑๑๗
- นายชวลิต วิชยสุทธิ์	๑๑๙
- นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ	๑๒๓, ๑๘๐, ๑๘๓, ๑๘๖
- นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์	๑๒๙, ๑๓๙
- นายสงวน พงษ์มณี	๑๓๔, ๑๘๖
- พลตำรวจเอก วิรุฬห์ ฟื้นแสน	๑๔๓, ๑๖๐
- นายทศพล เพ็งส้ม	๑๔๘
- นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง	๑๔๙, ๑๖๓
- นายชลอนาน ศรีแก้ว	๑๕๔
- นายสาธิต ปิตุเตชะ	๑๘๐, ๑๘๕
- นายวรงค์ เดชกิจวิกรม	๑๘๒, ๑๘๖
- นายชำนาญ คักดิเศรษฐ์	๑๙๐

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๑
ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันพุธที่ ๒๗ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๔๕๕ คน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านสมาชิกที่เคารพ วันนี้มีผู้เซ็นชื่อครบองค์ประชุมแล้วนะครับ กระผมขอดำเนินการเปิดประชุม แต่ก่อนที่จะดำเนินการเปิดประชุม ผมขอให้เวลาท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติตามข้อ ๑๗ เพื่อปรึกษาหารือสัก ๑๐ นาทีหรือ ๑๕ นาที เพื่อให้ท่านทั้งหลายได้มีอะไรที่จะบอกกล่าวกับสภาเพื่อให้รัฐบาลได้รับทราบ เชิญคุณนริศ

นายนริศ ชำนาญกุล (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นริศ ชำนาญกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ ผมขออนุญาตหารือท่านประธานเพื่อให้ท่านประธานได้มีหนังสือไปยังรัฐบาลว่าในพื้นที่เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อยอยู่ในอำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง อยู่ในบริเวณทะเลสาบ ผมได้รับแจ้งจากราษฎรว่าในขณะนี้มียักษ์ (Backhoe) ลงไปขุดเพื่อปลูกปาล์มน้ำมันเป็นการบุกรุกที่สาธารณะ เป็นการบุกรุกที่ป่าสงวนนะครับ และเข้าใจว่าเกินกำลังหน่วยงานเล็ก ๆ ที่ดูแลอยู่ในขณะนี้ เพราะทราบว่ารถจำนวน ๗ คัน และก็ค้ำของนายทุนใหญ่ลงไปขุดนะครับ จึงขออนุญาตให้รัฐบาลเข้าลงไปดูพื้นที่นี้และดำเนินคดีตามกฎหมายโดยเร่งด่วนท่านประธานครับ กราบขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบคุณครับ เชิญคุณทวีวัฒน์ ฤทธิ์ฤทัย เอาสั้น ๆ เนื่อ ๆ เชิญครับ

นายทวีวัฒน์ ฤทธิฤกษ์ (สกลนคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ทวีวัฒน์ ฤทธิฤกษ์ จังหวัดสกลนคร พรรคพลังประชาชน เขตเลือกตั้งที่ ๑ เนื่องจากว่า ประปาจังหวัดสกลนครนั้นได้สูบน้ำประปาจากหนองหาน สกลนคร ขึ้นมาเป็นน้ำดิบ มาทำน้ำประปา ได้ต่อท่อมาถึงหนองหาน ต่อมาขึ้นการประปาอยากจะใช้พื้นที่บริเวณ ข้างวังปลาสำหรับทำบ่อพักน้ำขึ้นมาทำน้ำประปา แต่ปรากฏว่าทางกรมประมงไม่เห็นด้วย เพราะฉะนั้นผมว่าเรื่องนี้ควรให้ทั้งสองกรมนี้ได้พิจารณาร่วมกัน เป็นประโยชน์แก่พี่น้อง ชาวสกลนครในการทำประปา กรมประมงไม่น่าจะขัดข้องครับ ขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอขอบคุณครับ เชิญ คุณประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ ครับ

นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ (ยะลา) : กราบเรียนท่านประธานสภา ที่เคารพครับ กระผม นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัด ยะลา พรรคประชาธิปัตย์ ผมจะหารือท่านประธานเกี่ยวกับเรื่องระเบียบวาระการประชุม ครับ เมื่อสัปดาห์ที่แล้วท่านประธานไม่อยู่ ท่านรองอภิวันท์ทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม มีเรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ข้อที่ ๒.๑ รับทราบเรื่องวุฒิสภาได้รับทราบเรื่อง ร้องเรียนในการจัดซื้อที่ดินเทศบาลนครยะลา เป็นเรื่องรับทราบ ที่นี้ท่านรองประธาน บอกว่าจะบรรจุเป็นวาระเพื่อเป็นเรื่องรายละเอียดให้พิจารณาในสัปดาห์นี้ แต่ปรากฏว่า เมื่อมาดูระเบียบวาระในสัปดาห์นี้ไม่มี จึงเรียนถามท่านประธานว่าเพราะอะไรครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : จะได้เรียนถามผู้บรรจุ ระเบียบวาระต่อไปนะครับ เรียนเชิญ คุณสุรพงษ์ ไตวิจักษณ์ชัยกุล เชียงใหม่ ครับ

นายสุรพงษ์ ไตวิจักษณ์ชัยกุล (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผม นายสุรพงษ์ ไตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ พรรคพลังประชาชน ผมอยากจะหารือท่านประธานเรื่องทีกลุ่มพันธมิตรไปยึดทำเนียบรัฐบาล และขณะนี้ได้มีหมายจับ ๙ คนที่เป็นแกนนำ ก็ปรากฏว่ามี ส.ส .ของสภาเรา ๑ ท่านถูกหมายจับด้วย ผมก็ไม่สบายใจ เนื่องจากเมื่อประมาณ ๒ อาทิตย์ที่ผ่านมา เราได้พูดถึงเอกสิทธิ์ที่จะคุ้มครอง ส.ส .ซึ่งเราไม่เคยส่งตัว ส.ส .ไปชี้แจงหรือไปให้ตำรวจจับกุมนะครับ แต่เหตุการณ์นี้ผมคิดว่าวันนี้สภาแห่งนี้คงจะปกป้อง ส.ส .ไม่ได้แล้วครับ เพราะว่า ส.ส .ท่านนั้นได้ทำการนอกสภา

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านสุรพงษ์ครับ เรื่องยังไม่ได้สู่สภาเลย ยังไม่มีใครร้องขอมา ผมว่าเรื่องนี้เอาไว้ให้มีเรื่องมาถึงสภา เราบรรจุเข้าระเบียบวาระแล้วค่อยพูดกันดีไหม

นายสุรพงษ์ ไตวิจักษณ์ชัยกุล (เชียงใหม่) : ครับ ผมพูดเผื่อไว้ก่อน แต่ไม่เป็นไรครับท่านประธาน เรื่องที่พันธมิตรไปยึดทำเนียบรัฐบาลและปรากฏว่ามีพรรคการเมืองได้พยายามที่จะออกแถลงการณ์ ดูเหมือนว่าท่านนายกรัฐมนตรีที่ได้ประกาศไปเมื่อวานตอนบ่ายสามโมงสร้างความแตกแยกอย่างโน้นอย่างนี้ ผมคิดว่าวันนี้สังคมไทยควรจะดำเนินไปตามความเป็นจริง ไม่ใช่เอาแต่สร้างภาพเหมือนกับใช้สำนวน ใช้โวหารดึงเหตุการณ์ต่าง ๆ มาทำลายความสามัคคี ความสมานฉันท์ในประเทศ ผมคิดว่าเป็นสิ่งไม่ถูกต้องครับ วันนี้แกนนำของกลุ่มพันธมิตรท่านเป็น ส.ส .ในสภาของเรา หลายครั้งไปขึ้นเวทีที่สะพานมัฆวานรังสรรค์

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมเรียนแล้วครับว่าเรื่องยังไม่เข้า อย่าพูดถึงเรื่องพวกเราเลย หยุดก่อนเถอะครับ เอาเรื่องอื่นดีกว่า เรื่องที่มีความจำเป็นของพี่น้องประชาชน เรื่องนี้เขารู้กันทั่ว ๆ ไปแล้วครับ ผมขอความกรุณาเถอะครับ

นายสุรพงษ์ ไตวิจักษณ์ชัยกุล (เชียงใหม่) : ท่านประธาน คืออย่างนี้ครับ เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่ง เพราะว่าเศรษฐกิจของประเทศชาติเสียหาย ด้วยการประท้วงทำให้ต่างชาติเข้าใจผิด บ้านเมืองเสียหายมามากแล้วครับ ถ้าวันนี้ผมไม่ลุกขึ้นมาหารือกับท่านประธาน ประชาชนก็จะไม่รับรู้ว่าคุณความเสียหายเหล่านั้นเกิดได้อย่างไร

ความสามัคคีในประเทศนั้นจะเกิดขึ้นได้อย่างไร การดำเนินการของพันธมิตรผดกฏหมาย ถือว่าล้มล้างระบอบประชาธิปไตยนะครับท่านประธาน อันนี้เป็นสิ่งสำคัญ เพราะรัฐสภาแห่งนี้มี ส.ส . ที่มาจากการเลือกตั้ง มีระบอบประชาธิปไตยที่สมบูรณ์แบบ ถึงแม้รัฐธรรมนูญจะเขียนไม่ค่อยดีเท่าไรนัก แต่ประชาชนหวังพึ่ง ส.ส . ในสภาแห่งนี้ครับ ท่านประธาน เพราะฉะนั้นผมขออนุญาตพูดต่ออีกสักเล็กน้อยครับ พรรคการเมืองที่มี ส.ส . ออกไปดำเนินการบนท้องถนนโดยไม่ดูแลสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของตนเองเลย นั้น ผมถือว่าละเลยเป็นอย่างยิ่งที่ปล่อยให้เหตุการณ์เช่นนั้นเกิดขึ้น จะบอกว่าไม่รู้ที่ ส.ส . นั้นทำอย่างไร ดำเนินการอย่างไร เป็นไปไม่ได้หรอกครับ เพราะ ส.ส . ท่านนั้นไปเป็นแกนนำในกลุ่มพันธมิตร จะไม่เล่าความจริงให้หัวหน้าพรรคที่ตนเองสังกัดได้ทราบได้อย่างไร มีแต่หัวหน้าพรรคนั้นปิดหูปิดตาตนเองไม่ยอมรับความจริงแค่นั้นครับท่านประธาน ผมขอหารือท่านประธานแค่นี้ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญคุณสุวโรช พะลัง ครับ
คุณสุวโรช พะลัง ไม่พูดใช่ไหมครับ คุณไม่พูด ให้คุณนิพิฐู เพราะคุณนิพิฐูไม่ได้ยกมือ
ผมก็เลยต้องเอาคุณก่อน คุณมอบหมายนะครับ ไม่ใช่ผมมอบหมาย ถ้าอย่างนั้น
คุณนิพิฐูช่วยกรุณานั่งลงด้วยยกมือ ช่วยกรุณานั่งลงก่อน แล้วก็ลบชื่อคุณสุวโรชออก
เชิญคุณนิพิฐูครับ

นายสุวโรช พะลัง (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ ผมยังเป็น ส.ส .อยู่
นะครับ ลบชื่อผมได้อย่างไร

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ลบออกจากป้าย

นายสุวโรช พะลัง (แบบสัดส่วน) : พูดให้ชัดครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ไม่ใช่ลบจากทำเนียบ ส.ส .
ครับ ขอประทานอภัยครับ

นายนิพิฐู อินทรสมบัติ (พัทลุง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
กระผม นิพิฐู อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์
ผมกราบเรียนท่านประธานว่าที่เพื่อนสมาชิกได้กรุณาพูดถึงพรรคการเมืองไปเมื่อสักครู่
ผมเข้าใจว่าท่านกำลังพูดถึงพรรคประชาธิปัตย์ ขออนุญาตเอ่ยนามครับ ท่านดอกเตอร์
สุรพงษ์ ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดเชียงใหม่ ความจริงผมไม่ควรที่จะลุกขึ้นมาเพื่อชี้แจง
และตอบโต้ดอกเตอร์สุรพงษ์ ไตวิจักษณ์ชัยกุล แต่ประการใดท่านประธานครับ เพราะว่า
ผมก็รู้จักท่านมานาน แล้วก็มีความสัมพันธ์นอกเหนือจากการเป็นผู้แทนราษฎรด้วยกันใน
สภาแห่งนี้ด้วยครับ ซึ่งความเป็นไปความเป็นมาในพรรคประชาธิปัตย์เรามีกฎเกณฑ์
กติกากอย่างใด ผมคิดว่าดอกเตอร์สุรพงษ์เป็นคนที่รู้พรรคประชาธิปัตย์ดีที่สุด เพราะท่าน
เคยอยู่ในพรรคประชาธิปัตย์ แต่ผมกราบเรียนว่าในครั้งหนึ่ง จำเป็นต้องบอกท่านประธาน
เพื่อความชัดเจนครับว่า ครั้งหนึ่งในสมัยที่ท่านดอกเตอร์สุรพงษ์ ขออภัยเอ่ยนาม ยังสังกัด
อยู่พรรคประชาธิปัตย์ ท่านละครับเป็นคนที่ถูก บริษัท เอไอเอส (AIS) ฟ้องหมิ่นประมาท
ผมหมายถึงว่าท่านอดีตนายกรัฐมนตรีทักษิณเป็นคนฟ้องดอกเตอร์สุรพงษ์ ผ่านทาง
บริษัท เอไอเอส แต่วันนั้นท่านอยู่ตรงข้ามกับดอกเตอร์ทักษิณ ชินวัตร อย่างรุนแรงมาก
ครับ ผมพูดแค่นี้ครับ เพราะว่าผมก็เป็นทนายความเหมือนกับท่านในขณะนั้น เพราะสิ่งที่

ท่านพาดพิงถึงพรรคประชาธิปัตย์ว่า พรรคประชาธิปัตย์ปกป้องสมาชิกของเราที่ออกไปทำอย่างนั้น ผมคิดว่าท่านกำลังบิดเบือนข้อเท็จจริง แล้วผมกราบเรียนท่านประธานในสภาแห่งนี้ครับ เพื่อนสมาชิกโดยเฉพาะหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ก็เคยกราบเรียนกับเพื่อนสมาชิกในสภาแห่งนี้มาหลายครั้งแล้วว่า สำหรับอาจารย์สมเกียรติ พงษ์ไพบูลย์ นั้นมันมีข้อยกเว้นและเป็นมติของพรรคว่า อาจารย์สมเกียรติ พงษ์ไพบูลย์ อยู่ในกลุ่มแกนนำพันธมิตรมาตลอด และเป็นสิทธิของท่านที่จะทำอย่างนั้น นอกเหนือจากนั้นแล้วผมกราบเรียนท่านประธานอีกครั้งหนึ่งครับ พรรคประชาธิปัตย์ไม่เคยสนับสนุนให้พวกเราขึ้นเวทีพันธมิตรแต่ประการใด ยกเว้นอาจารย์สมเกียรติ พงษ์ไพบูลย์ เท่านั้นเองครับ ผมกราบเรียนท่านประธานอีกสักครั้งหนึ่งครับว่า ทั้งหมดท่านอย่าไปมองดูที่ปลายนะครับ ต้องดูที่เหตุด้วย ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาอันรัฐบาลได้กระทำอย่างไรบ้าง จึงเป็นเหตุให้มีการประท้วงอย่างรุนแรงในประเทศในขณะนี้ ดูจากสาเหตุด้วยครับ ก่อนที่จะมาบอกว่า การกระทำของเพื่อนสมาชิกจากพรรคประชาธิปัตย์ทำความเสียหายให้กับบ้านเมือง ผมกราบเรียนท่านประธานว่าถ้าพรรคประชาธิปัตย์ สมาชิกคนใดคนหนึ่งทำความเสียหายให้กับบ้านเมืองนี้พรรคประชาธิปัตย์ไม่เคยปกป้องครับ ท่านประธานคงจะจำได้ครับ ครั้งหนึ่งเมื่อสองสามอาทิตย์ที่ผ่านมาอันมีคนในนี้ขอตัวอาจารย์สมเกียรติ พงษ์ไพบูลย์ ไปดำเนินคดี และอาจารย์สมเกียรติเป็นคนลุกขึ้นยืนต่อสภาแห่งนี้ว่าไม่ขอรับเอกสิทธิ์คุ้มครองแต่ประการใด ผมกราบเรียนอีกครั้งหนึ่งครับ ถ้าสมาชิกของพรรคกระทำความผิด เรายินดีให้ดำเนินการตามกฎหมาย ไม่ขอเอกสิทธิ์แต่ประการใดครับ
ขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอขอบคุณครับ เชิญคุณปวีณ แซ่จิ่ง ครับ

นายปวีณ แซ่จิ่ง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ปวีณ แซ่จิ่ง พลังประชาชน เขตเลือกตั้งที่ ๑ จังหวัดศรีสะเกษ ขออนุญาตหารือท่านประธานและฝากปัญหาถึงรัฐบาล

เรื่องที่ ๑ เรื่องภาวะฝนแล้งที่เกิดขึ้นในภาคอีสานเกือบทั่วไป ได้ทราบว่ารัฐบาลได้พยายามทำฝนเทียม ปฏิบัติการฝนเทียมแล้ว แต่ได้ปฏิบัติการมาเกือบ ๑ เดือน

ไม่ปรากฏว่าได้มีฝนตก เพื่อที่จะแก้ปัญหาภัยแล้งให้เกษตรกรและพี่น้องในจังหวัด
ภาคอีสาน ประเด็นที่ ๑ นะครับ

เรื่องที่ ๒ การจ่ายเงินชดเชยช่วยเหลือน้ำท่วมจากพายุเรกينا
ปี ๒๕๕๐ จังหวัดศรีสะเกษยังขาดอยู่ทั้ง ๖ อำเภอ มีอำเภอเมืองศรีสะเกษ อำเภอกันทรารมย์ อำเภอราษีไศล อำเภอศรีรัตนะ อำเภออุทุมพรพิสัย และอำเภอห้วยทับทัน
เงินทั้งหมด ๑๔,๒๐๙,๐๐๐ กว่าบาท ตั้งแต่ปี ๒๕๕๐ ยังไม่ได้รับการชดเชยแต่อย่างใด
กราบเรียนฝากท่านประธานได้แจ้งยังรัฐบาลได้กรุณาให้ความช่วยเหลือ

เรื่องที่ ๓ เป็นเรื่องที่รัฐบาลยังไม่ได้โอนเงินและกดปุ่มเอาเงินเข้าบัญชีให้ ยังมีจำนวนอยู่หลายหมู่บ้านทั่วประเทศทั่วประเทศ ก็อยากให้รัฐบาลรีบเร่งดำเนินการให้แล้วเสร็จทันในเดือนกันยายนนี้ครับ

เรื่องที่ ๔ นโยบายเร่งด่วนของรัฐบาลดีครับทั้งหมด แต่มีข้อที่อยากจะกราบเรียนฝากไปถึงรัฐบาลก็คือคำว่า น้ำประปา น้ำประปามี ๒ ประเภท น้ำประปาหมู่บ้านและน้ำประปาชนบท การประปาชนบทรับผิดชอบที่ใช้ไม่เกิน ๕๐ หน่วย แต่การประปาของหมู่บ้านและชุมชนนั้นไม่มีใครที่จะไปชดเชย รัฐบาลไม่ได้สั่งการไปก็ยังไม่มีการเตรียมการที่จะช่วยเหลือราษฎรในชนบท นอกจากนั้นจะเป็นการทำให้เห็นข้อแตกต่างก็คือรถไฟ ขณะนี้รัฐบาลได้สั่งการไปแล้วเมื่อก่อนไม่เกิน ๔๐๐ บาท ตอนนี้อย่างน้อยได้ขยายให้ก็ยังดีครับ เพราะว่าราษฎรในชนบทนั้นได้เสียเปรียบรถเมล์ก็ไม่มีที่นั่งฟรี นอกจากนั้นการประปาก็ไม่มีการประปาส่วนภูมิภาคในชนบทเพราะยังไม่มีการเสี้ยวแลเท่าที่ควรครับท่านประธาน

เรื่อง ๕ เงินสงเคราะห์ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส อยากจะให้รัฐบาลได้รีบเร่งดำเนินการ ทราบว่าทางกรมการภารบประมาณก็ได้ดูแลในเรื่องนี้อยู่ อยากให้สั่งการไปเป็นกรณีพิเศษและกำหนดเป็นเงินเฉพาะกิจลงไปว่าเงินนี้เป็นเงินสงเคราะห์ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส และต่อไปก็คือ อสม. หรือ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ซึ่งควรที่จะได้มีสวัสดิการบางส่วนให้ดูแลให้เขาได้ปฏิบัติภารกิจด้วยความตั้งใจ อส. อีกท่านหนึ่งก็คือ อปพร. และ ตำรวจชุมชนที่น่าจะได้รับความอนุเคราะห์ถึงแม้ว่าจะให้เพียงน้อยนิดก็ยังดีอาจจะเป็นเครื่องแต่งกายและสนับสนุนเบี้ยยังชีพบ้างบางส่วน ท่านประธานที่เคารพครับผมก็คงฝากเพียงแค่นี้ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบคุณครับ เชิญคุณอันนาร์ สาและ

นายอันนาร์ สาและ (ปัตตานี) : เรียนท่านประธานที่เคารพ ผม อันนาร์ สาและ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดปัตตานี พรรคประชาธิปัตย์ ผมมีความเดือดร้อนของชาวบ้านที่จะปรึกษาหารือผ่านท่านประธานไปยังรัฐบาลครับ ก็เห็นว่าในรัฐบาลชุดนี้มีปัญหาเข้ามาเยอะแยะมากมาย แต่สิ่งหนึ่งที่เป็นปัญหาของ

ในพื้นที่ผมอย่างกรณีที่มีพี่น้องประชาชนมาขอคำปรึกษาหารือและก็ขอให้ทางรัฐบาลช่วยจัดการให้ในกรณีวันนี้ก็คือปัญหาในเรื่องของเงินสวัสดิการช่วยเหลือคนชราครับ วันนี้มีปัญหาในหลายพื้นที่ไม่เฉพาะพื้นที่ผมอย่างเดียว กรณีปัญหานี้เนื่องจากว่ามีพี่น้องคนชราที่มาปรึกษาหารือในเรื่องของผู้สูงอายุ บางรายอายุ ๖๐ - ๗๐ ปี ได้รับแล้ว แต่บางรายอายุ ๘๐ - ๙๐ ปี ยังไม่ได้รับเลย ซึ่งตรงนี้ในหลักเกณฑ์ของทางรัฐบาลไม่ชัดเจนว่ามีหลักเกณฑ์อย่างไรในการให้ ในกรณีที่มึงงบประมาณจำกัดผมคิดว่ารัฐบาลเองควรจะหาทางดูแลและก็ให้กระจายในเรื่องของความเดือดร้อนที่ช่วยเหลือพี่น้องในทุกพื้นที่ในเรื่องของเงินช่วยเหลือคนชราตรงนี้ผมคิดว่าน่าจะให้ความสำคัญมากกว่านี้ครับ ในกรณีที่หลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่รัฐบาลจะให้ควรจะแจ้งกับทางพื้นที่ในทุกส่วนให้ทราบ ว่าหลักเกณฑ์ในการให้เป็นหลักเกณฑ์อย่างไรให้ชัดเจน ผมก็เลยคิดว่าท่านประธานฝากไปยังรัฐบาลว่าอย่างไรช่วยให้ความสำคัญกับเรื่องนี้ด้วยขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบคุณครับ เชิญ
คุณจุมพฏ บุญใหญ่ ครับ

นายจุมพฏ บุญใหญ่ (สกลนคร) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
กระผม จุมพฏ บุญใหญ่ พรรคพลังประชาชน จังหวัดสกลนคร เขต ๒ ท่านประธานครับ
สัปดาห์ที่แล้วผมได้ออกเยี่ยมเยือนพี่น้องในอำเภอพังโคน มีเกษตรกรที่เลี้ยงโค
ตามโครงการโคล้านตัวของรัฐบาลสมัยพรรคไทยรักไทยเป็นรัฐบาล ปรากฏว่าตอนไปรับ
โคมาเลี้ยงคิดราคากันที่กิโลกรัมละ ๕๕ บาท เป็นราคาต้นทุนตีราคาว่าเกษตรกรต้องซื้อ
โคหรือราคาต้นทุนโคในราคานั้น แต่เมื่อเลี้ยงไปแล้วเวลา ๑ ปี ๒ ปี บริษัทที่บอกว่าจะไป
ซื้อโคก็ไม่ไปซื้อจนปัจจุบันนี้เกษตรกรไม่สามารถทนที่จะเลี้ยงโคที่รับมาได้ไหว บางคน
จึงต้องขายโคที่รับมานั้นไปเพื่อเอาเงินไปเสียค่าเทอมให้กับลูกหลาน ปรากฏว่าตอนนี้
โคก็คือวัวครับ-----

โคล้านตัวเกษตรกรทนเลี้ยงไม่ไหวครับราคาก็ตกลง ตกลง จึงได้ขายโคที่รับมาจากโครงการโคล้านตัวนั้นไปเพื่อเอาเงินไปเสียค่าเทอมให้ลูกหลาน ทาง ธ.ก.ส. ซึ่งเป็นเจ้าของโครงการ แต่ละโครงการก็มาแจ้งจับว่าเกษตรกรยกยอกโคที่รับมาจาก ธ.ก.ส. ในตำบลแร่ อำเภอพังโคน มีอยู่ประมาณ ๖๐ กว่าราย ท่านประธานครับ จึงฝากหรือไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ว่ากรุณาหาทางช่วยเหลือเกษตรกรเหล่านั้นด้วยครับ และก็ไปที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการครับ กองทุนกู้ยืมที่เรียกว่า กรอ. นั้นมีพี่น้องลูกหลานแถวตำบลเดือศรีคันไชย หลายคนครับ ได้รับทุน กรอ. แต่ว่าเงินยังไม่ออกครับ กรุณาอนุมัติให้รวดเร็วด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญ คุณผ่องศรี ธาราภูมิ

นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ (ลพบุรี) : ท่านประธานที่เคารพคะ ดิฉัน ผ่องศรี

ธาราภูมิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลพบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ดิฉันได้รับเรื่องร้องเรียนเร่งด่วนจากพี่น้องเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนม ตำบลดอนม่วง อำเภอบ้านหมี่ และกิ่งอำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรีนะคะ ตามที่รัฐบาลได้ประกาศมีมติ ครม. ปรับราคาน้ำมันดิบจากเดิมขึ้นเป็น ๘ บาทตั้งแต่ต้นเดือนที่แล้วจนถึงบัดนี้ จริง ๆ แล้วเกษตรกรผู้เลี้ยงยังไม่ได้รับการปรับราคานะคะ เมื่อ ๒ วันที่แล้วต้องเดือดร้อน ขนผู้เลี้ยงไปที่สหกรณ์โคนมเพื่อติดตามเรื่องราคาน้ำมันดิบ จึงขอให้ท่านประธานได้ประสานไปทางท่านรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องได้ช่วยเร่งรัดติดตามด้วยนะคะ เพราะว่าในทางปฏิบัติแล้วยังไม่เป็นจริงตามนโยบายของรัฐบาล กับ

เรื่องที่ ๒ ขณะนี้ที่มีฝนตกชุกและมีโรคไข้เลือดออกระบาดในพื้นที่ขณะนี้สถานีอนามัยหลายแห่งก็ยังขาดเรื่องวัสดุอุปกรณ์พวกยากันยุง ก็ขอฝากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขได้ช่วยดูแลในเรื่องดังกล่าวด้วย เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของไข้เลือดออกคะ ขอกราบขอบพระคุณคะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอขอบคุณครับ เนื่องจากระเบียบวาระเราเยอะ ผมว่าพอสมควรแล้ววันนี้ ส่วนท่านที่ได้ลงชื่อแล้ว ท่านนิพนธ์ วิเศษฐยุทธศาสตร์ ท่านวรรงค์ เดชกิจวิกรม ท่านสาทิพย์ วงศ์หนองเตย ท่านชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง ท่านสุชาติ ลายน้ำเงิน ท่านสมบุญ อุกทัยเวียนกุล หม่อมหลวงอภิมาศ

โศภณกุล ตรงนี้ครับ เป็นอันดับต่อไป กระผมเข้าสู่ระเบียบวาระ เรียนให้ทราบว่า เมื่อตอนที่ผมได้เปิดประชุมนั้นลืมบอกไป ระหว่างที่เปิดประชุมนั้นไม่ได้บอกจำนวนตัวเลข ก็ขอแจ้งว่าตัวเลขตอนที่ผมเรียนนั้นมีผู้เซ็นชื่อทั้งหมด ๓๐๐ ท่าน ขณะนี้มีผู้มาประชุม ๓๕๑ ท่าน ในจำนวน ๔๗๑ ท่าน ขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ ก็ขอดำเนินการตามระเบียบวาระเลยครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ กระทั่งถาม ไม่มีนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

เรียนสมาชิก เนื่องจากคณะกรรมการวิสามัญขอขยายเวลาการพิจารณาศึกษาเรื่องดังต่อไปนี้ครับ

ด้วยผมได้รับหนังสือจากประธานคณะกรรมการวิสามัญศึกษาปัญหาการบังคับใช้เพื่อการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ขอขยายเวลาการพิจารณาศึกษาออกไปอีก ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๑ ซึ่งผมได้พิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นการสมควรเพื่อประโยชน์แก่กิจการของสภา จึงได้อนุญาตให้คณะกรรมการขยายเวลาพิจารณาศึกษาเรื่องดังกล่าวได้ตามที่ร้องขอ ตามข้อบังคับ ข้อ ๙๘ วรรคสอง จึงแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

เรียนเชิญครับ ท่านใดสงสัยข้อใจอะไร เชิญท่านผู้สื่อก่อน แล้วก็ท่านนริศ ขำนุรักษ์ พูดแล้วเมื่อกี้ ท่านผู้สื่อก็ยังไม่ได้พูด เชิญครับ

นางผู้สื่ ตามไท (แบบสัดส่วน) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน ผู้สื่ ตามไท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในระบบสัดส่วน พรรคประชาธิปัตย์ อยากจะขออนุญาตกราบเรียนถามท่านประธานนะคะที่ได้อนุญาตให้มีการต่อวาระไปอีก ๓๐ วัน อย่างนี้คะ ในช่วงเวลาที่ผ่านมานั้นดิฉันอยากจะขออนุญาตเรียนถามว่าคณะกรรมการ ได้มีกระบวนการ วิธีการที่จะไปให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมหรือไม่ อย่างไร เพราะว่าเรื่องของการศึกษาบังคับใช้จะมีทั้งเรื่องสถาบันการศึกษา มีทั้งเรื่องของสถาบันอื่น ๆ เช่น สถาบันพระปกเกล้า-----

ได้ทำงานวิจัยมากมายและที่สำคัญที่สุดก็คือว่า รัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นกฎหมายสำคัญที่สุด ก็เลยอยากจะขออนุญาตเรียนถามว่า และถ้ายังไม่ได้ทำช่วงที่ผ่านมา ในอีก ๓๐ วันที่จะต่อไปนั้น อยากจะมีแผนในการที่จะให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมได้อย่างไรบ้าง ขอบพระคุณค่ะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ก่อนอื่นที่จะได้อภิปรายต่อไป กระผมในฐานะประธานสภาและสมาชิกสภาทุกท่านยินดีต้อนรับนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการแข่งขันตอบปัญหาความรู้เกี่ยวกับรัฐสภารอบชิงชนะเลิศประจำปี ๒๕๕๑ จำนวน ๙๐ ท่าน พร้อมทั้งอาจารย์ด้วย ยินดีต้อนรับนะครับ เชิญท่านพิชณู ทัศนสงเคราะห์ คนแรก เชิญครับ

นายพิชณู ทัศนสงเคราะห์ (หนองบัวลำภู) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม พิชณู ทัศนสงเคราะห์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดหนองบัวลำภู พรรคพลังประชาชน ท่านประธานครับ ต่อประเด็นที่ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ เรื่องการขยายเวลาให้กับคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการบังคับใช้กฎหมายเพื่อแก้ไขรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยนั้น ท่านประธานครับ ผมเห็นว่าจริง ๆ แล้ว เวลาที่ทางคณะกรรมการขอไปก็ถือว่าเป็นเวลาที่พอสมควร เนื่องจากว่าประเด็นปัญหาในรัฐธรรมนูญมีหลายปัญหาก็คจริง แต่ว่าเป็นประเด็นปัญหาที่เราจับทราบดีอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นผมใคร่ขอเรียนถามทางคณะกรรมการว่า ได้ดำเนินการไปอย่างไร สาเหตุอะไรจึงติดขัดล่าช้า แล้วก็มีการประชุมกรรมการคณะนี้ด้วยความตั้งใจ ด้วยความมุ่งมั่นที่จะบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่ เนื่องจากว่าพี่น้องประชาชนเขาสอบถามมากมายว่าให้เวลาไปพอสมควรน่าจะได้อธิบาย เนื่องจากว่าปัจจุบันนี้ปัญหาส่วนหนึ่งก็มาจากรัฐธรรมนูญด้วย เราก็อยากจะรู้ว่าที่ศึกษาไปมีข้อสรุปอะไรบ้าง ก็เลยฝากเรียนถามท่านประธานไปยังท่านประธานคณะกรรมการด้วย ขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอขอบคุณครับ เชิญคุณนริศ ขำนุรักษ์

นายนริศ ขำนุรักษ์ (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นริศ ขำนุรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ ผมคิดว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้

เป็นรัฐธรรมนูญที่ผ่านการประชามติมาแล้วก็ระยะเวลาที่ใช้แม้เพียงไม่กี่เดือนแต่ได้มีการวิพากษ์วิจารณ์กันอย่างกว้างขวางว่ามีผลกระทบต่อทั้งภาคราชการ ประชาชน เอกชน รวมทั้งองค์กรอิสระ ผมจึงอยากให้มีการศึกษาผลกระทบโดยรวมโดยรอบคอบ ทั้งการรับฟังความเห็นจากทุกฝ่าย ทุกด้าน แล้วก็ศึกษาผลกระทบโดยละเอียด เพื่อที่จะนำไปสู่หากจะมีการแก้ไขหรืออาจจะมีข้อยุติใด ๆ ก็แล้วแต่ แต่ว่าทั้งกระบวนการ วิธีศึกษาต้องละเอียดรอบคอบ ทั้งศึกษาผลกระทบต้องละเอียดรอบคอบ เพื่อที่จะใช้เป็นกฎหมายต่อไป ผมจึงอยากสอบถามว่า ระยะเวลา ๓๐ วันนี้ จะขอต่ออีกหรือไม่ แล้วก็กระบวนการวิธีรับฟังความเห็นประชาชนจะทำหรือไม่ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญ คุณชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง

นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง (ชัยนาท) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม ชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชัยนาท พรรคพลังประชาชน ต้องขอกราบเรียนต่อท่านประธาน แล้วก็ไปยังท่านคณะกรรมการทุกท่าน ในการที่ไปศึกษาปัญหาบังคับใช้เพื่อการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ สืบเนื่องจากว่าสภาผู้แทนราษฎรได้อนุมัตินะครับ มีเพื่อนสมาชิกหลายท่านได้ตั้งญัตติขอให้พิจารณาในการศึกษาการบังคับใช้ แล้วก็การแก้ไขรัฐธรรมนูญ สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาเมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๑ ตั้งให้ศึกษาแล้วก็ดูว่า จะต้องแก้ไขเปลี่ยนแปลงอย่างไร แล้วมีเหตุใดหรือสิ่งใดที่ขาดตกบกพร่องที่จะต้องแก้ไข วันนี้จนถึงวันนั้น ท่านประธานสภาครับ วันนี้ไปแล้ว ๗๐ วันครับ เดิมที่ผ่านมานั้นคือ ๖๐ ใช้เกินไปแล้ว ๑๐ วัน เป็น ๗๐ วัน แล้วตอนนี้มาขอ ๓๐ วัน หลังจากอนุมัติจะเหลืออีก ๒๐ วัน อยากจะกราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผมเองดูระยะเวลาการทำงานแล้ว ท่านไม่ได้บอกมาเลย ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ทราบว่า ท่านได้ทำไปถึงไหนอย่างไร ศึกษาไปได้ถึงไหน อย่างไร ท่านไม่มีการชี้แจงเลย ท่านบอกมาเฉย ๆ ว่าขอต่ออายุ เสมือนหนึ่งท่านบอกว่าสตาจ์ไม่พอก็ขอสตาจ์ไปอีก อย่างนี้คงไม่ใช่ นี่คือไม่ใช่วิธีการทำงานที่ดีและที่ถูกต้องของในระบบการทำงาน ที่เป็นลักษณะของการบริหารประเทศชาติหรือรัฐสภาแห่งนี้ อยากจะกราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพว่า

จริง ๆ สิ่งเหล่านี้มันไม่ต้องบอกกัน ทำยที่สุดจะต้องชี้แจงแล้วก็ต้องบอกกล่าวว่าเป็น
อย่างไร ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพว่า ตรงนี้ผมไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
เพราะว่าถึงแม้ท่านจะไปศึกษาอย่างไรก็ตามแต่ สิ่งทีกว้าง ๆ ลึก ๆ นั้น-----

ท่านอาจจะทำได้มากหรือน้อยอย่างไรก็ตามแต่ แต่ท้ายที่สุดท่านเห็นใหม่ว่ามันควรจะแก้ไขหรือไม่ ถ้าท่านบอกว่าควรแก้ไข แก้ไขด้วยประเด็นใดบ้าง ท่านอาจจะบอกมาไม่อาจจะครบถ้วนทุกกระบวนการความ เพราะแน่นอนที่สุดความคิดเห็นของคณะกรรมการก็ไม่ได้เป็นความคิดเห็นของสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ทั้งหมด และก็ไม่ได้เป็นความคิดเห็นของพี่น้องประชาชนชาวไทยทั่วประเทศแน่นอน ท้ายที่สุดแล้วมีการแก้ไขอย่างไรหรือการศึกษาเพิ่มเติมอย่างไรก็ตามแต่ก็ต้องไปศึกษาและไปแก้ไข ไปยกกว้างใหม่อยู่แล้ว เพียงแต่บอกว่าตรงนี้มีเหมาะสมหรือไม่อย่างไรที่จะใช้ในการปกครองประเทศเราอยู่ ในขณะที่ผมเห็นว่าไม่สมควรอย่างยิ่งเลยกับรัฐธรรมนูญฉบับนี้ สิ่งที่เกิดขึ้นในบ้านเมืองของเรา ในอดีตพี่น้องประชาชนคนทั่วไปอาจจะเห็นว่าไม่มีการเดินขบวน ไม่มีการที่จะเรียกว่าไปยึดสถานที่ราชการในขณะนี้ที่เห็น ๒ วัน ๓ วันที่ผ่านมา ท่านประธานสภาจะเห็นว่าการเข้าไปบุกและทำลายในสถานที่ราชการ อย่างนี้มันด้วยเหตุรัฐธรรมนูญฉบับนี้หรือไม่อย่างไร นี่คือนี่มันเกิดขึ้น เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าตรงนี้ก่อนที่เรามีรัฐธรรมนูญฉบับก่อนหน้าใช้ไม่เคยปรากฏคนในสังคมที่จะทำอย่างนั้น แม้จะมีการเดินขบวนในปี ๒๕๔๘ ที่ผ่านมา ปี ๒๕๔๙ แต่ก็ไม่มีเหตุที่จะไปทำให้เกิดขนาดที่เป็นปัญหาต่อชาติบ้านเมือง ผมอยากจะกราบเรียนครับว่าพี่น้องประชาชนคนไทยทั่วประเทศผมเชื่อว่าทุกคนรักประเทศและหวงแหน แน่นอนที่สุดครับ สิ่งที่เกิดขึ้นในวันนี้ ๒ - ๓ วันที่แล้ว หรือวันนี้หรือวันหน้า ข้างหน้าที่จะมีเหตุรุนแรงเกิดขึ้น อยากจะกราบเรียนท่านประธานครับว่ามันจะเป็นผลพวงต่อเนื่องไปในรัฐบาลต่อไปในการที่จะปฏิบัติ ในการที่จะบังคับบัญชา ในการที่จะบริหารราชการแผ่นดิน วันนี้อยากจะกราบเรียนครับว่าการดูแลชาติบ้านเมืองของท่านนายกรัฐมนตรีและที่รัฐบาลทุกคน ข้าราชการทุกคน เราคงต้องบอกว่าเราต้องคิดร่วมกันในการที่จะทำอะไรให้ผลพวงของกฎหมาย ทำอย่างไรให้ผลพวงของการบริหารราชการแผ่นดินสามารถที่จะตกทอดสืบต่อไปยังลูกหลานหรือพี่น้องประชาชนคนรุ่นต่อไป รัฐบาลต่อไปให้มีความสงบสุขต่อพี่น้องประชาชนทั้งหมด ไม่ใช่ว่าวันนี้เราไม่สามารถบังคับบัญชาในระบบราชการได้ ไม่สามารถที่จะเอากฎหมายมาลงโทษใครได้ หรือปล่อยให้ไปทำอย่างนั้นอย่างนั้นโดยเข้ายึดบ้านยึดเมืองกันอย่างนี้แล้วก็ทุบข้าวของเสียหายอย่างนี้ ผมคิดว่ามันไม่ได้นะครับ

พี่น้องประชาชนทุกคนผมเชื่อว่าไปถามใครก็รับไม่ได้ ถ้าคนเขาทำได้หรือทำได้ อย่างนั้น ผมไม่แน่ใจว่าเป็นคนไทยหรือเปล่า เพราะฉะนั้นผมขอกราบเรียนท่านประธานครับ ผมไม่เห็นด้วยกับการที่จะขอขยาย เพราะฉะนั้นมีระยะเวลาเร่งด่วนแล้ว ท่านศึกษาได้แค่ไหน ส่งให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรเพื่อให้ดำเนินการ เห็นด้วยกับการแก้ไขท่านก็บอกว่าเห็นด้วย ไม่เห็นด้วยท่านก็บอกว่าไม่เห็นด้วย แค่นั้นผมเห็นว่าจบแล้ว เพราะว่าทำยที่สุดแล้วต้องตั้งคณะขึ้นมาร่างรัฐธรรมนูญอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นผมขอกราบเรียน หรือต้องไปให้พี่น้องประชาชนมีส่วนร่วมในการที่จะดำเนินการในการฟังความคิดเห็น อยู่แล้ว การที่ท่านไปฟังอย่างไรก็ตามแต่ ท่านยกร่างมาทำยที่สุดคณะทำใหม่ก็ต้องไปยกร่าง แล้วก็ต้องไปดำเนินการในการที่จะต้องไปฟังความคิดเห็นอยู่แล้ว ทำยที่สุดก็จะฟังไปฟังมา ขอกราบเรียนครับว่าท่านสามารถสรุปได้แล้ว แล้วอีกอย่างหนึ่งก็ขอกราบเรียน ครับว่าการศึกษานั้นได้ศึกษากันมาเยอะแล้ว ตั้งแต่ผมจำได้ตั้งแต่ผมเป็นผู้แทนราษฎร ตั้งแต่ปีพุทธศักราช ๒๕๓๑ เป็นต้นมาเรามีการศึกษารัฐธรรมนูญ ยกร่างรัฐธรรมนูญ มาหลายฉบับ หลายครั้งหลายหน มีข้ออ่อน ข้อดีโดยตรงไหนอยากจะกราบเรียนต่อ ท่านประธานครับว่าทุกคนที่นั่งอยู่ที่นี้ แม้แต่ท่านประธานสามารถยกร่างภายใน ๒๔ ชั่วโมง สามารถทำได้เลย ผมเชื่อว่าอย่างนั้น เพราะรู้อยู่แล้วจะเอาดีขนาดไหน อย่างไร เพราะรู้อยู่ตระหนักต่อใจอยู่แล้ว เพียงแต่ว่าจะทำกันหรือไม่ อย่างไร ด้วยเหตุ อะไรถึงทำให้มันล่าช้า ผมขอกราบเรียนท่านประธานครับว่าการที่บ้านเมืองจะเดินได้ หรือไม่ได้ อย่างนั้น อย่างไรก็ตามแต่ขอกราบเรียนท่านประธานครับว่ากฎหมาย รัฐธรรมนูญเป็นส่วนสำคัญ เป็นส่วนช่วยตัวสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้บ้านเมืองนี้มีความสุขสงบสุข มีความก้าวหน้า พี่น้องประชาชนอยู่ดีกินดี หรือมีความสุขมากมายขนาดไหน เพราะฉะนั้นผมขอกราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับว่า เราคงหยุดยั้งเวลากันไม่ได้ แม้ช่วงเวลาขณะหนึ่งก็จะทำให้บ้านเมืองเสียหายได้ ดังผลที่เกิดขึ้นใน ๒ - ๓ วันที่ผ่านมา ก็ขอกราบเรียนท่านประธานสภาครับ ขอโปรดอนุญาตและก็ขอเร่งด้วยครับ ขอกราบ ขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอขอบคุณครับ เชิญคุณเอกพจน์ ปานแย้ม

นายเอกพจน์ ปานแย้ม (ปทุมธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ผม เอกพจน์ ปานแย้ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดปทุมธานี พรรคชาติไทย สืบเนื่องจากที่ท่านประธานได้กรุณาได้แจ้งต่อที่ประชุมในเรื่องการขออนุญาตให้คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหาการบังคับใช้รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ได้มีการขยายเวลาในเหตุผลที่ท่านประธานได้กรุณาได้แจ้งต่อที่ประชุม กระผมเองคิดว่าในเรื่องนี้ซึ่งถือเป็นเรื่องที่สภาคงจะต้องให้ความเห็นชอบในการที่จะขยายเวลาหรือไม่ แต่ด้วยเหตุผลที่ท่านประธานได้แจ้งนั้นเป็นเหตุผลที่อาจจะยังไม่เพียงพอ ก็ทำให้สมาชิกทุกท่านได้รับทราบถึงเหตุผลความจำเป็น ผมก็ค่อนข้างจะเห็นสอดคล้องกับท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติบางท่าน ที่ได้พูดถึงระยะเวลาเดิมที่เราได้มีการอนุมัติให้คณะกรรมการชุดนี้ได้ไปศึกษาตามระยะเวลาเดิม ๖๐ วัน ก็ถือว่าเป็นระยะเวลาที่ยาวนานพอสมควรก็ต้องเรียนว่าเรื่องของรัฐธรรมนูญ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของข้อดีหรือข้อด้อย สิ่งที่เป็นปัญหาในรัฐธรรมนูญนี้ ผมเชื่อว่ามันก็คงจะตกผลึกต่อหลาย ๆ ฝ่ายนะครับ เมื่อเข้าไปสู่การพิจารณาศึกษาก็เป็นเรื่องที่อาจจะไม่น่าจะยุ่งยากมาก จนทำให้ต้องเกินเวลา แล้วก็นั่นกรรมการวิสามัญที่จะพิจารณาศึกษาข้อดีหรือข้อด้อยของรัฐธรรมนูญ ผมคิดว่าคงยังไม่เกี่ยวพันไปถึงในเรื่องของการที่จะไปสอบถามความคิดเห็น หรือว่ามีการทำประชาพิจารณ์จากพี่น้องประชาชน เนื่องจากว่าขั้นตอนตรงนั้นก็คงจะเป็นเรื่องของขั้นตอนที่ ถ้าเกิดว่าการศึกษาแล้ว เราพบข้อที่มีปัญหา แล้วก็นำไปสู่การแก้ไข อันนั้นน่าจะจะเป็นประโยชน์ในการที่จะให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการที่จะแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้ด้วย

ผมมีประเด็นที่อยากจะกราบเรียนถามท่านประธานนะครับว่า ในระยะเวลา ๖๐ วัน ซึ่งในความเห็นส่วนตัวผมคิดว่ามันน่าจะเพียงพอ ไม่ทราบว่าทำไมถึงล่าช้า ถึงต้องขยายเวลาเพิ่มเติม แล้วก็อยากจะทราบว่ามีการขอหรือว่าวิธีการในการพิจารณาในการศึกษารัฐธรรมนูญฉบับนี้ของคณะกรรมการวิสามัญอย่างไรบ้างนะครับ เท่าที่ผมพอทราบคร่าว ๆ จริงเท็จแค่ไหนคงจะต้องได้รับการชี้แจงนะครับว่า จริง ๆ แล้ว

ที่มีปัญหานี้ อาจจะมีปัญหาล่าช้าในส่วนที่เป็นเฉพาะอนุกรรมการเพียงคณะเดียวเท่านั้น นอกนั้นเท่าที่ผมได้รับทราบอยู่บ้างก็น่าจะมีความเรียบร้อยอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นผมคิดว่าถ้าเป็นเพียงคณะอนุกรรมการชุดเดียว คณะเดียว ระยะเวลา ๓๐ วัน มันก็ค่อนข้างจะยาวนานเกินไป และผมยังหาเหตุไม่เจอว่าควรที่จะให้มีการขยายเวลาออกไป เพราะผมคิดว่าเวลาที่ได้รับไปก็น่าจะมีความเหมาะสมอยู่แล้ว จึงกราบเรียนถามท่านประธานครับ ขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญคุณไพจิต ศรีวรขาน

นายไพจิต ศรีวรขาน (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ไพจิต ศรีวรขาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครพนม พรรคพลังประชาชน ท่านประธานครับ ผมมีประเด็นเพิ่มเติมอยู่นิดเดียวว่า เวลาที่ท่านประธานได้กรุณาขยายไป แล้วมาขอความเห็นชอบในสภานี้ ผมไม่มั่นใจว่าเวลาที่จะครบในวันที่ ๑๙ เดือนนี้ ว่าคณะกรรมการวิสามัญชุดนี้ซึ่งทำเรื่องสำคัญ แต่ว่าภายใน ๖๐ วัน ตอนที่ให้ไปก็กำชับล้วนแต่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เข้าใจภาคการเมืองอย่างจริงจังนะคะ แต่ว่าโดยเนื้อหาจริง ๆ แล้วก็เหมือนกับท่านสมาชิกท่านเอกพจน์ได้เรียนเป็นข้อสงสัยว่า คณะอนุกรรมการ ๑ ใน ๔ คณะ มี ๑ คณะที่ไม่สามารถที่จะทำการศึกษาให้แล้วเสร็จ แล้วผมก็คาดว่าวันที่ ๑๙ นี้ ก็จะไม่เสร็จอีก ไม่มีข้อสรุปที่จะเสนอต่อสภา แต่ก็ขอกราบเรียนท่านประธานว่าแม้ได้ขนาดไหน อย่างไร ภายในวันที่ ๑๙ นั้นขอให้เสนอต่อสภา ขยายไปแล้วอย่ามาขอขยายอีก เราต้องการความเห็นที่ตรงไหนที่ตรงกัน เพื่อนำไปสู่การแก้ไขรัฐธรรมนูญเพราะทราบว่ามันมีปัญหาอย่างยิ่งนะคะ ถ้าหากไม่ฟัง คณะกรรมการศึกษาก็จะถูกตำหนิตั้งแล้วไม่ฟัง-----

เพราะฉะนั้นได้เห็นความจำเป็นตรงนี้ด้วยว่า ขณะนี้มีความจำเป็นที่ต้องเอาผลศึกษา มาใช้เพื่อการแก้ไขรัฐธรรมนูญในการแก้ปัญหาชาติ เพราะฉะนั้นก็ขอให้คณะกรรมการ ซึ่งเป็นผู้ใหญ่ทำให้แล้วเสร็จตามเจตนารมณ์ที่เราให้ไป ๖๐ วัน แล้วก็มาขยายอีก ๓๐ วัน เพื่อประโยชน์ในการที่จะแก้ปัญหาชาติ ซึ่งพวกเราตระหนักกันดีว่าวันนี้มีปัญหา ขอบพระคุณครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญท่านชินวรรณ บุญยเกียรติ ครับ

นายชินวรรณ บุญยเกียรติ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชินวรรณ บุญยเกียรติ พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดนครศรีธรรมราช เนื่องจากว่า ผมไม่ได้เป็นคณะกรรมการวิสามัญศึกษาปัญหาการบังคับใช้เพื่อการแก้ไขเพิ่มเติม รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ปี ๒๕๕๐ แต่เมื่อฟังเพื่อนสมาชิกซึ่งบางท่านได้เป็น คณะกรรมการวิสามัญด้วย ได้ลุกขึ้นมาไม่ใช่ชี้แจงครับ แต่ว่ากลับเป็นการซักถาม ปัญหาที่ผมมองประเด็นแล้วยังเป็นประเด็นความคิดที่เป็น ๒ ฝ่ายอยู่ ฝ่ายหนึ่งนั้นเห็นว่า ควรที่กรรมการวิสามัญนั้นได้สรุปเรื่องที่ได้ศึกษาดังกล่าว ๖๐ วันแล้ว เสนอเข้ามาสู่ สภาเพื่อจะได้แก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญ อีกฝ่ายหนึ่งเห็นว่าการที่เราตั้งญัตติเพื่อขอแก้ไข กฎหมายรัฐธรรมนูญ เพื่อศึกษาผลกระทบจากการบังคับใช้กฎหมายรัฐธรรมนูญ ในครั้งนั้นนั้นเป็นประเด็นที่จะต้องไปศึกษาให้รอบคอบ ท่านประธานก็คงทราบดิ้นะครับว่า กฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยปี ๒๕๕๐ นั้น เราใช้มายังไม่ครบ ๑ ปี ครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่ามีหลายประเด็นที่ถ้าเราจะศึกษาผลกระทบของปัญหาการ บังคับใช้แล้ว ในขณะที่ผมคิดว่าบางเรื่องยังไม่มีผลที่ชัดเจนที่จะให้ทางคณะกรรมการ วิสามัญนั้นได้ไปศึกษา ผมกราบเรียนว่าสภาของเราต้องทบทวนนิดหนึ่งครับ เราอย่าเอา สถานการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันเหมือนหลายคนที่ได้พูดถึงขึ้นมาเพื่อจะชี้ให้เป็นข้อยุติ ในความคิดเห็นของส่วนความคิดเห็นของท่าน แต่ผมคิดว่าวันนี้ถ้าเราเอาปัญหา ผลกระทบจากการบังคับใช้ของการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ อย่างแท้จริงแล้ว ผมคิดว่าคณะกรรมการคงมีเหตุผลว่าทำไมต้องขอขยายกรอบเวลา นอกจากเหตุผลที่ ปราบกฏอยู่ในหนังสือดังกล่าวว่าเพื่อที่จะให้มีการศึกษานั้นมีความสมบูรณ์ครอบคลุม

ทุกประเด็น นั่นก็เป็นเหตุผลทั่วไปครับ แต่ผมคิดว่าเหตุผลที่สำคัญที่สุดก็คือว่าวันนี้ถ้าเรา ยอมรับความจริงว่า การที่เสนอนวัตกรรมนี้เข้ามาสู่สภา เพราะว่าในช่วงดังกล่าวตอนที่เราเปิด การประชุมสมัยสภาครั้งแรกนั้นมีความขัดแย้งเนื่องจากว่ามี ส.ส. กลุ่มหนึ่งต้องการที่จะ แก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญ แล้วก็มีเสียงเรียกร้องจากข้างนอกสภาว่าไม่ควรที่จะมีการ แก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญ โดยเฉพาะในบางมาตราที่นำไปสู่การที่จะทำให้เห็นว่าเป็นการ แก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญเพื่อไปช่วยเหลือบุคคลบางคน หรือช่วยเหลือการกระทำ บางเหตุการณ์ที่ไม่สมควรที่จะมาแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญเพื่อสนองต่อผลประโยชน์ ของบางกลุ่มเช่นนั้น ความขัดแย้งดังกล่าวนี้ผมคิดว่าทุกคนในขณะนั้นแม้แต่ตัวท่าน ประธานสภา ผมยังจำได้ครับ เห็นด้วยว่าเราจะนำปัญหานี้เข้ามาสู่สภาเพื่อให้สภา ในฐานะฝ่ายนิติบัญญัติของเรานั้นได้มีส่วนในการที่จะแก้ไขปัญหาของชาติบ้านเมือง ได้อย่างไร เพราะฉะนั้นเมื่อวันนี้เรายอมรับว่าเราต้องการเอาปัญหาดังกล่าวนี้เข้ามา สู่สภา เพื่อให้สภาได้เป็นกลไกในการที่จะแก้ไขปัญหาคความขัดแย้ง ท่านประธาน ต้องยอมรับความเป็นจริงนะครับว่าวันนี้ความขัดแย้งดังกล่าวนี้ยังมีอยู่ แม้แต่การหารือ ของเพื่อนสมาชิกตั้งแต่จุดเริ่มต้น เราก็พบความเป็นจริงว่านั่นคือการเอาความคิดเห็นของ ท่านมาแสดงความคิดเห็นในสภาแห่งนี้ ท่านพูดถึงการที่พรรคประชาธิปัตย์คือพรรคของ พวกผมออกแถลงการณ์เมื่อวานนี้ ผมอยากจะกราบเรียนกับท่านประธานสภาว่า ถ้าวันนี้ เรายอมรับความเป็นจริงแล้วเราเอาสิ่งที่เป็นปัญหาของชาติบ้านเมืองอย่างแท้จริงเป็น ตัวตั้ง ผมคิดว่าเราสามารถที่จะร่วมมือกันในการที่จะนำไปสู่การศึกษาอย่างรอบด้านจาก ผลกระทบในการที่ใช้กฎหมายรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ ครับท่านประธานครับ ผมอยากจะได้ฟังตัวแทนของคณะกรรมการวิสามัญอย่างแท้จริงที่ว่าเพราะเหตุผลอะไรที่ท่าน ได้เสนอมานี้เพื่อขอขยายเวลาดังกล่าวนี้ โดยส่วนตัวของผม -----

ผมกราบเรียนกับท่านประธานว่าเมื่อผมได้กราบเรียนถึงปัญหาดังกล่าวเบื้องต้นที่เกิดขึ้นจากสภาพปัญหาทางการเมือง ผมคิดว่าการที่จะให้เวลากับคณะกรรมการวิสามัญได้ศึกษาอย่างรอบด้าน และบางเรื่องการศึกษาผลกระทบนั้นผมคิดว่าต้องรอให้กระบวนการที่เกิดจากผลการบังคับใช้กฎหมายรัฐธรรมนูญนั้นได้เกิดขึ้นเสียก่อนนะครับ จึงจะเป็นข้อยุติที่จะนำมาสู่การศึกษาหรือแม้แต่ไปสู่การแก้ไขปัญหาในอนาคตต่อไป ผมขออนุญาตท่านประธาน ๒ ประเด็นครับ

ประเด็นแรก ผมคิดว่าถ้ามีตัวแทนของคณะกรรมการวิสามัญได้ชี้แจงอย่างรอบด้านก็จะเป็นประโยชน์สภาแห่งนี้

ประเด็นที่ ๒ อยากให้สภาแห่งนี้ได้ยึดหลักในการที่เราต้องการจะร่วมกันแก้ไขปัญหาของชาติบ้านเมือง และเพราะวันนี้โดยส่วนตัวผม ผมก็ยังคิดว่าปัญหาของชาติบ้านเมืองไม่ได้อยู่ที่รัฐธรรมนูญ แต่อยู่ที่ตัวบุคคลครับท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอขอบคุณครับ เนื่องจากผู้เสนอขยายระยะเวลาที่ท่านเป็นประธานคณะกรรมการนั้น ท่านเป็นบุคคลภายนอกท่านไม่ได้มา ก็มีเลขานุการของคณะกรรมการท่านอยู่ ณ ที่ประชุมคือท่านพีรพันธุ์ พาลุสุข ฉะนั้นก็ขอให้ท่านพีรพันธุ์ได้ชี้แจงให้ชัด เพราะว่าเวลามันน้อยเหลือเกินครับ งานเราเยอะ เชิญชี้แจงให้ละเอียดสักนิดเถอะครับ เชิญครับ

นายพีรพันธุ์ พาลุสุข (ยโสธร) : กราบเรียนท่านประธานที่สภาเคารพ กระผม พีรพันธุ์ พาลุสุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดยโสธร พรรคพลังประชาชน ท่านประธานครับ ในคณะกรรมการชุดนี้กระผมได้รับเลือกให้เป็นเลขานุการของคณะกรรมการ เนื่องจากท่านประธานไม่ใช่สมาชิกของสภา ผมจึงขออนุญาตเรียนต่อท่านประธานถึงเหตุผลที่คณะกรรมการจำเป็นต้องขอขยายระยะเวลาออกไปอีก ๓๐ วัน หลังจากที่สภาได้แต่งตั้งคณะกรรมการชุดนี้ขึ้นมาแล้วนะครับเมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายน คณะกรรมการก็ได้รับประชุมครั้งแรกเมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน นะครับ ในการประชุมครั้งนั้นเราก็ได้ถกเถียงกันมาก เนื่องจากมีหลายญัตติที่ได้เสนอขอให้มีการศึกษารัฐธรรมนูญ ก็ได้รวบรวมเอาทุกญัตติมารวมกันเพื่อจะดูว่าเหตุผลในการตั้ง

คณะกรรมการการชุดนี้คืออะไรชัดเจน แล้วก็สุดท้ายก็ได้ทำความเข้าใจกันในเรื่องเนื้อหาสาระของการศึกษาในเรื่องนี้

คณะกรรมการนระครับได้ประชุมกันแล้วก็ได้กำหนดกรอบและแนวทางในการศึกษาไว้เป็น ๕ ประเด็น

ประเด็นที่ ๑ คือปัญหาเกี่ยวกับรูปแบบ โครงสร้าง การจัดหมวดหมู่ การใช้ภาษารัฐธรรมนูญ และบทเฉพาะกาล

ปัญหาที่ ๒ ก็คือเรื่องปัญหาเกี่ยวกับสิทธิเสรีภาพ หน้าที่และการมีส่วนร่วมของประชาชน

เรื่องที่ ๓ ปัญหาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันตามรัฐธรรมนูญ

เรื่องที่ ๔ ปัญหาเกี่ยวกับองค์กกรมตามรัฐธรรมนูญและการตรวจสอบการใช้อำนาจอรัฐ

และเรื่องที่ ๕ คือปัญหาเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น

เมื่อแบ่งกรอบการศึกษาเป็น ๕ เรื่องดังนี้ก็มีการตั้งคณะอนุกรรมการขึ้นมา ๕ คณะ คณะละ ๑๐ ท่านนระครับ มีทั้งหมดเป็น ๕ คณะ คณะที่ ๑ จะเป็นอนุกรรมการที่ศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบ โครงสร้าง การจัดหมวดหมู่ การใช้ภาษาของรัฐธรรมนูญ และบทเฉพาะกาล คณะอนุกรรมการชุดนี้ก็ได้มีการประชุมกันอย่างต่อเนื่อง จนกระทั่งได้ผลการศึกษานั้นได้เสร็จไปแล้ว คณะอนุกรรมการที่ ๒ คือศึกษาเกี่ยวกับปัญหาสิทธิเสรีภาพ หน้าที่และการมีส่วนร่วมของประชาชน ผลการศึกษาของคณะอนุกรรมการชุดนี้ก็เสร็จแล้วเช่นเดียวกันนระครับ ชุดที่ ๓ คืออนุกรรมการศึกษาปัญหาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งก็จะเป็นการศึกษาเกี่ยวกับฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร และฝ่ายตุลาการ ซึ่งเป็นหัวข้อที่มีความสำคัญ ในคณะอนุกรรมการชุดนี้ซึ่งมีท่านเทอดพงศ์ ไชยน์นทร์ ท่านเป็นประธานอนุกรรมการ ต้องขออภัยที่เอ่ยชื่อท่านนระครับ ก็เป็นอนุที่ ๓ คณะที่ ๔ ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาองค์กกรมตามรัฐธรรมนูญและการตรวจสอบการใช้อำนาจอรัฐนระครับ คณะอนุกรรมการชุดนี้ได้ประชุมไปหลายครั้ง รวมทั้งได้จัดสัมมนาไปด้วย ได้เชิญฝ่ายที่

๒๓

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

ณัฐชนก ๑๑/๓

เกี่ยวข้องกับองค์การตรวจสอบอำนาจรัฐ รวมทั้งองค์การอิสระตามรัฐธรรมนูญมาให้
ความเห็นต่าง ๆ และคณะที่ ๕ ศึกษาเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่นนะครับ-----

- ๑๒/๑

ผมอยากกราบเรียนต่อท่านประธานว่าคณะอนุกรรมการทั้ง ๕ ชุด ได้ไปศึกษาเสร็จแล้ว ยังคงค้างเหลือคณะที่ ๓ ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันตามรัฐธรรมนูญ ยังไม่แล้วเสร็จนะครับ อยากเรียนต่อท่านประธานว่าในการศึกษานั้นนะครับ ข้อมูลทางวิชาการที่สมาชิกบางท่านได้เอ่ยขึ้นมาไม่ว่าจะเป็นของสถาบันพระปกเกล้า ของวุฒิสภา สมัยก่อน และของอีกหลายหน่วยงานซึ่งมีการศึกษาประเด็นที่ควรจะมีการแก้ไข รัฐธรรมนูญตั้งแต่ฉบับ ๒๕๔๐ ก็เอามาประกอบการพิจารณาอยู่แล้วนะครับ นอกจากนั้น ก็ยังให้สื่อมวลชนเข้าฟังการประชุมของคณะกรรมาธิการได้ด้วย ก็หวังว่าสื่อมวลชนนั้นจะได้นำความคิดเห็นข้อที่มีการศึกษากันในรัฐธรรมนูญออกไปเพื่อจะเผยแพร่ให้ประชาชน ได้ทราบ ผมได้เสนอกรอบการทำงานต่อที่ประชุมของคณะกรรมาธิการตั้งแต่แรกที่มีการประชุมว่า เรามีระยะเวลา ๖๐ วัน ก็คือจะครบ ๖๐ วันในวันที่ ๑๘ สิงหาคม ซึ่งยังไม่ถึงนะ ครับ ก็ได้แจ้งเรื่องนี้ให้ที่ประชุมได้รับทราบหลายครั้งว่าทุกคนมีกรอบเวลาอยู่นะครับ เพราะว่าผลการศึกษานี้ทราบว่าจะนำไปเป็นส่วนประกอบของการที่จะมีการแก้ไข รัฐธรรมนูญต่อไป ก็ได้ให้พยายามให้ทุกคณะให้คำนึงถึงเวลาที่สภาให้ไปคือ ๖๐ วัน อยากรู้ก็ตามนะครับ ก็ได้รับรายงานจากคณะที่ ๓ ซึ่งจะศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของ สถาบันตามรัฐธรรมนูญก็คือหมวด ๖ รัฐสภา หมวด ๘ การเงิน การคลัง งบประมาณ หมวด ๙ คณะรัฐมนตรี และหมวด ๑๐ เรื่องศาล ท่านก็แจ้งมาว่าไม่สามารถจะ ทำการศึกษาให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วันได้ จำเป็นต้องมีการขอขยาย เพราะฉะนั้นใน เหตุผลที่ท่านประธานคณะกรรมาธิการได้มีหนังสือกราบเรียนท่านประธานขอขยาย ออกไปก็มีเหตุผลสำคัญตรง ซึ่งความจริงต้องรอผลการศึกษาของคณะที่ ๓ นี้ เพราะฉะนั้นผมเองโดยทำหน้าที่เป็นเลขานุการ คณะกรรมาธิการก็ได้ตั้งคณะทำงาน ขึ้นมาเพื่อจะไปยกร่างรายงานรวม ผมก็ได้เสนอเตรียมจัดทำรายงานรวมอยู่แล้ว โดยเอา ผลการศึกษาของอนุกรรมการทุกชุดมารวมกันให้ได้ แต่พอมันขาดที่ ๓ ก็ไม่สามารถที่จะ รายงานเสนอท่านกรรมาธิการต่อไปได้ จำเป็นต้องรอผลการศึกษาของคณะชุดที่ ๓ นี้ ไปก่อนครับท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นอย่างไรก็ตามในการขอไปอีก ๓๐ วัน คณะกรรมาธิการก็ได้ปรึกษาหารือกันแล้วว่าไม่น่าจะมีการขอขยายต่อไปอีกนะครับ ก็อยากจะกราบเรียนท่านประธานเพื่อทราบครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมว่าท่านอาจารย์ครับ ผมว่าพอจะเพราะว่าชี้แจงพอสมควรแล้วข้อบังคับ ข้อ ๙๘ พรรคสองก็เขียนไว้ชัดว่าเป็นอำนาจของประธานในสมัยนิติบัญญัตินะครับ ผมก็เห็นว่าสมควรที่จะขยายได้ผมก็ทำตามข้อบังคับแล้วก็ดำเนินการส่งแจ้งให้สภาทราบอย่างรวดเร็วแล้วครับ ผมว่าพอแล้วครับ เรื่องอื่นเยอะครับ ท่านทิวาก่อนท่านนิพนธ์ ท่านนิพนธ์ยังไม่ได้มีชื่ออยู่เลยครับ ผมว่าถ้าท่านจะต่อก็ไม่ขัดข้องครับ ให้ท่านทิวาก่อน

นายนิพนธ์ วิเศษสุขยุทธศาสตร์ (แบบสัดส่วน) : คืออย่างนี้ครับ ผมอยากให้ท่านเทอดพงษ์ในฐานะประธานอนุกรรมการชี้แจงเหตุผลของอนุกรรมการชุดที่ ๓ นะครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : อยากจะอย่างนั้นใช่ไหมครับ ในฐานะกรรมการที่เป็นรองประธานนะครับ เชิญท่านรองประธานครับ เรื่องกฎหมายรัฐธรรมนูญสำคัญมากครับ เชิญครับ

นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์ (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพครับ คือจริง ๆ ในคณะที่ ๓ ซึ่งเป็นเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างสถาบัน เกี่ยวกับสถาบันต่าง ๆ นะครับ มันจะมีหลายหมวดครับ แล้วเป็นหมวดที่ค่อนข้างจะสำคัญค่อนข้างมากครับ ผมยกตัวอย่าง เช่น ในหมวด ๖ เรื่องรัฐสภา เราก็พูดกันค่อนข้างเยอะนะครับ ในเรื่องของที่มาของผู้แทนราษฎร ก็ถกกันไปพอสมควรนะครับ ที่มาของวุฒิสภาคือหลาย ๆ รายการเป็นเรื่องที่จะต้องดูกันค่อนข้างจะเป็นรายละเอียดเยอะครับ แล้วยังมีมาตรา ๑๙๐ ที่ว่าเป็นปัญหากันค่อนข้างมากก็อยู่ในประเด็นพวกนี้ เรื่องสนธิสัญญาต่าง ๆ มันมีปัญหากันอย่างไรบ้าง เพราะฉะนั้นในระหว่างที่เรามีการประชุมกันทั้งหมดนั้น ผมต้องเรียนว่าเราได้เชิญหลายฝ่ายมา แล้วก็มาพูดคุยกันอยู่โดยตลอดเพราะว่าจะหาข้อสรุปที่ดีที่สุดว่ามันเป็นปัญหาอย่างไรจะได้เอามาชี้แจงกัน-----

เพราะอย่างน้อย ๆ พอเรานำเข้ามาที่สภา ไม่ได้หมายความว่าพวกเราทำเสร็จแล้ว เราจะสรุปได้เลยนะครับว่าทั้งหมดนั้นตกลงว่าคณะกรรมการพิจารณาศึกษาการบังคับใช้รัฐธรรมนูญทำเสร็จเรียบร้อยแล้วนั้นเราจะมาดำเนินการได้เลย ก็ไม่ใช่ครับ เรื่องทั้งหมดนี้ต้องเอาเข้าสภาอีก สภาจะว่าอย่างไร คณะกรรมการยังไม่รู้อีกนะครับ เพราะฉะนั้นในแต่ละเรื่องนั้นที่เราจะทำกันนั้น เราคงจะต้องหาคำตอบด้วยนะครับ เพราะผมเชื่อว่าเมื่อรัฐธรรมนูญที่เข้ามาในคราวหน้านั้นพอเอาเข้ามาที่สภาแล้วนั้น บรรดาท่านสมาชิกก็คงจะซักถามกันเยอะแยะอีก คงจะมีการพูดจากันเยอะ จะเอาด้วยไม่เอาด้วยก็ คงจะมีปัญหาอีกมากพอสมควร เพราะฉะนั้นเราศึกษาในรายละเอียด ปัญหาเรื่องศาล ศาลก็อยู่ในนี้ครับ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ของสถาบัน ก็เชิญทางศาลมา มานั่งคุยกันเพื่อจะเอารายละเอียดกันทั้งหมด เพราะฉะนั้นทั้งหมดนี้รายละเอียดต่าง ๆ เราก็ใช้เวลากันพอสมควรนะครับ เพราะจะดูกันในรายละเอียดกันทั้งหมด ผมเรียนท่านประธานอย่างนี้นะครับว่า จริง ๆ แล้วในขั้นต้นเวลาที่มีการประชุมกัน แล้วก่อนจะแบ่งคณะที่จะไปดำเนินการกันนั้น ก็มีการพูดกันว่า ๖๐ วันจะพอไหม แต่ว่าชอกันมาแล้ว ๖๐ วันที่นี้ ๖๐ วัน เสร็จแล้วจะไปดำเนินการกันมากแค่ไหน จะไปจัดประชุม จะไปฟังความคิดเห็นทั่วไป จะไปดำเนินการอีกมากมายนั้นมันจะทำได้ทันไหม ซึ่งเวลาแค่นี้จริง ๆ แล้วมันคงทำได้ไม่ทั้งหมด เพราะว่าประเด็นต่าง ๆ นั้นมีเยอะ ก็มีหลายคนพูดกันในที่ประชุมแล้วว่า ถ้าไม่พอก็ขยายเวลาได้ นั้นพูดกันในตอนก่อนนั้น แต่ในระยะหลังนี้พอมีปัญหาเรื่องคิดจะแก้รัฐธรรมนูญกัน ก็จะมีประเด็นของการศึกษาบังคับใช้รัฐธรรมนูญนี้ของ คณะกรรมการ ก็ไปเร่งที่คณะกรรมการ เพราะฉะนั้นเราก็ทำไปตามเพื่อจะให้มันครอบคลุมกันทั่วนะครับ ผมเรียนอย่างนี้นะครับว่า จริง ๆ แล้วเราทำกันมาเสร็จแล้วท่านคงจะเอาอะไรไปอ้างกันตอนนี้ยังไม่ได้ นะครับ เพราะว่าต้องเอามาเข้าสู่สภาผู้แทนราษฎร ต้องมาพิจารณากันอีก สมัยนี้เข้าก็ไม่ได้อีกครับ สมัยนี้เป็นสมัยนิติบัญญัติ คงไปเข้าได้ โน่นละครับ เดือนกุมภาพันธ์หน้าโน้น เพราะฉะนั้นเราก็ศึกษาอย่างเต็มที่ แล้วก็ให้ครอบคลุมให้ทั่วต้องใช้เวลากันตามสมควรนะครับ ผมต้องเรียนว่าทั้งหมดทั้งหลายนั้น คณะที่ ๓ ที่ได้ไปเอ่ยถึงนั้นเราก็เร่งตามที่ท่านว่านั่นละ แล้วก็รวมแล้วดำเนินการกันเสร็จแล้วนะครับ เพียงแต่ตอนนี้มาสรุปกันไว้ เราก็บอกขออีก ๒ ครั้ง ก็เสร็จเรียบร้อยแล้ว

๒๗

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

ศิริลักษณ์ (๒) ๑๓/๒

เราสรุปแล้วทั้งหมดครับ ในคราวต่อไปโน้นเราก็คงเสนอเข้าได้ แล้วก็จะได้พิจารณากันทั้งหมดอีกทีหนึ่ง เพราะฉะนั้นผมต้องเรียนว่าการใช้ขอเวลาเพื่อจะให้เกิดความรอบคอบนั้นก็มีความจำเป็นนะครับ เพราะว่าถ้าการแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นการดำเนินการที่จะศึกษาการบังคับใช้รัฐธรรมนูญ ถ้าเราทำกันอย่างไม่รอบคอบ ท่านสมาชิกทั้งหลายก็มาซักพวงเราในที่ประชุม การชี้แจงต่าง ๆ จำเป็นนะครับ ที่จะต้องมี ก็ต้องให้หาข้อมูลกันให้ได้มากที่สุดเท่าที่เราจะเป็นได้ เพราะฉะนั้นก็จำเป็นที่ใช้เวลาเท่าที่เรามีนะครับ ดำเนินการ ซึ่งก็ไม่ได้ยาวนานอะไรมากมายนัก ผมเชื่อว่าท่านทั้งหลายก็ทราบดี เพราะฉะนั้นทั้งหมดทั้งหลายนั้นก็คงจะดำเนินการกันไปตามที่ว่านี้นะครับ ท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบคุณครับ สภายินดีต้อนรับ คณะครูนักเรียนโรงเรียนพรตพิทยพยัต กรุงเทพมหานคร ด้วยความยินดีที่ท่านได้มาเยี่ยมชมสถานะครับ มีท่านวงศ์ ท่านทิวา ท่านสุวโรช ท่านจรินทร์ครับ เลยไม่ได้เข้าสู่กฎหมายสักทีครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (แบบสัดส่วน) : สุนัยอีกคนครับ ท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านสุนัยอีกคนหนึ่งครับ ก็เยอะเหมือนกันครับ จะเอาอย่างไรดีครับ ผมว่าการอภิปรายก็พอสมควรแล้วครับ หรืออย่างไรครับ เอาอีก ๒ คนนะครับ อาจารย์ทิวาก่อนแล้วก็คุณสุนัยตามหลังนะครับ เชิญครับ เพื่อไม่ให้ลำเอียงกันครับ

นายทิวา เงินยวง (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ ในคณะกรรมการวิสามัญชุดที่ไปศึกษาปัญหาการบังคับใช้ก็ทราบดีครับว่า เราใช้ข้อบังคับการประชุม ข้อ ๙๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง เป็นอำนาจของท่านประธานที่จะขยายเวลาได้ในสมัยประชุมนิติบัญญัติครับ ที่ผมต้องขออนุญาตท่านประธานลุกขึ้นมาเพื่อตอบคำถามสำหรับข้อสงสัยของท่านสมาชิกหลายท่านครับ

ท่านแรก ท่านก็บอกว่าจะมีกระบวนการในการรับฟังความคิดเห็นหรือไม่ ท่านที่ ๒ ก็บอกว่าทำไมล่าช้า กรรมการตั้งใจทำกันจริงหรือไม่ แล้วจะบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่

ท่านที่ ๓ ก็ตั้งคำถามว่าจะต่ออีกหรือไม่ครับ

ท่านที่ ๔ ก็บอกว่า ทำไปถึงไหนอย่างไร

ท่านที่ ๕ บอกว่าทำไมถึงล่าช้าแล้วก็มีอนุกรรมการชุดหนึ่งก็ล่าช้า

ท่านที่ ๖ ก็บอกว่าไม่มั่นใจว่า ๑๙ กันยายนจะแล้วเสร็จ

ในคำถามเหล่านี้ครับ พอตีผมได้เป็นโฆษกของคณะกรรมการวิสามัญชุดนี้ครับท่านประธาน ก็เลยขออนุญาตเรียนชี้แจงต่อที่ประชุมครับว่า คณะกรรมการนั้นประชุมกันทุกสัปดาห์ครับ หลังจากตั้งคณะอนุกรรมการ ๕ ชุดแล้วนะครับ อนุกรรมการก็ประชุมกันทุกสัปดาห์ครับ เข้าประชุมกรรมการชุดใหญ่ บ่ายประชุมชุดอนุกรรมการ สำหรับในชุดที่ ๓ นั้น เป็นที่ทราบกันแล้ว ขอเอ่ยนามท่านท่านอาจารย์พีรพันธุ์ ท่านได้แจ้งกับที่ประชุมไปแล้วนะครับว่า ชุดที่ ๓ นั้นพิจารณาถึงปัญหาการบังคับใช้ในหมวด ๖ หมวด ๘ หมวด ๙ หมวด ๑๐ ซึ่งเป็นเรื่องรัฐสภา เป็นเรื่องคณะรัฐมนตรี เป็นเรื่องศาลครับ ท่านประธานครับ ในการทำงานนั้นมีการกำหนดกรอบที่ชัดเจน แล้วก็ดำเนินการไม่ได้หยุดเลยครับ แล้วผมก็กล้ายืนยันว่าคณะกรรมการวิสามัญชุดนี้ ตลอดประมาณ ๘ สัปดาห์ที่ผ่านมา ทำงานกันจริงจังครับ แล้วตั้งใจจริงครับ ท่านประธานครับ ไม่ได้ปล่อยปละละเลยนะครับ ขณะนี้เนื่องจากมีความคืบหน้าในอนุกรรมการชุดที่ ๓ นี้ครับ บางสัปดาห์เราประชุมกันตลอดเลยนะครับ เมื่อวันจันทร์ที่ผ่านมาเราก็ประชุมครับ และเดิมเราตั้งใจจะรายงานต่อคณะกรรมการวิสามัญชุดใหญ่ในวันอังคารเมื่อวานนี้ปรากฏว่ามีการเลื่อนการประชุมของคณะกรรมการวิสามัญ

ขณะนี้คณะอนุกรรมการชุดที่ ๓ ซึ่งพิจารณาเรื่องใหญ่ ๆ นั้นด้วยเหตุผลที่ว่ากรรมการชุดใหญ่เองครับท่านประธาน มอบหมายให้ชุดที่ ๓ นะครับ ไปศึกษา มาตรา ๑๙๐ โดยละเอียด เพราะฉะนั้นในการศึกษานั้นเราจึงต้องเชิญทั้งกระทรวง ต่างประเทศผู้เกี่ยวข้อง กระทรวงพาณิชย์ รวมทั้งกฤษฎีกาครับท่านประธาน เพราะว่า วันหนึ่งพวกผมในฐานะกรรมการมานั่งตอบสมาชิกในสภาข้างบนนี่นะครับ ถ้าท่านถามผมว่า อาจารย์ทิวา ทำไมไม่ถามกระทรวงต่างประเทศก่อนว่ามีปัญหาหรือไม่ ทำไมไม่ถามกระทรวงพาณิชย์ก่อน ทำไมไม่ถามกฤษฎีกาก่อน แล้วพวกกระผมจะตอบได้ อย่างไรละครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นในการศึกษานั้นเราตั้งใจทำจริง แล้วก็ละเอียด รอบคอบ แต่ถามว่าจะรอบด้านทุกสิ่งทุกอย่างไหม จัดสัมมนาได้ทุกชุดไหม เป็นไปไม่ได้ หรือครับท่านประธาน ในระยะเวลาที่ศึกษาทั้ง ๖๐ วันนั้น มีการนำเสนอในที่ประชุม กรรมการครับ ซึ่งองค์ประกอบของกรรมการนั้น ประกอบด้วยสมาชิกสภาผู้แทน ราษฎร และบุคคลภายนอกที่มาจากทุกพรรคการเมืองครับ ท่านประธานครับ เรา ปรีक्षाหรือกันด้วยข้อเท็จจริงครับ ว่าเราต้องศึกษาอย่างไร ทำอย่างไร ด้วยเหตุและผล ในกรรมการ และก็เห็นร่วมกันของกรรมการครับ ที่ขอขยาย และใน กรรมการก็ทราบดีว่าสมัยนิติบัญญัตินั้น เป็นอำนาจของท่านประธานโดยตรงครับที่จะ อนุมัติ เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนครับว่าวันนี้เราได้ส่งบทสรุปของอนุกรรมการชุดที่ ๓ ให้ทุกท่านตรวจสอบนะครับ วันจันทร์เราจะประชุมกันครับ นัดแล้ววันจันทร์หน้าประชุม พอประชุมเสร็จแล้ววันอังคารก็นำเข้าสู่กรรมการชุดใหญ่ครับ ในกรรมการชุดใหญ่ก็ มีกรอบ ก็คือของ ๕ คณะอนุกรรมการจะต้องนำมาพิจารณาร่วมกันอีก ซึ่งคาดว่าจะ ใช้เวลาประมาณสัปดาห์หรือ ๒ สัปดาห์ ซึ่งท่านเลขานุการของคณะอนุกรรมการ อาจารย์ พิรพันธุ์ก็รับเป็นคณะทำงานที่จะรวบรวมสรุปรายงานการประชุม ซึ่งผมคิดว่านะครับ ผมไม่สามารถคาดเดาได้ว่าในกรรมการชุดใหญ่นั้นจะมีข้อโต้แย้งถกเถียงกันเรื่อง ระยะเวลาอีกหรือไม่ จะมีประเด็นใดเกิดขึ้นหรือไม่ แต่ถ้าพิจารณาเฉพาะผลสรุปของอนุ กรรมการทุกชุดนะครับ แล้วทางคณะทำงานชุดสรุป ๑๐ ท่าน ซึ่งมีท่านอาจารย์พิรพันธุ์ เป็นประธานนะครับ ถ้าสรุปออกมาแล้วก็ส่งให้กับกรรมการชุดใหญ่-----

ซึ่งจะมีเวลาหลังจากนั้นอีกประมาณ ๒ สัปดาห์ถ้าเราตกลงกันได้ในที่ประชุมนะครับ ถ้าเป็นไปตามกรอบเวลาที่เราได้วางไว้ ท่านประธานที่เคารพครับ เราจะสามารถศึกษาปัญหาการบังคับใช้รัฐธรรมนูญฉบับนี้นะครับ เสร็จได้ทันตามระยะเวลาที่กราบเรียนขออนุญาตท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่จะขยายเวลาไปอีก ๓๐ วันครับ ด้วยความเคารพครับ ขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญท่านสุนัย จุลพงศธร

นายสุนัย จุลพงศธร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานสภาที่เคารพครับ

กระผม สุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน จังหวัดนครสวรรค์ พรรคพลังประชาชน ต้องกราบขอบพระคุณท่านประธานครับที่ได้ให้โอกาสผมและที่ผมต้องขออนุญาตรบกวนเวลาของที่ประชุมนี้ เพราะว่าผมเป็น ส.ส. คนเดียวของพรรคฝ่ายรัฐบาลที่อยู่ในอนุกรรมการ คณะที่ ๓ นี้เท่านั้นครับ บังเอิญเลือกกันอย่างไรก็ไม่ทราบหลุดไปอยู่คนเดียวครับ ดังนั้นน่าจะเป็นเหตุผลที่จะได้ชี้แจงให้เพื่อนสมาชิกได้ทราบ อีกประการหนึ่งที่ผมต้องขอบพระคุณท่านประธานครับ ผมจำความได้ว่าเมื่อตอนผมเป็นเด็กนักเรียนอยู่โรงเรียนวัดมกุฏกษัตริยารามผมชอบมาฟังประชุมที่สภานี้ ตอนนั้นอยู่ที่พระที่นั่งอนันตสมาคมนั่งขาตั้งมาฟัง ปรากฏว่าฟังเรื่องสภาไม่รู้เรื่องครับ ยกตัวอย่างวันนี้มีเด็กนักเรียนมาจากลาดกระบัง ผมก็เป็นห่วงว่าเดี๋ยวจะเข้าใจไปผิด ๆ ว่าก็แค่จะขอเลื่อนการพิจารณาไปอีก ๓๐ วัน ท่านประธานก็ให้แล้ว ก็เหลืออีกประมาณ ๑๕ วันก็จะจบ ทำไมผู้แทนต้องมาเถียงกัน บางทีถ้าเราไม่รู้ภูมิหลังของเรื่อง มันก็จะไม่เข้าใจเรื่องครับ เมื่อสักครู่นี้มีเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพูดในลักษณะพาดพิงว่ามี ส.ส. กลุ่มหนึ่งก็อยากขอแก้รัฐธรรมนูญ อีกกลุ่มหนึ่งก็ไม่อยากขอแก้ ดังนั้นจะเห็นได้ครับว่าวันนี้วิกฤติของบ้านเมืองนั้นอยู่ที่รัฐธรรมนูญ และแนวโน้มก็อยากจะทำผ่านนักเรียนที่กำลังศึกษาเรื่องการเมืองที่สนใจมา ที่ท่านประธานต้อนรับเมื่อสักครู่นี้ผ่านท่านประธานไปว่าแนวโน้มของการเมืองไทยขณะนี้ตามรัฐธรรมนูญที่ร่างขึ้นโดยคณะผู้ยึดอำนาจแต่งตั้ง สสร. นั้นปรากฏดูเสมือนหนึ่งว่า ส.ส. ในพรรคส่วนใหญ่ของสภาแห่งนี้ดูจะไม่ได้คิดวิวัฒนาการขององค์กรอิสระ บางพรรคอาจจะได้วิวัฒนาการในอนาคตไม่นานครับจะเห็นว่าพรรคการเมืองทั้งหมดของสภาแห่งนี้จะถูกยุบครับ อาจจะมีเหลืออยู่พรรคเดียวไม่ถูกยุบ ดังนั้นไคลแม็กซ์

(Climax) ของมันจึงอยู่ที่รัฐธรรมนูญ เวลามันจึงซบเคี้ยวกันระหว่างว่า ๖๐ วัน หรือ ๙๐ วัน สภาแห่งนี้ให้เวลาไป ๖๐ วัน แต่มีการขออีก ๓๐ วัน และเลยจากวันที่ ๑๙ วันนี้มันก็เกือบครึ่งเดือนมาแล้ว ด้วยความเคารพท่านประธานครับ เพื่อให้โจทย์มันคลายสบายใจให้นักเรียนเขามาฟังจะได้รู้ว่าที่เขาต้องพูดด้วยเหตุผลนั้น แท้จริงแล้วก็คือคราวหน้าเขาไม่อยากจะเลื่อนอีกแล้ว จึงมาพูดเสียก่อน จึงมาบอกกับท่านประธานเสียก่อน ท่านประธานครับ แต่เพื่อความเข้าใจว่าไม่ใช่ ส.ส. ฝ่ายค้านว่าอย่างนี้ รัฐบาลจะต้องได้ในบรรยากาศของการประชุมในกรรมาธิการนั้น แม้ผมจะมีอยู่คนเดียว แต่ว่าเราก็เข้าใจกันดีครับ เข้าใจกันดีที่เราเห็นไม่เหมือนกัน อย่างไรก็ตามก็เห็นไม่เหมือนกัน เพราะคนหนึ่งมีวัคซีน อีกคนหนึ่งไม่มีวัคซีนครับ ท่านประธานครับ ในประเด็นตรงนี้เอง จึงเกิดกลเม็ดเด็ดพลายในการอภิปรายกันตั้งแต่การประชุมครั้งแรกของกรรมาธิการ คนส่วนหนึ่งก็จะศึกษารัฐธรรมนูญแบบทำดุซฎินิพนธ์เลยครับ จะศึกษาให้ละเอียดอย่างนั้นอย่างนี้ก็คิดว่าสักปีเศษ ๒ ปีกว่าจะเสร็จ อีกฝ่ายหนึ่งก็ไม่เห็นด้วยก็คุยกัน ในที่สุดก็จึงแบ่งเป็น ๕ กลุ่ม และสุดท้ายเหลือกลุ่มเดียวครับ-----

บ้างเอื้อมกลุ่มนี้ก็เป็นกลุ่มที่ต้องยอมรับความเป็นจริงว่ามีท่านผู้แทนราษฎรที่เป็นครูบาอาจารย์ เป็นผู้ที่อาวุโสทางการเมืองมาก ท่านก็มีความคิดความเห็นมาก แต่อย่างไรก็ตามครับท่านประธาน เราก็ตกลงกันว่า เลื่อนกันอีก ผมไม่เคยค้านครับ ก็ยินดีบอกให้เลื่อนเถอะครับ แต่มาวันนี้จึงต้องชี้แจงให้เห็นว่า แท้จริงแล้วปัญหามันอยู่ที่รัฐธรรมนูญฉบับนี้ แล้ววิกฤติที่มันเป็นอยู่มันก็เกิดจากรัฐธรรมนูญฉบับนี้เองที่ประชาชนทางบ้านที่ได้ฟังอยู่ หรือน้อง ๆ นักเรียนที่มาฟังวันนี้ก็จะเห็นเหตุการณ์ว่ามันอยู่ที่วิกฤติรัฐธรรมนูญนี้ แต่มันแฝงตัวอยู่ได้น่าครับ เป็นคลื่นกันอยู่อย่างนี้ ดังนั้นผมคิดว่าท่านประธานครับ เราก็จึงเสนออธิบายเรื่องนี้ให้ทุกฝ่ายเข้าใจ ไม่มีใครผิดใครถูกหรอกครับ พอรัฐธรรมนูญฉบับนี้จริง ๆ แล้วเป็นเรื่องที่รัฐธรรมนูญเรามีมาหลายฉบับเต็มที เรารู้หมดแล้วครับ ตกลง ส.ว. จะเลือกตั้งโดยตรง ไม่เลือกตั้ง หรือจะแต่งตั้ง ศาลเป็นหนึ่งในอำนาจอภิไธย ควรจะอยู่ฐานะอย่างไรมันรู้หมดแล้วครับ แต่มันอยู่กันไคลแม็กซ์ (Climax) ตรงนี้เท่านั้นเองครับ ดังนั้นเมื่อท่านประธานได้ให้ขยายไปอีก ๓๐ วัน กระผมเองก็อยากจะเรียนท่านประธานด้วยเคารพว่ากระผมเองซึ่งอยู่ในคณะนั้นก็ยินดีครับ ไม่ได้ขัดแย้ง แต่ว่าได้เรียนชี้แจงให้ทุกฝ่ายได้เห็นร่วมกันว่าเนื้อแท้ของมันคืออะไร แล้วก็คราวหน้าเราก็พยายามที่จะทำให้เสร็จตามนี้ทุกอย่างก็จะเดินได้ กราบขอบพระคุณครับท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมว่าได้อภิปรายพอสมควรแล้วนะครับ แล้วผมก็ได้สั่งการไปแล้วว่าให้ขยายได้ตามอำนาจในข้อบังคับข้อ ๑๘ วรรคสอง ก็เรียบร้อยไปแล้ว ก็ถือว่าแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๒.๒ รับทราบเรื่องประธานสภาผู้แทนราษฎรได้อนุญาตให้นำเรื่องออกจากระเบียบวาระการประชุม

ด้วยประธานสภาผู้แทนราษฎรได้อนุญาตให้นำเรื่องขออนุญาตสภาผู้แทนราษฎรเพื่อพิจารณาคดีอาญา นายการุณ โสกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในระหว่างสมัยประชุมออกจากระเบียบวาระการประชุม เนื่องจากเหตุการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไปตามข้อบังคับการประชุม ข้อ ๑๗๙ วรรคสอง ก็เนื่องจากว่าทางศาล

ได้ขอวันที่ ๒๕ อันนี้เลยวันที่ ๒๕ แล้วครับ ก็เลยขอนำระเบียบวาระนี้ออกจากที่ประชุม ตามข้อบังคับ ข้อ ๑๗๙ นะครับ ต่อไประเบียบวาระที่ ๒.๓ มีอะไร กระผมแจ้งให้ทราบ เท่านั้นเอง ก็เอาออกจากที่ประชุมไปเท่านั้นเอง ออกจากระเบียบวาระตามข้อบังคับ ท่านไม่ให้เอาออกหรืออย่างไรครับ ผมยังไม่ได้อนุญาตเลยคุณก็ถูกแล้ว ยังไม่ได้อนุญาตเลย ยกมือใหม่ เอาเชิญคุณสมบูรณ์

นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล (ต้ง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม สมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดต้ง พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานที่เคารพครับ หลายท่านอาจจะมองว่าเรื่องรับทราบที่ท่านประธานสภาแจ้ง เป็นเรื่องที่ ๒.๒ เรื่องสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร การไปถูกดำเนินคดีอาญาเป็นเรื่องที่ แคร์รับทราบ ตรงนี้ท่านประธานทราบนะครับว่า เป็นเรื่องที่กำหนดอยู่ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๑ เป็นการคุ้มกันสมาชิกภาพของรัฐสภา ท่านประธานครับ ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๑ ในระหว่างสมัยประชุมห้ามมิให้มีการจับกุมหรือคุมขัง ตอนนี้อย่างไร ท่านประธาน ขอให้ให้นำเรื่องดังกล่าวออกจากที่ประชุม เนื่องจากเลยเหตุการณ์ไปแล้ว ท่านประธานครับ ที่ผมอนุญาตขอแสดงความคิดเห็นเนื่องจากตรงที่เลยนี้ครับท่านประธาน ถ้าวันใดวันหนึ่ง สมาชิกสภาไปถูกดำเนินคดี เสร็จแล้วถูกคุมขังครับท่านประธาน ขาดสมาชิกภาพเลย หมายความว่าขาดการเป็น ส.ส. เหตุผลอะไรสภาถึงได้ละเลย ทั้ง ๆ ที่ระเบียบวาระเข้ามา เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม-----

ซึ่งท่านประธานกับผมไปเป็นตัวแทนรัฐสภาไทย ไปประชุมที่สิงคโปร์ เข้ามาเรื่องด่วนด้วยครับ เรื่องที่ ๖ แต่ผลปรากฏว่าไม่มีการหยิบยกเข้ามาพูดคุยในสภา ไม่มีการขออนุญาตหรือไม่อนุญาต ถ้าเกิดคุณการุณผลปรากฏว่าถูกจับกุมวันที่ ๒๕ ที่ผ่านมาล่ะครับ หหมดสมาชิกภาพเลย เพราะฉะนั้นเป็นเรื่องเอกสิทธิ์ของสภาที่ต่อไปสภาจะต้องไม่ละเลยเรื่องดังกล่าว ผิดถูกอย่างไรก็แล้วแต่ ควรจะทำให้ถูกต้องตามระเบียบของสภาแค่นั้นเอง ผมก็เลยทวงถามสิทธินี้ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมกับท่านก็ไปทำหน้าที่ที่สิงคโปร์ด้วยกัน ก็รู้เหมือนที่ท่านรู้ล่ะครับ เพราะฉะนั้นผมถือว่าเรื่องนี้มันผ่านไปแล้วต่อไปก็จะปฏิบัติให้ถูกต้องตามมาตรา ๑๓๑ นะครับ ต่อไปเป็นเรื่องที่ ๒.๓ รับทราบการประกาศผลการเลือกตั้งสมาชิก คุณการุณจะพูดหรือครับ เจ้าตัวโดนเขาวาก็เชิญได้ครับ

นายการุณ โหสกุล (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม การุณ โหสกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคพลังประชาชน ท่านประธานที่เคารพครับ ต้องกราบขอบคุณเพื่อนสมาชิกที่มีความเป็นห่วงในการที่จะรักษาภาพพจน์ของสภาผู้แทนราษฎรไว้ ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับ เนื่องจากวันที่ ๕ สิงหาคมที่ผ่านมา ผมได้รับหมายเรียกจากศาลอาญา ให้ไปที่ศาลอาญาเพื่อรับฟังและรับทราบเกี่ยวกับคดีหมิ่นประมาทของคู่กรณี ท่านประธานที่เคารพครับ ในวันนั้นขออนุญาตลำดับเหตุการณ์ เนื่องจากทางศาลนั้น ท่านก็ให้คู่กรณีทั้ง ๒ ท่านนั้นได้ไกล่เกลี่ยกัน แต่สรุปออกมานั้นก็คือไกล่เกลี่ยกันไม่ได้ แล้วศาลก็พูดต่อว่า เนื่องจากทางศาลได้ทำหนังสือขอความเห็นจากสภาผู้แทนราษฎรในการที่จะนำสมาชิมาพิจารณาคดีนั้น เนื่องจากทางสภาผู้แทนราษฎรนั้นยังไม่ตอบกลับมา ทำให้ศาลไม่มีอำนาจที่จะพิจารณาคดีได้ ศาลท่านก็บอกว่าขอให้เลื่อนออกไปเป็นวันที่ ๑๕ ธันวาคม ในวันนั้นครับท่านที่เป็นทั้งทนายแล้วก็ตัวโจทก์ก็ดี ตัวจำเลยก็ดี ก็ได้ตกลงปรึกษาหารือกันครับว่า พวกเรานั้นคดีตรงนี้เราไม่อยากจะเอกลิทธิครับ ผมเองก็พยายามบอกว่าเราไม่อยากจะเอกลิทธิ เพราะเป็นเรื่องของบุคคล ๒ บุคคล ฉะนั้นแล้วก็แล้วแต่ศาลจะเมตตา สุดท้ายครับศาลท่านก็พิจารณาบอกว่า ท่านไม่กล้าหรือไม่มีอำนาจ

๓๕

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

สภา ๑๗/๒

ในการที่จะมาพิจารณาคดีสมาชิกที่อยู่ในระหว่างสมัยประชุม ก็ขออนุญาตเลื่อนออกไป ฉะนั้นแล้วสิ่งเหล่านี้ครับผมไม่ยากให้มาเป็นประเด็นในสภาแห่งนี้ ต้องกราบขอบคุณเพื่อนสมาชิกและท่านประธานครับ ที่ตั้งใจจะให้โอกาสพวกเราในมวลหมู่สมาชิกทุกคนครับที่มีความผิดที่จะต้องขึ้นศาล ที่จะรักษาภาพพจน์ไว้ ต้องกราบขอบคุณท่านครับขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ทนายใหญ่สงขลา ว่าอย่างไร เชิญครับ

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม วิรัตน์ กัลยาศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ กระผมต้องขออนุญาต เพราะว่าพาดพิงโดยไม่ระบุชื่อ แต่ผมจะกราบเรียนข้อเท็จจริง ให้ท่านประธานทราบ ในวันที่ ๒๕ สิงหาคมปีนี้นะครับ กระผมได้ร่วมเดินทางไป ศาลอาญากับนายสมเกียรติ พงษ์ไพบูลย์ โจทย์คดีที่ฟ้องท่านการุณ โสกุล ขอประทานโทษที่เอ่ยนาม ฟ้องข้อหาหมิ่นประมาท ศาลได้สวนมีมูลประทับรับฟ้อง พอไปถึงศาล ในวันที่ ๒๕ ศาลก็ถามว่าคุณการุณเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แล้วอยู่ในสมัยประชุม ใช่หรือไม่ ทุกคนก็ตอบว่า ใช่ เพราะข้อเท็จจริงคือ ใช่ ศาลก็บอกว่าถ้าอย่างนั้นไม่สามารถจะพิจารณาคดีต่อไปได้ เพราะว่าขัดต่อรัฐธรรมนูญ กระผมก็เห็นว่าไปศาลแล้ว กระผมก็บอกว่าอย่างนี้ครับ ได้เท่าครับ มีโอกาสที่จะกระทำได้ ก็คือขอให้ท่านการุณสละสิทธิที่จะใช้สิทธิตรงนั้น ถ้าสละสิทธิที่จะใช้สิทธิสามารถดำเนินกระบวนการพิจารณาต่อไปได้-----

ท่านการุณกับทนายก็บอกว่าขอใช้สิทธิความเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ก็เลยต้องเลื่อนไปเป็น ๑๕ ธันวาคม เพราะเหตุว่าอยู่นอกสมัยประชุม นี่คือข้อเท็จจริงครับ ข้อเท็จจริงเป็นอย่างนี้ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบขอบคุณครับที่ให้รายละเอียดครับ

นายการุณ โสกุล (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ ขออนุญาตใช้สิทธิพาดพิงครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : พาดพิงกัน พาดไปพาดมาเชิญครับ

นายการุณ โสกุล (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม นายการุณ โสกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคพลังประชาชน ท่านประธานที่เคารพครับ ผมก็จริง ๆ แล้วผมก็ไม่ได้เอ่ยนามและผมก็ไม่ได้ต่อว่าต่อขานใคร แต่ผู้ที่ลุกขึ้นมาอภิปรายนั้นนะครับมาบอกว่า ผมและทนายขอใช้สิทธิ ผมขอยืนยันว่าไม่เป็นความจริงครับ เนื่องจากผมเองก็รู้อิทธิพลเพราะเพิ่งเป็น ส.ส. ใหม่ ว่าการใช้สิทธินั้นมันจะมีผลอะไรหรือไม่มีผลอะไร เพราะผมถือว่าคดีนี้เป็นคดีที่เล็กน้อยมาก เป็นเรื่องที่ว่าไปได้นั้นผมไม่อยากใช้เอกสิทธิ์เลย เพราะมันจะแปดเปื้อนนะครับในสิ่งต่าง ๆ ที่ท่านประธานและสภาแห่งนี้บอกว่ามีเกียรติ ผมเองก็อยากจะใช้วิถีทางของผมในการที่จะรับทราบข้อกล่าวหาหรือต่อผู้ทางกระบวนการยุติธรรมนะครับ ฉะนั้นแล้วผมขอยืนยันว่าผมเองไม่ได้หลุดปากแม้แต่คำว่า ขอใช้สิทธินั้น ขออนุญาตยืนยันตรงนี้ครับท่านประธาน กราบขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : พอแล้วครับ ขอบขอบคุณครับ จบเรื่องนี้ที่

ต่อไปก็เป็นระเบียบวาระที่ ๒.๓ รับทราบการประกาศผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแทนตำแหน่งที่ว่าง

ด้วยได้มีประกาศผลการเลือกตั้งสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรแทนตำแหน่งที่ว่างของคณะกรรมการเลือกตั้งลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๑ ที่จังหวัดเชียงราย

เขตเลือกตั้งที่ ๓ ได้แก่ นางสาวละออง ตียะไพรัช สังกัดพรรคพลังประชาชน ก็แจ้งให้ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เจ้าตัวมาใหม่ครับ ไม่มานะครับ ก็ปฏิญาณตนวันที่มาก็แล้วกัน

เรื่องต่อไปครับ ก่อนที่ที่ประชุมจะพิจารณาระเบียบวาระต่อไปนะครับ ผมขอปรึกษาที่ประชุม เนื่องจากผมได้รับหนังสือจากประธานผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งว่า ขอให้สภาผู้แทนราษฎรนำร่างพระราชบัญญัติสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. ซึ่งบรรจุอยู่ในระเบียบวาระการประชุมลำดับที่ ๕.๒๙ ขึ้นมาพิจารณาเป็นเรื่องด่วนเกี่ยวกับเรื่องนี้ผู้ตรวจการแผ่นดินได้เสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. ซึ่งเป็นร่างพระราชบัญญัติที่มีความเกี่ยวเนื่องกันต่อสภาผู้แทนราษฎรในที่ประชุม ในสมัยประชุมสามัญทั่วไปที่ผ่านมา โดยร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณารับหลักการในวาระที่ ๑ แล้ว ขณะนี้อยู่ในระหว่างพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญสำหรับร่างพระราชบัญญัติสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. ประธานสภาผู้แทนราษฎรคือผมนั้นได้วินิจฉัยว่าเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวด้วยการเงินและได้ส่งไปยังนายกรัฐมนตรีเพื่อให้คำรับรองตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๓ ซึ่งนายกรัฐมนตรีได้พิจารณาให้คำรับรองร่างพระราชบัญญัตินี้ตั้งกล่าวแล้ว ผู้ตรวจการแผ่นดินได้ร่วมกันพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปตามรัฐธรรมนูญและเพื่อประโยชน์ในการพิจารณากฎหมายพวงเกี่ยวกับผู้ตรวจการแผ่นดิน จึงร้องขอมาเพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาเป็นเรื่องด่วนต่อไป ในการที่จะหยิบยกขึ้นมาพิจารณาเป็นเรื่องด่วนหรือไม่ ต้องเป็นไปตามความเห็นของที่ประชุม ผมจึงขอหารือที่ประชุมว่า เห็นควรจะนำร่างพระราชบัญญัติสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. ในระเบียบวาระที่ ๕.๒๙ ขึ้นมาพิจารณาเป็นเรื่องด่วนหรือไม่ เนื่องจากข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ข้อ ๔๖ กำหนดว่า การขอเปลี่ยนระเบียบวาระการประชุม ถ้าเป็นการเสนอ

๓๘

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

จิตตานันท์ ๑๘/๓

เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญหรือร่างพระราชบัญญัติ เมื่อที่ประชุมลงมติเห็นชอบตามที่เสนอแล้ว ให้มีผลบังคับในการประชุมครั้งต่อไป ผมก็จึงเรียนปรึกษาในที่ประชุม ท่านสมาชิกท่านใดมีความเห็นอย่างไรครับ-----

- ๑๙/๑

เชิญครับ หรือไม่มีความเห็น ก็ถือว่าที่ประชุมนี้มีความเห็นให้นำเข้าสู่ระเบียบวาระ
ยก ๕.๒๙ ขึ้นมาดำเนินการ คุณนิติภูมิมีอะไรไหมครับ ไม่มีนะครับ มีความเห็นสอดคล้อง
ด้วยกัน มีใครไหมครับ เชิญท่านวิทยา บุรณศิริ ครับ

นายวิทยา บุรณศิริ (พระนครศรีอยุธยา) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม วิทยา บุรณศิริ พรรคพลังประชาชน จังหวัด
พระนครศรีอยุธยา มีความเห็นตามที่ท่านประธานได้นำเสนอต่อที่ประชุมครับ ไม่ขัดข้อง
ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เมื่อที่ประชุมไม่มี
ความเห็นเป็นอย่างอื่น ก็ถือว่าที่ประชุมมีมติเป็นเอกฉันท์นะครับ ถือว่าครบองค์ประชุม
ทั้งหมดเพราะผู้มาประชุม ๓๕๑ คน

ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่มีความสำคัญคือที่ที่ประชุมมีมติให้เลื่อนมา
พิจารณาก่อน ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาล
รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ซึ่ง (ศาลรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ) เชิญท่าน ท่านจะมีอะไรชี้แจง
เพิ่มเติมไหม เชิญครับ ศาลรัฐธรรมนูญและคณะเชิญเข้าห้องประชุมได้ เชิญครับ

นายพิษณุ หัตถสงเคราะห์ (หนองบัวลำภู) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม พิษณุ หัตถสงเคราะห์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดหนองบัวลำภู ท่านประธานที่เคารพครับ ถัดต่อไปนี่เรื่องของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญที่ได้อภิปรายไปเสร็จแล้ว จะเป็นเรื่องของการหวัดครับ ท่านประธานช่วยกรุณาถอดถอดเรียกสมาชิกเข้าห้องประชุมด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมเข้าใจครับ ผมเชิญศาลท่านมาก่อน เจ้าของร่างเดี๋ยวก็ต้องนับกัน ครบ ๒๓๖ หรือเปล่า ถ้าไม่ครบเราก็ต้องเลื่อนกันไปอีก ผมเข้าใจ อยากจะเชิญท่านมานั่งตรงนี้ เชิญท่านเลขาธิการครับ มีอะไรจะชี้แจงเพิ่มเติมไหมครับ ก่อนที่จะได้ลงมติ

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ (เลขาธิการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ทรงเกียรติที่เคารพทุกท่าน ผม นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ เลขาธิการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญใคร่ขออนุญาตกราบเรียนสั้น ๆ เนื่องจากว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้อภิปรายในวาระที่ ๑ ขึ้นรับหลักการ แล้ววันนั้นที่ประชุมได้มีการปิดอภิปรายไปแล้ว สำหรับสาระสำคัญในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญตามที่ศาลรัฐธรรมนูญได้นำเสนอ ก็จะประกอบด้วยหมวดต่าง ๆ รวม ๓ หมวด จำนวน ๕๕ มาตรา ซึ่งวันนั้นทางท่านตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ท่านเฉลิมพล เอกอุรุ ได้นำเสนอต่อที่ประชุมสภาผู้ทรงเกียรติแห่งนี้ไว้เรียบร้อยแล้วครับ แล้วหลังจากนั้นทางท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายให้ข้อสังเกต ให้ข้อเสนอแนะ รวมถึงซักถาม ซึ่งทางผู้แทนของศาลรัฐธรรมนูญก็ได้ทำการชี้แจงประกอบไว้เรียบร้อยแล้วครับ ในขั้นนี้ขอขอบพระคุณที่ประชุมสภาแห่งนี้ครับ ด้วยความเคารพครับ ขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ก็มีการชี้แจงสรุปแล้วต่อไปก็เป็นการลงมติในวาระที่ ๑ นะครับ ขอเชิญท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติของสภาแห่งนี้เข้าห้องประชุม ที่อยู่ข้างนอกหรือที่กำลังเดินทางมาก็รีบมาให้เร็วครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎร มีสัตยาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ก่อนที่จะลงมติ กระผมขอความกรุณาขอสอบองค์ประชุมด้วยวิธีการให้สมาชิกเสียบัตรแสดงตน เชิญเสียบัตรแสดงตนนะครับ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติครับ

(สมาชิกทำการเสียบัตรแสดงตน)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านสมาชิกที่ได้เสียบัตรแสดงตนแล้วนะครับ ถ้าท่านใดยังไม่ได้แสดงตนมีไหม เรงหน้อย วันนี้เราจะต้องเสียบัตรแสดงตนอีกหลายครั้ง เพราะว่ามีพระราชบัญญัติอีกฉบับหนึ่งก็มีความสำคัญจำเป็นต้องอยู่กันให้ครบ เสียบัตรคงจะครบแล้วใช่ไหมครับ เมื่อเสียบัตรครบแล้วผมของดการเสียบัตร ถือว่าหมดเวลาแล้ว เจ้าหน้าที่นับบัตรนะครับ จำนวนเท่าไรแจ้งมา มีผู้เสียบัตรแสดงตน ๓๑๐ ท่าน ครบองค์ประชุมแล้ว

ต่อไปผมจะขอความกรุณาท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ท่านใดจะใช้สิทธิในการลงคะแนนรับหลักการ หรือไม่รับหลักการ หรืองดออกเสียงนะครับ โปรดใช้บัตรของท่าน ถ้าท่านใดเห็นด้วยโปรดกดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าผู้ใดเห็นว่าไม่ควรรับหลักการของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ผู้ใดเห็นว่าควรงดออกเสียงก็โปรดกดปุ่ม งดออกเสียง เชิญได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

๔๓

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

วชิราภรณ์ ๒๑/๑

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านผู้ใดยังไม่ได้กตมิใหม่
ครับ ไม่มีนะครับ ถือว่าครบแล้ว เชิญนับคะแนนได้ครับเจ้าหน้าที่ ผมขอประกาศผลดังนี้
ครับ จำนวนผู้เข้าประชุม ๓๒๓ ท่าน เห็นด้วย ๓๑๘ เสียง ไม่เห็นด้วย ๓ เสียง งดออก
เสียง ๑ เสียง ไม่ลงคะแนนเสียง ๑ เสียง ก็ปรากฏว่าที่ประชุมได้รับร่างพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้แล้วนะครับ

ต่อไปตั้งคณะกรรมการ เชิญ

นายพิษณุ หัตถสงเคราะห์ (หนองบัวลำภู) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม พิษณุ หัตถสงเคราะห์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดหนองบัวลำภู พรรคพลังประชาชน ขอเสนอตั้งกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๖ คน ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : มีผู้รับรองถูกต้อง ท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นมีไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ไม่มีนะครับ ก็ถือว่าที่ประชุมตั้งคณะกรรมการจำนวน ๓๖ ท่าน คณะรัฐมนตรีขอเสนอ ๓ ท่าน ศาลรัฐธรรมนูญ เสนอ ๒ ท่าน รวมเป็น ๕ ท่าน พรรคพลังประชาชน ๑๕ ท่าน พรรคประชาธิปัตย์ ๑๑ ท่าน พรรคชาติไทย ๒ ท่าน พรรคเพื่อแผ่นดิน ๑ ท่าน พรรคภูมิใจไทย ๑ ท่าน พรรครวมใจไทยชาติพัฒนา พรรคประชากร ๑ ท่าน เชิญ คณะรัฐมนตรี ๓ ท่านครับ

นายชูศักดิ์ ศิรินิล (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : กราบเรียน ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายชูศักดิ์ ศิรินิล รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ขอเสนอรายชื่อกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ในสัดส่วนของรัฐบาลจำนวน ๕ ท่าน ดังนี้ครับ ๑. นายยืนยง ไชยมุข ๒. นายคณิน บุญสุวรรณ ๓. นายนิพนธ์ ฮะกีมี ๔. นายไพบูลย์ วรรณไพฑูรย์ และ ๕. นายนภดล ช.สรพงษ์ ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ครบ ๕ ท่านแล้ว ทางศาลรัฐธรรมนูญก็มีชื่ออยู่แล้ว ไม่ขัดข้องนะครับ ต่อไปพรรคพลังประชาชน เชิญครับ

นายพิษณุ หัตถสงเคราะห์ (หนองบัวลำภู) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม พิษณุ หัตถสงเคราะห์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดหนองบัวลำภู พรรคพลังประชาชน ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ ในสัดส่วนของ

พรรคพลังประชาชน จำนวน ๑๕ ท่าน ดังต่อไปนี้ครับ ๑. นายชวลิต วิชยสุทธิ์
๒. นายจุมพฏ บุญใหญ่ ๓. นายพินิจ จันทร์สมบูรณ์ ๔. นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์
๕. พลตำรวจเอก วิรุฬห์ ฟื้นแสน ๖. นายวัลลภ สุปรียศิลป์ ๗. นายสงคราม
กิจเลิศไพโรจน์ ๘. นายกิตติกร โล่ห์สุนทร ๙. นายประเสริฐ จันทรวงทอง
๑๐. นายสุชาติ ลายน้ำเงิน ๑๑. อาจารย์ ดอกเตอร์พีรพันธุ์ พาลุสุข ๑๒. นางอนุสร
ยังตรง ๑๓. นายอารีเพ็ญ อุตรสินธุ์ ๑๔. นายทวีวัฒน์ ฤทธิ์ฤทัย ๑๕. นายเจริญ
จรรย์โกมล ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : มีสมาชิกรับรองถูกต้อง
ต่อไปเชิญพรรคประชาธิปัตย์ครับ

นางสาวพิมพ์ภัทรา วิชัยกุล (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธาน
สภาที่เคารพ ดิฉัน นางสาวพิมพ์ภัทรา วิชัยกุล ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ ในสัดส่วนของพรรค
ประชาธิปัตย์ จำนวน ๑๑ ท่าน มีรายนามดังต่อไปนี้ ๑. นายถวิล ไพรสณฑ์ ๒. นายทิวา
เงินยวง ๓. นายสกลธี ภัททิยกุล ๔. นายสุทัศน์ เงินหมื่น ๕. นายนคร มาฉิม
๖. นายอิสสระ สมชัย ๗. นายวิรัตน์ วิริยะพงษ์ ๘. นายสาธิต ปิตุเตชะ ๙. นายสุบุญ
วุฒิวงศ์ ๑๐. นายถาวร เสนเนียม ๑๑. นายชุมพล จุลใส ขอผู้รับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : มีผู้รับรองถูกต้อง ต่อไป
เชิญพรรคชาติไทย ๒ ท่าน

นายสิริพงศ์ อังคสกุลเกียรติ (ศรีสะเกษ) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม นายสิริพงศ์ อังคสกุลเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ
พรรคชาติไทย ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ในสัดส่วนของ
พรรคชาติไทยจำนวน ๒ ท่าน ได้แก่ ๑. นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ ๒. นายชาดา
ไทยเศรษฐี ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : มีผู้รับรองถูกต้อง ต่อไป
พรรคเพื่อแผ่นดินเชิญ ๑ ท่าน

นางจิตรวรรณ หวังศุภกิจโกศล (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่าน
ประธานสภา ดิฉัน นางจิตรวรรณ หวังศุภกิจโกศล ขอเสนอกรรมการวิสามัญในส่วน
ของพรรคเพื่อแผ่นดินคือ นายประพัฒน์ วิเศษจินดาวัฒนา ขอผู้รับรองด้วย

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : มีผู้รับรองถูกต้อง ต่อไป
พรรคประชาธิปัตย์ ๑ ท่านเชิญ

นางวรศลี สุวรรณปริสุทธ์ (มุกดาหาร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
ดิฉัน วรศลี สุวรรณปริสุทธ์ ขอเสนอรายชื่อกรรมการวิสามัญร่างพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ ในสัดส่วนของพรรค
ประชาธิปัตย์ คุณเกียรติกร พากเพียรศิลป์ ขอผู้รับรอง

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : มีผู้รับรองถูกต้อง ต่อไป
พรรครวมใจไทยชาติพัฒนา พรรคประชากร ๑ ท่านเชิญครับ

นางวรศุฉี สุวรรณปริสุทธิ (มุกดาหาร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
ดิฉัน วรศุฉี สุวรรณปริสุทธิ ขอเสนอรายชื่อกรรมาธิการวิสามัญ ร่างพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ในสัดส่วนของ
พรรคภูมิใจไทยชาติพัฒนาและพรรคประชากร ขอเสนอท่าน ส.ส. วัชรพล โตมรศักดิ์
ขอผู้รับรอง

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : มีผู้รับรองถูกต้อง
ครบจำนวน ๓๖ ท่านแล้ว เชิญท่านเลขาฯ ทบทวนอ่านรายงาน

นายพิษณุ หัตถสงเคราะห์ (หนองบัวลำภู) : ท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ครับ

นายพิษณุ หัตถสงเคราะห์ (หนองบัวลำภู) : ท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม พิษณุ หัตถสงเคราะห์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดหนองบัวลำภู พรรค
พลังประชาชน ใคร่ขอเปลี่ยนแปลงรายชื่อในสัดส่วนของพรรคพลังประชาชน โดยเปลี่ยน
นางอนุสรฯ ยังตรง เป็น นายสุนัย จุลพงศธร ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : การเปลี่ยน ไม่มีท่านผู้ใด
ขัดข้อง เชิญอ่านครับท่านเลขาธิการ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : รายงานคณะกรรมการวิสามัญ พิจารณาร่าง
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ...
๑. นายยืนยงค์ ใจสมุทร ๒. นายคณิน บุญสุวรรณ ๓. นายนิพนธ์ ณะกิมมี ๔. นายไพบุลย์
วรหะไพฑูรย์ ๕. นายนภดล ช.สรพงษ์ ๖. นายชวลิต วิชยสุทธิ์ ๗. นายจุมพฏ บุญใหญ่
๘. นายพินิจ จันท์สมบุญ ๙. นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์ ๑๐. พลตำรวจเอก วิรุฬห์
พื้นแสน ๑๑. นายวัลลภ สุปรียศิลป์ ๑๒. นายสงคราม กิจเลิศไพโรจน์ ๑๓. นายกิตติกร
โล่ห์สุนทร ๑๔. นายประเสริฐ จันทรวงทอง ๑๕. นายสุชาติ ลายน้ำเงิน ๑๖. นายพีรพันธุ์
พาลุสุข ๑๗. นายสุนัย จุลพงศธร ๑๘. นายอารีเพ็ญ อุตรสินธุ์ ๑๙. นายทวีวัฒน์ ฤทธิฤกษ์

๒๐. นายเจริญ จรรย์โกมล ๒๑. นายถวิล ไพรสณฑ์ ๒๒. นายทิวา เงินยวง
๒๓. นายสกลธี ภัททิยกุล ๒๔. นายสุทัศน์ เงินหมื่น ๒๕. นายนคร มาฉิม
๒๖. นายอิสสระ สมชัย ๒๗. นายวิรัตน์ วิริยะพงษ์ ๒๘. นายสาธิต ปิตุเตชะ
๒๙. นายสุบุญ วุฒิวงศ์ ๓๐. นายถาวร เสนเนียม ๓๑. นายชุมพล จุลใส
๓๒. นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ ๓๓. นายชาดา ไทยเศรษฐ์ ๓๔. นายประพัฒน์
วิเศษจินดาวัฒนา ๓๕. นายเกียรติกร พากเพียรศิลป์ และ ๓๖. นายวัชรพล โตมรศักดิ์

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ครบทั้ง ๓๖ ท่าน ไม่มีการ
แก้ไขนะครับ ต่อไปเป็นการแปรญัตติร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จะเต็มสภาหรือว่าจะทำ
อย่างไร เชิญคุณวิทยา

นายวิทยา บุรณศิริ (พระนครศรีอยุธยา) : ขออนุญาตท่านประธานครับ
กระผม วิทยา บุรณศิริ พรรคพลังประชาชนจากจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ขออนุญาตให้
แปรญัตติตามข้อบังคับครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ตามข้อบังคับ ๗ วัน
มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ไม่มีนะครับ ถือว่า
ที่ประชุมนี้เห็นชอบ ต่อไปนะครับก็ถือว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้สิ้นสุดแล้วในการ
พิจารณาในวาระที่ ๑

นายพีรพันธุ์ พาลุสุข (ยโสธร) : ท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : มีอะไรอีกคุณพีรพันธุ์
เชิญครับ

นายพีรพันธุ์ พาลุสุข (ยโสธร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พีรพันธุ์
พาลุสุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดยโสธร พรรคพลังประชาชน ท่านประธาน
ผมอ่านจากหนังสือพิมพ์ฉบับเมื่อวานนี้ อ่านดูในเนื้อหาของข่าวที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์
เข้าใจว่าหลายฉบับที่พูดถึงเรื่องรัฐธรรมนูญแล้วมันเกี่ยวข้องกับพวกเราด้วย ผมเข้าใจว่า
น่าจะเกี่ยวข้องกับการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมอยากจะถาม
คุณพีรพันธุ์ พูดเรื่องพระราชบัญญัติศาลหรือเปล่า

นายพีรพันธุ์ พาลุสุข (ยโสธร) : ใช่ครับ ท่านประธานครับ ผมอ่านข่าว
เป็นอย่างนั้นนะครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เปล่าครับ คือผมยัง
ไม่อนุญาต ผมถามคุณก่อน ถามว่าคุณพูดถึงเรื่องพระราชบัญญัติศาลที่ได้ลงมติ แล้วก็
รับหลักการไปวาระหนึ่งแล้ว เกี่ยวกับเรื่องนี้หรือเปล่า

นายพีรพันธุ์ พาลุสุข (ยโสธร) : เกี่ยวกับเรื่องนี้ท่านประธาน
เกี่ยวข้องครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เกี่ยวกับเรื่องนี้เชิญครับ

นายพีรพันธุ์ พาลุสุข (ยโสธร) : คือมันมีข่าวครับท่านประธาน ที่มีการจัด
เสวนา ๑ ปี ครบรอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ที่รัฐสภา หัวข้อเรื่อง ๑ ปีของรัฐธรรมนูญ
ปี ๒๕๕๐ มีผู้ที่เข้ามาให้ความคิดเห็นแก่เรื่องนี้อยู่หลายท่าน แต่บังเอิญว่าที่น่าสนใจ
ก็มีตุลาการศาลรัฐธรรมนูญท่านหนึ่งได้ให้ข้อความคิดเห็นเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐
นี้ด้วย ท่านได้พูดถึงมาตรา ๒๓๗ ซึ่งท่านบอกว่ามีข้อโต้แย้งมากและเป็นเป้าหมายที่จะ
ถูกล้มล้างทำลายลงให้ได้ ซึ่งมาตรานี้เป็นการแก้ไขปัญหาทุจริตการซื้อเสียง เป็นมะเร็ง
ที่คอยเพาะกระดูกเลือด คอยกัดกินสังคมไทยมานานจนไม่เห็นทางแก้ หากพรรคไหน
ท่านพูดต่อไปนะครับว่า มาตรานี้ก็ต้องการที่จะมากำกับไม่ให้นักการเมืองซื้อเสียง
โดยเด็ดขาด เป็นคุณสมบัติของการเป็นพรรคการเมืองที่ดีมีศักดิ์ศรี และท่านยังพูดต่อไป
บอกว่าหากพรรคไหนรักษามาตรฐานนี้ไม่ได้ กรรมการบริหารพรรคไปซื้อเสียงและถูก
จับได้ พรรคการเมืองนั้นไม่ใช่สถาบันเป็นแค่แก๊ง (Gang) โจรที่สถาบันการเมืองและพรรค
การเมืองต้องช่วยกันขจัดออกไป ท่านประธานครับ ถ้าเป็นท่านอื่นให้ความเห็นอย่างนี้
ผมก็คงไม่ติดใจอะไรมาก แต่ท่านเป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญอยู่ มีทัศนคติที่เป็นลบ
มาก ๆ เกี่ยวกับพรรคการเมือง เพราะฉะนั้นผมก็คงจะทำอะไรไม่ได้นอกจากฝากไปให้
คณะกรรมการที่สภาผู้แทนราษฎรตั้งวันนี้ ได้ช่วยนำเรื่องนี้ไปพิจารณาประกอบ
การพิจารณากฎหมายที่จะพิจารณาต่อไปด้วยครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ฝากคณะกรรมการ
หรือจะฝากศาลรัฐธรรมนูญ

นายพีรพันธุ์ พาลุสุข (ยโสธร) : ฝากคณะกรรมการ ท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ฝากคณะกรรมการ
เชิญท่านสาทิพย์

นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย (ตรัง) : ท่านประธานครับ ผม สาทิพย์
วงศ์หนองเตย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ความจริงแล้ว

ผมก็ไม่ได้ลุกขึ้นทักท้วงตั้งแต่ต้นนะครับ แต่เนื่องจากเห็นว่าท่านประธานก็ได้อนุญาตให้พูดไปแล้ว เพียงแต่ว่าประเด็นนี้เมื่อมีการพูดกันขึ้นมา มันก็จะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะมีประเด็นที่จะต้องเป็นแนวปฏิบัติของเราในภายหลังด้วยว่า หลังจากที่เราพิจารณากฎหมายกันไปเสร็จสรรพหมดแล้วเสนอทุกอย่าง สามารถจะลุกขึ้นฝากประเด็นต่าง ๆ ให้กับทางคณะกรรมการได้ ซึ่งแต่ก่อนก็ไม่เคยปฏิบัติมาเช่นนี้ครับ บังเอิญท่านประธานอนุญาตไปแล้วผมก็ไม่ได้ทักท้วง เพียงแต่ที่ต้องลุกขึ้นแสดงความคิดเห็น เช่นนี้ก็เพราะว่าเรื่องอย่างนี้ก็เป็นเรื่องที่ ๑. กระทบกับแนวทางการปฏิบัติของสภาเราก็จะกลายเป็นเรื่องนอกเหนือ จะว่าหารือก็ไม่ใช่ จะว่าอภิปรายมันก็เลยประเด็นที่จะอภิปรายไปแล้ว ประกอบกับว่าเรื่องที่ ๒ ผู้พูดดังกล่าวก็เป็นการแสดงความคิดเห็นก็เป็นเรื่องของบุคคลภายนอก ความจริงเรื่องนี้ท่านก็ไปอภิปรายได้ในชั้นของคณะกรรมการซึ่งท่านก็เป็นคณะกรรมการอยู่แล้วด้วย-----

และบุคคลภายนอกดังกล่าวก็ไม่มีสิทธิที่จะมาชี้แจงในที่ประชุมนี้ ความเห็นดังกล่าวก็เป็นความเห็นที่มีการเสนอกันโดยทั่วไป ผู้ที่มีความคิดเห็นที่ไม่ตรงกันก็สามารถที่จะใช้ช่องทางต่าง ๆ ในการที่จะตอบโต้ หรือแสดงความไม่เห็นด้วยกับความเห็นเช่นนั้นได้อยู่แล้ว ผมเพียงแต่ไม่อยากจะให้แนวทางของสภาเรากลายเป็นการเอาช่องว่างบางเรื่องแล้วก็หยิบยกประเด็นซึ่งตนเองเห็นว่าไม่เห็นด้วย มาใช้ช่องทางสภาในการไปตอบโต้เขา ซึ่งก็เป็นเรื่องที่สภาจะต้องให้ความสำคัญด้วย ก็เพียงแต่ทักท้วงไว้เท่านั้นแหละครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ครับ ก็เป็นแนวความคิดที่จะถือปฏิบัติต่อไป ผมก็ได้ทักท้วงไปแล้ว ถ้าอย่างนั้นผมไม่ทักท้วงหรอกครับ ผมก็อาศัยข้อบังคับเหมือนท่านเหมือนกัน พยายามเคร่งครัด แต่ว่าเคร่งมากมันก็ไม่ได้มันต้องหย่อนนิด ๆ หย่อนหน่อย ๆ ธรรมดาณะครับ

ต่อไปเมื่อเราพิจารณาพระราชบัญญัติฉบับนี้จบแล้วนะครับ ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๔ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

๕๓

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

ณัฐชนก ๒๔/๒

ผมขอเชิญคณะกรรมการขึ้นมาทำหน้าที่ของท่านบนบัลลังก์ เชิญครับ
ทุกท่าน เชิญท่านคณะกรรมการวิสามัญร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เชิญข้างบน ทำไมไม่ยอม
ขึ้นกันมา เพราะอะไรก็ 모르 มีหลายท่าน เห็น ๓ ท่านเท่านั้นเอง เดียวเขาทักท้วงว่า
ไม่ครบองค์อีกจะทำอย่างไร มีไหม ท่านใดที่เป็นเชิญขึ้นมา

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๖ ท่าน มานั่งบนบัลลังก์
๔ ท่าน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : มีอะไร เชิญ

นายธนา ชีรวินิจ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
ผม นายธนา ชีรวินิจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร
เนื่องจากกฎหมายฉบับนี้มีกรรมการสงวนความเห็นไว้อภิปรายเยอะครับ ก็เลยจะนั่ง
ข้างล่างเพื่อที่จะได้ซักถามครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ถ้าอย่างนั้นผมจะถามครับ
มีท่านกรรมการท่านใดอยู่ข้างล่างช่วยกรุณายกมือหน่อย ก็ท่าน ช่วยนับ เลขากิจการ
มันจะครบไหมครับ ถ้าครบก็จะได้อำนาจ ถ้าไม่ครบ ผมก็จะเลื่อน นับเลยครับ
ทั้งข้างบน ข้างล่าง เกินกึ่งของ ๓๖ หรือเปล่า

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านสาทิศย์มีอะไรครับ

นายสาทิศย์ วงศ์หนองเตย (ตรัง) : ผม สาทิศย์ วงศ์หนองเตย ครับ ก็ไม่มี
อะไรครับ ผมเป็นห่วงเท่านั้นเองว่าปกติรายงานของคณะกรรมการ ก็ไม่เคยต้องนับว่า
มาครบหรือเปล่า

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ใช่ครับ แต่เดี๋ยวนี้ท่าน
พยายามสอนข้อบังคับผม ผมก็เลยใช้ข้อบังคับ

นายสาทิศย์ วงศ์หนองเตย (ตรัง) : ผมไม่ได้สอน ผมเพียงแต่จะเรียน
ข้อมูลเพิ่มเติมว่ากรรมการซึ่งเป็นบุคคลภายนอก ไม่ได้เป็น ส.ส. ในสัดส่วนของพรรค

๕๔

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

ณัฐชนก ๒๔/๒

เขาก็แจ้งมาว่าเขาก็ไม่ได้รับแจ้งว่าจะต้องมาชี้แจงในวันใด ไม่มีการแจ้งไป เขาก็เลยไม่ได้มา ก็ต้องเรียนไว้

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : แล้วจะให้ผมทำอย่างไร

นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย (ตรัง) : มิได้ ผมจะเรียนให้ท่านทราบครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เขาเป็น ส.ส. เขามาประชุมหรือเปล่า

นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย (ตรัง) : เขาไม่ได้เป็น ส.ส. นะครับ เขาเป็น คณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ประธานก็ต้องแจ้ง ประธานช่วยชี้แจงหน่อย ได้แจ้งเขาไหม ประธานกรรมาธิการ

นายสุชุมพงศ์ โง่นคำ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ครับ การที่คณะกรรมการวิสามัญที่จะพิจารณาแล้วมารายงานต่อสภาแล้ว ก็พิจารณาในวาระที่ ๒ โดยประเพณีและข้อบังคับนั้นก็ทำกันมาเช่นนั้น ไม่จำเป็นจะต้องมีการนับองค์ประชุมของกรรมาธิการวิสามัญใด ๆ ทั้งสิ้น สำหรับด้านธุรการในการแจ้ง สภาได้มีการแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรไปตามภูมิลำเนาทุกครั้ง แต่บังเอิญว่าคราวนี้ครั้งนี้ เป็นครั้งที่เลื่อนมา เขาแจ้งครั้งแรกที่มีการบรรจุระเบียบวาระในสัปดาห์ที่แล้ว เข้าใจว่า สัปดาห์นี้ไม่ได้แจ้ง

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอขอบคุณครับ เป็นเรื่องของ เลขาธิการที่จะต้องแจ้งครับ ขณะนี้ได้นับแล้ว ท่านเลขาธิการแจ้งให้ผมทราบว่า ๒๑ ท่าน เกินแล้วครับพิจารณาได้ เราดำเนินการต่อไปนะครับ เชิญท่านประธานคณะกรรมการ แถลงต่อที่ประชุมครับ

นายสุชุมพงศ์ โง่นคำ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ครับ กระผม นายสุชุมพงศ์ โง่นคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วนจากจังหวัด กาฬสินธุ์ พรรคพลังประชาชน ท่านประธานที่เคารพครับ ในคราวประชุมสภา ผู้แทนราษฎร ในวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๑ ที่ประชุมแห่งนี้ได้รับหลักการร่าง พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทาง การเมือง (ฉบับที่..) พ.ศ. นี้ ซึ่งหลังจากที่มีการรับหลักการในวาระที่ ๑ แล้ว สภาแห่งนี้ ก็ได้แต่งตั้งคณะกรรมการวิสามัญ ๓๖ ท่าน ตามสัดส่วนของแต่ละพรรคการเมือง ซึ่งที่ประชุมได้แต่งตั้งให้กระผมเป็นประธานคณะกรรมการวิสามัญ ท่านวิรัตน์ กัลยาศิริ เป็นรองประธาน คนที่หนึ่ง ท่านเกษม สรศักดิ์เกษม เป็นรองคนที่สอง ท่านนพคุณ รัฐผไท เป็นรองคนที่สาม และท่านเกรียงชัย จึงจตุรพิท รองประธานกรรมาธิการคนที่สี่ และ นอกจากนั้นก็แต่งตั้งให้นายวรรณชัย บุญบำรุง เป็นเลขานุการคณะกรรมการ

ระหว่งนั้นเป็นระหว่งปิดสมัยประชุมพอดี คณะกรรมาธิการทั้งหลายก็ได้มีการประชุมกันทุกสัปดาห์ ท่านประธานที่เคารพครับ คณะกรรมาธิการได้ใช้เวลาพิจารณาประมาณ ๖๔ วัน ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานว่าร่างกฎหมายฉบับนี้เป็นร่างกฎหมายฉบับแรกของสภาแห่งนี้ที่จะพิจารณากฎหมายในระเบียบวาระที่ ๒ ที่ ๓ เป็นลำดับต่อไป กฎหมายฉบับนี้มีข้อสังเกตที่อยากจะกราบเรียนที่ประชุมและท่านประธานเพื่อประกอบการพิจารณา

ข้อที่ ๑ รัฐธรรมนูญในมาตรา ๓๐๒ ได้บัญญัติว่ากฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญใน ๔ ฉบับ เช่น กฎหมาย ป.ป.ช. กฎหมายผู้ตรวจการแผ่นดิน กฎหมายการตรวจเงินแผ่นดิน และกฎหมายที่ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะต้องมีการขอให้แก้ไขเพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ โดยกำหนดเป็นเงื่อนไขว่า องค์กรที่ผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้จะต้องเสนอกฎหมายเข้ามาในเวลา ๑ ปี นับตั้งแต่กฎหมายรัฐธรรมนูญใช้บังคับ ซึ่งก็ปรากฏว่าศาลฎีกาได้มีการเสนอร่างกฎหมายฉบับนี้เข้ามา แล้วก็อยู่ในระเบียบวาระที่กำหนดไม่เกิน ๑ ปี เงื่อนไขประการที่ ๒ คือ สภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ครับท่านประธาน จะต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในเวลา ๑๒๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับร่างพระราชบัญญัตินี้ ก็คือวันที่ ๓๐ เมษายน ปัญหาก็คือว่า หากนับเวลา ๑๒๐ วันไปแล้ว วันสุดท้ายที่จะเป็นวันที่จะต้องพิจารณากฎหมายฉบับนี้ให้แล้วเสร็จ บังเอิญครับท่านประธาน วันนี้ครับท่านประธานเป็นวันสุดท้ายที่สภาผู้แทนราษฎรจะต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จไม่เกินสองยามในวันนี้ ถ้าเกินไปก็สภาผู้แทนราษฎรอาจจะต้องกระทำการที่ไม่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญได้ อันนี้ก็กราบเรียนกับท่านประธานครับ

ประการต่อไป เมื่อส่งไปที่วุฒิสภาแล้ว วุฒิสภาจะต้องไปพิจารณาภายใน ๙๐ วัน อันนี้ก็คือเงื่อนไขในรัฐธรรมนูญ นอกจากนั้นในมาตรา ๑๔๐ ของรัฐธรรมนูญก็ได้บัญญัติถึงวิธีการพิจารณากฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญไว้ว่าในการพิจารณาในวาระที่ ๑ ที่ ๒-----

ให้ใช้มติโดยเสียงข้างมากโดยประมาณครึ่งท่านประธาน และหากเห็นชอบด้วย
 ในวาระที่ ๓ เพื่อจะประกาศใช้เป็นกฎหมายนั้นจะต้องได้รับความเห็นชอบด้วยคะแนน
 เสียงมากกว่ากึ่งหนึ่งของสมาชิกที่มีอยู่ ขณะนี้เรามีสมาชิกทั้งหมด ๓๗๑ ท่าน
 คะแนนเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่งก็คือ ๒๓๖ ท่าน ขอชี้แจงรายละเอียดสักนิดหนึ่งว่ากฎหมาย
 ฉบับนี้มีท่านสมาชิกสนใจแปรญัตติไว้ ๖ ท่าน แล้วมีผู้สงวนหลายท่าน นอกจากนั้น
 กรรมการเองก็มีการขอแก้ไขและส่งวนความเห็นไว้ใน ๑๘ ประเด็น กระผมในฐานะ
 ที่เป็นประธานก็ได้รับความร่วมมือจากท่านกรรมการทั้งหลายด้วยดี บรรยายภาคในการ
 ประชุมก็เป็นไปด้วยความเรียบร้อย เพื่อให้กฎหมายฉบับนี้สอดคล้องกับบทบัญญัติ
 ของรัฐธรรมนูญ จึงกราบเรียนท่านประธานและท่านสมาชิกทั้งหลายได้พิจารณากฎหมาย
 ฉบับนี้ในวาระที่ ๒ จนเสร็จสิ้น และในวาระที่ ๓ โดยเฉพาะอย่างยิ่งขออภัยว่าวันนี้เป็น
 วันสุดท้ายที่เราจะพิจารณากฎหมายฉบับนี้ให้แล้วเสร็จ มิใช่ว่าพวกกระผมล่าช้านะครับ
 เราเสนอกฎหมายฉบับนี้ต่อท่านประธานในวันที่ ๑๔ สิงหาคม แต่ไม่สามารถจะพิจารณา
 ได้ในช่วงนั้น วันนี้จึงเป็นวันสำคัญที่จะพิจารณาให้แล้วเสร็จไปพร้อมกัน ขอกราบเรียน
 ท่านประธานที่เคารพครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอขอบคุณครับ ต่อไปเชิญ
 ท่านเลขาธิการอ่านร่างพระราชบัญญัติ แล้วก็ผู้แปรญัตติที่จะต้องดำเนินการต่อไปครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
 แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
 วิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองฉบับที่ ... พ.ศ..... ชื่อร่าง
 พระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ และมาตรา ๒ ไม่มี
 การแก้ไข มาตรา ๓ มีการแก้ไข

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญผู้สงวน เชิญครับ
 ที่มีการแก้ไข

นายธนา ชีรวินิจ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานสภา
 ที่เคารพ ผม นายธนา ชีรวินิจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์
 กรุงเทพมหานคร ในฐานะกรรมการ ได้ขอสงวนความเห็นไว้อภิปรายในสภา

๕๘

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

ศิริลักษณ์ (๒) ๒๖/๒

ท่านประธานที่เคารพครับ ในตอนที่ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเข้าสู่สภานั้น

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านหนาครับ ท่านจะกำลังอภิปราย ๓/๑ ไซ้ไหมครับ

นายธนา ชีรวินิจ (กรุงเทพมหานคร) : ๓/๑ ครับ ท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เดี่ยวนี้ผมกำลังอยู่ในมาตรา ๓ ครับ มีการแก้ไข ผมก็ต้องถามที่ประชุมก่อน มีการแก้ไขในที่ประชุมมีความเห็นอย่างไร ไม่มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ เชิญครับ ท่านพีระพันธุ์ เห็นยกมือเกาหู เชิญครับ

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ พอดีผมเข้าใจว่าเป็นมาตรา ๓/๑ เพราะว่ามีมีการแก้ไข

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เอา ๓ ก่อน ยังไม่ถึง ๓/๑ เลยครับ

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : แต่ถ้า ๓ ผมไม่ติดใจครับ ขอโทษครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมจึงถามที่ประชุมว่าท่านผู้ใดมีความเห็นอย่างอื่นไหม

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ถ้าไม่มีก็ถือว่าที่ประชุมนี้มีความเห็นตามที่คณะกรรมการมีการแก้ไขครับ ก็ผ่านนะครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๓/๑ คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ มีกรรมการขอสงวนความเห็นครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ตอนนี้ท่านหนาเชิญครับ

นายธนา ชีรวินิจ (กรุงเทพมหานคร) : ขอขอบคุณครับท่านประธานครับ ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายธนา ชีรวินิจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร

พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะกรรมการซึ่งได้ส่งความเห็นไว้เพื่ออภิปรายในสภา
ท่านประธานที่เคารพครับ ในตอนที่กฎหมายฉบับนี้เข้ามาสู่ชั้นรับหลักการในสภา
ผู้แทนราษฎร ผมเป็นบุคคลหนึ่งซึ่งได้อภิปรายในสภาถึงการที่ควรจะทำคำนิยามศัพท์
เพราะว่าเพื่อที่จะทำให้เกิดความชัดเจนสำหรับผู้ที่ถูกกฎหมายหรือใช้กฎหมาย แต่
ท่านประธานที่เคารพครับเมื่อได้เป็นกรรมการแล้ว ในที่ประชุมได้พูดจากันอย่าง
กว้างขวาง และท้ายที่สุดคณะกรรมการเสียงส่วนใหญ่ก็ได้มีมติที่จะเพิ่มเติมบทนิยาม
ศัพท์ของคำ ๓ คำ ไว้ในท้ายของมาตรา ๓ คือคณะกรรมการไต่สวน ผู้ไต่สวนอิสระและ
ผู้เสียหาย ท่านประธานที่เคารพครับในที่ประชุมได้พิจารณากันอย่างกว้างขวาง-----

ทำยที่สุุดผมเองได้เห็นว่ากรที่จจะบัญญัติศัพท์หรือคำนิยามไว้ในมาตรา ๓ ของพระราชบัญญัติฉบับนี้ นั้น จะก่อให้เกิดความสับสน จะทำให้การบัญญัติศัพท์นั้น ไม่สามารถครอบคลุมความหมายที่แท้จริงตามที่ได้บัญญัติไว้ และผมเกรงว่าในกรณีที่จะมีการใช้บังคับตามกฎหมายจะเป็นปัญหาในวิธีปฏิบัติ และจะต้องตีความกันอย่างมากมาย ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานในเบื้องต้นอย่างนี้ครับ ในความแรกที่คณะกรรมการได้ขอเพิ่มเติมไว้ก็คือ คณะกรรมการไต่สวน หมายความว่า บุคคลผู้ซึ่งทำหน้าที่ไต่สวนข้อเท็จจริงและทำความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินคดีแก่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ นั้น ถ้าท่านประธานดูให้ดีนะครับ ศาลฎีกาได้เสนอหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยมุ่งเน้นในหลักการที่จะขอแก้ไขเพิ่มเติมในส่วนของผู้ไต่สวนอิสระ ซึ่งไม่ได้หยิบยกประเด็นของคณะกรรมการไต่สวนขึ้นมาเลย การที่คณะกรรมการได้หยิบยก แล้วก็ไปบัญญัตินิยามศัพท์ของคำว่า คณะกรรมการไต่สวน ขึ้นมานั้น ผมก็เกรงว่าจะเป็นการดำเนินการที่ขัดต่อข้อบังคับหรือไม่ เพราะว่าสภาแห่งนี้ไม่ได้รับหลักการในเรื่องของคณะกรรมการไต่สวนขึ้น แต่รับหลักการในส่วนของการแก้ไขเพิ่มเติมผู้ไต่สวนอิสระเท่านั้น นี่คือนประเด็นที่ผมอยากกราบเรียนท่านประธานเพื่อให้สภาแห่งนี้ได้พิจารณา เพราะหากบัญญัติไปแล้วขัดต่อกฎหมาย ก็จะทำให้กฎหมายฉบับนี้มีปัญหาต่อไป และในส่วนของความหมายก็ดี ท่านประธานที่เคารพครับ ในความหมายที่เขียนว่า คณะกรรมการไต่สวน หมายถึงบุคคล ซึ่งความจริงแล้วคณะกรรมการไต่สวนนั้นไม่ได้เป็นบุคคลเพียงคนเดียว แต่เป็นคณะบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับคำว่า ผู้ไต่สวนอิสระ ที่คณะกรรมการวิสามัญได้ไปขอแก้ไขเพิ่มเติม จึงขออนุญาตท่านประธานที่จะอ่านให้ที่ประชุมนี้ได้รับทราบ ผู้ไต่สวนอิสระ หมายความว่า บุคคลซึ่งทำหน้าที่ไต่สวนข้อเท็จจริง และทำความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินคดีในกรณีที่ผู้เสียหายยื่นคำร้องต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา เพื่อขอให้ดำเนินคดีแก่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง รวมทั้งดำเนินการฟ้องคดี หรือแต่งตั้งทนายความให้ฟ้องคดีแทน

ในประเด็นแรกที่ผมอยากจะกราบเรียน ซึ่งสอดคล้องกับคำนิยามศัพท์ของคำว่า คณะกรรมการไต่สวน ก็คือ ทั้งคณะกรรมการไต่สวนและผู้ไต่สวนอิสระนั้น ประกอบด้วยคณะบุคคล ซึ่งถ้าจะบัญญัติศัพท์ให้มีความชัดเจนแล้ว สมควรอย่างยิ่งที่จะได้

บัญญัติไว้ว่า หมายถึงคณะบุคคลซึ่งจะทำงานตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ แต่คณะกรรมการ
ได้บัญญัติไว้เพียงความหมายว่า บุคคล ซึ่งจะทำให้เกิดความสับสนในการที่จะศึกษา
กฎหมายแล้วก็ตีความต่อไปในอนาคตว่า บุคคลนั้นหมายถึงบุคคลเพียงคนเดียวหรือเป็น
คณะบุคคล เมื่อตั้งใจที่จะบัญญัติศัพท์หรือคำนิยามแล้ว สมควรอย่างยิ่งที่จะบัญญัติให้
ชัดเจน เพราะคณะกรรมการไต่สวนหรือผู้ไต่สวนอิสระนั้นเป็นคณะบุคคล นั้นประเด็นหนึ่ง
ที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธาน

ประเด็นที่ ๒ ครบท่านประธาน หลังจากที่คณะกรรมการมีความเห็นว่า
ควรที่จะนิยามศัพท์ของคณะกรรมการไต่สวน ผู้ไต่สวนอิสระ และผู้เสียหายไว้แล้ว จึงได้
ไปดำเนินการเพื่อที่จะใส่บทนิยามศัพท์เพื่อให้ครอบคลุมถึงหน้าที่ทั้งหมด ในชั้นแรก
คณะกรรมการวิสามัญได้บัญญัติศัพท์ของคำว่า ผู้ไต่สวนอิสระ ไว้ หมายถึงบุคคลผู้ทำ
หน้าที่ไต่สวนข้อเท็จจริงและทำความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินคดีในกรณีและผู้เสียหายยื่น
คำร้องต่อศาลฎีกาเพื่อขอให้ดำเนินคดีแก่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ในชั้นต้นบัญญัติ
ไว้เท่านี้ครบท่านประธาน ผมเองเป็นผู้ที่ทักท้วงว่าในกฎหมายรัฐธรรมนูญนั้นได้ให้อำนาจ
ของผู้ไต่สวนอิสระที่จะต้องดำเนินการฟ้องคดีต่อผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ไว้ด้วย เหตุใดจึงไม่บัญญัติถึงอำนาจในการฟ้องคดี ทำยที่สุดคณะกรรมการก็ได้
มีความเห็นที่จะเพิ่มเติม โดยได้เพิ่มเติมข้อความที่ผมได้ทักท้วงไว้ก็คือ รวมทั้งดำเนินการ
ฟ้องคดี และได้เพิ่มเติมนอกเหนือจากนั้น เนื่องจากเกรงว่าจะมีปัญหาในทางปฏิบัติต่อไป
โดยระบุเพิ่มเติมอีกว่า หรือแต่งตั้งทนายความให้ฟ้องคดีแทน ท่านประธานที่เคารพครับ
นั่นคือสิ่งที่ผมได้กราบเรียนแล้วว่า ผมเป็นห่วงว่าถ้าบัญญัติคำนิยามของศัพท์
แล้วไม่ครบถ้วน ผมเกรงว่าจะเกิดปัญหาในการดำเนินการตามกฎหมายต่อไป เพราะ
ท่านประธานครับ ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๗๖ ได้บัญญัติ
หน้าที่อย่างหนึ่ง-----

ในมาตรา ๒๗๖ ไว้ว่า คุณสมบัติ อำนาจหน้าที่ วิธีการไต่สวน และการดำเนินการอื่นที่จำเป็นของผู้ไต่สวนอิสระให้เป็นไปตามกฎหมายบัญญัติ ท่านหมายความว่าอย่างไรครับท่านประธาน หมายความว่าในรัฐธรรมนูญได้เปิดช่องให้สภาแห่งนี้ได้ไปบัญญัติ คุณสมบัติ อำนาจหน้าที่ วิธีการไต่สวน และการดำเนินการอื่นที่จำเป็นของผู้ไต่สวนอิสระให้สามารถกระทำได้ แต่การที่คณะกรรมการวิสามัญได้บัญญัติจำกัดอำนาจหน้าที่ของผู้ไต่สวนอิสระไว้เพียงเท่านี้ ในอนาคตครับท่านประธานมีปัญหาแน่นอน เพราะว่าในมาตรา ๒๗๓ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยนั้นได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของผู้ไต่สวนอิสระไว้อีกประการหนึ่งครับท่านประธาน นั่นคือเมื่อทำการไต่สวนเสร็จแล้วให้ส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่ พร้อมทั้งส่งความเห็นไปยังประธานวุฒิสภาเพื่อดำเนินการตามมาตรา ๒๗๓ ท่านประธานเห็นไหม ว่ายังมีหน้าที่ของคณะกรรมการไต่สวนอิสระตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญไว้อีกหลายประการ ซึ่งไม่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติฉบับนี้ และถ้าถึงวันนั้นกฎหมายพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ใส่ความหมายของคำว่า ผู้ไต่สวนอิสระ เพียงเท่าที่กรรมาธิการวิสามัญได้บัญญัติขึ้นก็จะมี การตีความอีกครับว่า ผู้ไต่สวนอิสระจะต้องทำรายงานและเอกสารส่งต่อประธานวุฒิสภาเพื่อดำเนินการถอดถอน ตามมาตรา ๒๗๓ ได้หรือไม่ เพราะในมาตรา ๒๗๖ ของรัฐธรรมนูญนั้น ได้บัญญัติไว้ว่าอำนาจหน้าที่และวิธีการไต่สวนหรืออำนาจอื่นให้เป็นไปตามที่กฎหมายฉบับนี้บัญญัติไว้ นั่นคือสิ่งที่ผมเป็นห่วงและท่านประธานที่เคารพครับ ในกระบวนการพิจารณาคดีที่ดี ในการดำเนินการฟ้องร้องคดี โดยปกติเมื่อมีการแต่งตั้งทนายความนั้นก็ต้องมีการมอบหมายภารกิจของทนายที่ได้รับมอบอำนาจไปด้วย มีครับ หลายกรณีที่ดีความแต่งตั้งทนายอย่างเดียว แต่ไม่ได้มอบหมายภารกิจอำนาจหน้าที่อื่นให้ไปดำเนินการด้วย ทนายความที่รับมอบหรือแต่งตั้งนั้นมีอำนาจอย่างเดียวคือว่าความ ถ้าประสงค์ที่จะให้มีภารกิจหรือมอบอำนาจอย่างอื่นนั้นจะต้องบัญญัติไว้ในใบแต่งตั้งทนายความ ผมก็เกรงท่านประธานครับ ว่ากระบวนการพิจารณาคดีต่าง ๆ นั้นมันมีประเด็นหลายเรื่องที่อาจจะกว้างขวางกว่าสิ่งที่คณะกรรมการไต่สวนอิสระมีอำนาจหรือไม่ เพราะกฎหมายไม่ได้บัญญัติไว้ เพราะฉะนั้นผมถึงกราบเรียนท่านประธานว่า

เมื่อเห็นคำนิยามศัพท์ของคณะผู้ไต่สวนอิสระแล้ว ผมไม่สบายใจท่านประธานครับ ผมเกรงว่าถ้าบัญญัติไว้จะทำให้ความหมายของผู้ไต่สวนอิสระนั้นถูกจำกัดลง และจะทำให้เสียสิทธิหรือไม่สามารถดำเนินการได้ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ นั่นคือประเด็นที่ผมกราบเรียน

ประเด็นสุดท้ายครับท่านประธาน ผู้เสียหายเรื่องผู้เสียหาย ผมได้อภิปรายในสภาอย่างชัดเจนครับว่า ผมมีความเป็นห่วงว่าผู้เสียหายตามร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองนั้นหมายถึงใคร เพราะปัจจุบันนี้ประชาชนก็มีความตื่นตัวในการใช้สิทธิของตัวเองมากยิ่งขึ้น ผมจำได้ครับว่า ที่ประชุมแห่งนี้และในชั้นต้นของกรรมาธิการได้ตอบข้อซักถามผมว่า ผู้เสียหายนั้นจะครอบคลุมความหมายอย่างกว้างขวาง และในอนาคตนั้นจะหมายถึงผู้เสียหายที่ถูกกระทำละเมิดตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญด้วย เพราะฉะนั้นเมื่อคณะกรรมาธิการวิสามัญได้บัญญัติคำว่า ผู้เสียหาย ไว้ เพียงแค่ผู้เสียหายจากการกระทำอันเป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายรอยผิดปกติ การกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญาหรือการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น ท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าบัญญัติไว้แบบนี้ผู้เสียหายที่ถูกกระทำละเมิดหรือการดำเนินการที่ไม่เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญก็จะไม่เข้าด้วยบทนิยามของคำว่า ผู้เสียหายของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ครับ ท่านประธานที่ผมต้องกราบเรียนว่าไม่เข้าก็เพราะว่าในที่ประชุมสภาแห่งนี้มีหลายเรื่องที่สมาชิกสภาได้ทักท้วงว่าการที่นำร่างพระราชบัญญัติต่าง ๆ ก็ดีเข้าสู่สภาเกินกว่าที่กฎหมายรัฐธรรมนูญบัญญัติไว้เป็นการกระทำที่ผิดต่อกฎหมาย ผู้ชี้แจงหลายท่านครับ ได้ชี้แจงว่าเนื่องจากไม่มีความผิดบัญญัติไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญจึงไม่เป็นความผิดจึงสามารถดำเนินการได้-----

ถ้าเรามีเจตนารมณ์ที่จะตีความกฎหมายรัฐธรรมนูญให้ถือปฏิบัติไม่ได้ ผมถือว่าเป็นความเสียหายอย่างใหญ่หลวง เพราะกฎหมายสูงสุดที่เราทราบกันดี ก็คือกฎหมายรัฐธรรมนูญ ทุกคนก่อนที่จะปฏิบัติหน้าที่นั้น สิ่งหนึ่งก็คือปฏิญาณว่า จะปฏิบัติภารกิจให้เป็นไปตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ จะต้องเคารพกฎหมายรัฐธรรมนูญ แต่ในที่ประชุมสภาแห่งนี้ ได้ละเลยและละเมิดต่อบทบัญญัติของกฎหมายรัฐธรรมนูญหลายครั้ง การเสนอกฎหมาย ป.ป.ช. ก็ดี การดำเนินการต่อกฎหมายอื่น ๆ ประกอบรัฐธรรมนูญต่าง ๆ มากมาย ในอดีต สมัยรัฐบาลที่ผ่านมา กฎหมายองค์กฤษฎีกาไม่สามารถดำเนินการได้ ซึ่งกฎหมายบัญญัติว่าจะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดระยะเวลา แต่ก็ได้มีการถ่วงเวลา และท้ายที่สุดไม่สามารถดำเนินการแต่งตั้งได้นั้น เป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญอย่างสิ้นเชิง การที่คณะกรรมการระบุผู้เสียหายไว้ตอนท้ายว่า กระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น ท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าผมตีความ ผมตีความว่าการละเมิดกฎหมายรัฐธรรมนูญซึ่งไม่มีความผิดบัญญัติไว้ นั่น ก็จะไม่เข้าองค์ประกอบที่จะดำเนินการได้ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะฉะนั้นเป็นที่ต้องตีความต่อไปครับว่า ผู้เสียหายเนื่องจากในรัฐธรรมนูญไม่ได้บัญญัติไว้ว่า ผู้เสียหายหมายถึงใคร ถ้าประชาชนคนใดคนหนึ่งรู้สึกว่ารัฐบาลหรือใครก็ตามจงใจละเมิดบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ถ้าเขาตีความว่าเขาเป็นผู้เสียหาย เขาสามารถใช้สิทธิตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสนอเรื่องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาได้ แต่ท่านไปบัญญัติคำนิยามของคำว่า ผู้เสียหาย อย่างนี้ไว้ จะเป็นช่องที่ต้องตีความกันต่อไปครับว่า ดำเนินการได้หรือไม่ เพราะฉะนั้นเมื่อการบัญญัติศัพท์หรือคำนิยามแล้วจะก่อให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติ ในการตีความ ผมเห็นว่าไม่ควรบัญญัติครับท่านประธาน ปล่อยให้เนื่องจากรัฐธรรมนูญได้เขียนไว้ชัดเจนแล้วว่า อำนาจหน้าที่เป็นอย่างไร ผู้เสียหายหมายถึงใคร การที่ไปจำกัดกรอบของผู้เสียหายไว้ผมเห็นว่าเป็นการดำเนินที่ขัดต่อกฎหมายรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นด้วยเหตุผลที่ผมได้กราบเรียนว่า ความจริงผมเห็นด้วยในตอนแรกที่จะบัญญัติ แต่เมื่อบัญญัติออกมาแล้วเราไม่สามารถหาคำจำกัดความหรือคำบรรยายศัพท์ คำนิยามศัพท์ได้ชัดเจนและครอบคลุมทุกประเด็น เพราะฉะนั้นเมื่อไม่สามารถดำเนินการได้ก็ไม่ควรจะบัญญัติไว้ให้เป็นไปตามกฎหมายรัฐธรรมนูญจะมีผล

มากกว่าครึ่ง ท่านประธานครับ ในชั้นต้นขออนุญาตอภิปรายเท่านี้

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านผู้สงวน มีท่านทิวา เงินยวง ท่านสกลธี ภัททิยกุล ท่านติติใจใหม่ครับ ๒ ท่าน ไม่ติติใจไซ้ใหม่ครับ เชิญท่าน คณะกรรมาธิการ

นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ครับ กระผม นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สัดส่วน พรรคพลังประชาชน ในฐานะประธานคณะกรรมการ ท่านประธานที่เคารพครับ คณะกรรมาธิการได้ พิจารณาบทบัญญัติตามรัฐธรรมนูญที่ให้มีการแก้ไขร่างกฎหมายฉบับนี้เพื่อให้สอดคล้อง กับรัฐธรรมนูญ สิ่งหนึ่งที่รัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ ได้บัญญัติขึ้นเป็นเรื่องใหม่ และ จำเป็นที่จะต้องมีการกฎหมายลูกออกมารองรับ ก็คือการให้มีผู้ไต่สวนอิสระ ท่านประธาน ที่เคารพ ผู้ไต่สวนอิสระ ก็หมายถึงผู้ที่กระทำหน้าที่แทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในกรณีผู้ ที่ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ข้าราชการการเมือง ไม่ว่าจะเป็นคณะรัฐมนตรี ส.ส. หรือ ส.ว. กระทำความผิดในการรั่วรัยผิดปกติ ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือผิดต่อ ตำแหน่งหน้าที่ทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น มีอยู่ ๓ เรื่อง ซึ่งโดยปกติแล้วการกระทำ ความผิดของบุคคลดังกล่าวเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะทำการ ไต่สวน ซึ่งในทางกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเขาก็เรียกว่าการสืบสวนหรือสอบสวน อันนี้ก็เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้ว แต่บทบัญญัติในรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ ต้องการให้ผู้ที่ มี ระดับสูงสุดของประเทศ เช่น ท่านนายกรัฐมนตรี ท่านคณะรัฐมนตรี ท่านประธานเอง ประธานสภาผู้แทนราษฎร และประธานวุฒิสภา-----

หากกระทำความผิดทั้ง ๓ เรื่องดังกล่าว ผู้เสียหายจากการกระทำความผิดนั้น ก็มีความสามารถมีสิทธิที่จะร้องต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาให้มีการแต่งตั้งผู้ไต่สวนอิสระ เกิดขึ้น ทำไม่ถึงเป็นเช่นนั้นครับท่านประธาน ขออนุญาตกราบเรียนเจตนารมณ์ ของกฎหมายสักนิดหนึ่ง เพื่อท่านทั้งหลายจะได้พิจารณาไปพร้อมกันด้วยความเข้าใจ เพราะเนื่องจากว่าผู้ยกร่างรัฐธรรมนูญเห็นว่าการที่ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้ที่มีอำนาจเด็ดขาดในการสืบสวนสอบสวน ๓ กรณีดังกล่าว แทนระบบกระบวนการ ยุติธรรมในประเทศทั้งหมดนั้น ดูประหนึ่งว่าให้องค์กรบุคคลใดบุคคลหนึ่ง คณะบุคคลใดบุคคลหนึ่งมากเกินไป หากไม่ได้รับความเป็นธรรม ถูกหน่วงเหนี่ยว หรือไม่ให้ความเป็นธรรมในกระบวนการสืบสวนสอบสวนหรือการไต่สวน ก็จะเป็นโทษ แก่ผู้กระทำความผิด และมีผลเสียต่อผู้เสียหายได้ จึงกำหนดให้มีผู้ไต่สวนอิสระ ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อคณะกรรมการไต่สวนได้ไปพิจารณาแล้ว ก็พบว่า ในกฎหมายเดิมของกฎหมายวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง มีการเขียนคำนิยามศัพท์ไว้อยู่แล้ว ๔ คำ เช่น คำว่า ศาล คำว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. คำว่า ประธาน ป.ป.ช. และกรรมการ ป.ป.ช. เมื่อได้ศึกษาแล้วก็พบว่า การที่มี คำจำกัดความหรือที่เรียกว่านิยามนั้น ก็เพื่อต้องการให้ชัดเจนขึ้น เมื่ออ่านคำนิยาม ก็จะเข้าใจบทบาทอำนาจหน้าที่ได้ระดับหนึ่ง เปรียบเสมือนเป็นคำย่อครับ ท่านประธาน ที่เคารพครับ จึงไม่สามารถที่จะไปเขียนอำนาจยืดยาวที่มีทั้งหมดอยู่ในหลายมาตรา ในรัฐธรรมนูญหรือในกฎหมายลูกนี้เอง หรืออำนาจหน้าที่ที่ปรากฏอยู่ในข้อกำหนด ของศาล เพราะฉะนั้นความหมายของคำนิยามก็หมายถึงคำย่อที่ต้องการให้ดู แล้วเห็นชัดเจนในการทำหน้าที่ ผู้อ่านซึ่งเป็นประชาชนโดยทั่วไป ท่านประธานเอง ผมเอง อ่านก็เกิดความเข้าใจ กรรมการเสียงส่วนใหญ่จึงเห็นพ้องด้วย โดยได้กำหนดให้ ฝ่ายเลขาธิการไปยกร่างรัฐธรรมนูญคำที่จำเป็นจะต้องปรากฏอยู่ในคำนิยาม ก็ปรากฏว่า เราเห็นพ้องต้องกันว่า จำเป็นจะต้องมีคำนิยาม ๑. คณะกรรมการไต่สวน ๒. ผู้ไต่สวน อิสระ และ ๓. ผู้เสียหาย ถ้ามองว่ากรรมการไต่สวนนั้นเดิมไม่มีคำนิยาม แต่คราวนี้มา กำหนดในคำนิยาม ก็กราบเรียนท่านประธานว่า คณะกรรมการไต่สวน ก็หมายถึงผู้ไต่ สอนอิสระนั่นเอง แต่ในกฎหมายเดิม เพื่อที่จะกระทำหน้าที่แทน ป.ป.ช. ในกรณีที่ ป.ป.ช.

ไปกระทำผิด ก็จำเป็นจะต้องมีบุคคลอื่น ซึ่งกฎหมายบัญญัติไว้ว่าเป็นคณะกรรมการอิสระ เพื่อจะให้เกิดความชัดเจนว่าคณะกรรมการไต่สวนและผู้ไต่สวนอิสระ มีอำนาจหน้าที่คล้ายกัน เราก็เลยกำหนดเป็นบทนิยามไว้เพิ่มขึ้นเสียให้ชัดเจน เพื่อประโยชน์ในการศึกษา เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติไม่ให้เกิดความสับสน อันนี้ขอกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพ จึงได้บัญญัติเป็นคำนิยามเพิ่มเติมในมาตรา ๓/๑ นี้สำหรับประเด็นที่มีท่านสมาชิกเกรงว่าจะขัดต่อหลักการหรือไม่ ขอกราบเรียนว่าในข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎรในข้อที่ ๑๒๓ ได้กำหนดวิธีการพิจารณาในชั้นแปรญัตติ ในชั้นกรรมาธิการว่า การแปรญัตติเพิ่มมาตราขึ้นใหม่ หรือตัดทอนหรือแก้ไขมาตราเดิม ต้องไม่ขัดกับหลักการแห่งพระราชบัญญัตินั้น ก็ขอกราบเรียนว่าถึงแม้ว่าศาลฎีกาผู้ยกวางรัฐธรรมนูญท่านไม่ได้ยกวางรัฐธรรมนูญมาในวาระที่ ๑ ก็ตามแต่เรื่องที่คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่นั้น เป็นเรื่องที่สุดคล้องกับหลักการ หลักการในการให้มีคำนิยามคำว่า ผู้เสียหาย ผู้ไต่สวนอิสระ หรือตลอดจนคณะกรรมการไต่สวน ก็เป็นหลักการเดิม คือรัฐธรรมนูญนั่นเอง ไม่ได้มีการขัดหรือแย้งแต่อย่างใด ขอกราบเรียนว่าการที่เพิ่มไปเช่นนั้นคณะกรรมการสามารถทำได้ สภาแห่งนี้ก็สามารถทำได้ ขอเรียนว่าไม่ได้ขัดหรือแย้งต่อข้อบังคับแต่อย่างใด เพื่อให้เกิดความชัดเจนขึ้น ขออนุญาตที่จะให้ท่านเลขานุการคณะกรรมการซึ่งเป็นผู้ยกวางรัฐธรรมนูญขึ้นมา แล้วก็ที่ประชุมเห็นพ้องด้วยช่วยอธิบายตลอดจนตอบข้อสงสัยของท่านกรรมาธิการที่สงวนความเห็นไว้ ขออนุญาตท่านประธานให้ท่านเลขานุการได้ชี้แจงเพิ่มเติมครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ให้ท่านสมาชิกทั้ง ๒ ท่าน อภิปรายเสร็จแล้วก็ท่านเลขานุการค่อยตอบ เชิญคุณนคร มาฉิม

นายนคร มาฉิม (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม นายนคร มาฉิม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพิษณุโลก พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานที่เคารพครับ ในส่วนของบทนิยามอันที่จริงมาตรา ๓/๑ เป็นเรื่องที่ คณะกรรมาธิการวิสามัญเพิ่มขึ้นเข้ามา ผมเองอยากจะขอความชัดเจนว่าการบัญญัติ คำนิยามไว้ในกฎหมายควรที่จะมีความชัดเจนแล้วก็ทำให้เกิดความกระจ่างมากกว่าที่เป็นอยู่ ที่คณะกรรมาธิการได้กำหนดบทนิยามบอกว่าผู้เสียหายหมายความว่าผู้เสียหาย ซึ่งอันที่จริงฟังดูแล้วก็ราบรื่นในทางภาษาแต่ในความหมายแล้วมันซ้ำกันแล้วก็อธิบาย ประโยคภาษาไทยที่ซ้ำกันโดยที่ไม่ขยายความให้ชัดเจนเพียงพอ นอกจากนั้นท่านได้ บัญญัติต่อไปว่าผู้เสียหายหมายความว่าผู้เสียหายจากการกระทำอันเป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่ ของรัฐร่ำรวยผิดปกติ การกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวล กฎหมายอาญาหรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น ในช่วงท้าย ๆ ผมไม่ได้ตั้งใจแต่อยากจะให้ท่านบัญญัติในทำนองที่ให้ขยายความให้ ชัดเจนว่าผู้เสียหายน่าจะหมายถึงผู้ที่ได้รับผลกระทบใหม่ ผู้ที่ได้รับความเสียหายใหม่ มากกว่าที่จะบัญญัติว่าผู้เสียหายหมายความว่าผู้เสียหายซึ่งมันน่าจะเป็นการซ้ำกันและก็ ไม่ได้ขยายความชัดเจนให้เพิ่มขึ้น ขอทราบรายละเอียดเพิ่มเติมด้วย ขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญท่านพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธาน ที่เคารพ ผม นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ก็ขอบคุณ ท่านคณะกรรมาธิการวิสามัญที่พยายามจะทำให้กฎหมายมีความสมบูรณ์มากขึ้น แล้วการที่ใส่บทบัญญัติที่กำหนดคำนิยามหรือคำจำกัดความของถ้อยคำก็เป็นสิ่งที่ ฟังกระทำในความเห็นของผม เพราะว่าสามารถทำให้เกิดความชัดเจนในถ้อยคำ ต่าง ๆ ได้เพียงแต่ว่าการทำคำจำกัดความหรือคำนิยามต้องทำให้มันชัดเจนที่เป็นความ ชัดเจนจริง ๆ ไม่ใช่เป็นความชัดเจนที่ชัดเจนแล้วต้องหาคำตอบมาต่อไปจากคำอธิบายนั้น

เพราะฉะนั้นหลักการที่ผมคิดว่าใส่คำนิยามในมาตรา ๓/๑ เพิ่มเติมนั้นทำได้หรือไม่ ผมคิดว่าทำได้ แต่ประการที่ ๒ ที่ผมอยากกราบเรียนก็คือว่า รายละเอียดที่ควรใส่ในคำนิยามมันมีเพียงเท่านี้หรือ และประการที่ ๓ ก็คือว่า ที่มีเพียงเท่านี้มันถูกต้องสมบูรณ์แล้วหรือไม่ ผมกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพในประเด็นแรกก่อน ประเด็นแรกก็คือว่าคำจำกัดความที่ควรจะต้องใส่ไว้มีถ้อยคำอะไรบ้างนั้นที่ผมดูคร่าว ๆ ตรงนี้ในนิยามของคำว่าผู้เสียหายท่านไปใช้บอกว่าผู้เสียหายจากการกระทำอันเป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายวยผิดปกติแล้วก็การกระทำความผิดตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญาหรือการทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ทุจริตต่อหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น ประเด็นในคำแรกคำว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐ ผมเข้าใจว่าตามกฎหมายฉบับนี้เราจะใช้พิจารณาคดีอาญากับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ไม่ใช่ใช้กับผู้ดำรงตำแหน่งที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐทั่วไป คำสองคำนี้มันแยกกันอยู่และถ้าหากว่าไปเปิดดูในพระราชบัญญัติฉบับอื่นที่เกี่ยวข้องในทางปฏิบัติเวลาเราพูดถึงคำ ๆ ไต ก็จะมีถึงคำ ๆ นั้นที่ใช้กันอยู่ทั่วไป เว้นแต่กฎหมายฉบับนั้น ๆ จะให้มีความหมายแตกต่าง ในความหมายของคำว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐในกฎหมายอื่น ๆ ที่มีการใส่คำจำกัดความไว้ไม่ได้รวมถึงนักการเมืองครับ เจ้าหน้าที่ของรัฐจะหมายถึงบุคลากรที่เป็นข้าราชการประจำ ไม่ใช่ข้าราชการทางการเมืองและไม่ใช่ฝ่ายประจำเลยด้วย เพราะฉะนั้นพอเราไปใส่บอกว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้เสียหายจากการกระทำอันเป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายวยผิดปกติ-----

มันจะกลายเป็นว่ากรณีที่มาถึงศาลหรือกรณีที่จะใช้ต้องไปอ้างอิงถึงการกระทำความผิดที่
 จำรวยผิดปกติของเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งหมายถึงใครในกฎหมายฉบับนี้นะครับ ถ้าหากว่า
 ทางคณะกรรมการเจตนาให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ ในความหมายตรงนี้รวมไปถึง
 นักการเมืองหรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองก็น่าจะเขียนคำจำกัดความอีกคำหนึ่ง
 คือคำว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามความหมายของกฎหมายนี้ ว่าท่านให้หมายความเหมือน
 ปกติ แต่ให้รวมถึงนักการเมืองด้วยเพื่อจะไปสอดคล้องกับกฎหมายอื่นนะครับ อันนี้
 ผมเรียนเป็นตัวอย่าง พอกลับมาดูในเรื่องของคำที่ท่านได้บัญญัติเอาไว้

ประเด็นที่ ๑ ก็คือว่าท่านบัญญัติ คำว่า คณะกรรมการไต่สวน ประเด็น
 ก็คือว่าตรงนี้มีความจำเป็นต้องบัญญัตินิยาม คำว่า คณะกรรมการไต่สวน หรือไม่
 เพราะว่าในกฎหมายทั้งฉบับที่ใช้อยู่วันนี้มีอยู่แล้ว คำว่า คณะกรรมการไต่สวน ของ
 คณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งในทางปฏิบัติแล้วก็ในรายละเอียดหลายอย่างในนั้นก็จะมี
 ความชัดเจนว่าคณะกรรมการตรงนี้มีหน้าที่ในการไต่สวนข้อเท็จจริงต่าง ๆ ให้กับ
 คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงเป็นประเด็นว่ามีเหตุผลและความจำเป็นอะไรที่จะต้องบัญญัติ
 ความหมายของคำว่า คณะกรรมการไต่สวน ตรงนี้หมายถึงสิ่งที่มีอยู่แล้ว

ประการที่ ๒ คือคำว่า ผู้ไต่สวนอิสระ คำว่า ผู้ไต่สวนอิสระ ในที่นี้ก็เป็นการ
 จากระบบรัฐธรรมนูญ และในรัฐธรรมนูญก็ได้เขียนอำนาจหน้าที่ของผู้ไต่สวนอิสระไว้
 ประการหนึ่ง รวมไปถึงทำให้เป็นผู้ที่จะสามารถฟ้องคดีอะไรต่าง ๆ ให้แทน ซึ่งเดี๋ยวจะได้
 ว่ากันในมาตรา ๔๔/๑๐ ซึ่งท่านมีการปรับปรุงนำมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาใช้บังคับ
 โดยอนุโลม แต่ว่าที่ผมอยากจะกราบเรียนตรงนี้ก็คือว่าผู้ไต่สวนอิสระตรงนี้ เราใช้คำว่า
 หมายความว่า บุคคล แต่พอกลับไปคณะกรรมการไต่สวนเราหมายความว่า บุคคลอีก
 ท่านเห็นไหมครับ สภาพบุคคลเริ่มตั้งแต่เมื่อคลอดแล้วอยู่รอดเป็นทารก นี่ก็บุคคล
 ถ้าบุคคลมากกว่า ๑ คน เราเรียกว่า คณะบุคคล ถ้าบุคคลที่จดทะเบียนตามกฎหมาย
 เราเรียกว่า นิติบุคคล ในความหมายของคณะกรรมการไต่สวนตามกฎหมาย ป.ป.ช.
 แล้วก็เกี่ยวเนื่องมาจากตรงนี้ เขาหมายถึงบุคคลมากกว่า ๑ คน รวมกันเป็น
 คณะกรรมการ คณะบุคคลคณะนี้ที่มีอำนาจหน้าที่ในการไต่สวนข้อเท็จจริง ซึ่งท่านเขียน
 คำนิยามไว้ แต่คำว่า ผู้ไต่สวนอิสระ ตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ด้วยถ้อยคำตรงนี้

๗๑

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

พฤษภาคม ๓๒/๒

ตัวผมเองก็ยังไม่ชัดเจนแต่เมื่อดำเนินการตามถ้อยคำแล้วก็ยังเห็นว่าอาจเป็นคุณธรรมดาเพียง ๑ คน ก็เป็นไปได้ไม่ต้องเป็นคณะ หรือว่าเราจะเรียกเป็นคณะผู้ไต่สวนก็คงไม่ผิด แต่ถ้าหากว่าจะใช้ตามรัฐธรรมนูญเลยว่าผู้ไต่สวนอิสระก็คือบุคคล ๑ คนได้ เพราะฉะนั้น คำว่า บุคคล ผมจึงอยากเรียนว่าถ้าจะให้ถูกต้องจริง ๆ ในความหมายคำว่า คณะกรรมการไต่สวน กับคำว่า ผู้ไต่สวนอิสระ ในคำแรกคณะกรรมการไต่สวนถ้าจะมีมันก็ควรจะหมายถึงคณะบุคคล ซึ่งทำหน้าที่ ไม่ใช่หมายถึงว่าบุคคลซึ่งทำหน้าที่ เพราะถ้าหากหมายความว่าบุคคลซึ่งทำหน้าที่ก็ต้องเรียกว่า กรรมการไต่สวน อันนี้ก็ขอแสดงความความคิดเห็นไว้

ที่นี้กลับมาในเรื่องของผู้ไต่สวนอิสระครับ ผมก็ไม่เข้าใจว่าเหตุผลอะไรที่จะต้องมาใส่เป็นคำจำกัดความไว้ เพราะในความคิดเห็นของผม ผมคิดว่าทั้ง ๒ คำนี้ครับท่านประธาน คือคำว่า คณะกรรมการไต่สวน กับคำว่า ผู้ไต่สวนอิสระ มันมีความหมายในตัวของมันอยู่แล้วว่าทำหน้าที่อะไร ไม่ต้องจำกัดความก็มีความชัดเจนที่ผมเรียนว่าเห็นด้วยกับการต้องใส่คำจำกัดความก็คือคำไหนที่มันไม่ชัดเจนและสามารถถกเถียงกันไปซ้ายไปขวาแล้วหาข้อยุติไม่ได้ นั่นแหละครับที่ควรจะต้องมาใส่คำจำกัดความไว้ นะครับ แต่ใน ๒ คำนี้ผมคิดว่ามันไปได้ทั้งคู่ก็ทราบกันอยู่แล้ว คณะกรรมการไต่สวนในกฎหมายไม่ได้แปลว่าคณะกรรมการไต่สวนของศาลฎีกา ขณะเดียวกันผู้ไต่สวนอิสระก็ไม่ได้แปลว่าผู้ไต่สวนอิสระของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพราะไม่ได้เขียนไว้อย่างนั้น ความหมายมันจึงชัดเจนอยู่ในตัว แต่การที่มาใส่เพิ่มก็ทำให้เกิดประเด็นสับสนอย่างที่ผมเรียน คำว่า บุคคล กับ คณะบุคคล นั้นเป็นประเด็นที่อยากจะฝากไว้ให้คณะกรรมการพิจารณา

พอมาระเด็นที่ ๓ เรื่องผู้เสียหาย ผมได้อภิปรายไว้ในวาระแรก ว่าผู้เสียหายในที่นี้คืออะไร-----

ผมจำได้ว่าผู้ที่มาชี้แจงในวาระแรกบอกว่า ต้องการให้เป็นความหมายอย่างกว้าง แล้วผมเข้าใจว่า ไม่ใช่ความหมายในความหมายของคำว่า ผู้เสียหายในทางอาญา เพราะตรงนั้นมันแคบกว่า มันจะทำให้มีการยื่นเรื่องต่อศาลหรือว่าการพิจารณาคดีในศาลค่อนข้างที่จะลำบากมากกว่ากรณีปกติ เพราะถ้าหากว่าเราไปใช้หลักเกณฑ์ของคำว่า ผู้เสียหาย ในคดีอาญาปกติทั่วไปมาเป็นแนวพิจารณา ตามหลักจริง ๆ ก็หมายถึง ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการกระทำนั้นโดยตรงจริง ๆ หรือหมายถึงบุคคล ซึ่งกฎหมายกำหนดให้มีอำนาจฟ้องคดีอาญา ถึงจะเป็นผู้ที่เข้าข่ายที่จะดำเนินคดีต่อไปได้ แต่พอเราใส่คำว่า ผู้เสียหาย เอาไว้ เราจะมีคำจำกัดความก็ไม่ใช่ไร แต่คำจำกัดความนั้น น่าจะเป็นคำจำกัดความซึ่งอ่านแล้วรู้เลยว่าคือใคร แต่การที่เขียนว่าผู้เสียหายคือ ผู้เสียหาย นี่คือปัญหา เพราะแปลว่าต้องไปดูกันเป็นครั้งที่ ๒ ต่อไปว่า ผู้เสียหายในคดีนี้ จะเป็นผู้เสียหายที่เกี่ยวข้องกับการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐร่ำรวยผิดปกติไหม ก็ต้องไปดูหลักเกณฑ์ตรงนั้นอีก บอกว่าเป็นผู้เสียหายจากการกระทำความผิดต่อ ตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญา ก็ต้องไปดูหลักเกณฑ์ตามประมวล กฎหมายอาญา ซึ่งตรงนี้ที่ผมเป็นห่วง เพราะอะไรครับ เพราะจะทำให้การตีความคำว่า ผู้เสียหายในคดีดำเนินคดีอาญากับพนักงานเมืองแคบลง และถ้าหากว่าท่านได้พิจารณา ตามทฤษฎีกฎหมาย ก็จะมีปัญหาต่อไปอีกว่า ผู้เสียหายที่ว่านี้ถึงแม้มีผลกระทบ ก็ต้องดู อีกว่าผลที่เกิดจากผลกระทบนั้นเป็นลักษณะที่เรียกว่า เป็นความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดหรือไกล กว่าเหตุเกินไป ถ้าหากว่าเป็นผู้เสียหายแต่อยู่ไกลมากเลย อ่างความเสียหายตามหลัก ของวิธีพิจารณาคดีอาญาหรือคดีอาญาก็บอกไม่ใช่ ไม่ถือเป็นผู้เสียหายอีก หรือแม้แต่คดี ทุจริตประพฤติมิชอบเงินทองของแผ่นดิน ซึ่งลักษณะอย่างนี้เวลาไปดำเนินคดีอาญา ก็เป็นปัญหาอีกว่า ใครจะเป็นผู้ฟ้องคดี ถือว่าเป็นผู้เสียหายในคดีอาญาเหล่านั้นหรือไม่ แล้วในเจตนารมณ์ที่ถูกต้อง ผมคิดว่าคำว่า ผู้เสียหาย ถ้าหากว่าคณะกรรมการวิสามัญ จะใส่เป็นบทนิยามไว้ น่าที่จะคิดมาเลย ไม่ต้องไปอิงกับกฎหมายอื่น เพราะมันมีอยู่แล้ว คดีที่จะมาสู่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาพนักงานเมือง มันเป็นคดีที่ท่านเขียนพวกนี้อยู่แล้ว ร่ำรวยผิดปกติ ทุจริตต่อตำแหน่งหน้าที่ ประเด็นคือว่า ใครจะเป็นคนยื่นเรื่องเหล่านั้น และถือเป็นผู้เสียหาย ผมคิดว่าในขั้นนี้คณะกรรมการวิสามัญฯ น่าจะพิจารณา

๗๓

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

ลักษณะ ๓๓/๒

แล้วคิดออกมาให้สภาพิจารณาเลยว่า ท่านคิดเห็นว่าคุณเหล่านี้คือผู้เสียหาย แล้วท่านก็ใส่ไปเลยว่า ผู้เสียหาย หมายความว่า ผมยกตัวอย่างนะครับ ผู้ที่มีหลักฐานข้อมูลเกี่ยวกับการทุจริตประพฤติมิชอบในการใช้เงินงบประมาณแผ่นดิน นี่เป็นเรื่องของการจู่โจมคดีปกติ อย่างนี้ครับไปถึงคดีอาญาแผนกนักการเมือง ผมมีเอกสารหลักฐาน ผมยื่นฟ้องต่อศาล ศาลก็ไปตั้งผู้ไต่สวนอะไรก็ว่ากันไป แต่พออย่างนี้กลายเป็นข้อกฎหมายขึ้นมา ต้องตีความว่านายพิระพันธุ์เป็นผู้เสียหายตามกฎหมาย เช่น ทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ตามประมวลกฎหมายอาญา ประเด็นมันเปลี่ยน มันเลยกลายเป็นว่า บทนิยามของคำว่า ผู้เสียหาย ก็ต้องไปตีความกันต่อ ไม่มีความยุติว่า คำว่า ผู้เสียหาย ที่ท่านเขียนถ้อยคำไว้สรุปท้ายที่สุดมันคืออะไร และที่สำคัญก็คือ ผมเข้าใจว่าถ้าต้องตีความ ก็คงไปที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญา นักการเมืองซึ่งไม่ใช่ศาลฎีกาหรือศาลชั้นต้น ศาลระบบยุติธรรมตามปกติ ถ้าหากว่าเป็นระบบยุติธรรมตามปกติยังพออุทธรณ์ฎีกาว่า ที่ศาลชั้นต้นท่านวินิจฉัยว่าไม่ใช่ผู้เสียหาย ผิดหรือถูก ศาลสูงก็ว่ากันไป เพราะเป็นประเด็นข้อกฎหมายไม่ใช่ข้อเท็จจริง แต่ถ้าหากไปที่ตรงนี้ ใครเป็นคนวินิจฉัยว่าเป็นผู้เสียหายในคดีนี้ โดยอ้างอิงผู้เสียหายตามประมวลกฎหมายอาญาหรือเปล่า แล้วถ้าหากวินิจฉัยจะขัดหรือแย้งหรือไม่เดินตามแนววินิจฉัยของศาลฎีกาเกี่ยวกับคำว่า ผู้เสียหายในคดีความผิดเหล่านี้ในคดีอาญาหรือไม่ ถ้าหากว่าไม่เดินตามรอยนั้นก็จะปัญหา เพราะว่าทำไมคดีประเภทเดียวกัน ผิดกฎหมายมาตราเดียวกันในประมวลกฎหมายอาญา แต่วินิจฉัยคำว่า ผู้เสียหาย ไว้แตกต่างกัน ไม่ได้เขียนบทอำนาจให้ไว้ ขึ้นไปเดินแบบเดียวกันก็จะทำให้กลายเป็นความหมายอย่างแคบ ท้ายที่สุดผมคิดว่า การจะดำเนินคดีอาญากับนักการเมือง โดยใช้คำจำกัดความคำว่า ผู้เสียหาย เอาไว้อย่างแคบอย่างนี้ จะทำให้เป็นอุปสรรค ผมไม่ขัดแย้งที่ท่านจะใส่คำว่า ผู้เสียหาย ไว้ แต่ผมอยากให้คุณพิจารณาว่าใส่ไปเลยว่า อย่างไรท่านอยากให้เป็นผู้เสียหาย ให้มันกว้างเข้าไว้-----

แล้วอย่าไปอิงกับกฎหมายอาญาหรือวิธีพิจารณาคดีอาญา หรือจะต้องไปขัดหรือแย้งกับ คำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับคำว่า ผู้เสียหาย ในทางอาญาซึ่งศาลยุติธรรมได้วางไว้จะทำให้ เกิดข้อโต้แย้งของผู้ต้องหาหรือจำเลยในคดีนี้ได้ แล้วจะทำให้ความรู้สึกของประชาชน ทัวไปคิดว่ามันเกิดความไม่ยุติธรรมจริงอย่างที่ผู้ร้องเขากล่าวหาไหม ตรงนี้ครับคือ ความสำคัญของศาลฎีกาแผนกคดีอาญานักการเมือง ศาลปกติในระบบยุติธรรม เรา ยึดถือตัวบทกฎหมายเป็นสำคัญ เราเดินตามนั้นได้ครับ แต่ศาลฎีกาที่ดูแลความผิดของ นักการเมืองท่านต้องยอมรับในความเป็นจริงว่ามันอยู่กับกระแส ส่วนหนึ่งเป็นไปตาม ตัวบทกฎหมาย อีกส่วนหนึ่งอยู่กับกระแสความรู้สึกของประชาชน ถ้าหากว่าเรายึด อย่างใดอย่างหนึ่งแล้วทำให้เกิดความรู้สึกไม่เชื่อมั่น รู้สึกว่ามันจริงเท็จหรือเปล่า มันโปร่งใสหรือเปล่า เมื่อนั้นความน่าเชื่อถือของตัวเององค์กรศาลฎีกาที่พิจารณาคดีอาญา นักการเมืองก็จะถูกกระทบไปด้วยโดยที่ไม่ได้ตั้งใจหรือเจตนาให้เป็นเช่นนั้น ด้วยเหตุ อย่างนี้ผมถึงกราบเรียนท่านประธานว่าอยากจะให้ท่านกรรมาธิการวิสามัญลงพิจารณา ทบทวนความหมายของคำว่า ผู้เสียหาย ให้ชัดเจนขึ้น และคำว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐ ด้วยครับ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญท่านวรรณชัย บุญบำรุง เลขานุการชี้แจงครับ

นายวรรณชัย บุญบำรุง (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ผม วรรณชัย บุญบำรุง กรรมาธิการและเลขานุการ จากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ขออนุญาต เรียงชี้แจงในตรงส่วนประเด็นแรก ขอเสริมทางท่านประธานกรรมาธิการว่าการเพิ่ม บทนิยามเป็นการเกินหลักการหรือไม่ เนื่องจากการเพิ่มบทนิยามนั้นหลักการของ ตัวกฎหมายนี้ ท่าน มีชัย ฤชุพันธุ์ ท่านก็เคยให้ความเห็นไว้ในขณะดำรงตำแหน่งประธาน วุฒิสภาว่า การกำหนดหลักการ การเขียนหลักการนั้นก็คือการเสนอเรื่องที่จะแก้ไข เพียงแต่ได้เลิกไปโดยมีการระบุเลขมาตราเป็นวงเล็บต่อท้าย ซึ่งการระบุเลขมาตราวงเล็บ ต่อท้ายนั้นเป็นเพียงการแสดงว่ามีการแก้ไขร่างมาตราไหนบ้าง แต่ตัวเลขมาตราไม่ใช่เป็น ตัวหลักการ เพราะฉะนั้นการแก้ไขเพิ่มเติมเนื้อหาเข้ามานั้นถ้าเป็นเรื่องที่สอดคล้อง เกี่ยวข้องกับหลักการของเดิมแล้วไม่ได้ไปขัดแย้งก็จะถือว่าไม่ได้เป็นการเกินหลักการ

ถึงแม้จะมีการไปเพิ่มบทมาตราใหม่อะไรขึ้นมาก็ตามนะครับ ในตรงส่วนการเพิ่มบทนิยาม ก็จะได้เห็นว่าตรงส่วนนี้ไม่ได้มีการเพิ่มหลักการในลักษณะไปเพิ่มบทบาทอำนาจหน้าที่ หลักเกณฑ์ กระบวนการใช้อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการไต่สวนหรือผู้ไต่สวนอิสระ แต่อย่างใดนะครับ เป็นเพียงแต่การเขียนในส่วนที่เกี่ยวข้อง มีการแก้ไขบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับตัวละครหลายคนให้เกิดความเข้าใจชัดเจนเท่านั้น ซึ่งในตรงส่วนของการเพิ่มเติมเรื่องบทนิยามของคณะกรรมการไต่สวนนั้นก็เนื่องจากว่าการแก้ไขหรือกฎหมายฉบับนี้ก็มีการแก้ไขคุณสมบัติของคณะกรรมการไต่สวนอยู่ตามร่างมาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๔ ก็มีการแก้ไขเพิ่มเติมในส่วนของการไต่สวนขึ้นมา ในตรงส่วนของผู้ไต่สวนอิสระก็เป็นการเพิ่มเติมขึ้นมาใหม่ในกฎหมายฉบับนี้ เพราะฉะนั้นทางคณะกรรมการก็เห็นว่าเพื่อให้ผู้ใช้กฎหมาย ประชาชนชาวบ้านที่อ่านกฎหมายทั่วไป ไม่เกิดความสับสนเพราะถ้อยคำใช้คล้ายคลึงกัน ที่คล้ายคลึงก็คือมีบทบาทไปในลักษณะไต่สวนเหมือนกัน ตรงส่วนนี้ก็มีส่วนแรกที่เกี่ยวข้องว่าเกินหลักการหรือไม่

ในตรงส่วนวิธีการเขียนบทนิยามว่าจะเขียนอย่างไรนั้นนะครับ ผมขออนุญาตเรียนชี้แจงว่าในการเขียนตัวบทนิยามนั้นเป็นการเขียนบทนิยามเพื่อให้ผู้ใช้กฎหมายเข้าใจโดยคร่าว ๆ เท่านั้นว่ามันหมายถึงอะไร แต่การบังคับใช้ บทบาทอำนาจหน้าที่ กรอบของตัวผู้ที่อยู่ในบทนิยามนั้นจะมีอย่างไรต้องไปดูประกอบตามกฎหมายเป็นหลัก มิใช่ นำตัวบทนิยามมาเป็นใหญ่ ตัวบทบัญญัติมาเป็นรองนะครับ เพราะฉะนั้นที่เขียนไว้ในหลักการส่วนใหญ่ก็ต้องไปดูตรงส่วนนั้น แล้ววิธีการเขียนบทนิยามไม่มีทางที่สามารถจะเขียนให้ครบถ้วนทุกประเด็น ทุกเรื่องไว้ในบทนิยามได้ ไม่เช่นนั้นบทนิยามก็จะกลายเป็นการเขียนกำหนดหลักการว่าตัวผู้ไปอยู่ในบทนิยามนั้นมีอำนาจหน้าที่อย่างไร ซึ่งไม่จำเป็นต้องขนาดนั้น -----

หลักการการเขียนกฎหมาย เพียงแต่เขียนกว้าง ๆ ให้เข้าใจว่ากรอบอำนาจหน้าที่เขามี อยู่แคไหน เพียงไร ก็เพียงพอแล้ว เพราะหลักการการเขียนกฎหมายก็มีหลักการอยู่ อย่างหนึ่งว่า ยิ่งเขียนละเอียดก็ยิ่งแคบ เพราะว่าถ้าเขียนแล้วไม่ครบ ก็จะมีปัญหาว่า ผู้ร่างกฎหมายต้องการที่จะเขียนละเอียดทุกเรื่อง ไม่ว่าจะความผิดในลักษณะไหนก็ต้อง เขียนอธิบายลงมา ส่วนนี้ไม่ใช่เป็นวิธีการเขียนนยกร่างกฎหมาย ฉะนั้นการเขียน ร่างกฎหมายก็คือการเขียนบทบาทในลักษณะกว้าง ๆ ให้มีความเข้าใจกัน ผมขอ อนุญาตเรียนชี้แจงว่าถ้อยคำที่เขียนกำหนดมานี้ไม่ได้มีการคิดขึ้นมาเอง แต่เป็นถ้อยคำที่ ทางคณะกรรมการนำตัวบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องที่อยู่ในตัวกฎหมาย ไม่ว่าจะอยู่ใน พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้หรืออยู่ในตัวรัฐธรรมนูญมาเขียน อย่างเช่น บทนิยามของคณะกรรมการไต่สวนนั้นก็กำหนดไว้ในมาตรา ๓๗ กับมาตรา ๓๘ ที่ระบุ อำนาจของคณะกรรมการไต่สวนไว้ มาตรา ๓๗ ว่า คณะกรรมการไต่สวนก็คือ เป็นผู้ทำ หน้าที่ไต่สวนข้อเท็จจริงและทำความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินคดีตามคำร้องขอ ซึ่งเป็น คำร้องขอตามหมวด ๔ เป็นคำร้องขอให้ดำเนินคดีต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ฉะนั้นก็เป็น บทบัญญัติที่พอผู้อ่านแค่นี้ก็เข้าใจได้แล้วว่า คณะกรรมการไต่สวนเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ เป็นกรณีดำเนินคดีต่อ ป.ป.ช. ส่วนผู้ไต่สวนอิสระนั้นก็เป็บบทบัญญัติที่อยู่ในถ้อยคำ เนื้อหาอยู่ในมาตรา ๔๔/๕ มาตรา ๔๔/๗ แล้วก็ยังเขียนเอาไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๕ วรรคหก ประกอบกับมาตรา ๒๗๒ วรรคห้า ฉะนั้นบทบัญญัติในตรงส่วนนี้ มันมีการเขียนไว้ในกฎหมายแล้ว เราก็เพียงแต่นำเนื้อหาตรงส่วนนั้นที่กฎหมายเขา เขียนไว้มากำหนดเป็นกรอบวางไว้ ซึ่งก็จะทำให้ผู้อ่านกฎหมายเข้าใจบทบาทหน้าที่ว่า คณะกรรมการไต่สวนกับคณะกรรมการไต่สวนอิสระมีบทบาทอำนาจหน้าที่คนละกรณีกัน ส่วนถ้อยคำ คำว่า บุคคล คณะบุคคล นั้น ในตัวบทบัญญัติของตัวกฎหมายนี้เอง เวลาพูด ถึงการแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนก็ใช้บุคคล แต่งตั้งบุคคลมีจำนวนไม่เกินห้าคน ไม่ได้ บอกว่าแต่งตั้งคณะบุคคลซึ่งเราก็ใช้ถ้อยคำนี้มาใช้ในการเขียนบทนิยาม การเขียนว่า จำเป็นจะต้องเป็นคณะหรือเปล่า อย่างเช่น กรณีผู้ไต่สวนอิสระ ตัวรัฐธรรมนูญก็ไม่ได้ ใช้คำว่า คณะผู้ไต่สวนอิสระ แล้วก็ไม่ได้มีความหมายว่าผู้ไต่สวนอิสระหมายถึงเพียง บุคคลเดียวเท่านั้น ในเมื่อกฎหมายใช้ถ้อยคำในลักษณะที่ไม่ได้มีการใช้คณะบุคคล

๗๗

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

วัชรวิ ๓๕/๒

คณะกรรมการก็เพียงแต่ล้อถ้อยคำที่มีอยู่แล้วในรัฐธรรมนูญ อยู่ในพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้มาเขียน ซึ่งก็คงไม่มีการตีความในลักษณะที่จะกลายเป็นว่า เมื่อไม่ได้เขียนถึงคณะบุคคล แล้วไม่ได้หมายถึงคณะบุคคล ก็ไม่มีใครที่จะไปตีความ ในลักษณะเพื่อให้เกิดผลในลักษณะแปลกประหลาดออกไป คำว่า บุคคล ก็มีความหมาย ได้ทั้งว่าบุคคลคนเดียวก็ได้ หลายคนก็ได้ แต่ในกรณีบริบทตรงส่วนนี้ต้องตีความอยู่แล้ว ตามกฎหมายตัวบทบัญญัติที่มีอยู่ก็คือว่าจะต้องหมายถึงคณะบุคคลเท่านั้น

ในตรงส่วนเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ในนิยามของผู้เสียหายนั้น คณะกรรมการ ได้นำถ้อยคำบทนิยามมาจากกฎหมาย ป.ป.ช. ซึ่งเขียนผู้เสียหายเป็นนิยามเอาไว้ว่า หมายถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งคำว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐ นี้ มีความหมายรวมถึงตัวผู้ที่เป็น นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ประธานสภาผู้แทนราษฎร และประธานวุฒิสภาอยู่แล้ว มีความหมายกว้าง การเขียนไว้ก็เป็นการล้อบทบัญญัติที่มาอยู่ในรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๒๗๕ วรรคสี่ เอามากำหนดไว้ ก็เลยอยากจะสรุปว่าตรงส่วนบทนิยาม การเขียน บทนิยามนั้น ยิ่งเขียนละเอียดก็จะมี ความหมายยิ่งแคบ การเขียนกรอบในเฉพาะเรื่องที่สำคัญ ๆ ไว้กว้าง ๆ นั้น เป็นการเขียนเพื่อให้ผู้อ่านได้เข้าใจ ได้เห็นความแตกต่างเพื่อให้ ผู้ใช้กฎหมายได้เข้าใจ แล้วก็ไปดูประกอบตัวบทบัญญัติที่มีอำนาจหน้าที่ที่กฎหมาย กำหนดเอาไว้ ก็เป็นการเพียงพอแล้ว บทนิยามไม่จำเป็นแล้วก็ไม่ควรอย่างยิ่งที่จะเขียน ในรายละเอียดทุกเรื่องไว้ในบทนิยาม ขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คุณจุมพฏ

นายจุมพฏ บุญใหญ่ (สกลนคร) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
 กระผม นายจุมพฏ บุญใหญ่ พรรคพลังประชาชน จังหวัดสกลนคร เขต ๒ ท่านประธาน
 กระผมมีความเห็นว่าบทนิยามที่คณะกรรมการวิสามัญพิจารณายกร่างกฎหมาย
 วิธีพิจารณาคดีนี้ นะครับ ผมเห็นว่าเป็นการใส่บทนิยามเข้ามาโดยไม่มี ความจำเป็น ในบท
 นิยามที่ว่าด้วยคณะกรรมการไต่สวนท่านประธานครับ คำว่า บทนิยาม คือถ้อยคำ
 ที่จะต้องมีความชัดเจน ชัดเจนไม่ไขว่คว้า ๆ ชัดเจน แล้วก็ไม่สามารถจะตีความขึ้นได้
 เพื่อให้เข้าใจว่าเมื่อหมายถึงแต่ละถ้อยคำที่เขียนไว้ในแต่ละบท จะหมายถึงอะไร
 ท่านประธานครับ คณะกรรมการไต่สวนนั้น ผมเห็นว่าไม่มีความจำเป็นที่จะต้องบัญญัติไว้
 เนื่องจากว่าเมื่ออ่านพระราชบัญญัติว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาผู้ดำรงตำแหน่งทาง
 การเมืองในมาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗ ท่านประธาน ผมขออนุญาตอ่านครับ หมวด ๔
 การดำเนินคดีต่อกรรมการ ป.ป.ช. กฎหมายเดิมใช้คำว่า ต่อ นะครับ แต่บทนิยามท่าน
 บอกว่า ดำเนินคดีแก่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เมื่ออ่านแล้วเข้าใจสับสน เพราะถ้อยคำเมื่อ
 ด่วนบทเดิมใช้คำว่า ต่อ ตัวนี้ถ้าจะบัญญัติเข้ามาผมคิดว่าใช้คำว่า ต่อ จะดีกว่าใช้คำว่า แก่
 ใหม่ครับ เพราะถ้าใช้คำว่า แก่คณะกรรมการ ป.ป.ช. หมายความว่าคณะกรรมการไต่สวน
 นี้รวบรวมพยานหลักฐานแล้วรายงานต่อ ป.ป.ช. หรือรายงานต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญา
 สำหรับพนักงานการเมือง ท่านประธานครับ เมื่อมาอ่านที่มาตรา ๓๗ เมื่อประธานวุฒิสภายื่น
 เรื่องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาสำหรับพนักงานการเมืองในมาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ บอกว่า ให้
 องค์คณะผู้พิพากษาแต่งตั้งบุคคลจำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน เป็นคณะกรรมการไต่สวน
 แล้วก็บอกชัดเจนครับ ทำหน้าที่ไต่สวนข้อเท็จจริงและทำความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินคดี
 ตามคำร้องขอ ท่านประธานครับ ผมจึงเห็นว่าคณะกรรมการไต่สวนในบทนิยามนี้ไม่มี
 ความจำเป็นต้องบัญญัติไว้ ท่านประธานครับ สำหรับผู้ไต่สวนอิสระนั้นกระผมจะข้ามไป
 เพราะว่าถ้าจะบัญญัติไว้ก็ไม่มีปัญหาอะไร เนื่องจากกฎหมายเดิมก็บัญญัติเรื่อง
 คณะกรรมการ ป.ป.ช. และ ป.ป.ช. ไว้

กระผมจะมาที่คำว่า ผู้เสียหาย ขอกราบเรียนว่าคำว่า ผู้เสียหาย นั้นเป็น
 ถ้อยคำที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะการพิจารณาคดีอาญาหรือแม้แต่การพิจารณาคดี
 แพ่ง สิ่งที่ศาลจะหยิบยกขึ้นมาวินิจฉัยก่อนก็คือ อำนาจฟ้องคดีครับ อำนาจฟ้องคดี

๗๙

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

ศิริวรรณ ๓๖/๒

ถ้าผู้ไม่มีอำนาจในการฟ้องคดีแล้วศาลจะตัดบทมาเลยครับ เมื่อไม่มีอำนาจฟ้องก็คือยกฟ้องหรือไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา ฉะนั้นถ้ามาบัญญัติคำว่า ผู้เสียหาย ไว้ตรงนี้ ผมเห็นว่าเป็นการบัญญัติไว้ในลักษณะที่แคบมากครับ เมื่อเปรียบเทียบกับวิธีพิจารณาคดีอาญาปกติ บัญญัติคำว่า ผู้เสียหาย ไว้ว่า หมายความว่าผู้ได้รับความเสียหายจากการกระทำความผิดฐานใดฐานหนึ่งและยังให้หมายรวมไปถึงสามี ภรรยา ผู้สืบสันดาน ผู้บุพการีของผู้เสียหายด้วยครับท่านประธาน ดังนั้นถ้าจะบัญญัติคำว่า ผู้เสียหาย ไว้ในกฎหมายนี้ให้ชัด ขอให้ตีความให้กว้าง คือบัญญัติให้ไปถึงผู้สืบสันดาน สามี ภรรยาของผู้เสียหายด้วยได้หรือไม่ นี่ฝากท่านคณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณา นอกจากนั้น การพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองนั้นจะมีประธานศาลฎีกา ประธานศาลปกครองสูงสุด ซึ่งจะเป็นผู้ถูกพิจารณาคดีด้วย แต่เมื่อท่านจำกัดไว้ในคำว่า ผู้เสียหาย ว่า ให้หมายความรวมถึงการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญา ท่านประธานครับแล้วการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญา ไม่ต้องพิจารณาคดีโดยศาลฎีกาแผนกคดีอาญาสำหรับนักการเมืองครับ นี่คือจุดบกพร่องที่กระผมอยากจะชี้ให้กรรมาธิการวิสามัญได้เห็น ถ้าท่านจะบัญญัติคำว่า ผู้เสียหาย ไว้แล้ว ขอให้หมายถึงสามี ภรรยา ผู้สืบสันดาน และผู้บุพการีของผู้เสียหายด้วย และให้หมายความรวมถึงฐานความผิดในการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คุณพีระพันธุ์ ตัดใจอยู่ ไช้ไหมครับ เชิญครับ

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : เรียนท่านประธานที่เคารพ ผม พีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ครับ-----

ความจริงผมด้วยความเคารพท่านประธานคณะกรรมการวิสามัญและคณะกรรมการหลายท่าน ผมก็มีความเคารพเป็นการส่วนตัว ผมเรียนอย่างนี้ครับว่าความจริงก็ได้แย้งทุกท่วง เพื่อบันทึกเอาไว้เท่านั้น แต่ท่านไม่นำให้ท่านเลขานุการชี้แจงแบบนี้ ถ้าท่านให้ท่านเลขานุการชี้แจงแบบนี้ก็ต้องยาว ผมร่างกฎหมายมาตั้งแต่ปี ๒๕๓๓ ๑๘ ปีแล้วครับที่ผมร่างกฎหมายมา สิ่งที่ท่านชี้แจงว่ากฎหมายเขียนละเอียดไม่ได้ อย่างนั้นอย่างนี้มันคือคำชี้แจงของคนจนมุมในการชี้แจงหาเหตุผลไม่ได้ และที่ผ่านมามีหลายเรื่องครับ คำชี้แจงของกฤษฎีกาที่ชี้แจงแบบนี้ที่ทำให้กฎหมายมีปัญหา แล้วทำให้กฎหมายมีปัญหาเยอะในทางบังคับ ผมเรียนแล้วครับท่านประธานว่าคณะกรรมการวิสามัญเป็นผู้มีอำนาจเด็ดขาด แต่ว่าเราในฐานะผู้พิจารณากฎหมายเราก็มีสิทธิที่จะชี้แจงว่าสิ่งที่ท่านจะผ่านไปมันอาจจะมีปัญหาได้ ทำยที่สุดท่านกรรมาธิการวิสามัญยืนยันตามความเห็นของท่าน ก็ไม่ได้ว่าอะไร เพราะว่าต่างคนก็ต้องต่างเคารพ

ประการที่ ๒ ครับ ผมเรียนอย่างนี้ว่าถ้าหากว่าเมื่อสักครู่ท่านเลขานุการชี้แจงว่า ความหมายของคำว่า คณะกรรมการไต่สวน ก็มีอยู่แล้ว มาตรฐานมาตรฐานนี้ ผู้ไต่สวนก็มีอยู่แล้ว แล้วเขียนทำไม ผมเรียนตั้งแต่ต้นแล้วว่าหลักของการเขียนบทนิยามหรือคำจำกัดความเขาหมายความว่าคำนั้นมันมีความเข้าใจได้หลายอย่าง คนหนึ่งอ่านแล้วตีความไปซ้าย อีกคนบอกไปขวา ถ้าอ่านแล้วทุกคนบอกขวาหมด ซ้ายหมด ไปเขียนทำไมครับ ถ้าการเขียนในสิ่งที่มีอยู่แล้ว ชัดเจนอยู่แล้ว เขาเรียกว่าฟุ่มเฟือย อย่างนี้ละครับที่เขาไม่ปฏิบัติกัน แล้วสิ่งที่ท่านบอกว่าแบบนั้นไม่เขียน แบบนี้ไม่เขียน ถ้ามั่นใจครับเอามาจากไหน มีตำรากฎหมายฉบับไหนไหมครับบอกห้ามเขียนแบบนี้ ห้ามเขียนแบบนั้น นอกจากคณะกรรมการกฤษฎีกาไม่กี่คนที่บอกห้ามทำ ถ้ามั่นใจท่านเป็นใครท่านถึงจะมามีสิทธิบอกอย่างนั้นทำได้ อย่างนี้ทำไม่ได้ ไม่มี ท่านเป็นที่ปรึกษาของรัฐบาลนะครับ แต่ท่านไม่ใช่ผู้บงการสภา สิ่งที่ท่านทำ สิ่งที่ท่านชี้แจงนั่นละคือทำให้เกิดปัญหามาไม่รู้กี่ฉบับแล้ว สภาผู้แทนราษฎรมีสิทธิครับ แล้วไม่เคยมีแบบฟอร์มมาตรฐานว่าแบบนั้นต้องเขียน แบบนี้ไม่ต้องเขียน เขียนไม่ได้ แต่สิ่งที่เขาไม่เขียนกันคือทำให้ฟุ่มเฟือย เหมือนที่เพื่อนกรรมาธิการ เพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบอกครับถ้าเขียนแล้วฟุ่มเฟือยอย่าเขียน เขาไม่เขียนกัน ผมก็เรียนตั้งแต่ต้นแล้วว่ามีความจำกัดความที่ไหน

ท่านประธานครับ ที่ทุกคนอ่านแล้วรู้เรื่อง เข้าใจ มีเขียนทั่วไป แล้วจำกัดความอีกรอบ ไม่มี

ประการที่ ๓ ครับ เพื่อให้เกิดความชัดเจนเหมือนที่เพื่อนกรรมาธิการหลายคนที่ผมได้เคยสอบถามมาก่อน แล้วก็ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ถามคำว่า ผู้เสียหาย เมื่อสักครู่มีการชี้แจงว่าหมายความว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐตามประมวลกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการ ป.ป.ช. ถ้าอย่างนั้นท่านประธาน คณะกรรมาธิการและท่านกรรมาธิการก็ต้องใส่ให้ชัดว่าเจ้าหน้าที่หมายถึงตรงนั้น เพราะท่านคงทราบ แต่ถ้าท่านใช้คำว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐ เฉย ๆ มันแปลว่าอย่างนั้นใหม่ครับ ไม่ใช่ ท่านเขียนไว้เฉย ๆ นะครับว่า ผู้เสียหายจากการกระทำอันเป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ ร่ำรวยผิดปกติ ไหนครับที่ท่านบอกว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐตามความหมายของประมวลกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีครับ เมื่อมันไม่มีแล้วมันแปลกันได้อย่างไร ท่านคิดเองเออเอง เข้าใจเองได้อย่างไร ไม่ใช่ มันต้องอยู่ในนี้ ถ้าท่านจะให้หมายความว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐในความหมายตรงนี้ ผมถึงบอกว่าท่านต้องใส่อีก ๑ คำ ว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ท่านเขียนนี้แปลว่าอะไร ถ้าท่านไม่เขียนไว้ ผมก็แปลว่าไม่ใช่ได้ ท่านแปลว่าใช่ ผมก็แปลว่าไม่ใช่ได้ แล้วท้ายสุดคำจำกัดความที่ท่านเขียนมันจบใหม่ ไม่จบ เมื่อไม่จบแล้วมันชี้แจงอย่างไรครับ

ประการที่ ๒ ในเรื่องของคำว่า ผู้เสียหาย ท่านประธานครับ ผู้เสียหายหมายความว่า ผู้เสียหายจากการกระทำอันเป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ ร่ำรวยผิดปกติ และอะไรต่อ ๆ เข้าไปก็ว่ากันไป ในความหมายคือว่า ผู้เสียหาย หมายความว่า ผู้เสียหายครับ ท่านประธานเห็นใหม่ครับ ผู้เสียหาย หมายความว่า ผู้เสียหาย ก็แปลว่า ผู้เสียหาย หมายความว่าอะไรไม่มีข้อยุติ เพราะว่าต้องไปดูอีกอันหนึ่งครับว่าใช่ผู้เสียหายตามความหมายโน้นไหม นี่ละครับผมถึงเรียนว่าถ้าเขียนต้องเขียนให้ชัด ถ้าท่านจะหมายถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐในความหมายแบบเดียวกับกฎหมายกรรมการ ป.ป.ช. ท่านก็ต้องเขียนครับ ถ้าไม่เขียนไว้ ท่านประธานที่เคารพ ผมเชื่อว่าท่านประธาน คณะกรรมาธิการวิสามัญประสพการณ์สูงอยู่แล้ว มันไม่ใช่ ท่านอาจจะแปลอย่างนั้น แต่คนอื่นเขาบอกไม่ใช่ เขาแปลอีกอย่างหนึ่ง เพราะอะไร เพราะกฎหมายไม่ได้เขียนว่า

๘๒

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

ณัฐชนก ๓๗/๓

แปลอย่างนั้นครับ มันก็ทำให้เกิดปัญหา นี่ล่ะครับผมถึงเรียนว่าการชี้แจงลักษณะอย่างนี้
นะครับมันไม่จบ แล้วความหมายของคำว่า ผู้เสียหาย ถ้าอย่างนี้ผมคิดว่่าก็ต้องเป็นเรื่อง
ใหญ่แล้ว ท่านเขียนอย่างนี้ไม่ได้ครับ-----

- ๓๘/๑

ถ้าท่านจะเขียนอย่างนี้ ต้องหมายความว่าผู้เสียหายต้องชัดเจนครับ ท่านต้องบอกมาเลย ว่าผู้เสียหายในคดีอาญานักการเมืองนี้ ท่านต้องการให้หมายถึงแบบไหน ต้องการให้แคบ แปลว่ากรรมการวิสามัญไม่ทำตามี่พูดกับสภาไว้สิครับ เพราะตอนที่มีการนำเสนอ ร่างกฎหมายนี้เข้าสภา ท่านบอกเองครับว่า ท่านต้องการให้เป็นความหมายอย่างกว้าง มีการถามความหมายคำว่า ผู้เสียหาย เยอะมาก ท่านประธานไปดูเทป ไปดูตัวเลขได้ ท่านผู้ชี้แจงบอกว่าหมายถึงผู้เสียหายในความหมายอย่างกว้าง ผมยังจำได้เลยครับ ว่าความหมายผู้เสียหายอย่างกว้าง แล้วในความหมายที่เขียนมา ๓ อย่างนี้ มันกว้าง หรือแคบ มันกว้างหรือมันแคบ แล้วมันแปลว่าอะไร ท่านประธานสามารถให้ข้อยุติผม ตรงนี้ได้ไหมครับ กับให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในห้องประชุมนี้ได้ไหมครับว่า ความหมายของคำว่า ผู้เสียหาย ยุติตรงนี้ เวลาเกิดปัญหาขึ้นปี้คดีตรงนี้แล้วยุติเลย หมายถึงความว่าอย่างไร ผมขอคำชัดเจนจากท่านกรรมการด้วยครับ ขอขอบคุณ ท่านประธาน

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายชัย ชิดชอบ ประธานสภา ผู้แทนราษฎร ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย รองประธานสภา ผู้แทนราษฎร คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญคุณสุนัย จุลพงศธร ครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผม สุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน จังหวัดนครสวรรค์ พรรคพลังประชาชน ท่านประธานครับ กราบขอบพระคุณที่ท่านประธานได้อนุญาต ให้ผมได้ขึ้นมาถามคำถามสักนิดหนึ่ง เพราะว่าผมได้แปรญัตติอยู่ในมาตราต่อไป แต่ว่ามันเชื่อมโยงมาตราบนี้ ซึ่งผมคงอธิบายความเห็นในการขอแปรญัตติไว้เป็นหลักอยู่ใน มาตราต่อไป แต่ในเรื่องนี้ครับ ผมได้ฟังการอภิปรายของเพื่อนสมาชิกทั้งฝ่ายรัฐบาลและ ฝ่ายค้าน กราบเรียนด้วยความเคารพครับ การเพิ่มมาตรา ๓/๑ ในหัวข้อคณะกรรมการ ใต้สวน แล้วก็ ผู้ใต้สวนอิสระ และผู้เสียหาย มันสับสนจริง ๆ ครับท่าน ผมเองเป็น นักกฎหมายเหมือนกัน ประกอบอาชีพเป็นทนายความ ท่านครับแต่เวลาอ่านข้อความ

แล้วมันเข้าใจยากจริง ๆ ผมเข้าใจอย่างนี้ผิดหรือเปล่าไม่ทราบนะครับ ถ้าท่านกรรมาธิการ
 จะได้กรุณาชี้แจงขอพบพระองค์ด้วย เอาละ คณะกรรมการไต่สวนกับผู้ไต่สวนอิสระนี่คนละ
 เรื่องกันนะครับ คนละเรื่องกัน คนละกลุ่มกัน แต่แทนที่จะบอกว่าคณะกรรมการไต่สวน
 น่าจะหมายถึง คณะบุคคล ท่านก็บอกว่า หมายความว่า บุคคลที่มันทำให้สับสนก็คือว่า
 มันชื่อไต่สวนเหมือนกัน แต่อันหนึ่งมีอิสระเข้ามาด้วย อีกอันหนึ่งไม่มีอิสระ แต่
 คณะกรรมการไต่สวนที่ท่านนิยามความหมายนั้น ท่านบอกว่าหมายความว่าบุคคล
 ถ้ามันมาเป็นคณะก็ต้องหมายความว่าคณะบุคคลสิอันนี้เข้าใจนะครับ เดี่ยวท่านช่วย
 ชี้แจง แต่พอมาถึงผู้เสียหาย งดเลยครับ ที่ว่างนี้ ทำให้ผมมองปัญหาอย่างนี้ครับท่านครับ
 ว่าโดยหลักกฎหมายทั่วไปในคดีอาญานั้นชาวบ้านชาวช่องขึ้นโรงขึ้นศาล ก็จะมีผู้
 ผู้เสียหายแปลว่าอะไร มีการปล้นบ้านนาย ก นาย ก เป็นผู้เสียหายแน่นอนครับ แต่ผู้ปล้น
 นั้นก็คงเป็นผู้ต้องหาในเบื้องต้น แล้วก็พ้นจำเลยในภายหลัง เมื่อฟ้องศาลแล้ว แต่กรณีนี้
 ผมอ่านแล้วที่ว่าง ยกตัวอย่างเช่นให้ท่านสมาชิกฟังดูนะครับ ผู้เสียหายหมายความว่า
 ผู้เสียหายจากการกระทำอันเป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่ของรัฐร่ำรวยผิดปกติ ฟังดูแล้วเหมือนกับ
 ว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ร่ำรวยผิดปกติ เช่น รัฐมนตรีร่ำรวยผิดปกติแล้วถูกจับ แต่ว่า
 ปลัดกระทรวงร่วมกินด้วย และไม่ได้ร่วมกินด้วยแต่ถูกโยนบาปมาให้เป็นผู้เสียหาย
 ในกรณีนี้หรือ มันถึงไปใหญ่ เอาเถอะครับเดี๋ยวท่านจะชี้แจง แต่ผมเองอยากจะฝาก
 ข้อคิดต่อท่านกรรมาธิการที่ท่านได้ใช้ความพยายามในการพิจารณาเรื่องนี้ ท่านครับ
 กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่สำคัญมาก ทำไม่ถึงสำคัญครับ เพราะเป็นกฎหมายที่
 ยกเว้นหลักนิติธรรมของทั้งโลก เพราะวาระระบบการพิจารณาของศาลการพิจารณาคดีของ
 ทั้งโลกนั้นเขามี ๓ ศาลครับ-----

แต่กฎหมายฉบับนี้เป็นผลพวงของการวางหลักให้การพิจารณาคดีของนักการเมืองนั้นมีแค่ศาลเดียว เอาเถอะครับ ท่านจะบอกว่าที่ต้องมีศาลเดียวเพราะว่านักการเมืองนั้นค่อนข้างจะร้ายกาจมาก ก็คงไม่แปลกนักที่ทำให้ท่านผู้พิพากษาบางท่าน ท่านมองคนเป็นนักการเมืองนั้นในทางร้าย แล้วท่านก็ยังไม่ไปเป็นศาลรัฐธรรมนูญที่จะต้องพิจารณาคดีเกี่ยวกับการเมือง แต่กลับมีทัศนคติทางลบต่อนักการเมืองอย่างมาก ก็คงจะมาจากการพิจารณาอย่างนี้ ผมเห็นว่าจริง ๆ แล้วไม่เป็นธรรมเลยครับ ที่จะพิจารณาคดีศาลเดียว เราไปตำหนิศาลว่าไม่เป็นธรรมหรือ มิได้ครับ แต่กลไกของศาลนั้น ในกระบวนการยุติธรรมธรรมดา มีศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ ศาลฎีกา ทุกศาลมีความยุติธรรมกันหมดครับ แต่ความเห็นมันแตกต่างกันได้ เขายังได้สิทธิ ๓ ศาล ถ้าท่านบอกว่าศาลเป็นผู้ที่มีคุณธรรมสูง ให้ความเป็นธรรมก็เอาศาลเดียวทั้งหมดสิครับ ทั้งประเทศ แต่พอระบบของประชาชนได้สิทธิ ๓ ศาล ถ้าเป็นนักการเมืองศาลเดียว ก็ไม่ต่างกัน แต่ถ้าเป็นศาลเดียวแล้วกฎหมายยังกำ ๆ กิ่ง ๆ ใครเป็นผู้เสียหายก็ไม่รู้ ผู้ไต่สวนอิสระอย่างไรก็ไม่ทราบ ซึ่งเดียวผมจะอธิบายต่อไปในมาตราต่อไปนี่ ถ้าเป็นอย่างนั้นผมว่าต้องให้ชัดเจนครับท่านประธานครับ ก็แล้วแต่ท่านนะครับ แต่ผมคนหนึ่งเห็นว่ากฎหมายนี้สำคัญและผิดหลักการในหลายมาตรา ตั้งแต่วาระที่ ๑ ไปดูเถอะครับ ถ้าจำไม่ผิด ผมได้ใช้เอกสิทธิ์ตามมาตรา ๑๒๒ ไม่รับหลักการตั้งแต่ต้นครับ และผมได้ติดตามแปรญัตติ ธรรมดาแปรญัตติส่วนใหญ่แปรเยอะแล้วก็ไม่ไปพบท่านกรรมาธิการ แต่กรณีนี้ผมไปครับ เพราะผมเป็นห่วงเรื่องนี้มาก เนื่องจากว่าผมประกอบอาชีพอยู่ในระบบนี้และผมอยากจะได้เห็นระบบศาลเป็นที่พึงสุจริตทำของประชาชนให้สนิทใจ ดังนั้นผมจึงเรียนถามท่านในมาตรา ๓/๑ ในเบื้องต้นก่อน และมีข้อเสนอว่ากฎหมายนี้เป็นกฎหมายสำคัญและมีหลายเรื่องที่ผิดหลักการนิติธรรม ดังนั้นตรงนี้ถ้าท่านอธิบายไม่ชัดเจน ผมไม่อยากจะเกิดความรู้สึกที่ผมไม่รับกฎหมายฉบับนี้ เกรงว่าท่านผู้พิพากษาซึ่งผมประกอบอาชีพ ต้องขึ้นโรงขึ้นศาล หิวกระป๋องไปว่าความ หอบเสื้อครุยไปว่าความนั้น ท่านจะเข้าใจผมผิด แต่ผมไม่เห็นด้วยถ้ามีการพิจารณาไม่ชัดเจนในแต่ละมาตรานั้น อยากจะเสนอท่านประธานกรรมาธิการว่า ถอนออกไปก่อนเถอะครับ ไปตรวจดูให้เรียบร้อย นำความเห็นของท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งฝ่ายค้านและฝ่ายรัฐบาลเริ่มต้นแค่มาตราเดียว ๒ มาตราก็เริ่มจะไปไม่ไหวแล้ว

ท่านประธานครับ ดั่งนั้นตรงนี้เองผมไม่ยากให้เกิดความเข้าใจผิดระหว่างสถาบันตุลาการกับสถาบันนิติบัญญัติ ไม่ใช่ที่ท่านไม่ได้ผ่าน ท่านยื่นกฎหมายเอง ไม่ได้ผ่านรัฐบาล เราจึงไม่ยกให้ ไม่ใช่ สำหรับผมนะครับ แต่อยากให้กฎหมายฉบับนี้ที่สำคัญเมื่อคุณจะจับจะเล่นงานนักการเมือง เอาศาลเดียวเท่านั้น ก็ขอให้ชัดเจนครับในแต่ละประเด็น จึ่งกราบเรียนท่านประธานและจะได้ขอสงวนสิทธิไว้ที่จะอภิปรายในมาตราที่ผมได้แปรญัตติครับ กราบขอบพระคุณครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
เชิญคุณธนา ชีรวินิจ ครับ

นายธนา ชีรวินิจ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม นายธนา ชีรวินิจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ เมื่อสักครู่นี้ทางท่านเลขาธิการคณะกรรมการการวิสามัญซึ่งได้ชี้แจงที่ประชุมระบุว่า การบัญญัติศัพท์นั้นไม่สามารถบัญญัติได้ครอบคลุมครับ-----

และก็ไม่ควรที่จะบัญญัติถ้อยความมากมาย เพียงแต่บัญญัติ หมายถึงคำจำกัดความ เพียงกว้าง ๆ ไว้ ซึ่งผมต้องขออนุญาตกราบเรียนนะครับว่า ถ้าบัญญัติศัพท์แล้วในความหมายกฎหมายก็คือในกรณีที่จะเป็นปัญหาจึงต้องมีคำนิยามศัพท์เพื่อให้เกิดความชัดเจน สิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานก็คือว่า เนื่องจากใน ๒ วรรคของมาตรา ๓/๑ มันติดกันครับท่านประธาน ยิ่งบัญญัติศัพท์อย่างนี้ยิ่งเกิดความไม่เข้าใจในข้อความแรก คณะกรรมการไต่สวน หมายถึง บุคคล ซึ่งก็เป็นที่น่าประหลาดใจว่า คณะกรรมการไต่สวนไม่ใช่บุคคลคนเดียว แต่เป็นคณะบุคคล ซึ่งผมได้กราบเรียนในเบื้องต้นแล้วว่าต้องใส่เป็น คณะบุคคล เพื่อให้เกิดความชัดเจน คำบัญญัติศัพท์นั้นจะต้องเป็นคำที่อ่านแล้วเกิดความเข้าใจถูกต้อง ชัดเจน ไม่ต้องมาตีความอีก ถ้าตีความอีกไม่ใช่คำนิยามศัพท์ แต่ว่าท่านประธาน ที่ทำให้เกิดความสับสนก็คือ พอในวรรคสอง เรื่องผู้ไต่สวนอิสระ ผู้ไต่สวนอิสระนี้ท่านประธานครับ กฎหมายเรื่องผู้ไต่สวนอิสระเราไปเอามาจากสหรัฐอเมริกา ซึ่งเขาใช้คำว่า ผู้ไต่สวนอิสระ แต่พอเวลาเรามาร่างกฎหมายเรากลับไม่ได้ใช้คำว่า คณะผู้ไต่สวนอิสระ เพราะเราไปใช้ความหมายเดิมของกฎหมายของสหรัฐอเมริกา เพราะฉะนั้น คำว่า ผู้ไต่สวนอิสระ ของเรานั้นหมายถึง คณะบุคคลไม่น้อยกว่า ๕ คน ถึงจะเรียกว่า ผู้ไต่สวนอิสระ แต่คำนิยามศัพท์ท่านกลับไปใช้คำว่า ผู้ไต่สวนอิสระ หมายความว่าบุคคลซึ่งทำหน้าที่ คนอ่านกฎหมายพออ่านปุ๊บเขาต้องตีความเลยครับว่า หมายถึง คน คนเดียว เพราะการตีความหรือคำนิยามกฎหมายนั้นต้องเขียนให้ชัดว่าหมายถึงอะไร เขาไม่ต้องตีความอีก ในขณะที่วรรคแรก คณะกรรมการไต่สวนก็หมายถึงบุคคล ในวรรคสอง ผู้ไต่สวนอิสระก็หมายถึงบุคคล เพราะฉะนั้นก็เกิดความสับสนแน่นอน เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผมกราบเรียนท่านประธานก็คือว่า ในชั้นแรกของการรับหลักการแห่งร่างกฎหมายฉบับนี้ผมเห็นด้วย เพราะเมื่ออ่านกฎหมายคร่าว ๆ แล้วผมเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายใหม่ของประเทศไทย และจะมีคนที่ไม่เข้าใจและสับสนในวิธีการปฏิบัติตามกฎหมาย เพราะฉะนั้นถ้าจำเป็นก็บัญญัติศัพท์ให้ชัดเจนว่า ผู้เสียหาย หมายถึงใคร ในตอนที่ผมพูดนี้ะครับ ผมไม่ได้พูดถึงคณะกรรมการไต่สวน ไม่ได้พูดถึงผู้ไต่สวนอิสระ แต่ผมพูดถึงผู้เสียหายตามกฎหมายฉบับนี้ว่าจะครอบคลุมหมายถึงใครมากที่สุด และจากฟังคำชี้แจงนั้นผู้เสียหายตามพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้น

ค่อนข้างที่จะครอบคลุมบุคคลซึ่งถูกกระทบสิทธิ ไม่ว่าจะคดีอาญา การกระทำความผิด ต่อหน้าที่ หรือถูกละเมิดโดยการจงใจหรือไม่จงใจที่จะปฏิบัติตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ แต่การที่บัญญัติศัพท์ไว้ว่าผู้เสียหายหมายถึงผู้เสียหาย นั่นก็แสดงว่าไม่ได้นิยามศัพท์ว่า หมายถึงใครโดยเฉพาะ แต่กลับไปคัดเอาจากกฎหมายรัฐธรรมนูญขึ้นมา ซึ่งในประเด็นนี้ ผมกราบเรียนท่านประธานว่าพอไปบัญญัติแบบนี้แล้วนี่นะครับ ทำให้การตีความก็จะ เป็นไปโดยข้อจำกัด เพราะว่าในชั้นต้นผมเชื่อว่าทางตัวแทนศาลฎีกา ซึ่งก็เคยกราบเรียน ที่ประชุมแห่งนี้ว่า การกระทบถึงสิทธิตามรัฐธรรมนูญน่าจะหมายถึงผู้เสียหายตาม กฎหมายฉบับนี้ด้วย แต่การที่ไม่ได้เขียนถึงนั้นทำให้เกิดความสับสน และทำให้การ ตีความของกฎหมายมีปัญหาอย่างแน่นอนในอนาคต ท่านประธานครับ เมื่อสิ่งที่เราได้ อภิปรายกันมาพอสมควรผมเห็นว่าในการนิยามศัพท์นั้นไม่ได้ก่อให้เกิดความชัดเจน และ ก่อให้เกิดความสับสนสำหรับผู้ที่จะปฏิบัติตามกฎหมาย ผู้ที่อ่านกฎหมายผมก็ยังเห็นว่า ไม่ควรที่จะเพิ่มเติมตามที่กรรมาธิการวิสามัญได้เพิ่มเติมไปครับท่านประธาน

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
เชิญกรรมาธิการครับ

นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ครับ ต้องกราบเรียนขอพระคุณท่านสมาชิกทุกท่านที่ได้แสดงความเห็นต่อร่างกฎหมาย ฉบับนี้ด้วยความบริสุทธิ์ใจ ก็ต้องขอกราบเรียนว่า คณะกรรมาธิการทุกคนได้ปฏิบัติหน้าที่ ด้วยความรอบคอบจริง ๆ ได้ค้นได้ตรวจกฎหมายที่เกี่ยวข้องทุกฉบับ ไม่ว่าจะเป็น รัฐธรรมนูญ กฎหมาย ป.ป.ช. กฎหมายแพ่ง กฎหมายอาญา กฎหมายที่เกี่ยวข้องในทุก เรื่อง เราดูทุกเรื่อง ขอกราบเรียนว่าเราทำด้วยความรอบคอบแล้วนะครับ สำหรับประเด็น ที่ยังมีผู้สงสัยคำว่า บุคคล น่าจะเป็น คณะบุคคล หรือไม่ ขอกราบเรียนว่าในมาตรา ต่อ ๆ ไป เช่น ในมาตรา ๔๔/๗ ก็ได้ระบุจำนวนผู้ไต่สวนอิสระไว้แล้วว่ามีจำนวนไม่น้อย กว่า ๕ คน ก็หมายความว่าคำว่า บุคคล นั้นไม่ใช่บุคคลคนเดียวแน่นอน ย่อมจะมี มากกว่า ๑ คน และไม่น้อยกว่า ๕ คน-----

อันนี้ก็เขียนชัดเจนไว้แล้วนะครับในมาตราที่กำหนดไว้ คือมาตรา ๔๔/๗ สำหรับประเด็นที่ยังมีผู้เคลงใจว่าการที่ได้นำบทบัญญัติคำนิยาม ผู้เสียหาย จากกฎหมายป.ป.ช. มาล่อไว้ในกฎหมายฉบับนี้อาจจะไม่ครอบคลุมถึงตำแหน่งที่ระบุไว้ในรัฐธรรมนูญในมาตรา ๒๗๕ ใน ๔ ตำแหน่งนั้น คณะกรรมาธิการส่วนใหญ่ในทั้งฝ่ายค้านและฝ่ายรัฐบาลก็ได้ปรึกษากัน ก็เป็นเจตนารมณ์ที่เราต้องการให้ระบุโดยชัดเจนว่าเป็นบุคคลดังกล่าวที่ปรากฏในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๕ วรรคสี่ เพื่อที่จะให้มันชัดเจนตามความประสงค์ของท่านนะครับ คณะกรรมาธิการยินดีที่จะขอแก้คำว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐนะครับ ท่านเลขานุการครับ ในบทนิยามคำว่า ผู้เสียหาย เจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยเปลี่ยนเป็น นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือประธานวุฒิสภาเสียให้ชัดเจนตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญเสียเลยนะครับ ขออนุญาตเรียนที่ประชุมนี้ะครับ กรรมาธิการขอแก้ในถ้อยคำดังกล่าวนี้ะครับ และก็ไปรอดพิจารณาสุดแท้แต่ที่ประชุมนี้จะมีมติเช่นไรนะครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : มีผู้สงวนคำแปรญัตติท่านใดยังติดใจไหมครับ คุณธนาครับ

นายธนา ชีรวินิจ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผม นายธนา ชีรวินิจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ก็ขอเรียนว่าคณะกรรมาธิการวิสามัญได้ประชุมกันอย่างเต็มที่นะครับ ได้ทำหน้าที่อย่างเต็มที่ แต่ว่าเนื่องจากเป็นเรื่องของกฎหมายซึ่งมีการตีความกันไป ในหลายประเด็นในหลายความหมาย ซึ่งสิ่งที่หยิบยกมาหารือในที่ประชุมแห่งนี้ก็ไม่ได้มีเจตนาที่จะกล่าวว่าคณะกรรมาธิการนั้นทำหน้าที่ไม่เต็มที่แต่ประการใด เพียงแต่ว่าเนื่องจากเป็นเรื่องที่ควรจะได้มีการหยิบยกขึ้นพิจารณาในที่ประชุมสภาแห่งนี้ เพื่อจะได้ทราบถึงกระบวนการพิจารณาของคณะกรรมาธิการวิสามัญ เมื่อได้ฟังท่านประธานได้ขอกรุณาแก้ไขข้อความสำหรับผู้เสียหายแล้ว ซึ่งมันชัดเจนยิ่งขึ้นอย่างที่ท่าน ส.ส. ท่านพีระพันธุ์ท่านได้อธิบายไว้ ขอความกรุณาท่านประธานอีกส่วนหนึ่งได้ไหมครับ เพื่อให้มันชัดเจนไปเลย ก็คือ คณะกรรมการไต่สวน กับ ผู้ไต่สวนอิสระ ให้หมายถึงคณะบุคคลใน ๒ กรณีเลยได้ไหมครับ เมื่ออ่านกฎหมายแล้วจะได้มีใจความ

ชัดเจน เพราะว่ากั้ทราบกันดีว่าทัง ๒ ส่วนนั้นก็คือคณะบุคคลไม่ใช่บุคคลคนเดียว ซึ่งถ้าบัญญัติเพิ่มเติมอย่างนี้ได้ก็จะได้เกิดความชัดเจนในบทนิยามศัพท์จะได้ไม่เป็นปัญหาต่อไป ท่านประธานครับ

พันเอก อภิวันท์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
เชิญกรรมาธิการครับ

นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ สำหรับประเด็นหลังที่ท่านหารือ นั้น เราก็ได้มีการถกเถียงกัน
มากพอสมควรแล้ว แล้วก็ตักผลึกแล้ว กระผมขอเรียนย้่าว่าซึ่งจะต้องไปดูในมาตรา ๔๔/๗
ซึ่งจะอธิบายค้่าว่า บุคคล ไร่ชัดเจน ถ้าเขียน คณะบุคคล ไร่เสียในคำนิยามนี้ ก็อาจจะไม่
สอดคล้องต่อรัฐธรรมนูญนะครับ คณะกรรมาธิการขอยืนยัน ท่านประธานที่เคารพครับ

พันเอก อภิวันท์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ยังมีท่านใดตั้งใจบ้างไหมครับ ขอเชิญท่านเลขาธิการต่อเลยครับ

นายสมพล วณิศพันธุ์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๔ มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติ ขอสงวนคำแปรญัตติ

พันเอก อภิวันท์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ผู้สงวนคำแปรญัตติตั้งใจไหมครับ คุณพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค ครับ ไม่ตั้งใจนะครับ
ท่านพีระพันธุ์พอใจแล้วนะครับ

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : เรียนท่านประธาน
ที่เคารพ ผม พีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค ครับ ประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร ผมได้สงวน
คำแปรญัตติไว้ในหลายมาตรานะครับ และก็ขออนุญาตโอกาสนี้เรียนท่านประธานไปยัง
คณะกรรมการเลย เพราะว่ามีเพื่อนสมาชิกได้บอกว่่าแปรญัตติแล้วไม่ค่อยได้ไป
วันนั้นผมไปนะครับ ผมไปรอตั้งแต่เริ่มเปิดประชุม แต่เผอิญผมติดคณะกรรมการ
งบประมาณก็เลยรอชี้แจงท่านรายมาตราไม่ได้ก็เลยฝากเพื่อนสมาชิกที่ไปชี้แจงอยู่ว่่า
ถ้าไม่เห็นสอดคล้องกับที่ผมสงวนคำแปรญัตติไว้ ผมก็ขอสงวนไว้ทุกมาตรา แล้วก็ต่อมา
ได้รับทราบว่่าในมาตรา ๔ ทางคณะกรรมการได้แก้ไขตามแนวทางที่ผมสงวน

๙๑

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

สาริศา ๔๑/๓

คำแปรญัตติไว้แล้ว ผมก็เลยแจ้งกับเจ้าหน้าที่ว่าผมไม่ตั้งใจในมาตรา ๔ แล้ว เพราะว่า
ท่านได้แก้ไขไปแล้วครับ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ต่อไปคุณสุนัย จุลพงศธร ครับ

- ๔๒/๑

นายสุนัย จุลพงศธร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ กระผม สุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน จากจังหวัดนครสวรรค์ พรรคพลังประชาชน ครับท่านประธาน กระผมได้ส่งวนคำแปรญัตติไว้ในมาตรา ๕ เรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ที่ กระผมเองต้องขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานว่า กระผมเองได้อภิปรายมาตั้งแต่วาระแรก แล้วก็มองเห็นว่าการเขียนกฎหมายมาตรา ๕ นี้เป็นการเขียนแบบถูกมัดมือชก โดยรัฐธรรมนูญ ผมเชื่อมั่นเหลือเกินว่าคนที่ประกอบอาชีพทางศาล ท่านมีความเป็นธรรม เพราะกระผมเองมีเพื่อนเยอะครับเป็นผู้พิพากษา ตอนที่เราเรียนในระดับมหาวิทยาลัยนั้น ครูบาอาจารย์ก็ได้สอนเรื่องคุณธรรม เรื่องหลักการของกฎหมายไว้มาก เป็นที่รู้กันครับว่า เราปกครองในระบอบประชาธิปไตยนั้นอยู่บนหลักการที่สำคัญของ ๓ อำนาจอธิปไตย ไม่ว่าจะประเทศไหนก็ทำกันแบบนี้ครับ ก็คืออำนาจนิติบัญญัติ อำนาจบริหาร อำนาจตุลาการ ยิ่งเป็นประชาธิปไตยในหลักการที่ว่ามันมี ๒ ระบบ ทางวิชาการก็บอกว่าเป็นประชาธิปไตยแบบรัฐสภา หรือที่เราเรียกกันติดปากเป็นภาษาฝรั่งว่า พาร์เลียเมนท์ารีซิสเต็ม (Parliamentary System) คือระบบรัฐสภา อีกระบบหนึ่งก็คือระบบประชาธิปไตยแบบประธานาธิบดี แบบอเมริกา แบบฟิลิปปินส์ ที่เราให้มีการเลือกตั้งผู้นำประมุขแห่งรัฐโดยตรง อันนั้นเป็นอีกระบบหนึ่งที่เราเรียกว่า เพรสซิเดนเทียลซิสเต็ม (Presidential System) แบบระบบรัฐสภานี้เองจำเป็นที่จะต้องมีการยึดโยงกัน ๓ อำนาจ ที่กระผมเคยนำเสนอหลายครั้งและจำเป็นจะต้องพูดอีกครั้งหนึ่งด้วยความเป็นห่วงในสถาบันตุลาการ โดยเฉพาะผมเองอย่างที่ได้กราบเรียนท่านประธานแล้วว่า ผมประกอบอาชีพทางนี้เรียนมาทางนี้ ก็อยากจะเห็นศาลเป็นที่พึ่งสุดท้าย แล้วก็ได้อ่านคำพิพากษาแล้วไม่มีข้อโต้แย้ง แต่ปรากฏว่าทฤษฎีที่ผมนำเสนอเรียกอย่างภาษาชาวบ้านว่า สามก้อนแล้วหุงข้าวกินได้ นั่นคือตามหลักการดั้งเดิมของประชาชนชาวบ้านเราครับ สมัยก่อนไม่มีเตาเตาไฟฟ้าไม่มี เขาใช้หิน ๓ ก้อนมาตั้ง ที่เราเรียกว่า สามก้อนแล้ว เขาเรียกเป็น เล้า สามก้อนแล้วนี้ต้องได้ดูแลกันครับ เมื่อได้ดูแลแล้วมันต้องพึ่งซึ่งกันและกัน พอหิน ๓ ก้อนตั้งได้ดูแลหม้อข้าวตั้ง หุงข้าวสุกครับ ยัดฟันข้างใต้ หุงข้าวสุก ถ้าเปรียบเทียบทางการเมืองคืออะไรครับ ก็คือระบบเศรษฐกิจเดินได้ ระบบการเมืองเดินได้ ประชาชนอยู่ดีมีสุขครับ แต่วันนี้รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันได้บีบบังคับให้ก้อนเล้าหนึ่งโตเป็นพิเศษ นั่นก็คือก้อนเล้าของ

ตุลาการโตเป็นพิเศษเลยครับ พอโตเป็นพิเศษถ้าคนไม่รู้เรื่อง เอาหม้อข้าวไปตั้งเอียง
กะเท่เร่ พอเอียงปั๊บข้าวหกหมด นั่นคือระบบการเมืองพัง ระบบเศรษฐกิจพัง ไม่ได้กินข้าว
แล้วประชาชน ด้วยเหตุนี้เอง ผมเองยังไม่ถึงวาระที่จะต้องแก้รัฐธรรมนูญ แต่เป็นวาระที่
เกี่ยวเนื่องกับกฎหมาย ที่เกี่ยวเนื่องกับรัฐธรรมนูญ ผมจึงต้องทำหน้าที่ให้ก่อนเล่าของ
ตุลาการนี้อยู่ในดุลที่แม้จะใหญ่แต่ขยับลงสักนิดครับ ขยับลงเพื่ออะไรครับ เพื่อให้ได้ดุล
กับ ๒ ก่อน แต่ก่อนใหญ่นี้ไม่เป็นไร ก็ยังแก้ไม่ได้ ก็ให้มันได้ดุลครับ มีทางเดียวเท่านั้นเอง
นั่นคือได้แปรญัตติไว้ในมาตรา ๕-----

ผมเรียนท่านนะครับว่า ในมาตรา ๕ นั้น กฎหมายเดิมเดี๋ยวนั้นท่านจะเข้าใจว่า ตอนรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ มันก็ศาลเดียว ทำไมผมเป็น ส.ส. ตอนนั้นจึงผ่านรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๔๐ ละ ต้องเข้าใจความจริงนะครับ ท่านประธานครับ เพื่อเป็นการบันทึกไว้รัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ นั้น คนที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่มีสิทธิแก้ไข ได้แต่พูด ไม่มีสิทธิแก้ไข สถานการณ์ตอนนั้นเขียนให้มีศาลเดียวก็เลยไม่สามารถทำอะไรได้ มีแต่รับกับไม่รับเท่านั้นเอง ถ้ารับรัฐธรรมนูญผ่าน ปราบกฏว่าถ้าไม่รับก็จะเกิดตึณินินทา เพราะเกิดไซเซี่ยล แซงชั่น (Social Sanction) คือการแทรกแซงทางสังคมที่บีบบังคับให้รัฐสภาแห่งนี้ต้องรับรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ โดยไม่มีทางแก้ไข คนที่ไปสร้างกระแสดังเขียนทั้งหลาย ก็คือวันนี้ส่วนหนึ่งคือผู้ฉีกรัฐธรรมนูญฉบับนี้ และส่วนหนึ่งก็คืออยู่ที่มั่ววานรังสรรค์ที่บุกเข้าไปอยู่ในทำเนียบรัฐบาลเมื่อวานนี้ละครับ แล้วก็คือคนกลุ่มนี้ที่คัดค้านการแก้รัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ ทั้ง ๆ ที่ตัวเองก็สนับสนุนการฉีกรัฐธรรมนูญท่านประธานครับ เมื่อมาถึงตรงนี้ผมจึงขอเสนอให้เห็นว่า หลักการที่มีการแก้ไขโดยล้อเลียนจากรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ มาเป็นปี ๒๕๕๐ แล้วก็เข้ามาอยู่ในมาตรา ๕ นี้ มันคือปัญหาแล้วครับ แก้เป็นอย่างอื่นไม่ได้ หลักการที่สำคัญที่สุดก็คือรัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้สร้างให้อำนาจตุลาการมีอำนาจเหนืออำนาจสภานิติบัญญัติ เห็นอยู่ผู้แทนราษฎรเห็นอยู่รัฐบาล นั่นก็คือเสนอกฎหมายได้เอง การเสนอกฎหมายได้เองของตุลาการผิดอย่างไร กฎหมายไม่ผิดหรอกครับ แต่ผิดธรรมเนียมปฏิบัติของวัฒนธรรมประชาธิปไตย ผิดแล้วเสียหายอะไรครับ เสียหายสิครับ เพราะเกิดความลักลั่น การประสานงานกันระหว่าง ๓ องค์กร แต่ยอมรับนะครับ ก็ต้องยอมรับไปก่อนครับ ท่านประธาน แต่มันผิดตรงไหนที่ผมต้องขึ้นมาแปรญัตติเรื่องนี้สงวนไว้แล้วต้องอภิปรายผิดตรงที่ปี ๒๕๔๐ นั้น เขาให้มีศาลเดียว แต่อำนาจตุลาการยื่นกฎหมายเองไม่ได้ ผิดตรงที่ปี ๒๕๔๐ นั้น เขาให้มีศาลเดียว แต่เขาไม่ได้ให้อำนาจศาลตั้งกรรมการผู้ไต่สวนอิสระ พอไปอ่านกฎหมายมาตรา ๕ มันผิดหลักการอย่างยิ่งเลยครับ ที่ผมไม่สามารถจะผ่านให้ได้ นั่นก็คือมาตรา ๕ ที่ร่างขึ้นมานี้ก็กลายเป็นว่าศาลร่างกฎหมายได้เอง เสนอกฎหมายได้เอง ศาลตั้งผู้ไต่สวนอิสระที่มีฐานะเป็นผู้ฟ้องคดีได้เอง ๑. เขียนกฎหมายได้เองแล้ว ๒. ตั้งกรรมการสอบสวนฟ้องคดีได้เองแล้ว ๓. ตัดสินได้เองอีกครับ

กลายเป็นว่าอำนาจตุลาการในกรณีความผิดอาญาของพรรคการเมืองนั้น กลายเป็น
เสนอร่างกฎหมายเอง ตั้งกรรมการสอบสวนเอง และตัดสินคดีเอง แล้วที่สำคัญคือ
ศาลเดียวอีก ถ้าเป็นอย่างนี้ผมถือว่าผิดหลักการอย่างยิ่งครับ ในรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๗๖
เขียนไว้ชัดว่าที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาพิจารณาแต่งตั้งผู้ไต่สวนอิสระ จากผู้ซึ่งมีความ
เป็นกลางทางการเมือง และมีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์-----

วันนี้ผมกลัวจริง ๆ คำว่า เป็นกลางทางการเมือง เจอหลายเจ้าจ้งครับ เป็นกลาง เป็นกลาง มันไม่กลางจริงนี่ครับ ตรงนี้เองผมเห็นว่าในบรรยากาศอย่างนี้ที่ผมกราบเรียนท่าน ประธานหลายครั้งและต้องกราบอภัยไปถึงท่านที่อยู่ในสถาบันตุลาการว่าด้วยความเคารพผมยกมือไหว้ว่าผมไม่ได้มีเจตนาใด ๆ ที่จะมาลบหลู่เกียรติของท่าน แต่ผมกลับกำลังทำหน้าที่เพื่อจะสร้างระบบตุลาการนั้นให้เป็นองค์กรที่มีความเป็นธรรมได้รับความเชื่อถือจากประชาชนโดยสนิทใจ ท่านประธานครับ กฎหมายมาตรา ๕ นี้เกิดขึ้นอันเป็นผลจากรัฐธรรมนูญฉบับนี้ทำให้เราแก้ไม่ได้เลยครับ แก้ไม่ได้จริง ๆ ขอว่าท่านอย่าเสนอกฎหมายเองได้ใหม่ ไม่ได้ครับเพราะรัฐธรรมนูญเขียนไว้ และท่านประธานครับผมเป็นห่วงที่สุด ผมขออนุญาตท่านประธานที่จะต้องกล่าวเชื่อมโยงให้เห็นว่าผมมีเหตุผลมากพอที่จะไม่ยอมรับในมาตรา ๕ ตามที่กรรมาธิการส่วนใหญ่เห็นด้วย นั่นก็คือเราจำเป็นที่จะต้องพิจารณาให้เชื่อมโยงกับความเป็นจริงของความน่าวิตกกังวล นั่นก็คือเรามีผู้พิพากษาหลายท่านครับ โดยเฉพาะเป็นบุคคลสำคัญระดับสูงที่มีชื่อเข้ามาเกี่ยวข้องกับคณะรัฐประหารเชื่อมโยงกับการกระทำในสิ่งที่เรียกว่าเป็นเรื่องของการเมือง ฟังแล้วไม่สบายใจครับ ท่านประธานครับผมไม่ได้เชื่อตามหนังสือพิมพ์นะครับแต่ขออนุญาตอ่านหนังสือพิมพ์ให้ท่านประธานเมื่อวานนี้เกิดวิกฤติครับท่าน พันธมิตรยกกำลังเสมือนเป็นจลาจลเลยครับ ดีห้าครั้งยึดช่อง ๑๑ ด้วยชายฉกรรจ์ พอ ๗ โมงกว่า มีอบจจากพันธมิตรเคลื่อนตัวไปที่ช่อง ๑๑ อีกผลักดันบุกไปปิดถนนกันที่ชุมพร อีสานปิด ภาคเหนือปิด ไปยึดกระทรวงคมนาคม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ทำเนียบรัฐบาลที่เป็นปัญหาวันนี้ ในวิกฤติอย่างนี้เกิดอะไรขึ้นครับท่านประธาน หนังสือพิมพ์ลงข่าวว่ามีกระแสข่าวว่า นายอานันท์ ปันยารชุนอดีตนายกรัฐมนตรีและนายอักษราทร จุฬารัตน์ ประธานศาลปกครองสูงสุดได้เดินทางเข้าพบ พลเอก เปรม ที่บ้านพักครับจริงหรือเปล่าไม่ทราบนะครับ แต่เชื่อมั่นเข้ามาเกี่ยวกับเหตุการณ์ ขอประทานโทษด้วยจริง ๆ ครับ ท่านอักษราทรนี่ก็คืออาจารย์ของผมสอนกฎหมายผมตอนที่อยู่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยครับ บังเอิญชื่อนี้ไปเกี่ยวข้องกับวันที่ ๑๙ กันยายน พอเกิดรัฐประหาร ๑๙ กันยายนบีบีซีเอ็นเอ็น (CNN) ขึ้นเลยครับชื่อแรกที่จะเป็นนายกรัฐมนตรีคือนายอักษราทร จุฬารัตน์ นี่ครับ พอเกิดวิกฤติทำไมชื่ออาจารย์ของผมไปโยงอยู่กับการเมืองทันทีครับ เมื่อวานก็เกิดวิกฤติก็ชื่อเข้าไปโยงกับบุคคลสำคัญอีก

ชะรอยศาลจะเกี่ยวข้อกับการเมืองหรืออย่างไรอันนี้ผมไม่ทราบ แต่มีปรากฏการณ์อีกครับ
ท่านประธานครับมันมีปรากฏการณ์ที่ผมต้องอธิบาย

(นายนิพิฐฐ์ อินทรสมบัติ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :

คุณสฤษดิ์ครับมีผู้ประท้วงครับ คุณนิพิฐฐ์ ประท้วงอะไรครับ

นายนิพิฐฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
กระผม นิพิฐฐ์ อินทรสมบัติ พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดพัทลุง ความจริงผมไม่อยากจะขัด
ความสำราญของเพื่อนสมาชิกที่กำลังสนุกสนานอยู่ในขณะนี้ครับ แต่ว่าถ้าท่านประธาน
ได้กรุณาใช้ดุลพินิจในการควบคุมการประชุมผมก็ไม่จำเป็นต้องลุกขึ้นประท้วง
ท่านประธานจะเห็นว่าตั้งแต่นาทีแรกจนถึงขณะนี้ครับมันไม่เกี่ยวกับสิ่งที่ท่านแปรญัตติ
ไว้เลย มันไม่เกี่ยวที่ท่านสงวนคำแปรญัตติไว้เลย นั่นเรื่องที่ ๑ นะครับ

เรื่องที่ ๒ ครับสิ่งที่ท่านกำลังอภิปรายอยู่นั้นผมคิดว่ากำลังพาดพิงถึง
บุคคลภายนอก ไม่ว่าจะเป็นประธานองคมนตรีก็ดี ไม่ว่าจะเป็นท่านอานันท์ ปันยารชุน
อดีตนายกรัฐมนตรีก็ดี ไม่ว่าจะเป็นประธานศาลปกครองสูงสุดก็ดี-----

ซึ่งท่านเหล่านั้นข้อเท็จจริงจะเป็นอย่างไรนั้น ท่านไม่มีโอกาสที่จะเข้าในสภาแห่งนี้เพื่อชี้แจง ผมคิดว่าสิ่งที่ท่านกำลังพูดอภิปรายอยู่ในขณะนี้ ทำให้บุคคลภายนอกเสื่อมเสีย

ประการที่ ๓ ครับ ท่านจะเชื่อหรือไม่เชื่อกระบวนการตุลาการก็ตาม แต่ว่าสิ่งที่ท่านพูดในขณะนี้มันเป็นการทำลายสถาบันตุลาการ ท่านจะเชื่อหรือไม่เชื่อ ก็แล้วแต่ครับ แต่ว่าวิธีที่ท่านพูดในขณะนี้

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
สรุปคุณนิพิฐฐ์ประท้วงอะไรครับ ๓ ประเด็นเลยหรือเปล่าครับ

นายนิพิฐฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ผมประท้วงทั้ง ๓ ประเด็นครับ ๑. ไม่เกี่ยวกับที่ท่านขอสงวนคำแปรญัตติไว้เลยแม้แต่ประการเดียวครับ ประการที่ ๒ ท่านกำลังพาดพิงถึงประธานองคมนตรี พาดพิงถึงประธานศาลปกครองสูงสุด กำลังพาดพิงถึงอดีตนายกรัฐมนตรี ผมคิดว่ามันไม่เกี่ยวกับเรื่องนี้เลย เพราะฉะนั้นท่านประธานครับ ขอให้ท่านประธานได้กรุณารับฟังแล้วก็พิจารณาด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ผมจะขอวินิจฉัยนะครับ เมื่อกี้คุณสุนัยก่อนจะอภิปรายก็ได้พูดในที่ประชุมแห่งนี้ว่าจะต้องขอพูดในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่กำลังอภิปรายอยู่ และผมฟังแล้วทั้ง ๓ ประเด็นที่คุณนิพิฐฐ์ประท้วงนั้น คุณสุนัยไม่ได้พูดพาดพิงทำให้ผู้อื่นเสียหายนะครับ เพราะฉะนั้นคุณสุนัยอภิปรายได้ครับ และก็ขอให้รวบรวมนะครับเพราะว่าเรามีเวลาจำกัด ขอให้พูดถึงบุคคลภายนอกตามความจำเป็น และถ้าหากว่าพูดพาดพิง คุณสุนัยก็ต้องรับผิดชอบด้วย มีผู้ประท้วงอีกคนแล้วครับ คุณพิเชษฐประท้วงอะไรครับ

(นายพิเชษฐ ธีรเมืองพาน ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายพิเชษฐ ธีรเมืองพาน (เชียงราย) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม พิเชษฐ ธีรเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงราย ท่านประธานครับ เมื่อสักครู่นี้ประท้วงได้กล่าวเสียดสีผู้อภิปรายที่กำลังสำราญ สถานที่แห่งนี้เป็นสภาอันทรงเกียรติ ที่นี่ไม่ใช่โรงละครและไม่ใช่สถานบันเทิง ผมอยากจะทำให้ท่านผู้ประท้วง

ได้ถอนคำว่า สำราญ ถึงแม้ว่าจะไม่ใช่คำที่ไม่สุภาพ แต่ก็ไม่เหมาะที่จะมากล่าวในสภา
อันทรงเกียรติแห่งนี้ครับ ขอขอบคุณครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ผมขอวินิจฉัยครับ เมื่อที่คุณนิพิฐฐ์พูดคำว่า กำลังสำราญและกีสนุกสนาน จริงครับ
เป็นคำพูดที่ไม่ใช่คำไม่สุภาพครับ แต่ไม่เหมาะสมที่จะพูด อาจจะโยงให้มีความรู้สึกกว่า
เสียดสี ผมขอความกรุณาถอนคำพูดนี้ด้วยครับ

นายนิพิฐฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ความจริงผมไม่นึกว่าท่านประธาน
จะบังคับให้ผมถอน แต่ไม่มีปัญหาครับ ผมถอนได้ครับ แต่ว่าท่านประธานต้องดูผู้ที่กำลัง
อภิปรายอยู่ด้วยนะครับ ผมเรียนท่านประธานว่าทั้งหมดมันไม่เกี่ยวกับเรื่องนี้เลยนะครับ
และถ้ายังอภิปรายลักษณะอย่างนี้อีกผมก็ต้องประท้วงอีกครับ ขอให้ท่านประธานได้
กรุณา ผมไม่อยากพาดพิงถึงท่านประธานครับ ผู้อภิปรายกำลังพูดถึงท่านประธาน
องคมนตรี ผมพูดแค่นี้ครับ ขอขอบคุณครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ต้องขอความกรุณาคุณสุนัยด้วยนะครับ กรณารวบรวมและก้อย่าพูดถึงบุคคลภายนอก
เกินความจำเป็น ขอให้รวบรวมด้วยครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ ขอขอบคุณครับ
ผมคงต้องขออนุญาตเรียนชี้แจงท่านประธาน ผมกำลังทำหน้าที่ของผมในสภา
ผมแปรญัตติและสงวนการแปรญัตติไว้ ผมได้ตั้งข้อสังเกตมาเสมอครับท่านประธานว่า
นี่ไม่ใช่ครั้งแรก ผมไม่อยากจะบอกว่าบุคคลที่ขึ้นมาประท้วงนั้นกำลังทำตัวเป็นผู้ประท้วง
อาชีพแล้ว

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ต้องขอความกรุณาอย่าพาดพิงคนอื่นนะครับ ไม่อย่างนั้นก็จะประท้วงกันไปประท้วงกันมา
และเสียเวลาของสภาด้วยครับ ประท้วงใช่ไหมครับ ประท้วงเรื่องอะไรครับ

(นายนิพิฐฐ์ อินทรสมบัติ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิพิฐฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมทำหน้าที่ที่ศักดิ์สิทธิ์นะครับ หน้าที่ผมคือเป็นผู้แทนราษฎร เป็นผู้แทนปวงชนชาวไทย ผมไม่ได้มีอาชีพประจำตัวครับ ท่านประธานนั่งฟังอยู่ได้อย่างไรครับ ให้เขาถอนครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ผมวินิจฉัยครับคุณสุนัยพูด เมื่อก็พูดว่าอะไรนะครับ ผมจับประเด็นยังไม่ถนัด

นายสุนัย จุลพงศธร (แบบสัดส่วน) : ผมพูดว่า มีลักษณะเป็นอาชีพแล้วครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : คำพูดนี้ก็แสดงเจตนาถึงการเสียคดีเช่นเดียวกันครับ เหมือนกับที่คุณนิพิฐฐ์พูดเมื่อก็ว่าสำราญในการอภิปราย

นายสุนัย จุลพงศธร (แบบสัดส่วน) : ผมจะต่อไปอีกนิดหนึ่งแล้วเดียว ท่านให้ผมถอน ท่านฟังให้จบ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ก็ต้องขอความกรุณาคุณสุนัยถอนด้วยครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (แบบสัดส่วน) : ครับ ผมจะพูดต่อให้จบ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ขอบคุณครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (แบบสัดส่วน) : ผมจะพูดต่อให้จบ ผมยังพูดต่อไม่จบ เพราะท่านเป็น ส.ส. ที่มีคุณสมบัติสำคัญในการอภิปราย มีเนื้อหาดีมากทุกครั้ง อดใจไปทำอย่างนี้จะเสียหายต่อท่าน ด้วยความเคารพและเป็นห่วงใย

(นายนิพิฐฐ์ อินทรสมบัติ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิพิฐฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตประท้วงครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ประท้วงเรื่องอะไรครับ

นายนิพิฐฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ท่านประธานต้องควบคุมการประชุม ท่านปล่อยให้ผู้อภิปรายพูดได้อย่างไรว่า อดใจไปทำอย่างนี้ เขาไม่มีหน้าที่มาสั่งสอนผม ไปสั่งสอนหัวหน้าพรรคท่านเถอะไม่ต้องมาสั่งสอนผม ไปสั่งสอนอดีตหัวหน้าพรรคท่านดีกว่า

นายสุนัย จุลพงศธร (แบบสัดส่วน) : เห็นไหมถามแล้ว นิสัยอย่างนี้ครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ผมจะไม่ให้ประท้วงกันเกินความจำเป็น บางเรื่องต้องขอความกรุณาคุณสุนัย ผมวินิจฉัยให้แล้ว คุณนิพิฐฐ์ก็ถอนคำพูดไปแล้ว คุณสุนัยก็อภิปรายต่อ ไม่ต้องไปพูดพาดพิงถึงในขณะเดียวกัน เมื่อผมวินิจฉัยคุณสุนัยแล้ว คุณนิพิฐฐ์ก็ขึ้นมาประท้วงต่อ แล้วก็ขอความกรุณาอย่าไปพาดพิงถึง การประชุมในสภาผู้แทนราษฎรของเราก็จะดำเนินไปด้วยความราบรื่น ต้องขอความกรุณาคุณนิพิฐฐ์อย่าเพิ่งประท้วง ผมขอให้คุณสุนัยเข้าเรื่องและรวบรัดด้วยครับ

นายนิพิฐฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ขออนุญาตนิดเดียวท่านประธาน แล้วผมจะไม่ประท้วง การประชุมจะได้ราบรื่น คืออย่ามาพาดพิงถึงผม และไม่ต้องมาสั่งสอนผม เมื่อสักครู่นี้ผมตอบได้ ผมมีสิทธิตอบได้ เขากล่าวหาผมก่อน ผมก็ตอบได้เขาเท่านั้นเอง ขอบพระคุณครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : คุณสุนัยอภิปรายต่อแล้วก็รวบรัดด้วย กรุณาอย่าพาดพิงบุคคลอื่นโดยไม่จำเป็นนะครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (แบบสัดส่วน) : ขอบพระทานโทษ ท่านต้องให้ท่านที่พูดสักครู่นี้ถอนก่อนว่า ท่านไปแขวะหัวหน้าเขาอย่างไร ผมไม่ได้พูดถึงหัวหน้าพรรคผม และไม่ได้พูดถึงหัวหน้าพรรคท่านด้วย ลักษณะแขวะอย่างนี้มันไม่ถูก ผมจะไปสอนหัวหน้าพรรค ก็เขาทำดีอยู่แล้วเมื่อวานเขาออกมาดูแลประเทศชาติดีมาก ดังนั้นผมว่าท่านลบคำนี้ออกเสียก่อน ไม่อย่างนั้นเดี๋ยวผมจะพาดพิงหัวหน้าท่านแล้ว

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เมื่อสักครู่คุณนิพิฏฐ์พูดเกี่ยวกับหัวหน้าพรรคอะไรครับ ผมไม่ได้ยิน

นายสุนัย จุลพงศธร (แบบสัดส่วน) : เดี่ยวจะพาดพิงคุณอภิสิทธิ์แล้วเตรียมนะถ้าไม่ถอน

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เมื่อสักครู่คุณนิพิฏฐ์พูดว่าอะไร เรื่องแขวะหัวหน้าพรรคอะไรกัน ผมฟังไม่ถนัดจริง ๆ เพราะว่าวันนี้ไม่คมมันเสียงไม่ดัง

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ขอบพระทานโทษครับ ผมไม่มีปัญหาแล้ว ผมไม่ได้มีอารมณ์ที่จะตอบโต้ท่าน แต่ว่าเริ่มต้นอย่างนี้ท่านประธาน เริ่มต้นท่านสุนัยบอกว่า ท่านสั่งสอนผม อย่าให้ผมใช้นิสัยอย่างนี้ ผมบอกว่า ถ้าท่านประธานควบคุมการประชุมไม่ดี ท่านไม่ควรให้สมาชิกมาสั่งสอน ผมเลยบอกว่าไม่ต้องมาสั่งสอนผมหรอกคุณสุนัย ไปสั่งสอนหัวหน้าพรรคท่านเถอะ ไปสั่งสอนอดีตหัวหน้าพรรคท่านเถอะ ผมตอบโต้เท่านั้นเองครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ผมวินิจฉัย ก็ต้องขอให้คุณสุนัยถอนคำพูดเถอะ อย่าไปสั่งสอนหัวหน้าพรรค ตอนนีพูดตอนแรก ขอความกรุณาถอนด้วย การดำเนินงานจะได้ราบรื่นครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ท่านประธานต้องเริ่มต้นบอกให้คุณสุนัยถอน ที่คุณสุนัยบอกว่าสั่งสอนผม แล้วผมจะถอนที่ไปสั่งสอนหัวหน้าพรรคเขาเขาต้องเป็นคนถอนก่อนท่านประธาน

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ผมอยากให้พวกเราโตเป็นผู้ใหญ่มีวุฒิภาวะ เพราะฉะนั้นการอภิปรายโต้กันไปโต้กันมา

ไม่ใช่วิสัยของสมาชิกที่มีวุฒิกวาระ ก็ขอให้ทั้ง ๒ ท่าน ถอนคำพูดทั้ง ๒ ท่าน เดียวนี้เลยครับ

นายนิพิฐฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ขอบพระคุณท่านประธาน ผมถอนครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :

คุณนิพิฐฐ์ถอนนะครับ คุณสุนัยถอนนะครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (แบบสัดส่วน) : ยินดีครับท่านประธาน

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :

ขอบคุณครับ อภิปรายต่อครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (แบบสัดส่วน) : ผมตั้งข้อสังเกตไว้ว่า ถ้าพูดถึงเรื่อง
เผด็จการเมื่อไรจะมีคนร้อนตัวเสมอ ผมบอกท่านประธานตั้งแต่ต้นแล้วว่า ผมกำลัง
หาเหตุผลที่จะอธิบายให้เพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไม่เห็นด้วยกับกฎหมายฉบับนี้
โดยเฉพาะมาตรา ๕ ความห่วงใยนี้จึงต้องเชื่อมโยง

(นายอสิ มุหะมัดยงกี ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :

มีผู้ประท้วงอีกแล้ว นายแพทย์อสิ เชิญครับ

นายอสิ มุหะมัดยงกี (สตูล) : ผมขอประท้วงท่านประธานครับ ถ้าท่าน
ประธานควบคุมการประชุมให้อยู่ในวาระก็ไม่มีเหตุการณ์แบบนี้เกิดขึ้น แล้วผมก็อยาก
บอกว่า ลักษณะที่ชี้หน้าคนอื่นในเวลาพูดมันไม่ใช่ลักษณะของผู้ดีหรอกครับ และไม่มีใคร
กลัวใครในสภานี้ ขอขอบคุณครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :

ผมขอวินิจฉัยอย่างนี้ การชี้หน้าผู้อื่นเป็นข้อห้ามในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ก็ขอความกรุณา ครั้งต่อไปอย่าไปชี้หน้า ถ้าจะชี้ ชี้ที่ประธานเพราะท่านพูดกับประธาน
ก็ขอรวบรัดและให้ตรงตามประเด็นที่อภิปรายด้วย ผมพยายามจะฟังอยู่ แล้วก็คุณสุนัย
ยังพูดอยู่ในประเด็นที่เกี่ยวข้อง ผมก็เลยอนุญาตให้อภิปรายต่อได้ แต่ก็ขอให้รวบรัด
แล้วก็ไม่พาดพิงถึงผู้อื่นโดยไม่จำเป็นนะครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ ผมต้องขออนุญาตท่านประธานนิดหนึ่ง ผมไม่อยากจะท่านประธานเลยครับ เวลาผมพูดมือไม่มั่น ก็ไปอย่างนี้ การที่ไปหาว่าผมไปชี้คนโน้นคนนี้ ตั้งท่าจับผิดนี้ครับ ท่านประธานผมจะเริ่มแล้วนะครับ ผมพยายามที่จะโน้มน้าวให้เห็นว่ากฎหมายฉบับนี้ผมไม่เห็นด้วย โดยเฉพาะมาตรานี้ ถ้าผมอธิบายสั้น ๆ ผมประกอบอาชีพในทางนี้ครับ ท่านประธานครับ บันทึกก็นี่เป็นสาธารณะ ผู้หลักผู้ใหญ่ในวงการศาลเขาก็ไม่เข้าใจผม นี่จึงเป็นเหตุที่ผมต้องอธิบายครับ ผมอธิบายกรณีนี้ผมก็บอกแล้วว่าผมไม่ได้เชื่อตามนั้นนะครับ หรืออย่างข้อเท็จจริงผมบอกว่าสถานการณ์ขณะนี้ข่าวอย่างนี้ไม่เป็นผลดี โดยเฉพาะกฎหมายฉบับนี้จะผ่านไป สถานการณ์ข่าวอย่างนี้ไม่ได้ เราต้องช่วยกันระดับประคองครับ บางคำถามใครตอบได้ไหมครับ ผมเป็นทนายความมาก็นานเต็มทีครับท่านประธาน พอเกิดวิกฤตการณ์ทางการเมืองมีกลุ่มบุคคลหนึ่งฟ้องศาลเพื่อจะเล่นงานรัฐบาลเรื่องศาลรัฐธรรมนูญ เราติดตามข่าวปรากฏว่าฟ้องศาลปกครอง ศาลปกครองพิจารณาคดีถึงที่สองครับ กรณีอย่างนี้อธิบายอย่างไรครับ สักข่าวอย่างนี้จริงหรือเปล่าครับ ถ้าไม่จริงศาลรัฐธรรมนูญโฆษกต้องออกมาชี้แจงว่าไม่ใช่ ท่านไม่ได้พิจารณาถึงที่สองข่าวลงผิด กรณีนี้ไม่จริง ท่านประธานศาลปกครองไม่ได้ไปพบ ไม่ใช่ ข่าวลงผิด หรือเล่นงานหนังสือพิมพ์มติชน หน้า ๑๕ ก็ได้ ดังนั้นในกรณีเดียวกันนี้ กรณีนี้ะครับเป็นกรณีของศาลปกครอง ส่วนกรณีของศาลยุติธรรมก็เกิดภาวะการณ์อย่างนี้เหมือนกันครับ เรื่องเดียวกันฟ้องคล้ายกัน แต่ผลออกมาไม่เหมือนกันครับ กรณีโรงเรียนราชวินิต ครูโรงเรียนราชวินิตฟ้องมีอุปพันธมิตรที่ไปปิดโรงเรียนกับเจ้าหน้าที่ราชการกระทรวงศึกษาธิการไปฟ้อง ผลคนละอัน แต่ว่าด้วยความเคารพครับ ดังนั้นในภาวะการณ์อย่างนี้มันเข้าใจยาก เรื่องเดียวกันฟ้องคดีเอาเป็นเอาตาย เรื่องประมวลที่ดินที่รัชดาของท่านอดีตนายกรัฐมนตรีคนหนึ่ง เอาเป็นเอาตายเลยครับ แต่การซื้อที่ดิน ๕๐,๐๐๐ บาท อันนั้น ๕๐๐ ล้านบาทเขาเป็นเอาตาย ซื้อที่ดินบนยอดเขายายเที่ยงไม่ดำเนินคดีครับ ภาวะการณ์อย่างนี้ชาวบ้านเห็นตำตาหมดแล้ว ท่านประธานครับ ดังนั้นจึงต้องเชื่อมโยงให้เห็นว่านี่คือปัญหาที่เราจะต้องมาช่วยกันดูในเมื่อรัฐธรรมนูญบีบบังคับให้ศาล ให้สถาบันตุลาการเสนอกฎหมายได้เอง ท่านไม่ได้ผิดครับท่านประธาน ไม่ได้ผิดครับ แต่เป็นอำนาจของท่านตามรัฐธรรมนูญที่เสนอเข้ามา

แต่กลายเป็นว่าท่านมีสิทธิเสนอกฎหมายตั้งกรรมการไต่สวน และมาตรามันเชื่อมโยง
นะครับ มาตรา ๕ นี้เชื่อมโยงกับมาตรา ๒๓ ผู้ไต่สวนอิสระนี้มีอำนาจฟ้องคดีอาญาด้วย
นะครับ และผู้ไต่สวนอิสระนี้ก็มาจากมาตรา ๒๗๖ รัฐธรรมนูญครับ ที่ประชุมใหญ่
ศาลฎีกาพิจารณาแต่งตั้งผู้ไต่สวนอิสระครับ ก็เท่ากับศาลฎีกาตั้งผู้ไต่สวนอิสระเป็น
อัยการฟ้อง ร่างกฎหมายเองอีก เสร็จแล้วตัดสินคดีเองอีกครับ ตรงนี้เองผมเห็นว่ามันผิด
หลักการมาก เรากำลังทำลายองค์การตุลาการโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ครับท่านประธาน เท่าที่
ผมรู้วันนี้เพื่อนผมเป็นศาลเยอะเขาก็เป็นห่วงกันครับ ถ้าเราบอกว่าเรื่องนี้ถูกเราไปแก้
กฎหมายตำรวจทำไมล่ะครับ เดิมตำรวจตั้งข้อหาเอง จับเอง ฟ้องเอง เดียวนี้การจับยัง
ต้องไปขอหมายศาลเพื่อจะให้เกิดการถ่วงดุลครับ นี่คือหลักการถ่วงดุล

ข้อเสียประการที่ ๒ คืออะไรครับท่านประธาน พอลองคิดครตุลาการยื่นกฎหมายได้เองโดยไม่ผ่านรัฐบาลเลย โดยวัฒนธรรมหรือธรรมเนียมปฏิบัติของกลไกระบอบประชาธิปไตยนั้น รัฐบาลเขาคุมเสียง ส.ส. ส่วนข้างมากในสภา ถ้าตามกฎหมายเดิมกฎหมายฉบับนี้ผ่านรัฐบาล รัฐบาลต้องรับผิดชอบ ถ้ากฎหมายนี้ไม่ผ่านสภา รัฐบาลต้องรับผิดชอบ ต้องลาออก แต่รัฐธรรมนูญฉบับนี้เขียนให้ไม่ต้องผ่าน จึงเกิดช่องว่าง ความรับผิดชอบเลย ผมก็ไม่รู้ว่ากฎหมายฉบับนี้ วาระ ๓ จะผ่านหรือเปล่า ถ้าไม่ผ่านขึ้นมา ว่าใครไม่ได้เลย เพราะเกิดช่องว่างทางอำนาจในการนำเสนอกฎหมายแล้ว รัฐบาลต้องรับผิดชอบ ก็รัฐบาลเขาไม่ได้เสนอกฎหมายเข้า จะว่า ส.ส. ไม่ได้ก็ไม่ได้ เพราะ ส.ส. ตามมาตรา ๑๒๒ ของรัฐธรรมนูญมีเอกสิทธิ์ที่จะลงคะแนนอีก เห็นไหมท่านประธาน ดังนั้น สถานการณ์อย่างนี้ ความปั่นป่วนอย่างนี้ เหตุการณ์ทางสังคมเกิดขึ้นจริงอย่างที่ผมว่าไหม เกิดรัฐประหารเมื่อ ๑๙ กันยายน อดีตประธานศาลฎีกาคนหนึ่งกระโดดมาเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ดังนั้น คำว่า มาตรา ๒๗๖ เราเขียนแต่ตัวหนังสือเท่านั้น เราเขียนบอกว่า ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาพิจารณาแต่งตั้งผู้ใดส่วนอิสระจากผู้ซึ่งมีความเป็นกลางทางการเมืองและมีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์นั้น มันยากแล้ว ยากที่จะเชื่อโดยสนิทใจได้

(นายอสิ มะหะมัดยั้งกี ได้ยืนและยกมือขึ้น)

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
คุณสุนัยครับ มีผู้ประท้วง หมออสิมีอะไร

นายอสิ มะหะมัดยั้งกี (สตุล) : ผม นายแพทย์อสิ พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดสตูล ผมขอประท้วงท่านประธาน ผู้อภิปรายไม่อยู่ในประเด็นเลย เป็นแบบนี้มาตั้งนานแล้ว ขอให้ท่านประธานวินิจฉัยชี้ให้เห็นชัด ขอบคุณ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ผมขอวินิจฉัย ผมจับประเด็นได้ว่าคุณสุนัยพูดว่า การเสนอเอง สอบสวนเอง และตัดสินเองนั้นไม่ถูกต้องตามระบอบประชาธิปไตย ยังอยู่ในประเด็น อภิปรายต่อ แต่ขอให้รวบรวมเรามีเวลาจำกัด

นายสุนัย จุลพงศธร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ เราทำหน้าที่ ท่านก็ทำหน้าที่ของท่าน แต่อ่านดูสัณนิษฐาน ผมแปรญัติตีว่าอะไร มันเขียนชัด ๆ อยู่ในนี้ อย่างนี้เป็นหมอกคนหรือหมอกความกันแน่

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : คุณสุนัยครับ เมื่อกี้ผมได้ขอร้องพวกเขาแล้วว่าเวลาอภิปราย ขออย่าไปพาดพิงคนอื่นโดยไม่จำเป็น ถ้าอย่างนั้นก็ประท้วงกันไม่รู้จักหยุดจักหย่อน

นายสุนัย จุลพงศธร (แบบสัดส่วน) : ปัญหาการประท้วงไม่รู้จักหยุดจักหย่อน ไม่ใช่ผมนอกประเด็น

(นายอสิ มะหะมัดยงกี ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : คุณหมอกอสิประท้วงอะไรครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (แบบสัดส่วน) : เลยกถามว่าหมอกคนหรือหมอกตอนควายกันแน่

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : คุณสุนัยครับ คราวนี้ไม่ต้องให้ประท้วง ผมขอให้คุณสุนัยถอน มันเป็นการเสียดสี คำว่าหมอกคนหรือหมอกควาย ขอให้ถอนคำพูด ขอให้รักษาระเบียบการประชุมที่ดีด้วยครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (แบบสัดส่วน) : ประธานโทษครับ ผมถอน แต่ผมไม่ได้บอกอย่างที่ท่านประธานพูด ผมถามว่า เป็นหมอกคนหรือหมอกตอนควาย ไม่ใช่หมอกควาย หมอกตอนควาย

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ก็ขอให้ถอนทั้งคำพูดเพราะว่าเป็นการเสียดสี ถอนเถอะครับ

นายอสิ มะหะมัดยงกี (สตุล) : ผมขออนุญาตครับท่านประธาน ผมขอชี้แจง ผมเป็นแพทย์ ไม่ใช่สัตวแพทย์ จะได้รักษาท่านได้

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ก็อย่าต่อความยาวสาวความยืด คุณสุนัยได้ถอนคำพูดไปแล้ว เชิญอภิปรายต่อ รวบรวมด้วย เดี่ยวจะมีผู้ประท้วงอีก

นายสุนัย จุลพงศธร (แบบสัดส่วน) : รู้สึกพรรคนี้ใช้หมอมืดประเภทเยอะนะครับท่านประธาน ต้องการหมอโรคจิตไปตรวจสอบเหมือนกัน ท่านประธานครับ ดังนั้นในส่วนนี้ผมได้กราบเรียนท่านประธานและผมแปรญัตติไว้ ผมทำหน้าที่ ผมติดตามตลอด ผมไม่ออกไปต่อล้อต่อเถียง แต่ว่าคนอื่นมายุ่งกับผมเยอะเหลือเกิน-----

ผมอภิปรายนั้นมันก็เชื่อมโยงกับเหตุการณ์ที่เป็นจริง ใครกล้าเถียงล่ะครับข้อเท็จจริงที่ผมเสนอมานั่นเป็นข้อเท็จจริงจริง ๆ ดังนั้นผมถึงบอกว่าผมพูดตั้งแต่ต้นครับว่า ท่านกรรมาธิการครับ เมื่อสักครู่นี้ในมาตรา ๓ ท่านก็ยังไม่ได้อธิบายคำตอบผมนะครับที่ผมตั้งคำถามไป ผมก็บอกว่าผมไม่อยากจะให้เกิดความรู้สึกว่าที่ผมไม่รับกฎหมายฉบับนี้ไม่ได้เกี่ยวกับความรู้สึกในเรื่องอื่นเลย แต่ถ้าจะให้ดีผมเห็นว่าผมต้องการจะรักษาสถาบันนี้ไว้ให้เป็นกลาง ให้ไม่มีความมัวหมอง ถ้าให้ดีที่สุดยังอีกหลายมาตราครับ ถ้าท่านเห็นด้วยกับผมนะครับถอนออกไปก่อนเถอะครับ ถอนออกไปเพื่อไม่ให้เกิดความรู้สึกว่าเราไปขัดแย้งกับอำนาจตุลาการ ไม่ได้ขัดแย้งเลยครับ แต่หลักการอย่างนี้มันผิดผมจึงต้องอธิบายหาเหตุผลมาเชื่อมโยงทั้งข้อกฎหมายและข้อเท็จจริง ท่านประธานครับ ผมก็จะได้อธิบายตามที่ท่านประธานแนะนำผมก็ยินดีครับท่านประธาน และขอให้ท่านกรรมาธิการตอบและถ้ายังมีข้อสงสัยผมจะใคร่ขออนุญาตสอบถามครับ ขอขอบคุณครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
เชิญกรรมาธิการครับ

นายรักเกียรติ วัฒนพงษ์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม นายรักเกียรติ วัฒนพงษ์ กรรมาธิการครับ ผมขออนุญาตเรียนชี้แจงสั้น ๆ นะครับ เกี่ยวกับเรื่องที่ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้กรุณาอภิปรายถึงเรื่องการที่ศาลฎีกาเสนอร่างกฎหมายเอง ผมขออนุญาตเรียนชี้แจงว่าเนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐๒ บัญญัติว่า ให้ผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญตามวรรคหนึ่ง ดำเนินการปรับปรุงพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญเพื่อให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ภายในหนึ่ง ปี เพราะฉะนั้นการที่ศาลฎีกาเสนอร่างกฎหมายต่อสภาแห่งนี้เป็นการปฏิบัติหน้าที่ตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ และเนื่องจากการเสนอกฎหมายจะต้องเสนอให้เป็นไปตามที่บัญญัติในรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นจะเสนอกฎหมายไม่สอดคล้องหรือไม่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญนี้ก็คงไม่ได้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๗๗ บัญญัติว่า ในการพิจารณาคดีให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองยึดสำนวนของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

หรือของผู้ไต่สวนอิสระแล้วแต่กรณี เป็นหลักในการพิจารณา เพราะฉะนั้นตามที่ท่านสมาชิกได้ขอแปรญัตติขอตัดคำในมาตรา ๕ ที่ว่า หรือของผู้ไต่สวนอิสระแล้วแต่กรณีออก คงจะเป็นเรื่องที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๗๗ ท่านได้กรุณาอภิปรายถึงมาตรา ๓/๑ ซึ่งย้อนกลับไป แต่เดิมผมคิดว่าจะไม่พูดแล้วก็ได้ไม่ได้พูดขณะที่มีการอภิปรายถึงมาตรา ๓/๑ มาตรา ๓/๑ นี้ ทางศาลฎีกาไม่ได้เสนอเข้าไปในร่างกฎหมาย แต่ว่าเราก็เข้าใจดีว่าสิ่งที่จะมีการเพิ่มเติมโดยกรรมาธิการก็ดี โดยสภาแห่งนี้ก็ดีเป็นอำนาจของท่าน เป็นอำนาจของสภาแห่งนี้ในการจะตรากฎหมาย ศาลฎีกาเป็นเพียงเสนอกฎหมายเท่านั้น-----

เมื่อกรรมการเสนอให้มีการเพิ่มเติมมาตรา ๓/๑ ทางศาลฎีกาซึ่งเป็นผู้เสนอกฎหมาย ก็ไม่ได้โต้แย้งนะครับ ก็สุดแล้วแต่ทางสภาแห่งนี้จะพิจารณาว่าจะเห็นสมควรประการใด ผมขอย้ำอีกครั้งหนึ่งว่าศาลฎีกาเสนอกฎหมายเป็นการปฏิบัติหน้าที่ ส่วนอำนาจในการออกกฎหมายยังเป็นของสภานะครับ ส่วนที่ท่านสมาชิกได้กรุณาพูดถึงมาตราอื่น ๆ ในถ้อยคำมาตราอื่น ๆ ด้วยนั้นผมคงจะไม่ชี้แจงในขณะนี้ ขอขอบคุณครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
คุณสุนัยครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ ต้องกราบ
ขอขอบคุณท่านกรรมการครับ เมื่อคืนผมถามไป ผมเห็นด้วยกับท่านนะครับว่ากรณีนี้
ทางศาลเขาได้ทำตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ ผมไม่เถียงครับ และก็ผมตั้งเป็นประเด็นไว้ว่า
ท่านไม่ได้ผิดครับ แต่เป็นเรื่องที่กฎหมายรัฐธรรมนูญเขียนอำนาจอย่างนั้น ผมถึงได้พูดถึง
เรื่องทฤษฎีสามก่อนแล้วตั้งแต่ต้นเลยครับว่ามันไม่ได้ดูลแล้ว ถ้าอย่างนั้นผมขออนุญาต
ถามท่านได้ไหมครับว่าในการประชุมกรรมการท่านได้พูดถึงหลักนิติธรรมไหมครับ
ในมาตรา ๕ มีการถกเถียงเรื่องนี้ไหมครับ ว่าเสนอกฎหมายเอง ตั้งกรรมการสอบสวน
ขึ้นเอง แล้วก็ตัดสินคดีเองอย่างนี้มันผิดหลักนิติธรรม แล้วจะหาทางเยียวยาอย่างไร
นี่คำถามที่ ๑ นะครับ

คำถามที่ ๒ ท่านได้มีการปรึกษาหารือกันไหมครับว่าเกิดสภาเขาไม่รับ
กฎหมายฉบับนี้ มันเกิดช่องว่างทางความรับผิดชอบของระบบเลยครับ ซึ่งรัฐธรรมนูญ
ไม่ได้วางกระบวนการไว้เลย มีการถกเถียงใน ๒ คำถามนี้ไหมครับ ผมเรียนถามท่านครับ
ขอขอบคุณครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
เชิญกรรมการครับ

นายเกรียงชัย จิ่งจตุรพิท (กรรมการ) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร
และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม นายเกรียงชัย จิ่งจตุรพิท ในฐานะ
กรรมการ ขออนุญาตที่จะชี้แจงว่าบทบัญญัติของมาตรา ๕ นี้มีมาแต่เดิมแล้ว ตั้งแต่
รัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ ได้กำหนดจัดตั้งศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง

๑๑๒

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

ณัฐชนก ๕๐/๒

ทางการเมือง ซึ่งในบทบัญญัติรัฐธรรมนูญเมื่อปี ๒๕๔๐ ได้กำหนดให้ไปออกกฎหมายลูก ก็คือกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในศาลฎีกา คือฉบับที่เรากำลังอภิปรายอยู่นี้ เหตุในการแก้ไขของมาตรา ๕ ก็เพียงแค่เพิ่มเติมตัวบุคคลเข้ามาในมาตรา ๕ ซึ่งมาตรา ๕ เดิมกำหนดเพียงให้ยึดสำนวนของ ป.ป.ช. เป็นหลัก แต่ต่อมาเมื่อรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ กำหนดให้มีตัวบุคคลที่จะดำเนินการเพิ่มเติม เพราะฉะนั้นเราจึงจำเป็นต้องแก้กฎหมายเพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นกฎหมายแม่บท

ขออนุญาตที่จะชี้แจงเพิ่มเติมในส่วนรายละเอียดตรงนี้ว่า เดิมประชาชนทุกคนไม่ว่าจะเป็นผู้เสียหายหรือไม่ก็อาจจะที่ไปร้องเพื่อดำเนินคดีกับผู้ที่เขามีความรู้สึกว่าเป็นผู้กระทำความผิดต่อทาง ป.ป.ช. เส้นทางเดียว แต่ในรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ นี้ได้บัญญัติหลักการให้เป็นทางเลือก แต่เป็นการให้ทางเลือกเพิ่มเติมแต่เฉพาะผู้เสียหายเท่านั้น แล้วเนื่องจากกฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่ใช้กับศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ด้วยเหตุผลนี้ทางศาลจึงได้จัดทำการแก้ไขกฎหมายฉบับนี้เพื่อเสนอต่อสภาเพื่อที่เราจะได้ปฏิบัติตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ได้ เพราะฉะนั้นในขณะที่ทำงานทางฝ่ายคณะทำงานไม่มีความรู้สึกที่เราเสนอกฎหมายเป็นการลบลบลู่ศักดิ์ศรีของสภา-----

หากแต่คณะทำงานเรากลับบ้างมีความรู้สึกที่เราภูมิใจที่ได้ช่วยสภา เพราะถ้าเราไม่ทำ กฎหมายฉบับนี้ภายในกำหนดเวลา ก็จะเกิดปัญหาอย่างที่ท่าน ส.ส. ที่ได้อภิปรายไปเมื่อกี้นี้ นะครับ และความรู้สึกส่วนตัวตนมีความรู้สึกภูมิใจด้วยซ้ำที่ได้ช่วยสภาทำกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมา แต่พอได้ยินบางส่วนในความรู้สึกก็อาจจะเริ่มมีความรู้สึกน้อยใจขึ้น แต่ไม่ใช่เพราะบุคลิกลักษณะของผมที่ทำให้เกิดความรู้สึกน้อยใจนั้น แต่หากเกิดมีความรู้สึก กำลังพยายามจะรู้สึกว่าความจริงเราภูมิใจที่ได้ช่วยสภาในการออกกฎหมายแล้วก็เป็น การออกกฎหมายเพียงเพื่อปฏิบัติตามที่กฎหมายแม่ได้บัญญัติไว้เท่านั้นเอง

สำหรับคำถามของท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้ตั้งคำถามว่า เรามีการนึกถึงหลักนิติธรรมในขณะร่างกฎหมายหรือไม่ กระผมขออนุญาตว่าความจริงในการร่างกฎหมายของเราถ้าท่านอ่านทั้งฉบับท่านจะสังเกตได้เลยว่าแม้ผู้ใดเสนออิสระจะตั้งขึ้นมาโดยที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา นั้นเป็นเพราะกฎหมายบัญญัติไว้ แต่ถ้าท่านพิจารณาให้ลึกลงไป คณะทำงานในการร่างกฎหมายนี้ก็ได้อภิปรายถึงแล้ว เพราะฉะนั้นเมื่อมีการตั้งผู้ใดเสนออิสระขึ้นมา ซึ่งกฎหมายได้กำหนด สามารถเลือกจากบุคคลหลากหลาย คุณสมบัติตามที่กฎหมายบัญญัติ หรือระเบียบหรือข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายนี้ บัญญัติในลักษณะดังกล่าว เมื่อหลังจากที่มีการตั้งผู้ใดเสนออิสระขึ้นมาทำงานแล้ว คณะผู้ใดเสนออิสระนี้แยกต่างหากเป็นองค์กรที่ไม่ขึ้นกับที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาอีก จุดที่ชี้ให้เห็นก็คือว่า เมื่อผู้ใดเสนออิสระตั้งขึ้นมาแล้ว เขาก็จะทำการไต่สวนพยานหลักฐานไป แล้วถ้าเขาเห็นว่าเป็นคดีมีมูล เขาก็ส่งต่อไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการ ไม่ได้ผ่านทางที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาอีกเลย เพราะฉะนั้น

ประการที่ ๒ ที่ชี้ให้เห็นว่าเราคำนึงก็คือว่าในการกำหนดหน่วยงานธุรการเพื่อรองรับการทำงานของผู้ใดเสนออิสระ เราไม่ได้กำหนดให้แผนกของศาลฎีกา แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเป็นหน่วยงานรองรับเพราะเราคำนึงถึง อย่างที่ท่านกังวลเหมือนกัน เพราะฉะนั้นเราถึงได้กำหนดเอาสำนักงานศาลยุติธรรมมาทำหน้าที่เป็นธุรการให้กับผู้ใดเสนออิสระเพื่อให้ห่างออกไปไม่ใช่เป็นบุคคลในหน่วยงานของแผนกนี้ เพราะฉะนั้นขออนุญาตกราบเรียนว่าเราใจตรงกัน ว่าเราพยายามอย่างที่สุดที่จะ ทำให้กฎหมายออกมาได้รับการยอมรับแล้วก็น่าจะชอบ ชอบพระคุณครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
คุณสุนัยยังติดใจอะไรไหมครับ เชิญครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ ผมต้องขอรบกวน
ท่านเป็นครั้งสุดท้าย แล้วก็ที่ต้องขึ้น ๒ ครั้ง ๓ ครั้ง ถามท่าน เพราะผมก็ต้องทำหน้าที่โดย
ซื่อสัตย์สุจริตต่อตัวเอง ในฐานะที่ได้รับเลือกตั้งมาจากประชาชน ที่นี้ต้องทำหน้าที่ในการ
ตรวจสอบกฎหมาย ผมไม่สบายใจเท่าไรหรอกครับ ที่ทำให้ท่านบอกว่าท่านอาจจะรู้สึก
น้อยใจ ผมต้องขอโทษจริง ๆ ครับ ผมก็ไม่ทราบเพราะผมไม่ได้เป็นกรรมาธิการด้วย เข้าใจ
ว่าท่านน่าจะมาจากผู้พิพากษา ก็ขอส่งความปรารถนาดีครับ ผมไม่อย่างอื่นครับ แต่ว่าที่
ผมต้องกราบเรียนท่านนั้นด้วยหน้าที่ของกระผมเองที่เราต้องดูตรงนี้ให้ละเอียด แล้วผมก็
เชื่อว่าเพื่อนผู้แทนหลายคนฟังเรื่องนี้อยู่ -----

เมื่อสักครู่นี้ผมถามท่านไป ท่านยังไม่ได้ตอบผม แต่ก็ไม่เป็นไรถ้าผมถามท่านแล้วผมนั่งลง ถ้าท่านจะตอบอย่างไรก็ดี หรือไม่ตอบผมก็ดี ผมถือว่าผมหมดหน้าที่แล้ว ผมก็ได้รับข้อมูลมากที่สุดเท่าที่นั้น และผมก็อยู่ในดุลพินิจของผมว่าผมจะทำหน้าที่นี้อย่างไร จะโหวต (Vote) ให้หรือไม่โหวตให้เป็นสิทธิของผม ชนะ แพ้ ไม่เป็นไรครับ ท่านประธานครับ จริง ๆ ผมเห็นตรงกันและผมไม่ได้ตำหนิเลยครับ เพราะรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ นี้ละครับ ที่ทำให้เกิดปัญหา ผมถึงได้ถามท่านว่า ท่านบอกวามตรา ๕ นี้ล้มาจากรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ มันล้มาหน่อยเดียวครับ มันมาเพิ่มอีกเยอะครับ นั่นก็คือปี ๒๕๔๐ ไม่มีผู้ไต่สวนนะครับ ถ้าจำไม่ผิดนะครับ ไม่มีครับ แต่ พ.ร.บ. ที่แก่นี้มีผู้ไต่สวนขึ้นมา ท่านบอกว่าผู้ไต่สวนนั้นมาจากอิสระไม่เกี่ยวข้องกับใครตั้งมาแล้ว อันนี้ท่านครับ อันนี้หลักของทฤษฎีที่มาครับ เหมือนผมครับ เป็น ส.ส. มาจากนครสวรรค์ ถ้าประชาชนทั่วประเทศเดือดร้อนผมก็ต้องเดือดร้อนด้วย แต่ถ้าคนนครสวรรค์เดือดร้อนเป็นพิเศษ ผมต้องรีบดำเนินการครับ เพราะผมมาจากเขา ผมเป็นตัวแทนเขา อันนี้ทฤษฎีตัวแทน ทฤษฎีที่มา ดั่งนั้นตามมาตรา ๒๗๖ ตามรัฐธรรมนูญนั้น ผู้ไต่สวนอิสระมาจากศาลฎีกาเลยครับ และศาลฎีกานี้ก็คือผู้พิจารณาคดีนี้ครับ และศาลฎีกาก็เสนอกฎหมายนี้ครับ ผมถึงได้ตั้งคำถามเพื่อจะประกอบดุลพินิจของผมครับ ถ้าท่านจะกรุณาก็ตอบผมด้วย จะเป็นท่านประธานก็ได้หรือท่านกรรมาธิการท่านอื่นก็ได้ นะครับว่าในชั้นพิจารณานี้ได้พูดถึงหลักนี้ใหม่ครับว่าการที่ ๓ อำนาจอยู่ในที่คน คน เดียวอย่างนี้ ผมไม่ได้บอกว่า ผิดรัฐธรรมนูญนะครับ แต่มันถูกหลักการแห่งหลักนิติธรรมใหม่ครับ ส่วนเดียวทำหมด จัดการหมด สุดท้ายเหลือศาลเดียวอีก ศาลเดียวนี้มีมานานแล้วครับ แต่ศาลเดียวตอนนั้น อำนาจนั้นแยกไปอยู่ที่ ป.ป.ช. ส่วนหนึ่ง ก็เป็นดุลกัน ผมก็ไม่ตำหนิครับ เพราะว่าเราถือในโครงสร้างเป็นหลัก วันนี้ ป.ป.ช. เป็นอย่างไรไม่ต้องพูดถึง แต่โครงสร้างเราก็ต้องเชื่อมั่นในหลักการก่อนว่า ป.ป.ช. เขาก็ทำหน้าที่ของเขาก็ถ่วงดุลกัน ดั่งนั้นตรงนี้ผมถามท่านขอประทานโทษนะครับ ผมก็ทบทวนอีกครั้งหนึ่งในชั้นพิจารณาได้มีการถกเถียงเรื่องนี้ใหม่ครับว่า ศาลทำหน้าที่ที่เสนอกฎหมาย จะบอกว่าไม่เกี่ยวกับการร่างคงไม่ได้ นะครับ ท่านก็ส่งตัวแทนเข้ามา อันที่ ๒ ตั้งคณะกรรมการอิสระตรวจสอบแล้วก็ตัดสินเอง ถ้าจะผ่านรัฐบาลก็ไม่ยากครับท่านไม่ติดกฎหมายอะไรนะครับ แต่ว่าเมื่อไม่ผ่านมาอย่างนี้

ผมว่าคิดว่าหลักอันนี้น่าจะไม่ถูก ผมก็เลยถามท่านว่ามีการพิจารณาไหม อันที่ ๒ กรณี
อย่างนี้น่าจะเกิดช่องว่างทางความรับผิดชอบหรือช่องว่างเชิงอำนาจของโครงสร้างขึ้น
ถ้ากฎหมายนี้ไม่ผ่านสภา โดยหลักกฎหมายต้องผ่านสภา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อรัฐบาล
เสนอรัฐบาลต้องรับผิดชอบ และนี่คือวัฒนธรรมของระบอบประชาธิปไตยครับที่ต้อง
เชื่อมโยงกัน ในอดีตที่ผ่านมากฎหมายจากส่วนงานก็เข้ามาที่รัฐบาล รัฐบาลก็ทำให้ครับ
ถ้าไม่ทำให้ก็มีองค์กรตรวจสอบอีก ซึ่งน้อยมากเกือบไม่มีเลยครับ กรณีนี้ผมคิดว่าถ้าเสนอ
ผ่านรัฐบาลนะครับ ผมว่าก็จะได้มีการตรวจสอบตั้งกรรมการตั้งแต่นั้นว่าตรงหลักการนี้
เป็นอย่างไรมันจะได้ไต่สวนเพราะพอเสนอผ่านรัฐบาลจะไม่มีลักษณะสุดโต่งครับ เพราะ
รัฐบาลจะต้องฟังกฤษฎีกาครับ กฤษฎีกาก็จะเป็นส่วนมาเชื่อมโยงดูรายละเอียด ช่วยท้วง
ช่วยติ ช่วยติง ช่วยเสริม แต่กระบวนการนี้ผมจึงถามท่านเป็นคำถามที่ ๒ ว่าได้มีการพูด
กันเรื่องนี้ไหมครับว่าเป็นอย่างนี้น่าจะเกิดช่องว่างขึ้น ผมถึงเสนอครับว่าไม่ยากให้เกิด
ความรู้สึกว่าเราขัดแย้งกัน แต่ที่นี้ทำอย่างไรครับ ผมเคารพในความยุติธรรมของท่าน
ท่านก็ซื่อสัตย์ต่อวิชาชีพท่าน ท่านก็ต้องให้เกียรติผม ผมก็ซื่อสัตย์ต่อวิชาชีพผม ดังนั้น
ผมถึงต้องหาคำตอบและถามท่านอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งท่านตอบก็ได้ไม่ตอบก็ได้หรือจะตอบ
อย่างไรก็ได้แล้วแต่ผมก็ขอขอบพระคุณแล้วก็จะจบคำถาม ขอบพระคุณครับ

๑๑๗

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

นักษัตร ๕๓/๑

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
เชิญกรรมการครับ

นายสุชุมพงศ์ โง่นคำ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ
ครับ ในกรณีที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้กรุณาถาม ผมก็ได้พิจารณาแล้วนะครับ ก็คง
จะเป็นหน้าที่ผมในฐานะที่เป็นประธานคณะกรรมการ ซึ่งจะต้องดูแลการประชุม
ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยว่าหลักการที่เราปรับมานั้น เราปรับมาถูกต้อง ครบถ้วน การขอ
แก้ไขของท่านสมาชิกถูกต้องตามข้อบังคับ รัฐธรรมนูญหรือไม่ ตลอดจนการเสนอ
ความเห็นของท่านกรรมการทั้งหลายนั้นเป็นไปตามข้อบังคับ และรัฐธรรมนูญหรือไม่
สำหรับประเด็นที่ท่านห่วงใยว่าการที่มีมาตรา ๕ โดยกำหนดให้การพิจารณาคดี ให้ยึด
สำนวนของผู้ไต่สวนอิสระ ซึ่งท่านขอให้ตัดออกนั้น ชอบด้วยหลักนิติธรรมแล้วหรือยัง
ขอกราบเรียนว่ารัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดในการปกครองประเทศ รัฐธรรมนูญ
ได้บัญญัติไว้ในมาตราทั้งหลายที่ท่านพูด ไม่ว่าจะเป็นมาตรา ๒๗๕ มาตรา ๒๗๖
มาตรา ๒๗๗ การได้มาซึ่งผู้ไต่สวน วิธีพิจารณา ตลอดจนการพิพากษาของศาล เขาเขียน
ไว้ชัดเจนว่าจะต้องยึดถือสำนวนจาก ป.ป.ช. และผู้ไต่สวนอิสระ เพราะฉะนั้นไปทำอย่างอื่น
ไม่ได้ เราต้องปฏิบัติตามซึ่งรัฐธรรมนูญ ท่านกับผมเอง ในห้องนี้เราปฏิญาณตน
ว่าจะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต รักษาไว้ ปฏิบัติตามซึ่งรัฐธรรมนูญทุกประการ
ผมเชื่อว่าใครมาร่างกฎหมายฉบับนี้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องร่างครั้งแรก ร่างในวาระ ๒ วาระ ๓
ก็คงจะต้องยึดถือถ้อยคำที่พวกเรากร่างขึ้นมา ทำอย่างอื่นไม่ได้ ที่สำคัญครับ
ท่านประธานที่เคารพครับ กฎหมายรัฐธรรมนูญบอกว่า หลังจากที่มีการพิจารณา
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญทุกฉบับ ก่อนที่จะนำความขึ้นกราบบังคมทูล
ท่านประธานต้องส่งไปให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยในเนื้อหา ในกระบวนการว่าชอบด้วย
รัฐธรรมนูญแล้วหรือไม่ เพราะฉะนั้นสิ่งที่ท่านปริวิตกว่าจะขัดต่อหลักนิติธรรมทั้งหลาย
ทั้งปวงนั้น ผมเชื่อว่าเป็นไปไม่ได้โดยแน่แท้เลยนะครับ

ประเด็นที่ ๒ ที่อยากจะกราบเรียนท่านประธานว่าถ้าร่างกฎหมายฉบับนี้
ไม่ผ่านในวาระที่ ๓ อะไรจะเกิดขึ้น แน่นอนร่างกฎหมายฉบับนี้ก็ต้องตกไป ในรัฐธรรมนูญ
บอกว่าการที่กฎหมายตกไปนั้นจะเสนอใหม่ไม่ได้เฉพาะในกรณีที่เกิดความขัดแย้ง

๑๑๘

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

นภัสสร ๕๓/๒

ระหว่างสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา และวุฒิสภาได้ยับยั้งร่างกฎหมายฉบับนั้นไว้ แต่ในฉบับนี้ ในกรณีเช่นนี้ไม่ได้เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ต้องห้ามดังกล่าว สิทธิในการเสนอกฎหมายก็คงเป็นไปตามมาตรา ๑๓๗ ท่านผู้แทนราษฎรทั้งหลาย ท่านประชาชนทั้งหลาย ตลอดจนองค์กรทั้งหลายท่านก็มีสิทธิเสนอกฎหมายของท่านได้ตลอดเวลา เว้นเสียแต่ว่า ในข้อบังคับมีเงื่อนไขชนิดเดียวว่ามีญัตติใดที่ตกไปจะเสนอญัตตินั้นที่มีหลักการเดียวกันไม่ได้ในสมัยประชุมเท่านั้น ก็ขอกราบเรียนตอบคำถามท่านสมาชิกผู้อาวุโสในสิ่งที่ท่านสงสัย กราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพครับผม

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ผู้สงวนคำแปรไม่ติดใจนะครับ เชิญท่านเลขาธิการต่อครับ

นายคัมภีร์ ดิษฐากรณ์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๕ แก้ไข (๒)

นายสุนัย จุลพงศธร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ ประธานโทษ ผมติดใจ ผมขอให้ตัดครับ ผมติดใจครับท่านประธาน ผมถึงได้ถาม ต้องไหวตครับ ท่านประธาน

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ยังติดใจใช่ไหมครับ จะขอลงมตินะครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (แบบสัดส่วน) : ผมขอคงไว้ตามที่ผมแปรญัตติครับ ตัดเรื่องของผู้ใต้สวนอิสระออกครับ ตามที่ผมมีคำแปรญัตติครับ ท่านครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านสมาชิกครับ คุณสุนัย จุลพงศธร ผู้เสนอขอสงวนคำแปรญัตติยังติดใจนะครับ แล้วขอลงมติ ขอเชิญท่านสมาชิกเข้าห้องเพื่อลงมติในมาตรา ๔ ขอเชิญครับ

(พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
 ผมจะถามสมาชิกนะคะรับ ท่านสมาชิกท่านใดยังไม่พร้อมนะคะ ผมจะถามท่านสมาชิก
 นะครับ ในมาตรา ๔ มีผู้ขอสงวนคำแปรญัตติคือ คุณสุนัย จุลพงศธร ผมจะถามสมาชิก
 ครับว่า ท่านใดเห็นควรแก้ไขตามที่ คุณสุนัย จุลพงศธร เสนอ ให้กดปุ่ม เห็นด้วย ท่านใด
 เห็นด้วยกับสิ่งที่คณะกรรมการเสนอ ให้กดปุ่ม ไม่เห็นด้วยครับ ขอเชิญลงคะแนนครับ
 ทวนอีกครั้งนะคะ ท่านใดเห็นด้วยกับสิ่งที่ คุณสุนัย จุลพงศธร ขอแปรญัตติให้กดปุ่ม
 เห็นด้วย ท่านใดเห็นด้วยกับกรรมการให้กดปุ่ม ไม่เห็นด้วยครับ ขอเชิญลงมติครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
 ท่านใดยังลงมติไม่เรียบร้อย กรุณายกมือเรียกเจ้าหน้าที่ด้วยครับ คุณวิรัตน์ กัลยาศิริ ครับ

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ (สงขลา) : ผม วิรัตน์ กัลยาศิริ ๓๑๐ เห็นด้วยกับ
 กรรมการ คือไม่เห็นด้วยตามญัตติครับท่านประธาน

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
 คุณวิรัตน์ กัลยาศิริ นั่งอยู่ข้างบนเห็นด้วยกับคณะกรรมการนะคะ มีท่านใดยังไม่
 เรียบร้อยครับ ท่านใดยังไม่ได้ลงมติกมือได้ เชิญครับ เจ้าหน้าที่ดูให้ด้วยครับ

นายพุฒิพงศ์ สงวนวงศ์ชัย (แบบสัดส่วน) : ผม พุฒิพงศ์ สงวนวงศ์ชัย
 ๒๓๓ ครับ เห็นด้วยกับกรรมการครับ

นายสุชาย ศรีสุรพล (ขอนแก่น) : ท่านประธานครับ ผม สุชาย ศรีสุรพล
 เห็นด้วยครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
 ปิดการลงคะแนนครับ ท่านเลขาธิการสรุปคะแนนด้วยครับ-----

๑๒๐

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

สุทธิกานต์ ๕๕/๑

จำนวนผู้เข้าประชุม ๓๒๒ ท่าน เห็นด้วยกับคำสงวนคำแปรญัตติของ คุณสุนัย จุลพงศธร ๑๑๙ คะแนนนะครับ ไม่เห็นด้วย ก็หมายความว่าเห็นด้วยกับคณะกรรมการ ๑๘๖ คะแนน เป็นอันว่าที่ประชุมแห่งนี้เห็นด้วยกับคณะกรรมการ

๑๒๑

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

สุทธิกานต์ ๕๕/๑

เมื่อที่คุณชวลิตมีอะไรเพิ่มเติมหรือเปล่าครับ ลงคะแนนเสียงไม่ทันหรือครับ

นายชวลิต วิชยสุทธิ์ (แบบสัดส่วน) : ไม่ครับ ผมคิดว่าตัวเลขมันผิดครับ มันไม่ผิดแล้วครับ

พันเอก อภิวันท์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ขอเชิญท่านเลขาธิการต่อครับ

นายคัมภีร์ ดิษฐากรณ์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๕ แก้ไข (๒) ของมาตรา ๙ ไม่มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

พันเอก อภิวันท์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : มีผู้ขอสงวนคำแปรญัตติต้องการอภิปรายใหม่ครับ คุณนคร มาฉิม ครับ

นายนคร มาฉิม (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม นายนคร มาฉิม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพิษณุโลก พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานที่เคารพครับ

พันเอก อภิวันท์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านสมาชิกครับ ขอความกรุณางดส่งเสียงดังด้วยนะครับ ไม่อย่างนั้นจะไม่ได้ยินผู้อภิปรายครับ ขอความกรุณางดใช้เสียงในห้องประชุมด้วยครับ เชิญคุณนครต่อครับ

นายนคร มาฉิม (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม นคร มาฉิม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพิษณุโลก พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมได้ยื่นคำแปรญัตติแล้วก็ได้สงวนคำแปรญัตติ เพื่อที่จะแสดงเหตุผลต่อท่านประธานและที่ประชุมในเรื่องของหลักการนะครับ ในส่วนของมาตรา ๕ ท่านประธานที่เคารพครับ เพื่อที่จะให้เข้าใจต่อพี่น้องประชาชนที่รับฟังการอภิปรายของสภาผู้แทนราษฎร แล้วก็ให้เห็นภาพว่าหลักการและเหตุผลที่ผมได้สงวนคำแปรญัตติไว้ นั้นมีอะไรบ้าง ผมขออนุญาตที่จะอ่านถ้อยคำในมาตรา ๕ ก็คือให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน ก็คือที่ศาลฎีกาได้เสนอมา (๒) ก็คือ คดีที่มีมูลแห่งคดีเป็นการกล่าวหาบุคคลตาม (๑) หรือบุคคลอื่น

๑๒๒

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

สุทธิกานต์ ๕๕/๒

เป็นตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดทางอาญาตาม (๑) รวมทั้งผู้ให้
ผู้ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่บุคคลตาม (๑) เพื่อจูงใจให้
กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่ ก็คือหลักการที่ทาง
ศาลฎีกาได้เสนอมานี้ ก็คือให้เอาผิดทั้งผู้ให้แล้วผู้รับ ผมจึงเห็นว่าการเสนอหลักการอันนี้
ซึ่งก็เห็นด้วยว่าควรที่จะเอาผิดทั้งผู้ให้แล้วผู้รับทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อื่นใดในสวน
ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง แต่ที่ผมเห็นว่ากระบวนการที่ผ่านมา กฎหมายหลาย
ฉบับที่เรามีอยู่แล้วก็ใช้บังคับอยู่จนถึงบัดนี้ยังไม่สามารถที่จะเอื้อมมือไปเอาผิดกับผู้
กระทำความผิดได้ ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานนะครับ ผู้ให้ ผู้จะให้ ผู้เสนอจะให้นี้
ส่วนใหญ่ก็คือเป็นผู้ที่ได้รับงาน ได้รับผลประโยชน์ ยกตัวอย่างก็คือ อย่างเช่น ผู้รับเหมา
ผู้ขอความเห็นชอบในการขออนุมัติต่าง ๆ ผู้ขอการอนุมัติตามตำแหน่งหน้าที่ อันนี้ก็คืออยู่ใน
ในฐานะเป็นผู้ให้ ผู้จะให้ หรือว่าผู้สัญญาว่าจะให้ ส่วนผู้รับนี้ส่วนใหญ่ก็จะเป็นผู้ดำรง
ตำแหน่งทางการเมืองที่มีอำนาจหน้าที่โดยตำแหน่ง หรือโดยความรับผิดชอบตาม
กฎหมาย ซึ่งส่วนใหญ่ก็จะเป็นผู้มีอำนาจนะครับ มีตำแหน่ง อย่างเช่น ตำแหน่ง
นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี หรือว่าตำแหน่งอื่น ๆ ที่กฎหมายกำหนด-----

๑๒๓

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

หน้า ๕๖/๑

ที่มีอำนาจในการที่จะอนุมัติหรือให้ความเห็นชอบในนามของคณะกรรมการต่าง ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด ท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าเกิดว่ากฎหมายฉบับนี้นะครับ ซึ่งมีเจตนารมณ์ที่ดี มีหลักการที่ดี ต้องการที่จะชำระสะสางบ้านเมืองให้ขาวสะอาด ให้ปลอดจากการทุจริตและเอาผิดกับผู้ให้แล้วกับผู้รับ เพื่อไม่ให้มีการทุจริต ไม่ให้มีการคอร์รัปชันใด ๆ เกิดขึ้น ถ้าเกิดว่ามีการคอร์รัปชัน มีการทุจริตต้องบประมาณแผ่นดิน ต่อเงินของแผ่นดิน เอาทั้งผู้ให้แล้วกับผู้รับมารับโทษตามกฎหมาย แต่ว่ากระบวนการในการที่จะนำตัวผู้กระทำความผิดทั้งผู้ให้และผู้รับมารับโทษตามกฎหมายฉบับนี้ หรือกฎหมายอื่น ๆ ค่อนข้างเป็นไปได้ยาก ถ้าเกิดว่าเราไม่ทราบข้อมูลในเชิงลึก เพราะฉะนั้นความเห็นของผมจึงเห็นว่าถ้าเกิดว่าเราเอาความผิดทั้งผู้ให้แล้วกับผู้รับ มันจะยากต่อการสืบค้นหาพยานหลักฐาน แล้วก็สืบค้นหาข้อเท็จจริงที่จะให้ศาลฎีกา แผนกคดีอาญาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษาแล้วก็ตัดสินลงโทษผู้รับ ทั้งผู้ให้แล้วกับผู้รับได้ ผมจึงเห็นว่าควรที่จะคลายกฎ ควรที่จะคลายกฎโดยหลักการนะครับ คลายกฎในที่นี้ก็คือ อย่างถ้าผู้ให้ ผู้รับว่าจะให้ ผู้สัญญาว่าจะให้ ต่อมาสำนึกผิดว่าสิ่งที่ตนเองทำไปเป็นการสมรู้กัน แล้วก็มีความไม่ชอบโดยมโนสำนึก โดยคุณธรรม หรือว่าสำนึกต่อบุญคุณแผ่นดิน สิ่งที่ตนเองให้มันไม่ถูกต้อง สิ่งที่ตนเองกระทำมันไม่ถูกต้อง มันไม่เป็นธรรมกับคนทั้งประเทศกับแผ่นดิน ในเมื่อถ้าเกิดว่าเขาสำนึกผิดแบบนี้ เขาอาจจะนำหลักฐานให้กับผู้เสียหาย ให้กับ ป.ป.ช. ให้กับศาลฎีกา ให้กับผู้ไต่สวนอิสระ เพื่อที่จะให้กระบวนการในการสืบหาข้อเท็จจริงชัดเจนยิ่งขึ้น และสามารถที่จะนำผู้กระทำความผิดมาลงโทษตามกฎหมายได้ ท่านประธานที่เคารพครับ แล้วเราไม่มีกฎในการที่จะผ่อนคลายให้ผู้สำนึกผิด ที่นำเสนอหลักฐานข้อมูล ข้อเท็จจริงที่เป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาของศาลให้ได้ละโทษกับเขาได้ไหมครับ ถ้าเกิดว่าเรามีหลักการแบบนี้ หลักการตามร่างเดิม ผมเชื่อว่าทั้งผู้ให้แล้วทั้งผู้รับต่างสมรู้แล้วก็สมยอม ซึ่งกันและกัน ยากต่อการที่จะเอาผิดทั้ง ๒ ฝ่าย แต่ถ้าเกิดว่าผู้ให้กลับใจแล้วนำเอาข้อมูลหลักฐานมาเสนอต่อกระบวนการยุติธรรม และศาลสามารถที่จะลงโทษได้ ทำไมศาลถึงไม่เว้นโทษให้กับผู้ให้ข้อเท็จจริงที่เป็นประโยชน์ เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพครับ ผมจึงได้แปรญัติติเพิ่มข้อความใน (๒) ของมาตรา ๙

๑๒๔

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

นภา ๕๖/๒

แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง
ทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยเพิ่มข้อความดังต่อไปนี้ครับ ท่านประธานครับ (๒)
คดีที่มีมูลแห่งคดีเป็นการกล่าวหาบุคคลตามวรรคหนึ่ง ซึ่งส่วนใหญ่ก็ระบุไว้ชัดเจนครับ
ก็คืออย่างเช่น นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือบุคคลอื่น
เป็นตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดทางอาญาตาม (๑) รวมทั้งผู้ให้
ผู้ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่บุคคลตาม (๑) เพื่อจูงใจ
ให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่ ผมเพิ่มว่า
เว้นแต่ผู้ให้ ผู้ขอให้ หรือผู้รับว่าจะให้ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดแก่บุคคลตาม (๑)
จะให้การอันเป็นประโยชน์ต่อผู้เสียหาย หรือผู้มีอำนาจฟ้องคดีตามพระราชบัญญัตินี้
เพื่อเปิดโอกาสละเว้นโทษให้กับผู้ที่สำนึกผิด และให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อศาล
ต่อกระบวนการยุติธรรมในการที่จะง่ายต่อการที่จะเอาผู้กระทำความผิดมาลงโทษนะครับ
ก็ขอถือโอกาสนี้กราบเรียนท่านประธานครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
มีผู้สงวน อาจารย์ผ่องศรี ธาราภูมิ ครับ

๑๒๕

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

จิตตานันท์ ๕๗/๑

นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
ดิฉัน ผ่องศรี ธาราภูมิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลพบุรี ดิฉันได้ขอแปรญัตติร่วมกับ
ท่านนคร มาฉิม ขออนุญาตเอ่ยนามนะคะ ตามที่ท่านได้ให้ข้อมูลเบื้องต้นไปแล้ว
ในมาตรานี้นะคะ ดิฉันมีความเห็นว่า อย่างกรณีตัวอย่างสำหรับในคดีอาญาของผู้ดำรง
ตำแหน่งทางการเมืองหาหลักฐานพยานค่อนข้างยากแล้วก็ซับซ้อน อย่างกรณีของคดี
สินบนขนมปัง ๒ ล้านบาท ผู้ให้ก็ไม่แน่ใจว่าเป็นตัวจริงหรือเปล่า หรือว่าผู้ขอให้ หรือว่า
ผู้รับว่าจะให้ ที่นี้ไม่มีพยานที่จะยืนยันได้ ถ้าหากได้มีการเพิ่มข้อความตามที่ท่านนคร
ได้กล่าวแล้วนะคะ ก็คือ เว้นแต่ผู้ให้ ผู้ขอให้ หรือผู้รับว่าจะให้ทรัพย์สิน หรือประโยชน์
อื่นใดแก่บุคคล จะให้การอันเป็นประโยชน์ต่อผู้เสียหายหรือผู้มีอำนาจฟ้องคดีอาญา
ตามพระราชบัญญัตินี้ก็จะทำให้เรามีพยานที่จะมีเบาะแสสืบหาผู้ให้ตัวจริงได้ ดิฉันก็
เห็นว่าควรจะได้เพิ่มถ้อยคำนี้คะ ขอกราบเรียนเพิ่มเติมคะ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ผู้สงวนท่านอื่นไม่มีอะไรติติใจนะครับ เชิญกรรมมาธิการครับ เชิญคุณวิรัตน์ กัลยาศิริ ครับ

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ (กรรมมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
กระผม วิรัตน์ กัลยาศิริ กรรมมาธิการ จริง ๆ เห็นด้วยกับท่านที่แปรญัตติมาทั้งหมดนะครับ
แล้วผมเองก็เป็นหนึ่งในคณะกรรมมาธิการที่หยิบยกประเด็นนี้ขึ้นนะครับ แต่จริง ๆ แล้ว
เรื่องนี้ได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๒/๑ ซึ่งกรณีที่กันไว้เป็นพยาน โดยหลักการก็คือว่ากรณีที่
ผู้กระทำความผิดเป็นนายกรัฐมนตรี เป็นรัฐมนตรี เป็นประธานสภาผู้แทนราษฎร
ประธานวุฒิสภา การหาพยานหลักฐานคงจะยากยิ่ง ซึ่งก็เห็นฟ้องตรงกันนะครับ
เพราะฉะนั้นการกันไว้เป็นพยานโดยที่เราใช้คำว่า ศาลจะลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าอัตราโทษ
ขั้นต่ำที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นก็ได้ อันนี้คือการเปิดช่องให้มีการกันไว้เป็นพยาน
นะครับ มีบัญญัติไว้แล้วในมาตรา ๒๒/๑ ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ครับ เห็นด้วย
ในหลักการที่ผู้แปรญัตติแปรไว้ นะครับ ขอขอบคุณครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ผู้สงวนไม่ติติใจนะครับ เชิญท่านเลขาธิการต่อครับ

๑๒๖

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

จิตตานันท์ ๕๗/๒

นายคัมภีร์ ดิษฐากรณ์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๖ เพิ่มความเป็น (๕) ของมาตรา ๙ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๗ แก้ไขมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
เชิญคุณพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค ครับ

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพครับ ผม พีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ครับ
ในมาตรา ๗ ผมได้ขอแปรญัตติเพิ่มจากบทบัญญัติเดิมที่มีการแก้ไขมาตรา ๑๕
ของตัวพระราชบัญญัติหลัก ด้วยเหตุที่ผมคิดว่าผมเห็นสอดคล้องกับทางเจ้าของร่าง
ที่เสนอร่างเข้ามาเพื่อที่จะปรับปรุงแก้ไขมาตรา ๑๓ เพราะว่าในส่วนของผู้พิพากษา
ในศาลฎีกา หรือผู้พิพากษาอาวุโส เมื่อไม่เขียนชัดเจนไว้ก็เป็นปัญหาว่าต้องรอให้มีการ
โปรดเกล้าฯ ให้ดำรงตำแหน่งนั้น ๆ แล้วหรือไม่ นี่เป็นการแก้ไขความไม่ชัดเจน
ท่านประธานจะพอนึกภาพออกนะครับว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นการปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการดำเนินคดีอาญานักการเมือง วัตถุประสงค์ เป้าหมายหลัก
เพียงเพื่อที่จะไปให้สอดคล้องกับเงื่อนไขในรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ นั่นคือเหตุผล
แต่่าที่มีการนำเสนอเข้ามา มีการปรับปรุงแก้ไขมากกว่ารัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ ผมก็เข้าใจว่า
ที่มีการปรับปรุงให้เพิ่มมากขึ้นจากที่ต้องทำตามหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ ก็เพื่อให้
มีความสมบูรณ์ของกฎหมายมากขึ้น และนำสภาพปัญหาที่เคยพบหรือเกิดขึ้นก่อนหน้านี้
มาปรับปรุง เพราะฉะนั้นการที่เจ้าของร่างได้มีการเสนอแก้ไขมาตรา ๑๓ นะครับ
ผ่านมาตรา ๗ ตรงนี้ ผมจึงเห็นว่าเป็นเรื่องที่มีการปรับปรุงสิ่งที่อาจเกิดปัญหาขึ้นให้
มีความชัดเจนจะได้หมดปัญหา ด้วยเหตุนี้ครับผมจึงมีความเห็น ซึ่งความจริงมีความสงสัย
มานานครับตั้งแต่ก่อนจะมีรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ ด้วย ว่าการที่ไปกำหนดระยะเวลา
ต่าง ๆ เอาไว้ในมาตรา ๑๓-----

๑๒๗

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

พทพย ๕๘/๑

แล้วถ้าหากว่าทำไม่ได้ ในระยะเวลาที่นั้นเกิดข้อขัดข้องอะไรซึ่งอยู่นอกเหนือการควบคุมของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา หรือว่าเกิดเหตุอะไรขึ้นมาก็ทำให้ไม่สามารถมีผลดำเนินการได้ภายใน ๑๔ วัน จะเกิดอะไรขึ้น ผมคิดมานานแล้วครับ แต่เมื่อไม่มีกฎหมายเขียนทางออกไว้ก็คิดแต่เพียงว่าอย่าให้มันมีเลย เพราะถ้ามีปัญหาเกิดขึ้นก็จะมีปัญหาตามไปว่าจะแก้ไขกันอย่างไร พอมามีการแก้ไขมาตรานี้ครับ ผมถึงได้ขอถือโอกาสนี้พ่วงไปกับท่านด้วย เพราะท่านแก้ไขปัญหาเรื่องสถานะของผู้พิพากษาว่าถ้ายังไม่มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ก็ยังไม่ถือว่ามีสิทธิ นั่นคือการแก้ไขปัญหาที่ ๑ แต่ผมเห็นว่าท่านยังไม่ได้แก้ไขปัญหาที่ ๒ ว่าเมื่อมีการคัดเลือกแล้วเกิดเหตุอะไรขึ้นมาก็ภายใน ๑๔ วันทำไม่ทันจะทำอย่างไร นี่คือเหตุผล และเพื่อให้เกิดความโปร่งใส ท่านประธานที่เคารพครับ สถาบันศาลที่อยู่มาได้ทุกวันนี้แล้วก็ยังเป็นหลักที่ทุกคนยอมรับเคารพนับถือเพราะความเชื่อมั่นในความโปร่งใส จากการทำงานด้วยความมีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจน และก็แน่นอนของสถาบันเองกับผู้ที่ดำรงตำแหน่งผู้พิพากษา ตรงนั้นคือสิ่งที่ทำให้เกิดความเชื่อถือ อย่างที่ผมเรียนตอนที่ผมพูดในมาตรา ๓/๑ ว่า เรื่องของกรณีดำเนินคดีอาญานักการเมืองไม่ใช่เรื่องคดีอาญาปกติ มันเป็นคดีอาญาที่อ่อนไหวและเป็นเรื่องของกระแสทางการเมือง เป็นเรื่องของความรู้สึกซึ่งบางครั้งอยู่นอกเหนือความเข้าใจ อะไรเล็กน้อยครับ ไม่เหมือนคดีในคดีศาลยุติธรรมครับ อธิบายกันได้ยาว แต่ในคดีที่เกี่ยวกับทางการเมืองเล็กน้อยครับ อาจจะเป็นประเด็นที่ทำให้สถาบันศาลถูกมองไปในทางลบและท้ายที่สุดจะเป็นภาพลบกับสถาบันศาลในกรณีนี้เอง ตรงนั้นคือความเป็นห่วงของผมในฐานะที่เป็นอดีตผู้พิพากษาด้วย ผมจึงเห็นว่าถ้าหากว่ามีปัญหาเกิดขึ้นในระยะเวลา ๑๔ วันทำไม่ทัน ทำไม่เสร็จ ต้องมีทางออกให้กับผู้ที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้อง จึงได้เพิ่มเติมไปว่า หากมีเหตุจำเป็นหรือมีเหตุขัดข้องไม่อาจเลือกองค์คณะผู้พิพากษาได้ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว คือสิบสี่วัน ให้ประธานศาลฎีกาแจ้งเหตุจำเป็นหรือเหตุขัดข้องนั้นต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา และให้ศาลฎีกาเปิดเผยเหตุดังกล่าวนั้นต่อสาธารณะโดยพลัน และต้องดำเนินการเลือกองค์คณะผู้พิพากษาให้เสร็จสิ้นไม่เกินสิบสี่วันนับแต่วันที่ครบกำหนดนั้น ที่ผมเขียนเช่นนี้ก็เพื่อ ประการที่ ๑ ครับ ให้ศาลฎีกามีทางออกหากเกิดปัญหา ประการที่ ๒ เพื่อให้ศาลฎีกาพิสูจน์ตนเองต่อสาธารณชนว่า

๑๒๘

สผ. ๗/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

เพทหาย ๕๘/๒

เหตุที่ต้องหยิบยกเรื่องเวลาเกิน ๑๔ วัน มีความโปร่งใสพร้อมจะเปิดเผย จึงได้บอกว่าจะให้ศาลฎีกาเปิดเผยเหตุดังกล่าวต่อสาธารณะ เพราะว่าไม่มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้อง ชี้แจงได้ไม่ต้องกลัวอะไร และสุดท้ายก็บอกให้ดำเนินการให้เสร็จ ต่อจากนั้น พุดง่าย ๆ ก็คือท่านมีเวลา ๒๘ วัน นี่เป็นทางออกและก็เป็นเหตุที่ผมคิดมานานว่าถ้าเกิดเหตุอย่างนี้ขึ้นในอดีตก่อนมีการแก้ไขกฎหมายท่านไม่มีทางออกเลยครับ และลักษณะเช่นเดียวกันนี้มีอยู่ในอีกหลายฉบับครับ ซึ่งผมคิดว่าในอนาคตพวกเราต้องช่วยกันปรับปรุง ไม่อย่างนั้นผู้ที่บริหารกฎหมายหรือใช้กฎหมายพอเกิดเหตุขึ้นมาท่านไปไม่ถูกเลย แล้วก็จะเกิดปัญหาข้อกฎหมายตามมาครับ นักกฎหมายฝ่ายหนึ่งบอกว่า อ้ายที่ท่านทำนี่ผิดนะ ไม่ได้มีกฎหมายให้เอาไว้ ท่านทำไปนี่ท่านอาจจะผิดใช้อำนาจหน้าที่ไม่ชอบนะ อีกฝ่ายหนึ่งบอกก็ไม่เขียนไว้ก็ทำได้สิ นี่แหละครับมันถึงทำให้เกิดปัญหาว่าใช้กฎหมายแล้วตีกันให้ยุ่ง ผมถึงเรียนว่าความจริงกฎหมายเขียนให้ชัด เขียนได้ท่านประธาน แต่เขียนให้ถูก ให้ชัดแบบถูกครับ ไม่ใช่ชัดแบบ เขาเรียกอะไรครับ เอาไว้หลบเลี่ยงกัน ตรงนี้คือเหตุผลที่ผมไม่ได้เขียนไว้ แต่ว่าขออภัยท่านกรรมาธิการผ่านท่านประธานไปจริง ๆ ครับ วันที่ท่านเชิญผมไปผมติดในกรรมาธิการงบประมาณจริง ๆ และไปนั่งรอท่านอยู่ครับ ก็เลยไม่มีโอกาสได้ชี้แจงแต่ไม่เป็นไรครับท่านประธาน ผมเคารพในความคิดและก็เห็นใจท่านประธานกรรมาธิการและคณะ ผมก็ยืนยันตามนี้ครับ และก็มีอีกหลายมาตราครับที่ผมแก้ไขปรับปรุงมาที่ผมเสนอมาด้วยเจตนาดีทั้งนั้นนะครับ ไม่ได้มีเจตนาเป็นอย่างอื่น และผมเชื่อว่าถ้ามีการปรับปรุงแก้ไขตามที่ผมว่าไปเมื่อเกิดปัญหาท่านจะปลอดภัย อันนั้นคือเหตุผล ผมก็เรียนขออนุญาตท่านประธานว่าผมชี้แจงเหตุผลครั้งเดียว และมาตราอื่น ๆ ครับ เพื่อประหยัดเวลาและก็ไม่อยากให้บรรยากาศมันเสียไปนะครับ ผมก็ขอเรียนว่าผมก็ยืนยันเหตุผลลักษณะอย่างนี้นะครับ ส่วนกรรมาธิการจะยืนยันตามเดิมผมก็ไม่ติดใจจะได้ไม่ต้องมีปัญหา-----

๑๒๙

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

ลักษณะ ๕๙/๑

เพราะว่าผมยังสามารถแก้ไขกฎหมายได้นะครับ แต่ว่าก็เรียนให้ทราบว่าจะเหตุผลที่มาที่ไปทั้งหมดที่แก้ไข ไม่ว่าจะเป็มาตรา ๗ ที่แก้ไขมาตรา ๑๓ วรรคแรก หรือว่ามาตรา ๘ ที่ไปแก้ไขมาตรา ๑๓ วรรคสาม ด้วยเหตุผลทำนองเดียวกันนี้ เพื่อป้องกันไม่ให้องค์คณะของศาลเอง ตัวองค์กรศาลเองมีปัญหา และเพื่อเปิดช่องให้ท่านทำงาน ยกเว้นในมาตราสุดท้ายครับ ที่ผมตั้งประเด็นเอาไว้ เพราะว่าผมอยากจะไปถกกับกรรมาธิการวิสามัญจริง ๆ ว่า ระยะเวลาเท่าไรมันถึงจะเพียงพอ เพื่อให้เกิดความยุติธรรม แต่เมื่อเวลาไม่เอื้ออำนวย มาตราสุดท้ายนะครับ คือมาตรา ๔๔/๑๕ ผมขอสงวนคำแปรญัตติไว้ ผมไม่ติดใจ แต่มาตราอื่นผมยืนยัน เพื่อประหยัดเวลา และจะไม่ใช้สิทธิอภิปรายแล้วครับท่านประธาน ก็เรียนอย่างนี้ สุดแท้แต่กรรมาธิการครับ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

พันเอก อภิวันท์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
เชิญท่านกรรมาธิการ เชิญครับ

นายรักเกียรติ วัฒนพงษ์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม นายรักเกียรติ วัฒนพงษ์ กรรมาธิการ ก่อนอื่นต้องขอขอบคุณท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่กรุณาเห็นปัญหา หรือเกรงว่าทางศาลฎีกาจะเหนื่อยเกินไปหรือจะนัดประชุมเพื่อเลือกองค์คณะให้แล้วเสร็จภายใน ๑๔ วันไม่ได้ เรื่องตรงนี้ผมขออนุญาตเรียนว่า ทางศาลฎีกาไม่ได้เสนอแก้กฎหมายขยายเวลา ๑๔ วันตรงนี้ก็เพราะว่า ร่างกฎหมายฉบับนี้ที่เสนอต่อสภาเป็นเพียง เพื่อจะให้ไปตามรัฐธรรมนูญเท่านั้น ส่วนเรื่องไม่เกิน ๑๔ วัน ถึงแม้ว่าอาจจะเป็ระยะเวลาที่สั้น แล้วที่ท่านกรุณาเป็นห่วงว่าจะเกิดปัญหานั้น คิดว่าทางศาลฎีกาคงจะพยายามนัดประชุมและเลือกองค์คณะให้ได้ภายใน ๑๔ วันนะครับ ตามที่ท่านกรุณาเพิ่มเติมข้อความมา คิดว่าหากจะให้ขยายเวลาไปอีก ๑๔ วัน โดยให้ศาลฎีกาเปิดเผยเหตุดังกล่าวนั้นต่อสาธารณะโดยพลัน ถึงแม้จะบัญญัติไว้ ทางศาลฎีกาก็คงไม่ปฏิบัติ เพราะฉะนั้นก็เรียนท่านด้วยความขอขอบคุณยิ่งนะครับ แล้วก็ยืนยันว่าอย่างไรศาลฎีกาก็ต้องปฏิบัติให้เสร็จสิ้นภายใน ๑๔ วัน ขอขอบคุณครับ

๑๓๐

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

ลักษณะ ๕๙/๒

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ผู้สงวนคำแปรญัตติไม่ตั้งใจนะครับ เชิญท่านเลขาธิการต่อครับ

นายคัมภีร์ ดิษฐากรณ์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๘ แก้ไขมาตรา ๑๓ วรรคสาม มีการแก้ไข
มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ผู้สงวนครับ คุณพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค ครับ

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : ผมก็ขออนุญาต
เรียนท่านประธาน เมื่อสักครู่ผมได้เรียนไว้แล้ว แต่ขอย้ำอีกครั้งครับ ผมยืนยันตาม
คำแปรญัตติผมทั้งหมด ยกเว้นมาตรา ๔๔/๑๕ ซึ่งไม่ตั้งใจ แต่ว่าถ้ากรรมาธิการยืนยัน
ตามแนวทางของกรรมาธิการ ผมก็ไม่ตั้งใจโต้แย้ง แต่ก็ยืนยันว่าผมเห็นตามที่ผม
ได้แปรญัตติไว้ทุกมาตรา ขอบพระคุณท่านประธานครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
เชิญกรรมาธิการครับ

นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ กรรมาธิการ ได้พิจารณาข้อเสนอแนะของท่านแล้วนะครับ
กรรมาธิการก็ยืนยันครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ท่านพีระพันธุ์ไม่ตั้งใจนะครับ เชิญท่านเลขาฯ ต่อครับ

นายคัมภีร์ ดิษฐากรณ์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๙ แก้ไข มาตรา ๒๓ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมาธิการ
ขอสงวนความเห็นและมีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
เชิญคุณบุญจง วงศ์ไตรรัตน์ ครับ

๑๓๑

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

ลักษณะ ๕๙/๓

นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์ (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม บุญจง วงศ์ไตรรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา
พรรคพลังประชาชน ในฐานะกรรมาธิการ กระผมได้ใช้สิทธิส่งความเห็นในมาตรา ๙
เป็นประเด็นของกฎหมายมาตรา ๒๓ ซึ่งในมาตราดังกล่าวนี้เป็นกฎหมายที่เกี่ยวกับ
อำนาจฟ้องที่จะให้สิทธิว่ามีใครทำได้บ้าง เดิมตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒ นั้น-----

- ๖๐/๑

๑๓๒

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

วชิราภรณ์ ๖๐/๑

ได้กำหนดผู้มีอำนาจฟ้องไว้อยู่ ๒ ฝ่ายด้วยกัน คืออัยการสูงสุดและคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายหลังจากมีการยกร่างกฎหมายดังกล่าวนี้ ได้มีการนำเสนอให้ผู้มีอำนาจฟ้องเพิ่มเติมขึ้นมาอีกฝ่ายหนึ่งก็คือผู้ไต่สวนอิสระ ท่านประธานที่เคารพครับ สาระสำคัญของมาตรา ๒๓ นั้นได้กำหนดไว้ว่า ผู้มีอำนาจฟ้องคดีอาญาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ได้แก่ ๑. อัยการสูงสุด ๒. คณะกรรมการ ป.ป.ช. ๓. ผู้ไต่สวนอิสระ ท่านประธานที่เคารพครับ วันนี้เมื่อมีผู้ไต่สวนอิสระขึ้นมาขึ้นนั้น กระผมเองในฐานะกรรมการก็ไม่เห็นด้วย แต่ด้วยข้อจำกัดที่รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่ใช้อยู่ปัจจุบันนี้ ได้เขียนชัดเจนว่าในกรณีผู้เสียหายร้องขอที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาให้มีการตั้งผู้ไต่สวนอิสระ ฉะนั้นผู้ไต่สวนอิสระจึงถือว่าเป็นคณะบุคคลที่เกิดขึ้นตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน ท่านประธานที่เคารพครับ โดยกระบวนการยุติธรรมแล้วเราจะแลเห็นได้ว่ามันจะเริ่มต้นด้วยตำรวจ พนักงานอัยการ ศาล และราชทัณฑ์ แต่คดีที่นักการเมืองถูกดำเนินคดีนั้น วันนี้เราจะแลเห็นได้ว่าผู้ที่ใช้สิทธิในการฟ้องนักการเมืองได้ก็คือคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่นั่นเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในรัฐธรรมนูญที่บังคับใช้ในขณะนั้น และก็เป็นกฎหมายที่เขียนไว้ในปี ๒๕๔๒ และปัจจุบันนี้ก็มีผลบังคับใช้อยู่ แต่เมื่อมีการยกร่างกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมาครับ ท่านประธาน ได้มีการตัดข้อความบางข้อความซึ่งปรากฏอยู่ในกฎหมายปี ๒๕๔๒ นั้นก็คือกรณีในวรรคสองครับท่านประธาน ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีสิทธิในการฟ้อง จะต้องดำเนินการ ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑ ของกฎหมายที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน คือ ๒๕๔๒ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมต้องขอเรียนท่านประธานว่าในมาตรา ๑๑ นั้นกำหนดไว้ว่า ภายในสิบสี่วันนับแต่วันได้รับแจ้งข้อความไม่สมบูรณ์ตามมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๐ นั้นก็คือการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่ากรณีมีมูลที่จะดำเนินคดีตามมาตรา ๙ คือดำเนินคดีกับนักการเมืองต่าง ๆ ตั้งแต่นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานวุฒิสภา ถ้า ป.ป.ช. สอบสวน รวบรวมพยานหลักฐานแล้วเห็นว่ามีมูล ก็ให้ประธาน ป.ป.ช. นั้นส่งรายงานเอกสารและพยานหลักฐานพร้อมทั้งความเห็นไปยังอัยการสูงสุด ภายในสิบสี่วันเพื่อให้อัยการสูงสุดยื่นฟ้องคดีต่อศาล ให้อัยการสูงสุดยื่นฟ้องคดีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่ภายในเวลาดังกล่าวอัยการสูงสุดมีความเห็นว่าเรื่องที่ส่งมานั้นยังมีข้อความไม่สมบูรณ์และได้แจ้งข้อความไม่สมบูรณ์นั้น

๑๓๓

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

วชิราภรณ์ ๖๐/๒

ไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในกรณีนี้มาตรา ๑๑ กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. และ
อัยการสูงสุดนั้นตั้งคณะกรรมการขึ้นมาคณะหนึ่ง โดยมีผู้แทนของแต่ละฝ่าย จำนวน
ฝ่ายละเท่า ๆ กันเป็นคณะทำงานเพื่อให้สำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทำหน้าที่เป็น
ฝ่ายเลขานุการ คณะทำงานมีอำนาจหน้าที่พิจารณาพยานหลักฐานที่ไม่สมบูรณ์ และ
รวบรวมพยานหลักฐานให้สมบูรณ์แล้วส่งอัยการสูงสุดเพื่อฟ้องคดีต่อไป ในกรณีที่
คณะทำงาน ไม่อาจหาข้อยุติได้เกี่ยวกับการฟ้องคดีภายในกำหนดเวลาสิบสี่วันนับแต่วัน
ตั้งคณะทำงาน ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจยื่นฟ้องคดีเอง หรือแต่งตั้งทนายความ
ให้ฟ้องคดีแทน แต่ต้องภายในสิบสี่วันนับแต่วันครบกำหนด ท่านประธานครับ
สาระสำคัญของ ๒ มาตรานี้ก็แปลความว่ากรณีที่ ป.ป.ช. ได้ทำการสอบสวนคดีที่
นักการเมืองถูกแจ้งความหรือถูกดำเนินคดี ป.ป.ช. นั้นจะต้องส่งจำนวนการสอบสวน
ทั้งหมดไปยังอัยการสูงสุด ถ้าอัยการสูงสุดรวบรวมพยานหลักฐานเห็นว่ายังไม่สมบูรณ์
จะต้องตั้งกรรมการขึ้นมาชุดหนึ่งฝ่ายละเท่ากัน-----

สุดท้ายก็มาคุยสำนวนกันก่อน ถ้าเห็นว่าถูกต้องสมบูรณ์ ก็จะส่งฟ้องได้ แต่ถ้าไม่สมบูรณ์อีก ป.ป.ช. จึงจะมีอำนาจฟ้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาทางการเมืองได้ นี่คือสาระที่เป็นกฎหมายเกี่ยวกับวิธีพิจารณาความที่กำหนดไว้ในปี ๒๕๔๒ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในขณะนี้กับนักการเมืองทุกคนที่ถูกดำเนินคดี ท่านประธานที่เคารพ แต่เมื่อมีการยกร่างกฎหมายฉบับนี้ ได้มีคณะกรรมการขึ้นมาอีกชุดหนึ่งที่ผมเรียนท่านประธานข้างต้น คือผู้ไต่สวนอิสระ ผู้ไต่สวนอิสระคือใคร ผู้ไต่สวนอิสระนั้นคือบุคคลซึ่งทำหน้าที่ไต่สวนข้อเท็จจริงและทำความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินคดีในกรณีและผู้เสียหายยื่นคำร้องต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา เพื่อขอให้ดำเนินคดีแก่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง รวมทั้งดำเนินการฟ้องคดีหรือตั้งทนายความให้ฟ้องคดีแทน นี่คือคณะบุคคลที่สามารถมีสิทธิฟ้องได้อีกทางหนึ่ง ท่านประธานที่เคารพครับ ฉะนั้นเมื่อมีคณะบุคคลที่จะฟ้องได้อีกทางหนึ่ง สิ่งสำคัญที่สุดเราจะต้องมีการเขียนกฎหมายให้ชัดเจน ให้ประชาชนทั่วไปอ่านกฎหมายแล้วเข้าใจ แล้วสามารถปฏิบัติได้ ไม่ใช่การเขียนกฎหมายเสร็จเพื่อให้ศาลใช้อย่างเดียว วันนี้นักศึกษาหรือผู้ต้องการศึกษากฎหมายหรือแม้แต่พนักงานกฎหมายทั่วไป อ่านกฎหมายแล้วสามารถยึดโยงกันได้ สิ่งหนึ่งซึ่งผมได้ส่งความเห็นก็คือว่า ในร่างกฎหมายเดิมนั้นได้มีการกำหนดให้ผู้มีอำนาจฟ้องอยู่ ๓ ฝ่าย อย่างที่ผมเรียนข้างต้น แต่ได้ตัดข้อความออกบางข้อความ ผมก็เลยเสนอให้เพิ่มเติมข้อความอย่างนี้ครับท่านประธานที่เคารพ

ในมาตรา ๒๓ นั้น ผู้มีอำนาจฟ้องคดีอาญาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ได้แก่ ๑. อัยการสูงสุด ๒. คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการปฏิบัติตามมาตรา ๑๑ ๓. ผู้ไต่สวนอิสระในการปฏิบัติตามมาตรา ๔๔/๑๐ หมายความว่าอย่างไรครับท่านประธาน ก็หมายความว่ากรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะดำเนินการฟ้องคดีได้นั้นจะต้องดำเนินการตามมาตรา ๑๑ อย่างที่ผมเรียนข้างต้นแล้วว่าต้องผ่านกระบวนการส่งไปยังอัยการสูงสุด เพื่อตรวจความถูกต้อง ความสมบูรณ์ ถ้ามีปัญหาที่ตั้งกรรมการร่วมกัน หลังจากนั้นปัญหาอีก ป.ป.ช. จึงจะใช้สิทธิในการฟ้องได้ ในขณะเดียวกันเมื่อมีผู้ไต่สวนอิสระขึ้นมาแล้ว ก็จะต้องดำเนินการตามมาตรา ๔๔/๑๐ ท่านประธานมาตรา ๔๔/๑๐ ว่าอย่างไร บอกว่า ในกรณีผู้ไต่สวนอิสระได้ดำเนินการไต่สวนแล้ว เห็นว่าข้อกล่าวหาตามมาตรา ๔๔/๕ มีมูล ก็ให้ดำเนินการตามมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ เอามา

๑๓๕

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

วัชรวิ ๖๑/๒

บังคับใช้โดยอนุโลม นั่นก็แปลความว่าเมื่อมีการร้องขอจากผู้เสียหาย ให้ที่ประชุมใหญ่ ศาลฎีกาตั้งผู้ไต่สวนอิสระไม่น้อยกว่า ๕ คนขึ้นมาแล้ว เมื่อทำการรวบรวมพยานหลักฐาน เรียบร้อยแล้ว ผู้ไต่สวนอิสระจะฟ้องได้ ต้องดำเนินการแบบเดียวกับ ป.ป.ช. ก็คือส่งให้อัยการสูงสุด ถ้าอัยการสูงสุดเห็นว่าสำนวนไม่สมบูรณ์ จึงกลับมาก่อน ตั้งกรรมการร่วมกัน ถ้ามีปัญหาอีก ผู้ไต่สวนอิสระก็จะสามารถฟ้องต่อศาลฎีกาได้ ทั้งหมดนี้คืออะไรคือกระบวนการที่จะต้องดำเนินการแล้วก็มีเขียนไว้ในกฎหมายปี ๒๕๔๒ แล้ว ท่านประธานที่เคารพ สิ่งที่ผมนำเรียนทั้งหมดนี้ ถ้าเราระบุไว้ตามที่ผมได้ขอเพิ่มเติม นั้นมันก็จะเป็นการระบุข้อความที่เกิดความชัดเจนในกฎหมายเกี่ยวกับอำนาจฟ้อง คนศึกษา กฎหมาย คนอ่านกฎหมาย คนใช้กฎหมาย อ่านเสร็จก็รู้อีก่อน ป.ป.ช. จะฟ้องได้ ต้องดำเนินการตามมาตรา ๑๑ ผู้ไต่สวนอิสระจะฟ้องได้ก็ต้องดำเนินการตามกฎหมายที่เขียนไว้ ตามมาตรา ๔๔/๑๐ ฉะนั้น ผมจึงอยากเรียนท่านประธานที่เคารพ ความเห็นผม นั้นควรอย่างยิ่งที่จะเขียนให้ชัดเจน เพื่อความชัดเจน เพื่อการศึกษา เพื่อการอ่านให้เข้าใจ แล้วแนวทางปฏิบัตินั้นก็จะเป็นแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้อง สิ่งสำคัญที่สุดกฎหมายเกี่ยวกับเรื่องนี้ปี ๒๕๔๒ เขาก็ได้เขียนไว้แล้วในเรื่องอำนาจของ ป.ป.ช. ไม่มีสิ่งเสียหายเลย ถ้าเขียนเข้าไปแล้ว ฉะนั้นผมจึงนำเรียนท่านประธานข้างต้นว่าสิ่งที่ผมขอสงวนความเห็น จึงเป็นเช่นนี้ ขอบคุณครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :

คุณสงวน พงษ์มณี

๑๓๖

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

ศิริวรรณ ๖๒/๑

นายสงวน พงษ์มณี (ลำพูน) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม สงวน พงษ์มณี พลังประชาชน จังหวัดลำพูน จริง ๆ แล้วผมแปรญัตติไว้หลายมาตรา ท่านครับ แล้วก็ทางกรรมาก็คงแปลกใจว่าหลายมาตรานั้นสาระที่แปรท่านก็ได้นำไปเขียนไว้ โดยเฉพาะมาตราที่ผมกำลังจะพูดอยู่นี้ เขียนไว้ในมาตรา ๔๔/๑๐ ทำไมผมยังขอสงวนความเห็น ท่านประธานครับผมแปรไว้หลายมาตรา มีอยู่มาตราหนึ่งหลายท่านแปลกใจว่าทำไมผมแปรญัตติค้านกับรัฐธรรมนูญ นั่นหมายความว่าผมกำลังจะบอกกับสาธารณชนว่า กฎหมายฉบับนี้ทั้งหมดและรัฐธรรมนูญในส่วนนี้ เขียนขัดแย้งกันเองกับรัฐธรรมนูญ ทำไมผมพูดอย่างนี้ท่านประธาน หลักของรัฐธรรมนูญมันมี ๓ มาตราเท่านั้น คือมาตรา ๑ มาตรา ๒ และมาตรา ๓ หลังจากนั้นจะต้องขึ้นอยู่ใน ๓ มาตรานี้ทั้งสิ้น ในส่วนที่พูดถึงการพิจารณาคดีของนักการเมือง ขัดกับทั้งมาตรา ๒ และทั้งมาตรา ๓ ซึ่งเป็นปัญหาหลักการท่านประธานครับ มาตรา ๓ บังเอิญเหลือเกินถ้าเป็นรัฐธรรมนูญฉบับอื่นจะไม่ขัด แต่พอเป็นรัฐธรรมนูญฉบับนี้มันจะขัด เพราะท่านได้นำส่วนที่เป็นการปฏิบัติมาเขียนไว้ในมาตรา ๓ ท่านครับ ที่ผมบอกว่ามันขัด ขัดตรงไหนท่านประธาน ส่วนหลังที่ผมแปรว่าน่าจะเป็น ๖๐ วันนะ ๙๐ วันนะ เกิน ๓๐ วันนะ เพราะอะไรครับ เพราะว่าให้โอกาสเขาอุทธรณ์แต่ ๓๐ วันมันจะทันอะไร นั่นหมายความว่าเขียนให้มันดูดีเท่านั้นเอง ขัดกับอะไร ขัดกับหลักนิติธรรม นี่ผมจะกลับมามาตรานี้เพราะว่าผมจะไม่พูดอีกในมาตราอื่น ๆ ท่านประธานครับ สั้น ๆ มาตรา ๒ ในกระบวนการยุติธรรมนี้ ต้องคำนึงถึงมาตรา ๒ มันเป็นระบอบการเมืองของเราอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข หมายความว่าอย่างไรครับท่านประธาน หมายความว่าตามมาตรา ๓ การใช้อำนาจอธิปไตยต้องได้รับโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง ผมถามว่าคณะผู้ไต่สวนอิสระมี ๕ ท่าน ใช้อำนาจอธิปไตยได้อย่างไรในเมื่อคุณไม่ได้รับการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งแล้วใช้อำนาจแทน ป.ป.ช. ด้วยนะครับ ท่านครับผู้ไต่สวนอิสระจะเกิดขึ้นได้เมื่อไร ท่านฟังให้ดิ้นะครับท่านประธาน เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่รับไต่สวน เมื่อไม่รับไต่สวนนะครับ อันที่ ๒ เมื่อดำเนินการล่าช้าตามสมควร อันที่ ๓ ไต่สวนแล้วเห็นว่าไม่มีมูล สั่งให้ยุติ ก็ยังสามารถไปร้องต่อศาลฎีกา ศาลฎีกาก็ยังมีอำนาจตั้งผู้ไต่สวนขึ้นมาอีก ท่านเห็นไหมครับนี้หมายความว่ากระบวนการนี้มองนักการเมืองเป็นคนเลวสุด ๆ ไม่ไว้ใจแม้กระทั่ง ป.ป.ช. นี่คือ

๑๓๗

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

ศิริวรรณ ๖๒/๒

รัฐธรรมนูญฉบับนี้ท่านประธาน นี่คือปัญหาหลักการล้วน ๆ ไม่ได้เกี่ยวกับอคติอะไรเลย รวมถึงหลักการเสนอกฎหมายด้วยท่านประธาน เป็นหลักการทำลายองค์กร ตามรัฐธรรมนูญ หมายความว่าอย่างไรท่านประธาน วันนี้องค์กรศาลท่านมาเป็นผู้เสนอกฎหมายต้องมาทบทวนความเห็นทางวิชาการของผมซึ่งเป็นความเห็นทางวิชาการ ที่รุนแรงมีองค์ประกอบของความคิดหลากหลายจากหลายท้องถิ่นแสดงความคิดเห็น ผมคิดว่าหลายคนลำบากใจที่จะพูด ผมเองเคยถูกนักข่าวสัมภาษณ์ในขณะที่ออกรายการ รายการหนึ่งเรื่องท่านเจริญ ผมบอกว่าผมสามารถแสดงความคิดเห็นต่อท่านเจริญได้ เพราะท่านเจริญท่านได้หลุดจากการเป็นศาลในสถานะที่ท่านมาเป็นนักวิชาการ ท่านต้องอดทนฟังความเห็นที่แตกต่างได้อยู่แล้ว ผมก็เลยแสดงความคิดเห็น วันนี้นะครับ ศาลยุติธรรมท่านเป็นศาล หลักการของรัฐธรรมนูญจึงไม่ถูกต้อง เป็นกระบวนการซึ่งคิดว่าดีแต่แท้จริงแล้วทำลายองค์กรศาล ผมพูดทั้งหมดนี้ผมจะทำให้ท่านเห็น-----

๑๓๘

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

ณัฐชนก ๖๓/๑

ท่านประธานครับ ท่านกรรมาธิการต้องคิดว่านักการเมืองที่อยู่ในสภานี้ทุกคนมีอิสระในทางความคิด ทุกคนแสดงความคิดเห็นได้ ความอิสระนี้จะอิสระจริง ๆ ก็ต่อเมื่อไม่มีการกดดันจากองค์กรอื่น ผมฟังท่านหลายท่านพูดก็เป็นห่วงว่าจะไปกระทบกระเทือนศาล ผมพูดนี้ผมไม่เป็นห่วงตรงนี้เพราะผมเข้าใจว่าที่ผมพูดนี้ผมพูดในหลักการแล้วหลักการที่ผมพูดเป็นหลักการที่ผมยอมรับไม่ได้ ผมพูดว่าเมื่อรัฐธรรมนูญนี้ให้โอกาสนักการเมืองในสภานี้ตัดสินใจว่าจะรับหรือไม่รับ หลายคนบอกผมว่าถ้าเราไม่รับนี้ขัดรัฐธรรมนูญ รัฐธรรมนูญบอกว่าต้องทำให้เสร็จภายในกี่วัน ๆ ไม่มีมาตราไหนเลยที่เขียนสภาพบังคับไว้ มาตรา ๓๐๑ เป็นหลักฐานที่ยืนยันได้ท่านประธานครับ มาตรา ๓๐๑ นี้บอกเลยว่าภายใน ๑๒๐ วันต้องทำอะไร ๆ แต่วันนี้เกิน ๑๒๐ วัน ก็ไม่เห็นใครทำอะไรได้ เพราะอะไรรู้หรือเปล่า มันไม่มีสภาพบังคับ วันนี้ผมเรียกร้องให้สมาชิกรัฐสภาแห่งนี้ท่านต้องตัดสินใจรักษาหลักการของหลักนิติธรรม ไม่ต้องรับกฎหมายฉบับนี้ ผมพูดอย่างนี้ผมยืนยันในหลักการ ไม่ได้ทำลายหรือต่อสู้อัฒยาขององค์กรใดเลย แต่ผมจะบอกกับสาธารณะว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้สร้างหลักการซ้อนหลักการ ได้เขียนรัฐธรรมนูญ ๒ ฉบับในฉบับเดียวกัน บางหลักการท่านครับเขียนขึ้นใหม่ในบทเฉพาะกาล เพราะฉะนั้นเมื่อต้นไม้ต้นนี้ผลิตผลออกมาเป็นองค์กรต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญมันจึงเกิดปัญหา ผมเห็นด้วยกับท่านบุญจงที่อภิปรายไปเมื่อสักครู่ ท่านประธานครับ คนที่ถูกขอล่าวหาว่าผิด นักการเมืองผู้จะต้องถูกดำเนินคดีตามกฎหมายที่เรากำลังร่างอยู่ มาตรา ๑๓๑ ก็ไม่ได้คุ้มครองนะครับท่าน แล้วมีหน้าซ้ำปิดสมัยประชุมแล้วถ้าหากสอบสวนเสร็จเสนอเข้าสภายังบังคับให้รัฐสภา ให้ประธานวุฒิสภาต้องเปิดวิสามัญตัดสินคดีทันที ลงมติทันที นี่คือนี่ที่เกิดขึ้นตามรัฐธรรมนูญฉบับนี้ แล้วทุกอย่างในนี้มันเขียนตามรัฐธรรมนูญ ผมแปรญัติไปในมาตราหนึ่งเรื่องการอุทธรณ์ ๓๐ วัน ผมเพื่ออยากจะไปฟังตัวแทนขององค์กรที่มา ท่านก็พูดให้ผมชื่นใจว่าที่ผมแปรนั้นมันชัด เพราะเราก็ไม่สามารถจะเปลี่ยนแปลงได้เนื่องจากว่ารัฐธรรมนูญกำหนดไว้ ๓๐ วัน ท่านอาจารย์พีรพันธุ์ซึ่งผมนับถือเพราะท่านเป็นศาลท่านพูดอะไรตรงไปตรงมา แล้วก็ให้การศึกษาผม ผมเรียกท่านอาจารย์ตลอดวันนี้สิ่งที่ท่านพูดท่านเสนอนั้นไม่มีประเด็นไหนเลยที่ทำร้ายองค์กรศาลหรือไม่พิทักษ์องค์กรทางกฎหมายที่จะเข้ามาทำงานตามกฎหมายที่เรา

๑๓๙

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

ณัฐชนก ๖๓/๒

ร่างอยู่ แต่ก็ด้วยข้อจำกัดของรัฐธรรมนูญหลายเรื่องทำไม่ได้ หลายเรื่องแก้ไขไม่ได้ วันนี้ผมเรียกร้องให้พวกเราที่นั่งอยู่ในสภานี้ท่านยังจะยอมรับหลักการซึ่งขัดกับรัฐธรรมนูญทั้งมาตรา ๒ และมาตรา ๓ อีกหรือ ขอขอบคุณครับท่านประธาน ผมไม่ติดใจที่จะอภิปรายในมาตราอื่น ๆ ขอขอบคุณครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ท่านกรรมาธิการรักเกียรติครับ

นายรักเกียรติ วัฒนพงษ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ ผม นายรักเกียรติ วัฒนพงษ์ กรรมาธิการ ผมจะขออนุญาตเรียนชี้แจงเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับมาตรา ๒๓ ที่มีการขอแปรญัตตินะครับ มาตรา ๒๓ ตามกฎหมายที่เสนอเข้าไปและคณะกรรมาธิการได้กรุณาเห็นด้วย บัญญัติว่าผู้มีอำนาจฟ้องคดีอาญาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ได้แก่ ๑. อัยการสูงสุด ๒. คณะกรรมการป.ป.ช. ๓. ผู้ไต่สวนอิสระ บทบัญญัติมาตรานี้เป็นเพียงหลักการ เป็นเพียงบททั่วไปที่บอกว่าใครฟ้องคดีได้บ้าง เหมือนกับในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๔ บัญญัติว่า บุคคลเหล่านี้มีอำนาจฟ้องคดีอาญาต่อศาลคือ ๑. พนักงานอัยการ ๒. ผู้เสียหาย-----

ส่วนพนักงานอัยการหรือผู้เสียหายนั้นจะฟ้องได้ในกรณีใดในมาตราใดบ้าง ก็ต้องไปดูกฎหมายในมาตรานั้น ๆ ในกรณีกฎหมายฉบับเดิมที่มีบัญญัติว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการปฏิบัติตามมาตรา ๑๑ เหตุที่มีบัญญัติไว้เช่นนั้นก็เพราะว่า ในกฎหมายเดิม คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะฟ้องได้ในกรณีเดียว คือ การปฏิบัติตามมาตรา ๑๑ แต่ว่ารัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ นี้ได้มีการบัญญัติเพิ่มเติมให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอเรื่องต่อศาลได้ ในกรณีที่จิตใจไม่เย็นบัญชีแสดงทรัพย์สิน หรือยื่นเท็จ เพราะฉะนั้นการนำคดีสู่ศาลของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ นี้จะมี ๒ กรณี คือ กรณีปฏิบัติตามมาตรา ๑๑ และกรณีปฏิบัติตามมาตรา ๔๔/๑ ตามที่ได้เสนอในกฎหมายนี้ คณะทำงานในชั้นร่างกฎหมายเห็นว่าในเมื่อมีหลายกรณีนะครับ จึงไม่น่าที่จะต้องไปบัญญัติว่าจะต้องปฏิบัติตามมาตราใดนะครับ และก็เห็นว่ามาตรานี้เป็นเพียงบททั่วไปเท่านั้น อย่างไรก็ตามหากจะบัญญัติเพิ่มเติม ที่มีผู้แปรญัตติก็จะขาดใน (๒) ที่บัญญัติว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการปฏิบัติตามมาตรา ๑๑ นั้น จะขาดการปฏิบัติตามมาตรา ๔๔/๑ เพราะฉะนั้นหากใช้ข้อความตามที่ผู้ขอแปรญัตติก็คงจะไม่ครบถ้วนตามกฎหมายนะครับ ส่วนที่มีท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอีกท่านหนึ่งเสนอให้มีการเพิ่มเติมใน (๓) ว่า ผู้ไต่สวนอิสระในการปฏิบัติตามมาตรา ๑๑ นั้น อันนี้คงจะพลังเฉลหรือผิดพลาดไป น่าจะเป็นในการปฏิบัติตามมาตรา ๔๔/๑๐ อย่างไรก็ตาม ผมยังมีความเห็นว่าการจะบัญญัติกฎหมายโดยกลัวหรือระแวงว่าจะมีการฟ้องคดีนอกเหนือจากที่กฎหมายกำหนดไว้ โดยการเพิ่มเติมในการจะปฏิบัติตามมาตรา ๑๑ ในการปฏิบัติตามมาตรา ๔๔/๑๐ หรือในการปฏิบัติตามมาตรา ๔๔/๑ ถ้าจะบัญญัติกฎหมายกันในรายละเอียดลงไปตรงนี้ ผมก็ยังคิดว่าไม่น่าจะมีความจำเป็นเช่นนั้น แต่อย่างไรก็แล้วแต่สุดท้ายแล้วแต่สภาแห่งนี้ จะเห็นสมควร หากจะเพิ่มเติมในการปฏิบัติตามมาตราต่าง ๆ ดังที่กล่าวมาแล้วนั้น น่าจะเพิ่มเติมใน (๑) ด้วยว่าอัยการสูงสุดในการปฏิบัติตามมาตรา ๑๐ และมาตรา ๔๔/๑๐ ก็สุดแล้วแต่ดุลพินิจของสภาแห่งนี้ ขอบพระคุณครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
คุณบุญจง วงศ์ไตรรัตน์ ครับ

๑๔๑

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

ศิริลักษณ์ ๖๔/๒

นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์ (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม บุญจง วงศ์ไตรรัตน์ ในฐานะกรรมาธิการ ด้วยความเคารพของผู้ซึ่งเจงนะครับ ผมยังมีความเห็นเช่นเดิมว่าการบัญญัติกฎหมายนั้น เราต้องบัญญัติกฎหมายแล้วให้ผู้ปฏิบัติไม่ต้องไปตีความ จริงอยู่ครับ หากเราไม่เขียนไว้ดูประหนึ่งว่าไม่เป็นไร แต่วันนี้ถ้าไม่เขียนไว้อย่างที่ผมขอเพิ่มเติมถ้อยคำนั้นมันก็จะเกิดการตีความว่า เมื่อ ป.ป.ช. บางท่านบอกว่าสามารถสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานเสร็จแล้วฟ้องตรงได้เลยละ หรือ ผู้ไต่สวนอิสระบอกว่าเราสามารถรวบรวมพยานหลักฐานแล้วฟ้องตรงทันทีละ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เราต้องยอมรับนะครับว่าเป็นข้อกฎหมาย ฉะนั้นการบัญญัติกฎหมายแล้วให้มีการศึกษา ให้มีการนำไปใช้ปฏิบัติแล้ว มันมีความชัดเจนแล้วเป็นประโยชน์ ผมว่าน่าจะดีครับ ฉะนั้นถ้อยความที่ผมนำเสนอทั้งหมดนี้ ผมยังยืนยันว่าผมยังขอเพิ่มเติม อยู่เหมือนเดิมครับ-----

- ๖๕/๑

๑๔๒

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

ศิริลักษณ์ (๒) ๖๕/๑

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ตกลงคุณบุญจงยังดีใจใช่ไหมครับ ดีใจไหมครับ คุณบุญจงครับ จะต้องลงมติไหมครับ

นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์ (นครราชสีมา) : ดีใจครับ ต้องลงมติครับ ท่านครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านสมาชิกครับ เจ้าของผู้สงวนคำแปรญัตติขอลงมติในมาตรานี้ นะครับ ขอเชิญท่านสมาชิกเข้าห้องประชุมเพื่อลงมติครับ

(พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านสมาชิกครับ ก่อนจะลงมติในมาตรานี้ผมจะขอหารือที่ประชุม นะครับ เพราะว่าเมื่อสักครู่นี้ท่านเลขาธิการได้อ่านข่ามนะครับ (๑) นะครับ คือมาตรา ๘/๑ โดยบังเอิญ ซึ่งมีการแก้ไขเพิ่มเติมตามข้อบังคับการประชุมสภา ข้อ ๑๒๙ ครับ การพิจารณาพระราชบัญญัติในวาระที่ ๒ จะต้องพิจารณาเรียงตามมาตราไป ผมจะต้องขออนุมัติที่ประชุม นะครับ กลับไปพิจารณามาตรา ๘/๑ ก่อน เมื่อสักครู่นี้ข่ามนะครับ โดยบังเอิญท่านเลขาธิการอ่านข่ามนะครับ ไม่มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น นะครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติให้กลับมาพิจารณามาตรา ๘/๑ ซึ่งมีการแก้ไขเพิ่มเติม นะครับ เชิญเลขาธิการอ่านก่อนครับ ก่อนที่จะลงมติครับ ก่อนที่จะลงมติมาตรา ๙ นะครับ เมื่อสักครู่นี้ข่ามนะครับ โดยบังเอิญครับ

นายคัมภีร์ ดิษฐากรณ์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๘/๑ เพิ่มความเป็นมาตรา ๒๒/๑ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่

๑๔๓

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

ศิริลักษณ์ (๒) ๖๕/๒

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ไม่มีผู้สงวนคำแปรญัตตินะครับ มีท่านสมาชิกท่านใดตั้งใจสงสัยหรือไม่ครับ เพราะ
เป็นการแก้ไขเพิ่มเติม

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
เป็นอันว่าไม่มีท่านผู้ใดตั้งใจนะครับ ต่อไปจะเป็นการลงมติในมาตรา ๙ นะครับ
ซึ่งผู้สงวนคำแปรญัตติคือคุณบุญจง วงศ์ไตรรัตน์ ผมจะถามมตಿಯ่างนี้นะครับ ท่านผู้ใด
เห็นด้วยกับคำแปรญัตติของคุณบุญจง วงศ์ไตรรัตน์ ให้กดปุ่ม เห็นด้วย ท่านผู้เห็นด้วย
กับคณะกรรมการให้กดปุ่ม ไม่เห็นด้วยครับ ขอเชิญลงมติครับ ทวนอีกครั้งนะครับ
ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับคำแปรญัตติของคุณบุญจง วงศ์ไตรรัตน์ ให้กดปุ่ม เห็นด้วย ท่านผู้ใด
เห็นด้วยกับคณะกรรมการให้กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ครับ ขอเชิญลงมติครับ ท่านใดลงมติ
ไม่ได้นะครับ หรือเครื่องขัดข้อง คุณวิรัตน์ กัลยาศิริ ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ : ผมวิรัตน์ กัลยาศิริ ไม่เห็นด้วย เพราะเห็นด้วย
กับกรรมการนะครับ ไม่เห็นด้วยครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ท่านเลขาธิการจดด้วยนะครับ ผู้ใดยังไม่ได้ลงมติบ้างครับ หรือเครื่องขัดข้องยกมือไว้ก่อน
ก็ได้ครับ แล้วลงมติด้วยปากเปล่าก็ได้ครับ-----

ไม่มีท่านใดจะเพิ่มเติมนะครับ ปิดการลงมติครับ ท่านเลขาธิการนับคะแนนด้วยครับ เป็นอันว่าที่ประชุมแห่งนี้ สมาชิกเห็นด้วยกับคำสงวนคำแปรญัตติของ คุณบุญจง วงศ์ไตรรัตน์ ๑๗๑ คนครับ เห็นด้วยกับคณะกรรมการ ๙๗ ท่าน รวม คุณวิรัตน์ กัลยาศิริ ครับ

เชิญท่านเลขาธิการต่อครับ

นายคัมภีร์ ดิษฐากรณ์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๐ แก้ไข มาตรา ๒๕ วรรคสอง ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๐ /๑ เพิ่มการแก้ไข มาตรา ๒๗ วรรคสอง คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ในส่วนที่คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่มีท่านใดตั้งใจใหม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ไม่มีครับเชิญท่านเลขาธิการต่อครับ

นายคัมภีร์ ดิษฐากรณ์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๑ แก้ไขมาตรา ๓๖ มีการแก้ไข

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
มีสมาชิกท่านใดตั้งใจใหม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ไม่มีนะครับเชิญท่านเลขาธิการต่อครับ

นายคัมภีร์ ดิษฐากรณ์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๒ แก้ไขมาตรา ๓๘ มีการแก้ไข มีกรรมาธิการ
ขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
มีผู้เสนอขอสงวนคำแปรญัตติอยู่หลายท่านนะครับ เริ่มจากท่านกรรมาธิการ
พลตำรวจเอก วิรุฬห์ ฟื้นแสน ครับ

พลตำรวจเอก วิรุฬห์ ฟื้นแสน (แบบสัดส่วน) : เรียนประธานสภาที่เคารพ
กระผม พลตำรวจเอก วิรุฬห์ ฟื้นแสน กรรมาธิการ ตามมาตรา ๑๒ กระผมได้สงวน
คำแปรญัตติไว้ดังนี้

(๑) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าประเภทบริหารระดับสูง หรือประเภทวิชาการ ระดับผู้ทรงคุณวุฒิหรือเทียบเท่า ก่อนที่ผมจะบอกรายละเอียด ผมก็ขอได้อ่านที่คณะกรรมการฯ ซึ่งได้แก้ไขไปแล้วนะครับว่า ในความมาตรา ๑๒ นั้นเป็นอย่างไรบ้าง ในมาตรา ๑๒ นั้นนะครับ ได้เขียนไว้ว่า ในมาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความดังต่อไปนี้แทน คณะกรรมการไต่สวนให้แต่งตั้งข้าราชการตุลาการที่ดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลอุทธรณ์ หรือผู้พิพากษาอาวุโสที่ดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลอุทธรณ์ อย่างน้อยหนึ่งคน และข้าราชการในการดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอัยการผู้เชี่ยวชาญ หรืออัยการอาวุโสที่เคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอัยการผู้เชี่ยวชาญพิเศษอย่างน้อยหนึ่งคน ที่เหลือให้ไปพิจารณาแต่งตั้งตามความเหมาะสมแห่งคดี จากบุคคลที่มีสัญชาติไทย มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบห้าปีในวันแต่งตั้ง และต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) รับราชการ หรือเคยรับราชการในตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง หรือตำแหน่งผู้บริหารในหน่วยราชการที่เทียบเท่ากับตำแหน่งผู้บริหารระดับสูง หรือเคยเป็นผู้ที่สอนกฎหมายในมหาวิทยาลัยไม่น้อยกว่าสิบปี หรือเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในด้านการเงิน การบัญชี หรือวิชาชีพเกี่ยวกับในคดี โดยปฏิบัติงานในด้านดังกล่าวมาไม่น้อยกว่าสิบปี นอกจากคุณสมบัติตามวรรคหนึ่งแล้ว คณะกรรมการไต่สวนต้องไม่รู้เห็นเหตุการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหามาก่อน หรือไม่มีส่วนได้เสียเกี่ยวกับการกล่าวหา ในเรื่องที่มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้กล่าวหา หรือผู้ถูกกล่าวหา-----

๑๔๗

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

สาริกา ๖๗/๑

ในเรื่องนี้ก็คือว่าคณะกรรมการไต่สวนนั้นจะรีบ ไปทำหน้าที่แทน ที่ ป.ป.ช. ถูกกล่าวหาว่า ได้กระทำผิดทางอาญา ซึ่งจะต้องขึ้นในการพิจารณาคดีนั้นจะต้องเป็นคนที่มีความสมบัติต่าง ๆ ดังที่กล่าวมาแล้วนั้น ใน (๑) นั้นจะรีบ การรับราชการหรือเคยรับราชการ ในตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงนั้นเดิมในพระราชบัญญัติในมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญวิธีพิจารณาความอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในปี พ.ศ. ๒๕๔๒ นั้น ใน (๑) นั้นกำหนดว่าเดิมที่นั้นกำหนดว่าเป็นข้าราชการไม่ต่ำกว่าระดับ ๑๐ หรือเทียบเท่า คำว่า ข้าราชการไม่ต่ำกว่าระดับ ๑๐ หรือเทียบเท่า นั้นตามพระราชบัญญัติเดิมฉบับเก่า หมายถึง อธิบดีหรือเทียบเท่า การที่มาแก้ไขนี้ที่ทางคณะกรรมการที่แก้ไขนั้นจะรีบ ได้แก้ว่าเป็นผู้บริหารใน (๑) นั้นให้แก้ว่า เป็นผู้บริหารระดับสูงเพียงอย่างเดียวหรือเทียบเท่าจะรีบ หมายถึง กำหนดไว้เฉพาะผู้ดำรงตำแหน่งทางอธิบดีหรือเทียบเท่าอธิบดีที่มีหน้าที่ในการบริหารเท่านั้น แต่ที่ผมแปรญัติไว้ขอสงวนไว้ก็คือว่าตามพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือนฉบับที่แก้หลังสุดนั้นได้เปลี่ยนจากข้าราชการระดับ ๑๐ นั้นหมายถึงบุคคลดังต่อไปนี้คือ ผู้ที่รับราชการหรือเคยรับราชการ ในตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงหรือประเภททางวิชาการในระดับผู้ทรงคุณวุฒิหรือเทียบเท่า คือการบริหารนั้นจะรีบ ทางคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนนั้น เขาแก้ว่ามีผู้บริหารระดับสูงพวกหนึ่ง พวกวิชาการพวกหนึ่ง เดิมที่ข้าราชการระดับ ๑๐ นั้นหมายถึง อธิบดีหรือข้าราชการอื่นที่เทียบเท่า ซึ่งมีข้าราชการระดับ ๑๐ การที่มาพิจารณาในกฎหมายฉบับนี้ที่เราแก้ไขนั้นกำหนดว่าเป็นเพียงอธิบดีเพียงอย่างเดียวหรือเทียบเท่า นั้นทำให้เกิดปัญหา ปัญหาว่าผู้ที่จะมาปฏิบัติงานนั้นไม่น่าจะเพียงพอจะรีบ ในการที่จะมาดำรงตำแหน่ง ในการที่จะมาเป็นผู้ไต่สวนจะรีบ ดังนั้นผมจึงขอเสนอไป บอกว่าผู้บริหารระดับ ๑๐ นั้นขอให้แก้เป็น ผู้ที่เคยรับราชการหรือเคยรับราชการ ในตำแหน่งผู้บริหารระดับสูงและประเภทวิชาการระดับผู้ทรงคุณวุฒิหรือเทียบเท่าจะรีบ ทั้ง ๒ คนนี้คือหมายความว่า ข้าราชการระดับ ๑๐ นั้นเองจะรีบ ขอให้ที่ประชุมได้ช่วยพิจารณาคับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ท่านกรรมาธิการเกรียงชัยจะรีบ

๑๔๘

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

สารिका ๖๗/๒

นายเกรียงชัย จิ่งจตุรพิธ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรและท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม นายเกรียงชัย จิ่งจตุรพิธ กรรมาธิการ กระผมได้ส่งวนแปรญัตติไว้ทำนองเดียวกับ ท่าน พลตำรวจเอก วิรุฬห์ เมื่อกี้นี้ นะครับ ขออนุญาตย้ำอีกนิดหนึ่งว่าเหตุผลในการขอแปรญัตติ ก็เพราะว่าเดิม เพียงแต่กำหนดระดับ ๑๐ หรือเทียบเท่า แต่พอแก้กฎหมายใหม่ซึ่งตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนได้เปลี่ยนสถานะของข้าราชการพลเรือนออกเป็น ๒ ประเภท คือประเภทผู้บริหาร กับประเภทผู้ทรงคุณวุฒิ เพราะฉะนั้นเมื่อมีการปรับเปลี่ยนกฎหมายใหม่ก็เลยกลายเป็นว่าเหลือแต่ผู้บริหารระดับสูง หายผู้ทรงคุณวุฒิระดับสูงไป-----

- ๖๘/๑

ด้วยเหตุผลเดียวกันกับท่านกรรมาธิการที่แปรญัตติไว้เมื่อกี้นี้ นะครับ คือว่ากระผมเกรงว่า ถ้าจำนวนคนที่จะมาให้คัดเลือกน้อยลงไป โอกาสที่จะสามารถแต่งตั้งคนมาทำหน้าที่เป็น ผู้ไต่สวนอิสระก็คงจะเป็นที่ลำบากมากยิ่งขึ้น เพราะว่าเรายังมีบทบัญญัติในกฎหมาย ที่กำหนด ในการพยายามที่จะให้กำหนดในการตั้งผู้ทรงคุณวุฒิให้เร็ว แต่ถ้าหากจำนวน คนลดน้อยลงไปก็ถึงหนึ่งโอกาสที่จะแต่งตั้งก็จะลำบากขึ้น แล้วก็อาจจะเกิดขัดข้องนะครับ เพราะว่าแม้จะดูเหมือนว่าจำนวนผู้ทรงคุณวุฒิฝ่ายบริหารอาจจะมีเป็นร้อยคน แต่เมื่อไป ทาบตามเข้าจริง ๆ แล้วกระผมเกรงว่าจะหาบุคคลที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิเหล่านี้ในตาม (๑) นี้นายมากขึ้น เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอแปรญัตติไว้ว่า ขอเพิ่มจำนวนบุคคลตามที่ ท่านกรรมาธิการเมื่อกี้นี้ได้อภิปราย ขอขอบพระคุณครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
คุณธนา ชีรวินิจครับ

นายธนา ชีรวินิจ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานสภา ที่เคารพ กระผม นายธนา ชีรวินิจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร ท่านประธานครับ ในมาตรา ๓๘ ความจริงผมไม่ได้ตั้งใจในการเพิ่มเติม ของกรรมาธิการนะครับ แต่ว่าสิ่งหนึ่งที่อยากจะเรียนก็คือว่า โดยหลักของการบัญญัติ กฎหมายแล้วถ้าท่านประธานได้ดูในมาตรา ๓๘ จะเป็นลักษณะคุณสมบัติของผู้ที่จะดำรง ตำแหน่งผู้ไต่สวนอิสระ กรรมการไต่สวน แต่ว่าในวรรคท้ายซึ่งกรรมาธิการได้เพิ่มเติม นั้น คือเพิ่มเติมข้อความว่า นอกจากคุณสมบัติตามวรรคหนึ่งแล้ว คณะกรรมการไต่สวน ต้องไม่รู้เห็นเหตุการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่กำลังกล่าวหา ก่อน หรือไม่มีส่วนได้เสียในเรื่องที่กำลังกล่าวหา หรือไม่มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา ความจริงบทบัญญัติ ในวรรคท้ายนั้นก็ทำให้ความสมบูรณ์ของคณะกรรมการไต่สวนนั้นชัดเจนยิ่งขึ้น ไม่ติดใจนะครับ แต่ว่าติดใจที่เนื่องจากในมาตรา ๓๘ เป็นเรื่องคุณสมบัติของคณะกรรมการไต่สวน สิ่งที่อยู่ในวรรคท้ายของมาตรา ๓๘ ที่กรรมาธิการเพิ่มเติม นั้นเป็นเรื่องต้องห้าม ครับท่านประธาน ซึ่งความจริงแล้วในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๙ ได้ระบุในเรื่องต้องห้ามไว้ในมาตรา ๓๙ แต่ว่าเนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ทางศาลฎีกาเสนอขอแก้ไขมา ไม่ได้แก้ไขมาตรา ๓๙ มาด้วย กรรมาธิการจึงไม่สามารถ

ก้าวล่วงลงไปเพิ่มเติมในมาตรา ๓๙ จึงต้องมาใส่เพิ่มในมาตรา ๓๘ แต่กระผมเอง กลับเห็นว่าถึงแม้จะไม่ใส่ไว้ในมาตรา ๓๘ บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญก็บัญญัติเรื่องนี้ไว้ชัดเจน เรื่องความเป็นกลางทางการเมืองไว้แล้ว และที่สำคัญที่สุดจากการสอบถาม กรรมการธิการ ข้อกำหนดของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาภิระบุคุณสมบัติเรื่องนี้ไว้ด้วยเหมือนกัน เพราะฉะนั้นผมเอง ที่ผมไม่อยากจะมาใส่ไว้เป็นเรื่องที่ไม่ใช่กรณีของลักษณะเดียวกัน คือถ้าจะเป็นเรื่องคุณสมบัติก็ควรจะเป็นเรื่องคุณสมบัติทั้งหมด ถ้าจะเป็นเรื่องข้อห้ามตามกฎหมายก็ควรจะเป็นอีกข้อหนึ่ง ซึ่งในร่างเดิมนั้นทำไว้ชัดเจน แต่เนื่องจากศาลฎีกาไม่ได้แก้ไขในร่างฉบับที่เสนอมารวมมาตรา ๓๙ ไปด้วย จึงเป็นปัญหาที่คณะกรรมการไม่สามารถเข้าไปหยิบยกมาตรา ๓๙ ขึ้นมาเพิ่มเติม เพราะฉะนั้นจึงไปใส่ไว้ในท้ายมาตรา ๓๘ ซึ่งผมเห็นว่าท้ายที่สุดก็ไม่จำเป็น เพราะว่ามีกฎหมายรัฐธรรมนูญและข้อกำหนดของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาบัญญัติไว้เรื่องความเป็นกลางทางการเมืองไว้อยู่แล้วนะครับท่านประธาน จึงขออนุญาตชี้แจงให้ที่ประชุมได้รับทราบครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
คุณทศพล เพิ่งสัมผัส ครับ

นายทศพล เพิ่งสัมผัส (นนทบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ ผม ทศพล เพิ่งสัมผัส สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนนทบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ประเด็นที่ผมขอสงวนไว้ นะครับ ก็คือในส่วนของมาตรา ๓๘ นะครับที่เกี่ยวกับเฉพาะ (๒) ที่เป็นหรือเคยเป็นผู้สอนกฎหมายในมหาวิทยาลัยไม่น้อยกว่าสิบปีนั้น ท่านประธานครับ-----

๑๕๑

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

สภา ๖๗/๑

ในส่วนที่ผมได้ขอสงวนไว้ ผมได้บอกอยู่แล้วนะครับว่าเป็นหรือเคยเป็นผู้สอนกฎหมายในมหาวิทยาลัยนั้นติดต่อกันไม่น้อยกว่า ๑๕ ปี เหตุผลครับ ท่านประธาน การที่คนเป็นนักกฎหมายนั้นได้มีโอกาสสอนในมหาวิทยาลัยนั้น จำเป็นอย่างยิ่งครับที่ควรที่จะสอนอย่างติดต่อกันหรือต่อเนื่องกัน ไม่เช่นนั้นแล้วท่านประธานจะดูในมาตรา ๓๘ ที่บอกว่าบุคคลนั้นที่จะมาเป็นคณะกรรมการไต่สวนอิสระนั้น อายุไม่ต่ำกว่า ๔๕ ปี ท่านประธานครับ คนที่จบกฎหมายอายุประมาณ ๒๐ ปี หรือ ๒๒ ปี ถ้าสอนกฎหมายในมหาวิทยาลัย คือสอนโดยที่ไม่ต่อเนื่องกัน การพัฒนาความรู้ความสามารถทางด้านกฎหมายก็ย่อมจะสู้กับคนที่เป็นตุลาการ โดยเฉพาะเป็นตุลาการขนาดเป็นหัวหน้าคณะในศาลอุทธรณ์ก็ดี ขนาดอัยการยังเป็นอัยการผู้เชี่ยวชาญพิเศษ หรือเป็นอัยการอาวุโสที่ดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอัยการผู้เชี่ยวชาญ ท่านประธานครับ ในศาลอุทธรณ์ที่เป็นผู้พิพากษาอาวุโสนั้น อายุอานามก็คงไม่ต่ำกว่า ๕๐ ปี แล้วโดยเฉพาะอย่างอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญก็คงไม่ต่ำกว่า ๕๐ ปี แต่ถ้าเกิดว่าอาจารย์ที่สอนในมหาวิทยาลัยนั้น ถ้าสอนจริง ๆ ๑๐ ปี อายุ ๓๐ กว่าปี ๓๓ ปี หรือ ๓๕ ปี ไม่เกิน ๔๐ ปี ถ้าเกิดไม่ได้สอนหรือสอนแล้วหยุดไปก็ไปทำหน้าที่รับรองมาว่าปัจจุบันนี้ไม่มีโอกาสที่จะได้พัฒนาความรู้ความสามารถทางด้านกฎหมายแล้ว ผมถามตรง ๆ นะครับว่า ในเมื่อไปทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการไต่สวนอิสระ แล้วว่างเว้นทางกฎหมายมาหลายปี ท่านจะได้นำความรู้ความสามารถอย่างไรที่จะไปไต่สวนพร้อมกับผู้พิพากษาอาวุโสและอัยการพิเศษเช่นนี้เองนะครับ ผมจึงขอสงวนคำแปรญัตติไว้ นะครับว่า คนที่เป็นคณะกรรมการไต่สวนอิสระนั้น ในส่วนของการเป็นผู้สอนกฎหมายในมหาวิทยาลัยนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องสอนติดต่อกันไม่น้อยกว่า ๑๕ ปีครับ ท่านประธานครับ ขอขอบคุณครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
คุณชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง

นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง (ชัยนาท) : ท่านประธานที่เคารพครับ
ผม ชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง ครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
คุณชัยวัฒน์ได้สงวนคำแปรญัตติไว้หรือเปล่าครับ

๑๕๒

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

นภา ๖๙/๒

นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง (ชัยนาท) : แต่ว่าตรงนี้ได้แก้ไขครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
อะไรนะครับ

นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง (ชัยนาท) : มาตรานี้มีแก้ไขครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
เพราะฉะนั้นถ้าคุณชัยวัฒน์ไม่ได้ส่งวนคำแปรญัตติไม่มีสิทธิอภิปรายในมาตรานั้นนะครับ

นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง (ชัยนาท) : ก็มีการแก้ไขครับท่านประธาน
กรรมาธิการมีการแก้ไขครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
มีการแก้ไข เชิญครับ

นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง (ชัยนาท) : ท่านประธานที่เคารพครับ
ต้องขอกราบขอบคุณท่านประธาน แล้วก็คงต้องขอเรียนไปทางคณะกรรมการนะครับ
ที่ได้ดำเนินการในการที่จะพิจารณาแก้ไข แล้วก็ทำให้กฎหมายฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น
หลังจากสภาผู้แทนราษฎรได้ผ่านวาระแรกไปแล้ว ในเรื่องของพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานครับว่า ในการสอบสวนความผิดในเรื่องของ
ข้าราชการ เวลาถ้าจะมีการตั้งคณะกรรมการในการสอบสวนขึ้นมา เพื่อจะเอาความผิด
ต่อผู้ที่ดำรงตำแหน่งในระบบราชการ โดยวิธีการปฏิบัติแล้วเขาก็จะตั้งบุคคลที่มีความอาวุโส
แล้วก็มีความประพฤติดี ประพฤติชอบ แล้วก็ก็มีผู้ที่มีความเป็นธรรมให้กับข้าราชการ
แต่ว่าในการตั้งตรงนี้ผมไม่มั่นใจ เพราะว่าได้ระบุคุณสมบัติของผู้ที่จะเป็นคณะกรรมการ
ในการที่จะพิจารณาความผิด ได้บอกไว้โดยไม่ได้ระบุว่า ทำายที่สุดแล้วการตั้งตรงนี้
จะต้องเป็นผู้ที่ดำรงตำแหน่งสูงกว่าหรือเทียบเท่ากับผู้ที่เคยปฏิบัติงานในฐานะที่จะ
สอบสวนความผิด ผมเองไม่แน่ใจครับว่าข้าราชการหรือบุคคลต่าง ๆ ที่ผ่านในระบบมา
แน่นอนที่สุดเขาทำไม่ถึงต้องบอกว่าทำไม่ต้องเอาคนที่มีความอาวุโสสูง หรือมีผู้ที่มีอาวุโส
สูงกว่า เพราะอะไร-----

เพราะพวกนี้ข้าราชการหรือในระบบต้องบอกว่าไม่เคยได้ผลกระทบกับผู้ที่อยู่ใต้กว่า ผมอยากจะขอกราบเรียนชี้แจงเพิ่มเติมท่านประธานเพื่อชี้ให้เห็นว่าถ้าเกิดผู้น้อยมาโดนตั้งได้รับการแต่งตั้งมาเป็นกรรมการในการสอบสวนแน่นอนที่สุดการปฏิบัติหน้าที่ของผู้อาวุโสกว่าหรือตำแหน่งใหญ่กว่าเคยให้ความดีความชอบหรือเคยถูกลงโทษหรืออะไรก็ตามแต่ โดยทางอ้อมนะครับไม่ได้ทางตรง เพราะทางตรงในนี้บอกแล้วว่าทำไม่ได้ เพราะมีเหตุไคร้เคืองมาก่อนหรือมีเหตุขัดแย้งมาก่อน ถ้าไม่ใช่ทางตรงนะครับ ทางอ้อม ทางอ้อมในที่นี้ก็คือหมายความว่าเดิมนั้นอาจจะเรียกว่าไม่ได้ตรง ๆ อาจจะเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดยกตัวอย่างให้เห็นแต่นี้เป็นการเมืองนะครับ ถ้าเป็นการเมืองอยากจะยกตัวอย่างให้เห็นว่าอาจจะป็นรัฐมนตรี แล้วตนเองเคยเป็นอธิบดีแต่ว่าอยู่คนละที่ อย่างนี้ก็ขอเรียนว่ามันก็อาจจะโดน อย่างนี้ก็อาจจะไม่เกิดความพึงพอใจเกิดขึ้น เพราะฉะนั้นการดำรงตำแหน่งทางการเมืองเมื่อโดนสอบสวนมันก็อาจจะโดนคณะกรรมการตรงนี้โหวตทิ้ง ๆ ที่อาจจะเรียกว่าประธานมาจากศาลก็จริงท่านก็เรียกว่ามีความอาวุโส มีความรอบรู้ในการที่จะให้ความยุติธรรม แต่ท้ายที่สุดคณะกรรมการโหวตเสียงมากกว่า ประธานศาลจะทำอย่างไร หรือว่าอัยการที่มาเป็นผู้ที่จะทำหน้าที่ตรงนี้จะทำอย่างไร แม้ว่าท่านจะมีความอาวุโสก็ตามแต่ ในสิ่งเหล่านี้ผมเองอยากจะกราบเรียนว่าถ้าผมอยากจะให้เติม โหน ๆ ก็แก้แล้วอยากจะให้เติมข้อความสักข้อความหนึ่งตรงใดตรงหนึ่งลงไปได้ไหมครับว่า ทั้งนี้ทั้งนั้นผู้ที่จะมาเป็นคณะกรรมการในการที่ได้รับการแต่งตั้งจะต้องเป็นผู้ที่มีความอาวุโสสูงกว่าผู้ที่ถูกสอบสวนหรือไต่สวนตรงนี้ ผมคิดว่าจะเกิดความป็นธรรมที่สุดและก็ดีที่สุด เพราะฉะนั้นผมก็ขอความกรุณาจากท่านคณะกรรมการ ท่านประธานกรรมการและที่ท่านประธานสภา ในการที่จะเติมข้อความตรงนี้ให้กับผมด้วย ขอกราบขอบคุณครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
เชิญท่านประธานกรรมการสุขุมพงศ์ครับ

นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ
สำหรับกรณีในมาตรา ๓๘ นี้ก็มีการแก้ไขอยู่ ๒ - ๓ ประเด็น

ประเด็นแรก แก้ไขในเรื่องของตุลาการระดับ ๖ และอัยการระดับ ๖ ซึ่งขณะนี้ก็มี การแก้ไขระเบียบและกฎหมายของการดำรงตำแหน่งของตุลาการและอัยการ ก็มีการแก้ไขให้สอดคล้องกัน สำหรับกรณีที่มีการแก้ไขใน (๑) ก็ขอกราบเรียนว่าในระบบข้าราชการพลเรือนนั้นมีการแก้ไขระเบียบที่ว่าด้วยการดำรงตำแหน่งผู้บริหารไว้ เพราะฉะนั้นจึงมีการขอแก้ไขในรายละเอียดให้ครบถ้วนสอดคล้องกับกฎหมายข้าราชการพลเรือนในปัจจุบัน และในวรรคท้ายที่กรรมการเพิ่มขึ้นมานั้นก็เนื่องจากว่ากรรมการส่วนใหญ่เห็นว่าการที่จะให้มีผู้ไต่สวนอิสระหรือคณะกรรมการไต่สวน ถ้าไม่ได้กำหนดคุณสมบัติบางอย่างที่เป็นเงื่อนไขไว้ก็อาจจะทำให้มีการครหาว่าผู้ที่จะมาทำการไต่สวนหรือสอบสวนหรือไต่สวนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ไปกระทำความผิดอาจจะมีสาเหตุโกรธเคืองมีส่วนได้เสียหรือรู้เห็นเหตุการณ์คณะกรรมการจึงได้นำบทบัญญัติในวรรคสองมาเพิ่มเติมเข้าไปซึ่งอยู่ในหลักการนี้สามารถทำได้ สำหรับรายละเอียดอยากจะทำให้ท่านเลขาฯ ได้ชี้แจงต่อที่ประชุมนี้เพื่อ ประดทำ ความเข้าใจพร้อมกัน ขออนุญาตท่านประธานครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
เชิญท่านเลขาฯ ครับ

นายวรรณชัย บุญบำรุง (กรรมการธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพครับ ในส่วนของหลักการใน (๑) นั้นทางคณะกรรมการก็ได้นำตัวพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ปี ๒๕๕๑ ฉบับใหม่มาพิจารณาซึ่งปัจจุบันได้มีการแบ่งตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญออกเป็นทั้งหมด ๔ แห่ง คือแห่งตำแหน่งประเภทบริหาร ตำแหน่งประเภทอำนวยการ ตำแหน่งประเภทวิชาการแล้วก็ตำแหน่งประเภททั่วไป ซึ่งคณะกรรมการเห็นว่าข้าราชการพลเรือนในตำแหน่งประเภทบริหารซึ่งแบ่งเป็นระดับต้นและระดับสูงนั้น ซึ่งระดับสูงนี้ก็จะ เป็นระดับ ๑๐ ขึ้นไป น่าจะมีความเหมาะสมมากกว่าตำแหน่งประเภทวิชาการ ซึ่งระดับสูงสุดของตำแหน่งประเภทวิชาการก็คือระดับทรงคุณวุฒิ-----

ซึ่งแต่เดิมนั้นก็คือ ได้แก่ ที่ปรึกษาที่เคยเป็นระดับ ๑๐ ที่ปรึกษาราชการ ทางคณะกรรมการธิการ เห็นว่าในตรงส่วนงานการไต่สวนคดีอาญานักการเมืองนั้นน่าจะให้ข้าราชการพลเรือน ในตำแหน่งทางด้านสายบริหารเข้ามาทำหน้าที่จะเป็นการเหมาะสมกว่า ส่วนทางด้าน สายประเภทวิชาการนั้นกรณีอาจจะไปเข้าตาม (๓) ในกรณีเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านเรื่อง ที่เกี่ยวข้องกับคดีได้อยู่แล้วนะครับ ก็อาจจะไปทางช่องทางนั้นได้ ก็เลยเห็นว่าควรจะ จำกัดไว้เฉพาะสายบริหารมากกว่า รวมทั้งตำแหน่งหน่วยราชการที่เทียบเท่าด้วยนะครับ ขององค์กรอื่นที่ไม่ใช่เป็นตรงส่วนสายข้าราชการพลเรือน ก็จะสามารถเข้ามาตรงส่วนนี้ ได้แต่ก็เน้นว่าต้องเป็นฝ่ายบริหารเช่นเดียวกัน

สำหรับหลักการในวรรคสองนั้น เนื่องจากว่าในการพิจารณาในเรื่อง เกี่ยวกับเรื่องผู้ไต่สวนอิสระนั้น คณะกรรมการธิการเห็นว่าในส่วนของผู้ไต่สวนอิสระนั้น จะกำหนดในเรื่องหลักว่าจะต้องมีความเป็นกลางทางการเมือง แต่ว่าจะกำหนด รายละเอียดอย่างไรว่าเพื่อที่จะชี้ให้เห็นกรอบว่าในเรื่องของความเป็นกลาง เพราะว่า จะกำหนดแต่ในเรื่องคุณสมบัติเท่านั้น แต่ในเรื่องความเป็นกลางซึ่งในเรื่องความ เป็นกลางนั้นในกฎหมายวิธีพิจารณาต่าง ๆ ไม่ว่าจะประมวลกฎหมายพิจารณาความแพ่ง หรือว่าพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง ก็จะเขียนเรื่องหลักความเป็นกลางก็คือ การที่ ผู้ทำหน้าที่วินิจฉัยนั้นไม่มีส่วนได้เสียเกี่ยวกับเรื่องคดีที่เกี่ยวข้องที่วินิจฉัยนั้น ก็มักจะเขียน เอาไว้ชัดเจน ซึ่งปัจจุบันนี้ในตรงส่วนของคณะกรรมการไต่สวนนั้นได้มีเขียนไว้อยู่แล้ว ในข้อกำหนดของศาลฎีกา ซึ่งทางกรรมการธิการเห็นว่ามันเป็นหลักการสำคัญสมควรที่จะ กำหนดไว้ให้เป็นที่แน่ชัดไว้ในตัวกฎหมายระดับพระราชบัญญัติ ก็เลยเห็นว่าควรนำมา กำหนดไว้โดยไปล้อหลักการทำนองเดียวกับมาตรา ๔๖ ของอนุกรรมการไต่สวนของ กฎหมาย ป.ป.ช. ซึ่งได้กำหนดในเรื่องส่วนได้เสียเอาไว้ และก็เห็นเหตุผลอย่างที่ว่าทาง ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายว่าตรงส่วนนี้ถ้าจะว่าไปแล้วมันก็คือเป็นเรื่อง ลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่ง แต่เนื่องจากว่าร่างพระราชบัญญัติมาตรา ๓๙ นั้น ไม่ได้มีการ เสนอแก้ไขขึ้นมา และทางกรรมการธิการเห็นว่าบทบัญญัติก็เขียนเป็นคนละวรรค ไม่ได้อยู่ใน มาตรา ๓๘ (๑) (๒) (๓) ก็คือไม่ได้อยู่ในวรรคหนึ่ง พอที่จะแยกออกมาเป็นวรรคสอง ต่างหากได้ ถึงแม้ว่าจะเป็นเรื่องที่คนละเรื่องกับในวรรคหนึ่งก็ตาม แต่ว่าตามมาตรา ๓๘

๑๕๖

สผ. ๗/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

เพทหาย ๗๑/๒

มาตรา ๓๙ มันก็เป็นบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องในเรื่องเกี่ยวกับบทบัญญัติและคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้าม ก็เลยไม่มีทางเลียงอื่น ก็เลยมีความเห็นสมควรว่าควรบัญญัติไว้ในมาตรา ๓๘ วรรคสองครับ ขอขอบคุณครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : มีท่านผู้ใดตั้งใจไหมครับ นายแพทย์ชลน่านครับ

นายชลน่าน ศรีแก้ว (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม ชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน จังหวัดน่าน กระผมต้องขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพพะครับว่า ในบทบัญญัติของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เท่าที่พิจารณามาเนี่ย ผมขออนุญาตท่านประธานที่จะขออนุญาตเรียนปรึกษาหารือก่อนที่จะมีการลงมติ โดยอาศัยข้อบังคับ ข้อ ๔๗ (๔) กรณีที่จะพิจารณาลงมติเนาะครับ ซึ่งข้อบังคับข้อนี้ให้สามารถนำขึ้นมาเรียนปรึกษาหารือท่านประธานได้ ท่านประธานที่เคารพครับ ประเด็นที่ผมต้องการกราบเรียนท่านประธานก่อนที่จะลงมติในมาตรา ๑๒ แก้ไขมาตรา ๓๘ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ผมเข้าใจท่านประธานจะถามว่า มีสมาชิกท่านใดตั้งใจหรือไม่กับการแก้ไขของกรรมาธิการ ซึ่งท่านเองก็ได้ดำเนินการลักษณะเช่นนี้มาตั้งแต่มาตรา ๓ และก็มาตรา ๘ ยกเว้นมาตรา ๕ กับมาตรา ๙ ที่ท่านประธานได้ให้สมาชิกได้ลงมติตามข้อเสนอของเพื่อนสมาชิกที่มีความประสงค์จะให้สภาแห่งนี้เป็นผู้ตัดสินว่าจะเห็นด้วยกับร่างกรรมาธิการหรือการสงวนคำแปรญัตติของสมาชิกท่านประธานครับ -----

ประเด็นที่ผมต้องการหารือท่านประธานก็คือว่า การลงมติในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ความสำคัญอยู่ที่มาตรา ๓๐๒ วรรคห้า มาตรา ๓๐๒ วรรคห้า เขียนไว้อย่างชัดเจนครับท่านประธาน ผมขออนุญาตอ่านครับท่านประธาน การลงมติให้แก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญตามวรรคหนึ่งก็คือ มีร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ๔ พระราชบัญญัติที่เขียนในมาตรา ๓๐๒ ผมจะไม่ลงรายละเอียด แต่ว่าพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมฉบับนี้ ก็เป็นหนึ่งในบทบัญญัตินี้ รัฐธรรมนูญฉบับนี้บอกว่า ต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกของแต่ละสภา นั่นหมายถึงสภาผู้แทนราษฎร สภาผู้แทนราษฎรต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวัน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จในเก้าสิบวัน ท่านประธานครับประเด็นนี้เองที่ผมต้องตั้งคำถามกับท่านประธาน ขอรุ้หรือท่านประธานว่า กรณีถ้าสมมุติกรรมาธิการมีการแก้ไขประเด็นที่ ๑ ท่านประธานถามสมาชิกว่ามีผู้ใดตั้งใจหรือไม่ ผมอยากจะเรียนถามท่านประธานว่า ลักษณะอย่างนี้จะไปไปตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญหรือไม่ จะเหมาเอาว่าสมาชิกทั้งหมดให้ความเห็นชอบตามกรรมาธิการ นั่นหมายความว่าเสียงเกินกึ่งหนึ่ง แต่ผมไม่แน่ใจครับท่านประธาน ถ้าท่านประธานถามขณะนั้นะครับ เสียงไม่เกินกึ่งหนึ่งครับ ถึงแม้องค์ประชุมจะครบ แล้วผมก็ไม่แน่ใจนะครับว่าท่านประธานกดออกเรียกให้สมาชิกเข้ามาลงมติในมาตราที่กรรมาธิการแก้ไขนี้ เสียงจะเกินกึ่งหนึ่งหรือไม่ เพราะฉะนั้นเป็นประเด็นที่ผมต้องหารือท่านประธานครับว่า กรณีถ้ามีการแก้ไขของกรรมาธิการ ผมอยากจะเรียนท่านประธานว่า น่าจะเชิญสมาชิกเข้ามาลงมติเพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ ถ้าท่านประธานจะอ้างว่า มาตรา ๓๐๒ แห่งรัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นการเหมาความรวมว่า รับทั้งร่างกรณีแก้ไขหรือรับทั้งร่างกรณีเห็นชอบ นั่นหมายถึงวาระ ๓ ผมอาจจะไม่เถียง แต่ท่านประธานย้อนกลับไปดูมาตรา ๑๔๐ ถ้าไปดูมาตรา ๑๔๐ ก็เขียนลักษณะทำนองเช่นเดียวกัน พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญโดยทั่วไปในวาระที่ ๑ รับหลักการ ถือว่าเสียงข้างมาก วาระที่ ๒ ในชั้นพิจารณารายมาตราถือเสียงข้างมาก แต่รัฐธรรมนูญฉบับนี้

๑๕๘

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

ลักษณะ ๗๒/๒

เขียนแปลกครับท่านประธาน ข้อบังคับเราเขียนชัดให้ถือเสียงข้างมากของสภา แต่รัฐธรรมนูญฉบับนี้เขียนแปลก ให้ถือเสียงข้างมากของแต่ละสภา ผมแปลความแล้วก็งง ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญที่จะเข้าไป ว่าด้วยออกเสียงประชามติเขียนเช่นเดียวกันครับ เอาเสียงข้างมากของผู้มีสิทธิออกเสียง แปลความว่าอย่างไรท่านประธานครับ ผู้มีสิทธิออกเสียง ๑๐ คน เสียงข้างมากก็คือ ๖ คน ก็คือเกินกึ่งหนึ่ง แต่ว่าข้อบังคับเราไปเขียนล้อเอาตามรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ ว่าถือเสียงข้างมากขององค์ประชุม ของที่ประชุม ไม่จำเป็นต้องเกินกึ่งหนึ่งก็ได้ แต่ว่ามาตรา ๓๐๒ บังคับชัดเจนครับท่านประธานว่าต้องเกินกึ่งหนึ่ง เพราะฉะนั้นผมเลยหารู้หรือท่านประธานว่า การลงมติที่ผ่านมา ในมาตรา ๓ ท่านประธานถือเสียงว่า ถ้ามสมาชิกรู้ใครเห็นเป็นอื่นใหม่ ไม่มีเสียงตอบจากสมาชิกก็ถือว่าที่ประชุมนี้เห็นชอบ ท่านจะอนุโลมอย่างนั้นก็ได้ ผมไม่แน่ใจว่าได้หรือไม่ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ มีการลงมติ สมาชิกส่วนหนึ่งเห็นด้วยกับกรรมาธิการ ผมจำคะแนนคือ ๑๘๖ เห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ ผู้สงวนความเห็น สงวนคำแปรญัตติไว้ ขอภัยที่เอ่ยนาม ท่านสุนัย ๑๑๙ แปลความว่าอย่างไรครับท่านประธาน ไม่รับก็ไม่ใช่ เพราะว่าเสียงไม่รับแค่ ๑๑๙ คือไม่เห็นชอบกับกรรมาธิการ เห็นชอบกับกรรมาธิการก็แค่ ๑๘๖ แล้วกฎหมายฉบับนี้จะเป็นอย่างไรครับ ผมเรียนถามท่านประธานผ่านไปยังผู้ร่างฯ เลยครับ แปลความว่าอย่างไรครับ มาตรา ๕ กับมาตรา ๙ ที่ผ่านมาเมื่อสักครู่นี้ แปลความว่ากฎหมายฉบับนี้ ถ้าเราใช้ร่างฯ กรรมาธิการเป็นหลัก แปลว่าไม่ได้รับความเห็นชอบจากสภาใช่ไหม ในมาตรา ๕ กับมาตรา ๙ เพราะฉะนั้นผมฝากท่านประธานว่า-----

ต่อไปการลงมติที่ท่านประธานต้องเน้นย้ำว่าจะให้สมาชิกลงอย่างไร ผมเข้าใจว่ามีความคลาดเคลื่อนครับ สังเกตคะแนนครับ มาตรา ๕ ลงคะแนนครั้งแรกของสมาชิกมีคะแนนโผล่แปลก ๆ พอมาตรา ๙ ลงคะแนนของสมาชิกก็มีคะแนนโผล่แปลก ๆ เช่นเดียวกันครับ เพราะฉะนั้นผมหรือท่านประธานครับว่าเรื่องนี้ต้องให้ความสำคัญครับ เพราะถือว่าเป็นร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ จริงอยู่ครับ ผมไม่ได้ตั้งใจว่าที่ว่าจะมาจากไหน เพราะเป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ แต่ต้องมีหลักฐานของสภาที่ชัดเจน มีมติที่ชัดเจนเพื่อที่จะตอบคำถามในอนาคตได้นะครับว่าในแต่ละมาตราเป็นอย่างไร มีการแก้ไขก็ต้องลงมติ ผมกราบเรียนท่านประธานเพื่อพิจารณาในประเด็นนี้ครับ กราบขอบคุณครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ผมขอวินิจฉัยอย่างนี้เลยนะครับ โดยประเพณีปฏิบัติของสภาเราที่ปฏิบัติกันมานานแล้วนะครับ ในกรณีที่คุณกรรมการแก้ไข กรรมวิธีการแก้ไข ส่วนใหญ่ประธานก็จะถามในที่ประชุมว่ามีท่านผู้ใดตั้งใจสงสัยหรือไม่ นั่นก็คือหมายความว่าเจตนารมณ์ถามที่ประชุมว่ามีท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ถ้าไม่มีผู้ใดไม่เห็นด้วยนั้นก็หมายความว่าที่ประชุมแห่งนี้มีมติเห็นชอบตามที่คณะกรรมการแก้ไข เราก็ปฏิบัติอย่างนี้มาตลอดครับ ไม่อย่างนั้นจะต้องลงมติทุกมาตราที่คณะกรรมการแก้ไขนะครับ ก็ขอเรียนชี้แจงให้คุณหมอชลอน่านเข้าใจครับ เชิญคุณหมอชลอน่านครับ

นายชลอน่าน ศรีแก้ว (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ชลอน่าน ศรีแก้ว พลังประชาชน จากจังหวัดน่าน ข้อวินิจฉัยของท่านประธานเองผมไม่ได้ขัดหรือแย้งครับ แต่ผมอยากเห็นว่าสภาแห่งนี้เห็นด้วยกับข้อวินิจฉัยของท่านหรือไม่ ไม่ได้ไม่เคารพท่านประธานนะครับ ท่านประธานที่เคารพครับ แต่รัฐธรรมนูญมันเขียนครับว่าต้องเกินกึ่งหนึ่ง กรณีถ้าสมมุติเป็นเสียงข้างมากท่านประธานอาจจะใช้ประเพณีปฏิบัติถามสมาชิกว่ากรณีกรรมการแก้ไขเป็นร่างกรรมวิธีการสมาชิกตั้งใจหรือไม่ ถ้าไม่มีใครตั้งใจถือว่าเสียงส่วนใหญ่เห็นชอบกับกรรมการ ตรงนั้นผมไม่ได้ตั้งใจเลยท่านประธานครับ เว้นแต่ท่านประธานต้องตอบผมให้ได้ ตอบสภาแห่งนี้ให้ได้นะครับว่าการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ถือเอามาตรา ๑๔๐ มาใช้ด้วยในมาตรา ๑๔๐ นี้ ในการพิจารณาในวาระที่ ๑ และวาระที่ ๒ รายละเอียด ท่านจะ

แปลความอย่างนั้นผมไม่ติดใจครับ แต่วาระ ๓ ว่ากันอีกที เพราะว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้เขียนในแต่ละมาตราก็แย้งกันเอง มาตรา ๓๐๒ กับมาตรา ๑๔๐ นั้นเสมือนแย้งนะครับ ถ้าสมมุติแปลความตามนี้ แต่ถ้าผู้เขียนเจตนาว่ามาตรา ๓๐๒ หมายถึงบทสรุปก็คือการรับทั้งร่าง เช่น ร่างในวาระที่ ๑ ในวาระที่ ๓ รับทั้งร่าง แก้ไขทั้งร่าง ผมเองไม่ติดใจเลย ถ้าเป็นอย่างนั้น ผมอยากฝากท่านประธานใช้ดุลยพินิจว่าจะเป็นความเห็นของสภาหรือไม่ครับ กับคำวินิจฉัยของท่านประธานว่าใช้ประเพณีปฏิบัติในการที่จะถือเอาเป็นมติกราบขอขอบคุณครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ผมขอชี้แจงอย่างนี้ก็แล้วกันนะครับ ถึงแม้ว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญอาจจะมีแย้งกันบ้างแต่อย่างไรก็ตามในฐานะที่ผมปฏิบัติหน้าที่เป็นประธานผมจะดูเจตนารมณ์เป็นหลักนะครับ ในเมื่อกฎหมายรัฐธรรมนูญบอกว่าต้องเสียงเกินกึ่งหนึ่ง และเราไม่ได้มีการนับองค์ประชุมคือไม่ได้มีการโหวตเราก็ต้องถือว่าสมาชิกมาประชุมเกินกึ่งหนึ่งอยู่แล้วนะครับ แล้วไม่มีผู้ที่จะโต้แย้ง นั่นก็หมายความว่าमतานั้น ๆ ผ่านไปโดยมติเกินกึ่งหนึ่งของสภา เพราะว่าองค์ประชุมต้องถือว่าเป็นกึ่งหนึ่งของสภาจึงจะประชุมได้นะครับ ไม่อย่างนั้นไม่ครบองค์ประชุม คุณสุขุมพงศ์ครับ

นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคพลังประชาชน จากจังหวัดกาฬสินธุ์ ในฐานะที่เป็นประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณากฎหมายฉบับนี้ ในระหว่างที่มีการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ผมเองในฐานะที่เป็นประธานก็ได้ศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ทั้งที่ท่าน ส.ส. คุณหมอชลน่านได้หยิบยกเมื่อสักครู่ผมได้ศึกษารายละเอียดในมาตรา ๑๔๐ การพิจารณาใน (๑) เขาบอกว่าวาระที่ ๑ ที่ ๒ นั้นให้เสียงข้างมากโดยประมาณ (๒) บอกว่า ในกรณีเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้นจะต้องได้เสียงมากกว่ากึ่งหนึ่งขึ้นไป อันนี้คือบทบัญญัติทั่วไปในมาตรา ๑๔๐-----

แต่บังเอิญว่าในมาตรา ๓๐๒ ซึ่งในบทเฉพาะกาล ซึ่งท่าน ส.ส. คุณหมอลงนามได้ ยกขึ้นมาอันนั้นเป็นเรื่องจริง ซึ่งกระผมก็ได้ไปดูถ้อยคำในวรรคห้าที่คุณหมอยกขึ้นมา เมื่อสักครู่ บอกว่าการลงมติให้แก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ให้ความเห็นชอบ พระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญตามวรรคหนึ่งต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวน สมาชิกแต่ละสภา ผมก็เกิดความสงสัยว่า เอ๊ะ อันนี้มันหมายถึงการพิจารณาในวาระที่ ๒ รายมาตราด้วยหรือไม่ ในความคิดผมก็เห็นว่ามันอาจจะเป็นได้ทั้ง ๒ แนวทาง ๑. วาระ ที่ ๒ ก็ต้องได้เกินกึ่งหนึ่งในแต่ละมาตราด้วย แต่เมื่อได้มาดูวิเคราะห์ทั้งมาตรา ๑๔๐ และ มาตรา ๓๐๒ โดยละเอียดแล้วนี้ พบว่ากฎหมาย ๒ ฉบับนี้มีศักดิ์ศรีเท่ากัน พูดเรื่อง เดียวกันแต่แยกอยู่ในคนละบท มาตรา ๓๐๒ เป็นบทเฉพาะกาล มาตรา ๓๐๒ ไม่ได้พูด ถึงรายมาตราและในวาระที่ ๑ เพราะฉะนั้นผมก็จึงมีความเห็นเป็นส่วนเดียวกับผมว่า การพิจารณาในวาระที่ ๑ ต้องเป็นไปตามมาตรา ๑๔๐ (๑) การพิจารณาในวาระที่ ๒ ก็เป็นไปตามมาตรา ๑๔๐ (๑) คือเสียงข้างมากโดยประมาณ ขณะนั้นเองผมก็ยังไม่เชื่อว่า ความคิดของผมที่ดำริครั้งแรกนี้ชอบด้วยเหตุผลหรือไม่ ผมก็ได้ไปดูในมาตรา ๑๔๔ ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่ว่าด้วยอำนาจของวุฒิสภา วุฒิสภานั้นท่านบอกว่า วุฒิสภามีหน้าที่ เห็นชอบกับร่างของสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภามีหน้าที่ไม่เห็นชอบกับร่างของ สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภามีหน้าที่แก้ไขเพิ่มเติมในร่างของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผมก็ เข้าใจโดยทันทีว่าใน (๕) เขาไปลอกอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภามา เพราะฉะนั้นก็หมายถึง การลงคะแนนแก้ไขหรือไม่เห็นชอบในร่างประกอบรัฐธรรมนูญนี้ตามมาตรา ๓๐๒ วรรคห้า คือการพิจารณาในวาระที่ ๓ อย่างเช่น เราพิจารณามาทั้งหมด ถ้าไปแก้คำใด คำหนึ่ง ถือว่าสภาผู้แทนราษฎรแก้ไขของร่างเดิมของศาลฎีกา หรือเราจะลงมติวาระ ๓ ในวันนี้ เราไม่เห็นชอบด้วยกฎหมายของศาลฎีกา ก็เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ เช่นเดียวกัน เพราะผมจึงเข้าใจโดยสุจริตว่าการที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๐๒ (๕) นี้ เป็นการบัญญัติไว้เฉพาะในการลงมติวาระ ๓ ในกรณีที่เป็นการแก้ไข ไม่ว่าจะถ้อยคำใด ถ้อยคำหนึ่ง หรือไม่เห็นชอบทั้งฉบับ ซึ่งจะต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง ของสมาชิกในแต่ละสภา ซึ่งหมายถึงวุฒิสภาด้วย ก็ขอกราบเรียนว่ากระบวนการ ทั้งหลายที่ได้พิจารณามาตั้งแต่ต้นจนถึงขณะนี้ ไม่น่าจะขัดรัฐธรรมนูญ แต่ขอกราบเรียน

๑๖๒

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

วัชรวิ ๗๔/๒

ท่านสมาชิกและท่านประธานว่า ถึงอย่างไรก็แล้วแต่ ผมกราบเรียนตั้งแต่ตอนต้นแล้วว่า ในมาตรา ๑๔๑ หลังจากที่รัฐสภาเห็นชอบ ก็ต้องส่งกฎหมายฉบับนี้ให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยกระบวนการตรากฎหมายทั้งหมด ตลอดจนเนื้อหาของกฎหมายอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นผมคิดว่าท่านสมาชิกและท่านประธานคงต้องไม่หวั่นวิตกหรือเกรงว่ากฎหมายนี้จะไม่ถูกต้องประการใด เพราะจะต้องมีการตรวจสอบจากศาลรัฐธรรมนูญอยู่แล้ว แต่ด้วยเหตุผลทั้งหลายทั้งปวงนี้ กระผมจึงเชื่อมั่นโดยสุจริตว่าเราทำชอบด้วยรัฐธรรมนูญและข้อบังคับแล้วครับท่านประธาน

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
คุณสุนัยครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ กระผมคงไม่ขอเสนอความเห็นในเรื่องข้อกฎหมาย แต่อยากจะเสนอท่านประธานในวิธีการพิจารณาของเรา ในประเด็นข้อกฎหมายนั้นผมคิดว่าเมื่อเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติได้เสนอแล้ว ฝ่ายกฎหมายของสภาไปทำหน้าที่เสียก่อน แล้วก็การประชุมก็เดินต่อไปเถอะครับ เพราะว่าเวลาของท่านผู้แทนราษฎรนั้นก็ยังมีค่า เราจะได้พิจารณาไปเรื่อย ๆ ครับก็กราบเรียนท่านประธานครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
เห็นด้วยกับคุณสุนัยครับ ขอให้ฝ่ายกฎหมายของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรไปตรวจสอบนะครับว่าการดำเนินการของเราถูกต้องหรือไม่ ผมเองผมเห็นว่าเจตนารมณ์มันอยู่ตรงไหน เราก็ปฏิบัติไปตามเจตนารมณ์นั้นนะครับ แล้วก็ยึดถือประเพณีปฏิบัติด้วยสำหรับมาตรานี้ ผู้สงวนคำแปรญัตติมีท่านใดยังติดใจหรือไม่ครับ ท่าน พลตำรวจเอก วิรุฬห์ ฟื้นแสน ครับ

พลตำรวจเอก วิรุฬห์ ฟื้นแสน (แบบสัดส่วน) : ติดใจครับ ต้องการให้ลงมติ

๑๖๓

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

ศิริวรรณ ๗๕/๑

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายชัย ชิดชอบ ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านวิรุฬห์ไม่ติดใจ

พลตำรวจเอก วิรุฬห์ ฟื้นแสน (แบบสัดส่วน) : ติดใจครับ ให้ลงคะแนน
ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต้องโหวต เพื่อความ
ปลอดภัย

(ประธานสภาผู้แทนราษฎร มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบ
ก่อนลงมติ)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญท่านสมาชิกเข้าห้อง
ประชุมนะครับ เพราะต้องลงมติก่อนครับ ช่วยกรุณานำบัตรเสียบแสดงตนด้วยนะครับ
เพื่อให้สมบูรณ์ครับ เดี่ยวจะพลาด เชิญท่านสมาชิกได้เสียบบัตรแสดงตนทุกท่านนะครับ
เสียบบัตรแล้วใช่ไหมครับ พร้อมหมดแล้วใช่ไหมครับ ถ้าพร้อมแล้วเสียบบัตรแล้วก็แสดง
ตนได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตน)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ปิดการเสียบบัตรได้หรือยัง
ครับ ปิดได้แล้วนะครับ เจ้าหน้าที่โปรดนับคะแนนได้ครับ เสียบบัตรเพื่อผมจะได้ทราบว่า
มีครบองค์ประชุมหรือไม่ครับ กดแล้วใช่ไหมครับ นับคะแนนได้ครับ ขณะนี้มีสมาชิก
เข้าประชุม ๒๕๑ ครบองค์ประชุมนะครับ

๑๖๔

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

ณัฐชนก ๗๖/๑

ต่อไปเป็นการลงมตินะครับ ถ้าท่านผู้ใดเห็นด้วยกับท่านผู้แปรญัตตินะครับ ก็ให้กด เห็นด้วย ถ้าใครเห็นตามคณะกรรมการก็โปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ถ้าใคร ไม่ใช้สิทธิก็งดออกเสียงนะครับ เชิญใช้สิทธิได้ครับ ท่านใดเห็นตามผู้แปรญัตติให้กด เห็นด้วย ใครเห็นตามคณะกรรมการกด ไม่เห็นด้วย นะครับ ใครงดออกเสียงก็กด งดออกเสียง

(สมาชิกทำการเลียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ใช้สิทธิหมดแล้วนะครับ ก็งดการใช้สิทธิ ต่อไปเจ้าหน้าที่โปรดนับคะแนนได้ครับ เห็นด้วย ๖๙ เสียง ตอนนี้มี ผู้เข้าประชุม ๒๖๐ นะครับ ไม่เห็นด้วย ๑๗๒ งดออกเสียง ๑๗ คน ไม่ลงคะแนนเสียง ๒ ก็ปรากฏว่าต้องเอาตามคณะกรรมการ ๑๗๒ เสียง

ต่อไปเชิญท่านเลขาธิการ

นายวิจักขณ์ นาควัชระ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๓ มีการแก้ไข หมวด ๔/๑ มีการแก้ไข มาตรา ๔๔/๑ มีการแก้ไข

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : มีท่านใดตั้งใจครับ
เชิญคุณจุมพฏ

นายจุมพฏ บุญใหญ่ (สกลนคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม
จุมพฏ บุญใหญ่ พลังประชาชน สกลนคร เขต ๒ ท่านประธานครับ ผมตั้งใจนิดเดียวครับ
คือการใช้คำเชื่อมในหมวด ๔/๑ เมื่อกลับมาดูที่หมวด ๔ ว่าด้วยการดำเนินคดี
ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ครับ พอมาถึงหมวด ๔/๑ ผมเห็นว่าน่าจะใช้คำว่า
การดำเนินคดีต่อผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง คือใช้คำเชื่อมในลักษณะแบบเดียวกัน
เพื่อไม่ให้สับสนเรื่องการตีความว่ามันมาอย่างไร ถ้าคณะกรรมการพิจารณาจะได้แก้ไข
ให้เป็นถ้อยคำอย่างเดียวกันก็จะเป็นพระคุณอย่างยิ่งครับ ขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : มีท่านใดตั้งใจอีก
มีไหมครับ เชิญท่านประธานกรรมาธิการ

นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ
สำหรับข้อเสนอของท่าน ส.ส. จุมพฏ กระผมเห็นว่าเป็นการขอแก้ไขถ้อยคำที่ขัดแย้ง
กันอยู่ ซึ่งถ้าท่านจุมพฏจะใช้โอกาสหลังจากเราพิจารณาเสร็จทุกมาตราแล้ว ท่านใช้สิทธิ
ที่จะขอแก้ไขถ้อยคำที่ขัดแย้งกันอยู่ก็เป็นประโยชน์นะครับ ก็เห็นด้วยกับท่านแต่ขอให้
แก้ไขในคราวที่จะแก้ไขเพิ่มเติมในตอนท้ายเฉพาะถ้อยคำที่ขัดแย้งกันอยู่ก็จะเป็น
ประโยชน์ครับผม

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญครับ

นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง (ชัยนาท) : ท่านประธานครับ ขออนุญาต
นิดหนึ่ง ที่เดียวกันนะครับ ในหัวข้อของหมวดที่ ๔/๑ การดำเนินคดี ที่กรรมาธิการแก้ไข
แก่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐเกี่ยวกับการยื่นบัญชีแสดงรายการ

๑๖๖

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

ณัฐชนก ๗๖/๓

ทรัพย์สินและหนี้สิน ข้อความที่กรรมการแก้ไขมานั้นได้เพิ่มคำว่า แก่ มา ก็คือ การดำเนินคดีแก่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ผมขออนุญาตอย่างนี้ครับ เมื่อสักครู่ ท่านจุมพฏได้บอกว่าขอเปลี่ยนเป็น ต่อ นะครับ แต่ผมเห็นว่าควรจะใช้คำว่า ผู้ ครับ-----

- ๗๗/๑

๑๖๗

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

ศิริลักษณ์ ๗๗/๑

ก็คือการดำเนินคดีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองนะครับ คือไม่ต้อง แก่ แล้วครับ แล้วก็ไม่ต้องมี ต่อ หรือครับใช้คำว่า ผู้ ถูกต้องแล้วครับ เพราะนั่นมันก็สอดคล้องกับเดิมที่มีอยู่ครับ ไม่อย่างนั้นก็จะเป็นการเพิ่มข้อความตัวข้อความเข้ามาครับผม ขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : มีท่านใดตั้งใจอีก มีไหมครับ ไม่มีนะครับ ต้องลงคะแนนใหม่

นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ เมื่อสักครู่ผมชี้แจงว่าในกรณีที่เราพิจารณาเสร็จทุกมาตราแล้วมันจะมีสิทธิให้ท่านสมาชิกสามารถที่จะขอแก้ไขถ้อยคำที่ยังขัดแย้งกันอยู่ได้ กระผมเห็นว่ามันเป็นเรื่องแก้ไขถ้อยคำที่ขัดแย้งกันอยู่ท่านใช้สิทธิตอนนั้นจะดีกว่า กรรมการขอยืนยันไปก่อนครับท่านครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : กรรมการยืนยัน ไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ก็ถือตามคณะกรรมการนะครับ เคารพต่อท่านเลขาธิการ

นายวิจักษณ์ นาควัชระ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๔๔/๑ มีการแก้ไข

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : มีท่านใดตั้งใจไหมครับ มีไหมครับ ไม่มีก็ผ่านนะครับ

นายวิจักษณ์ นาควัชระ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๔๔/๒ มีการแก้ไข

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : มีท่านใดตั้งใจไหมครับ ถ้าไม่มี ขออนุญาตผ่านนะครับ

นายวิจักษณ์ นาควัชระ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๔๔/๓ มีการแก้ไข

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : มีท่านใดตั้งใจไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ไม่มี ถ้อยคำที่ประชุมให้ผ่านนะครับ เชิญต่อ

นายวิจักษณ์ นาควัชระ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๔๔/๔ มีการแก้ไข

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : มีท่านใดตั้งใจไหมครับ ไม่มี ผ่านนะครับ

นายวิจักษณ์ นาควัชระ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๔ มีการแก้ไข หมวด ๔/๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๔/๕ มีการแก้ไข

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : มีท่านใดตั้งใจไหมครับ เชิญครับ

นายวิจักษณ์ นาควัชระ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มีผู้แปรญัตติและขอสงวนคำแปรญัตติครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผู้แปรญัตติเชิญครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ ผมเกรงใจท่านประธานและเพื่อนสมาชิกเพราะว่าเวลาในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็ได้ล่วงเลยมาพอสมควร แต่ว่าผมเคยแสดงความเห็นไว้ในส่วนนี้ครับ ท่านประธานครับ มาตรา ๔๔/๕ กระผมได้ขอแก้ไขโดยขอแปรญัตติว่าในกรณีที่นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือประธานวุฒิสภา ถูกกล่าวหาว่า ร่ำรวยผิดปกติ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญา หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น ไม่ว่าจะได้กระทำความผิดก่อนหรือขณะดำรงตำแหน่งอาจยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอให้ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาตั้งผู้ไต่สวนอิสระได้ และในวรรคสองกระผมก็ได้ตัดคำว่าผู้เสียหาย ออก ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับว่า ถ้าความเข้าใจของผมคลาดเคลื่อนจากคณะกรรมการนะครับ และท่านได้กรุณาชี้แจงจนเป็นที่เข้าใจผมก็ไม่ตั้งใจนะครับ

๑๖๙

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

ศิริลักษณ์ ๗๗/๓

แต่ว่าขออนุญาตเริ่มกราบเรียนต่อท่านประธานอย่างนี้ครับว่า ผมเองก็เชื่อในระบบ
รัฐสภา และผมก็เชื่อในระบบของการแบ่งแยกอำนาจในระบบอบประชาธิปไตยซึ่งแบ่งแยก
อำนาจเป็น ๓ อำนาจ และในขณะเดียวกันกระผมก็เชื่อเรื่องการถ่วงดุลระหว่างอำนาจ
ทั้ง ๓ เป็นอย่างยิ่ง ผมเชื่อว่าถ้าอำนาจทั้ง ๓ อำนาจ ในระบอบประชาธิปไตยที่เราใช้อยู่
ในประเทศนี้ครับไม่มีการถ่วงดุลซึ่งกันและกันบ้านเมืองก็ไปไม่ได้ และผมเชื่อความคิดนี้
มานานแล้วครับว่าประเทศไทยของเราที่บ้านเมืองอยู่อย่างนี้ครับเพราะอำนาจแต่ละ
อำนาจในองค์กรทั้ง ๓ ของระบอบประชาธิปไตยนั้นไม่ได้ใช้อำนาจถ่วงดุลซึ่งกันและกัน
เท่าที่ควร กระผมยื่นขึ้นพูดในสภาแห่งนี้เป็นครั้งที่ ๓ แล้วครับว่าถ้าฝ่ายนิติบัญญัติกับ
ฝ่ายบริหารนั้นในทางทฤษฎีนั้นให้ถ่วงดุลซึ่งกันและกัน-----

- ๗๘/๑

แต่ว่าในทางปฏิบัติแล้วการถ่วงดุลระหว่างอำนาจนิติบัญญัติกับอำนาจบริหารนั้นมัน
 เป็นไปไม่ได้เลยครับในความเป็นจริง เพราะว่าอำนาจบริหารคือเสียงส่วนใหญ่ ในสภา
 แห่งนี้ครับเสียงส่วนใหญ่ก็คืออยู่ที่ฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติหรือฝ่ายค้านเรื่องเสียงข้าง
 น้อยไม่ว่าเราจะถ่วงดุลอย่างไรก็ตามครับมันไม่มีทางที่จะชนะฝ่ายบริหารซึ่งอยู่เป็นเสียง
 ข้างมากในสภาแห่งนี้ได้ การถ่วงดุลในสภาระหว่างฝ่ายนิติบัญญัติกับฝ่ายบริหารมัน
 เกือบจะไม่มีผลในทางปฏิบัติเลยครับ ผมคิดว่าจากจุดนี้นะครับเป็นจุดเปลี่ยนแปลงกับ
 รัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ รัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ เริ่มให้มีการถ่วงดุลอำนาจซึ่งกันและกัน
 ผมคิดว่าเจตนาส่วนหนึ่งของรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ ก็คือคงตระหนักว่าในระหว่างฝ่าย
 บริหารกับฝ่ายนิติบัญญัตินั้นไม่สามารถถ่วงดุลกันได้อย่างมีประสิทธิภาพเลยเริ่มมีองค์กร
 อิสระขึ้นมา รัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ ก็เช่นเดียวกันครับ ยังคงหลักการนี้ไว้ แต่ผมกราบเรียน
 ท่านประธานว่าในรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ นั้น การถ่วงดุลนั้นใช้ไม่ได้ครับ ไม่ว่ารัฐธรรมนูญ
 ปี ๒๕๔๐ จะออกแบบมาอย่างใดอย่างไรก็ตามใช้ไม่ได้ครับ เพราะประเทศนี้ผู้นำพวกที่มี
 อำนาจในประเทศนี้ไม่ชินกับการตรวจสอบและการถ่วงดุลซึ่งกันและกัน ไม่ชินครับ
 เมื่อรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ ใดอย่างไรก็ตาม เปิดโอกาสให้มีการถ่วงดุลแต่ว่าพวกที่มีอำนาจ
 ไม่ชินและไม่ยอมรับการถ่วงดุล ผมติดใจอยู่ตลอดเวลาท่านประธานครับ บ้านเมืองที่พัง
 ยับเยินในขณะนี้เพราะเราไม่ยอมรับการถ่วงดุล ที่ซ้ำร้ายไปกว่านั้นเราทำลายระบบการ
 ถ่วงดุลซึ่งกันและกัน ผมเคยพูดในสภานี้ผมพูดเป็นครั้งที่ ๓ ครั้ง มีคนพูดถึงคนหลาย ๆ
 คน ที่อยู่ในศาลรัฐธรรมนูญ ผมพูดถึงอาจารย์จรัญ ภัคดีธนากุล ผมก็เคยพูดถึงครับ
 ท่านประธานที่เคารพครับ ประมาณปี ๒๕๔๕ หรือปี ๒๕๔๖ ผมเล่าให้ท่านประธานฟัง
 อีกสักครั้งหนึ่งเถอะครับ ผมนี่ครับ เคยเดินไปพบอาจารย์จรัญ ภัคดีธนากุล ที่ศาลฎีกา
 ตอนนั้นท่านอาจารย์จรัญ ภัคดีธนากุล ถ้าจำไม่ผิด ตำแหน่งท่านเป็นเลขาธิการประธาน
 ศาลฎีกา ผมไปบอกอาจารย์จรัญ ภัคดีธนากุล ว่าวันนี้ประเทศตุลาการต้องยื่นขึ้นถ่วงดุล
 ฝ่ายบริหาร ท่านประธานจำได้นะครับ ประมาณปี ๒๕๔๔ หรือปี ๒๕๔๕ มีฆาตกรรม
 โดยรัฐเกิดขึ้นมากเหลือเกินครับ มีการฆาตกรรมโดยรัฐมีการฆ่าตัดตอน ๒,๐๐๐ กว่าศพ
 ครับ แต่ว่าตุลาการยังนอนหลับอยู่ครับ ตุลาการไม่เคยยื่นขึ้นถ่วงดุลการใช้อำนาจ
 ของฝ่ายบริหารเลย ทั้ง ๆ ที่ในขณะนั้นเราเรียกว่าเกิดการฆาตกรรมโดยรัฐเกิดขึ้นแล้ว

๑๗๑

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

ศิริลักษณ์ (๒) ๗๘/๒

ผมไปพบอาจารย์จรัญครับ ผมบอกท่านอาจารย์จรัญว่าผมต้องการพบประธานศาลฎีกา เพื่อบอกประธานศาลฎีกาว่าวันนี้ตุลาการต้องลงมาถ่วงดุลฝ่ายบริหารแล้วละครับ แต่ไม่มีผลครับ ผมต่อว่าตวงนี่เลยครับ ตุลาการเมื่อปี ๒๕๔๕ ตุลาการเมื่อปี ๒๕๔๔ ยังนอนหลับไม่รู้ตัวไม่เห็นครับ ไม่ยอมถ่วงดุล ท่านอาจารย์จรัญเองก็ยังคงต่อว่าผมลับหลังเสียด้วยซ้ำว่ามันเป็นเรื่องของฝ่ายการเมืองเป็นเรื่องของนักการเมืองที่ต้องการจะหาเสียงหรืออย่างไรก็แล้วแต่นะครับ วันนั้นเริ่มไม่มีสิ่งเหล่านี้ครับ แต่ว่าวันนี้ครับ เราจะเห็นว่าเมื่อการถ่วงดุลไม่มีประสิทธิภาพ องค์การที่ถูกทำลายยับเยินมากที่สุดในขณะนี้ น่าจะเป็นองค์กรตุลาการ ในยามที่บ้านเมืองวิกฤติ บ้านเมืองต้องการผู้กล้าครับ อันนี้เป็นปรัชญาครับ สังคมไหนที่เริ่มวิกฤติสังคมนั้นต้องการผู้กล้า เพราะฉะนั้นวันนี้ครับผมไม่แปลกประหลาดเลยครับ ผมไม่แปลกใจเลยครับที่ตุลาการจะต้องถูกกระหน่ำอย่างยับเยินทั้งในสภาและนอกสภา ท่านกำลังถูกทำทลายครับ เพราะมีบุคคลส่วนหนึ่งคิดว่าเขายังสามารถแทรกแซงในระหว่างองค์กรด้วยกันได้ ผมติดใจอยู่ถึงทุกวันนี้ท่านประธานครับ เงิน ๒ ล้านบาท ค่าขนมที่ศาลฎีกามันมาจากไหน ผมกำลังบอกท่านประธานว่านี่แหละครับคือความคิดของคนที่ไม่ยอมรับการถ่วงดุล นี่แหละครับคือความคิดของคนที่ต้องการแทรกแซงกระบวนการตุลาการ บ้านเมืองไปไม่ได้ครับ ผมพยายามจะเชื่อครับ ท่านประธานครับ ว่าเงิน ๒ ล้านบาท ที่ตกอยู่ที่ศาลฎีกานั้นเป็นเงินของทนายความที่ไปทำคดีเรื่องใดเรื่องหนึ่งในศาลฎีกา ผมพยายามจะเชื่ออย่างนั้นเพราะศาลฎีกาตัดสินใจลงโทษไปแล้วแต่ไม่สนใจครับ ผมยังมีความคิดโต้แย้งอยู่ตลอดเวลาว่าไม่ใช่เงินของทนายความแต่จะเป็น

(นายสุนัย จุลพงศธร ได้ยื่นและยกมือ)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านสุนัยมีอะไรครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (แบบสัดส่วนตัว) : ท่านประธานครับ ผม สุนัย

จุลพงศธร ต้องขออนุญาตประท้วงผู้อภิปราย ท่านผู้อภิปรายอยู่ไม่รู้ตัวเองเลยครับ ทำในสิ่งเดียวกันที่ ๒ มาตรฐาน ตอนผมอภิปรายในเนื้อหาท่านกับออกผมไม่เกี่ยว ท่านอภิปรายนอกประเด็นเลยครับท่านครับ

๑๗๒

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

นักษัตร ๗๙/๑

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ก็กำลังฟังอยู่ครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ เดี่ยวจะเข้าใจผิดเราก็เป็นทนายความครับ ถ้าจะพูดอย่างนี้ผมก็ต้องพูดในฐานะทนายความ มาโต้แย้งซึ่งจะเสียเวลามาก เอกสารนี้ครับ เขาคัดที่

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ไม่ใช่ ประท้วงอย่างไร นะครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (แบบสัดส่วน) : คือเป็นการพูดที่ไม่เกี่ยวกับประเด็นที่อภิปรายนี้ ออกนอก กำลังจะหาเสาะหาเลขาทางการเมือง ซึ่งถนัดมาก ท่านประธานครับ จึงขอประท้วงเพื่อให้รู้สึกตัวเองเสียบ้างว่าที่ไปทำกับคนอื่นเขานั้นมันไม่ถูกต้อง และคุณกำลังกระทำการนั้นอยู่ ขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอขอบคุณครับ ให้ผมวินิจฉัยนะครับ พูดต่อไปอีกได้ แล้วก็จะฟังดู ถ้ามีการพาดพิงคนอื่นผมก็จะไม่ให้พูดครับ เชิญได้ครับ

นายนิพิฐ อิศรสมบัติ (พัทลุง) : ขอพระคุณท่านประธานครับ เมื่อสักครู่ท่านประธานที่เคารพครับ ก่อนที่ท่านประธานจะขึ้นนั่งบัลลังก์ ผมเห็นใจตัวแทนจากศาลฎีกา ผมคิดว่าท่านน้อยใจเมื่อสักครู่ คือท่านพยายามพูดตลกกว่าท่านไม่ได้น้อยใจหรอก แต่จริง ๆ ผมคิดว่าท่านน้อยใจ ท่านบอกว่าท่านศาลฎีกาพยายามทำกฎหมายฉบับนี้ครับ เพื่อช่วยพวกเราในสภาผู้แทนราษฎร แต่ว่าสิ่งที่ท่านได้รับจากการอภิปรายทำให้ท่านน้อยใจ ผมเลยเริ่มต้นอารมณ์ทว่าในยามที่บ้านเมืองวิกฤติ บ้านเมืองต้องการผู้กล้าครับ ผมให้กำลังใจท่านท่านนั้นนะครับ ท่านประธานคงเห็นด้วยกับผม หรือใครจะเถียงผมละครับ ว่าวันนี้บ้านเมืองไม่วิกฤติ วันนี้ประเทศไม่วิกฤติหรือครับ เถียงไม่ได้ครับ เพราะบ้านเมืองวิกฤติ ผมคิดว่าไม่มีใครกล้าเถียงว่าบ้านเมืองไม่วิกฤติครับ มีเหตุผลรู้กันว่าทำไมไม่กล้าเถียง บ้านเมืองวิกฤติ เมื่อบ้านเมืองวิกฤติเลยต้องการผู้กล้า ผมคิดว่าตัวหลักการคือผู้กล้าครับ แต่วันนี้ท่านถูกทำทนายท่านนั้นเองครับ ท่านถูกทำทนายจากคนที่ไม่ยอมรับการตรวจสอบ ไม่ยอมรับการถ่วงดุลซึ่งกันและกัน ผมเริ่มต้นพูดอย่างนี้ เพื่อกวบบเรียนกับท่านประธานครับว่าผมแปรญัติว่าในกรณีที่น่าายกรัฐมนตรี

๑๗๓

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

นภัสสร ๗๙/๒

รัฐมนตรี ประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือประธานวุฒิสภาถูกกล่าวหาว่าร้ายวญผิดปกติ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญา ผมแปรญัตติ อย่างนี้ครับท่านประธานครับ ตามร่างเดิมนั้นะครับ เขาบอกว่า ผู้เสียหายจากการกระทำ ดังกล่าว อาจยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอให้ประชุมใหญ่ศาลฎีกาตั้งผู้ไต่สวนอิสระได้ ผมติดใจตั้งแต่วาระที่ ๑ แล้วครับ เพราะผมคิดว่าบ้านเมืองนี้หาผู้กล้ายากนะครับ แล้วถ้า ผู้เสียหายนั้นไม่กล้าขึ้นมาละครับ เราจะล้างสิ่งสกปรกในบ้านเมืองได้อย่างไรครับ การที่ นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือประธานวุฒิสภา หรือวุฒิสภา วุฒิสมาชิก กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดตามประมวล กฎหมายอาญา หรือทุจริต มันน่าจะเป็นความผิดต่อแผ่นดิน มันน่าจะเป็นความผิดอาญา ต่อแผ่นดิน ซึ่งไม่จำเป็นที่ผู้เสียหายอาจจะไปร้องต่อศาลฎีกา ถ้าเกิดว่าผู้เสียหายสมยอม กันละครับ มันไม่ไปร้องศาลฎีกาละครับ ก็ทุจริตสบายไปสิครับ และท่านประธานคิด หรือครับว่าจะมีผู้กล้าสักกี่คนครับ เดินขึ้นไปศาลฎีกาเพื่อกล่าวหานายกรัฐมนตรี มีหรือครับ เยอะไหมครับบ้านเมืองนี้ ที่มีผู้เสียหายเดินขึ้นไปศาลฎีกากล่าวหา ผู้แทนราษฎร กล่าวหาท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร กล่าวหาประธานวุฒิสภา หรือ กล่าวหาวุฒิสมาชิก ผมคิดว่าน้อยครับ เพราะฉะนั้นถ้าเราเปิดโอกาสว่าผู้ที่กล่าวหา นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือประธานวุฒิสภานี้ครับ กล่าวหา นายกรัฐมนตรี ประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือประธานวุฒิสภานี้ไม่จำเป็นต้องเอา ผู้เสียหายได้ไหม ใครก็ตามครับที่คิดว่านายกรัฐมนตรี ประธานสภา ประธานวุฒิสภา ทำผิดต่อกฎหมาย หรือทุจริต ปลอ่ยโอกาสให้ผู้กล้าเหล่านั้นซึ่งแม้ไม่ใช่ผู้เสียหายเดินไป ที่ศาลฎีกา เพื่อขอให้ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาตั้งผู้ไต่สวนอิสระ ได้ไหมครับ ผมขอเท่านั้นแหละครับ นั่นประการที่ ๑ ครับท่านประธาน ที่ผมขออนุญาตขอแปรญัตติครับ

ประการที่ ๒ อันนี้ผมไม่แน่ใจว่าความคิดผมจะผิดหรือถูกหรือผมเข้าใจกฎหมายผิด ผมคิดว่าในกรณีที่นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือประธานวุฒิสภา กระทำความผิดที่กล่าวถึงเมื่อสักครู่นี้ครับ บุคคลทั้ง ๔ ตำแหน่งเหล่านี้ครับ ไม่ว่าจะท่านจะทำความผิดในขณะที่ดำรงตำแหน่งหรือกระทำความผิดก่อนดำรงตำแหน่ง บุคคลเหล่านี้ควรนำคดีขึ้นสู่ศาลฎีกาทั้งสิ้นนะครับ ทำความผิดมาก่อนแล้วมาดำรงตำแหน่ง ๔ ตำแหน่งนี้ครับก็ควรขึ้นสู่ศาลฎีกา แต่ว่าถ้าท่านอธิบายผมได้ว่ากระทำความผิดมาก่อนนะครับ และมารับตำแหน่งขึ้นสู่ศาลฎีกาได้ ตรงนี้ไม่มีปัญหาครับกันได้เลยครับ แต่ผมก็ยังติดใจว่าในกรณีที่นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือประธานวุฒิสภาถูกกล่าวหาว่าร้ายว้ยผิดปกตินั้นไม่จำเป็นต้องให้ผู้เสียหายจากการกระทำดังกล่าวยื่นคำร้องต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาหรอกครับ ประชาชนทั่วไปก็ควรเปิดโอกาสให้เขากล่าวหาบุคคลที่มีตำแหน่งทั้ง ๔ ตำแหน่งนี้ได้ ขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบคุณครับ เชิญชี้แจงครับ

นายรักเกียรติ วัฒนพงษ์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ ก่อนอื่นก็ต้องขอบพระคุณท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผู้ขอแปรญัตติที่มีความหวังดีขอเพิ่มเติมข้อความเกี่ยวกับไม่ว่าจะได้กระทำความผิดก่อนหรือขณะดำรงตำแหน่ง ปัญหาตรงนี้ผมขอเรียนว่าท่านคงจะพยายามมองเพื่อให้เกิดความรอบคอบก็ต้องขอบพระคุณ แต่ว่ามีข้อที่ควรจะต้องพิจารณาก็คือว่าถ้าเราดูตามมาตรา ๒๗๕ ของรัฐธรรมนูญแล้วในวรรคหนึ่งจะบอกว่า ในกรณีที่นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือข้าราชการการเมืองอื่น ถูกกล่าวหาว่าร้ายว้ยผิดปกติ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญาหรือกระทำความผิดต่อหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น ให้ศาลฎีกา แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีอำนาจพิจารณา ข้อความตามมาตรา ๒๗๕ วรรคหนึ่งนี้ก็น่าจะหมายถึงว่า กระทำความผิดในขณะที่เขาดำรงตำแหน่งอยู่ เมื่อเรามาดูประกอบกับมาตรา ๒๗๕ วรรคสี่ ก็เห็นว่าถ้าเป็นบุคคลตามวรรคหนึ่งนั้นถ้าเป็นผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ประธาน

๑๗๕

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

สาริกา ๘๐/๒

สภาผู้แทนราษฎร หรือประธานวุฒิสภา ก็สามารถที่จะขอให้ตั้งผู้ไต่สวนอิสระได้ เพราะฉะนั้นความหมายของเรื่องนี้ก็คือว่าผู้ที่กระทำความผิดนั้นจะต้องดำรงตำแหน่งอยู่ในขณะที่กระทำความผิดตามที่ถูกกล่าวหา ถ้าเห็นวก่อนที่จะมาดำรงตำแหน่งแล้วให้ขึ้นศาลฎีกา แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองด้วยคงจะผิด มาตรา ๒๗๕ วรรคหนึ่ง ยกตัวอย่างเช่น เคยดำรงตำแหน่งเป็นปลัดกระทรวงแล้วกระทำความผิด ต่อมาดำรงตำแหน่งเป็นรัฐมนตรีหรือเป็นนายกรัฐมนตรี การกระทำความผิดในขณะที่ดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวง ถ้าถูกสอบสวนก็คงต้องไปขึ้นศาลอาญาทั่วไปนะครับ แต่ว่าถ้าเป็นกระทำความผิดในขณะที่ดำรงตำแหน่งก็น่าจะมาขึ้นศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ปัญหาตรงนี้ผมจะยกตัวอย่างให้เห็นชัดอีกอย่างหนึ่งก็คือว่าถ้ากระทำความผิดในขณะที่เขาดำรงตำแหน่งแล้วพ้นจากตำแหน่งไป ก็ยังคงถูกดำเนินคดีที่ศาลฎีกา แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองนะครับ ถ้าเราใช้ถ้อยคำโดยให้ความสำคัญหรือน้ำหนักของผู้ที่ถูกดำเนินคดีในขณะที่ดำรงตำแหน่งโดยไม่มองว่าเขากระทำความผิดในขณะที่ดำรงตำแหน่งหรือไม่ จะมีปัญหาในกรณีที่ถ้าขณะที่มีการยื่นคำร้องขอให้ตั้งผู้ไต่สวนอิสระ เขาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี-----

ระหว่างไต่สวนไปปรากฏว่าพ้นจากตำแหน่งไปแล้ว จะมีปัญหาว่าผู้ไต่สวนอิสระจะดำเนินการไต่สวนต่อไปได้หรือไม่ เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมจึงยังคงมีความเห็นว่าผู้ที่จะถูกดำเนินคดีที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือจะถูกตั้งผู้ไต่สวนอิสระขึ้นมาจะต้องกระทำความผิดในขณะที่ดำรงตำแหน่ง

ส่วนกรณีที่ท่านขอให้ตัดคำว่า ผู้เสียหายจากการกระทำความผิดดังกล่าว ออกไปนั้น ผมขออนุญาตเรียนว่ามาตรา ๒๗๕ ของรัฐธรรมนูญ วรรคสี่ บัญญัติว่าในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาตามวรรคหนึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือประธานวุฒิสภา ผู้เสียหายจากการกระทำความผิดดังกล่าวจะยื่นคำร้อง ถ้าเราตัดคำว่า ผู้เสียหายจากการกระทำความผิดดังกล่าว ตรงนี้ออกไป ก็หมายความว่าใครก็ได้สามารถยื่นคำร้องได้ ซึ่งอาจจะขัดกับมาตรา ๒๗๕ วรรคสี่ ขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญคุณนิพิฐฐ์

นายนิพิฐฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานอีกสักครั้งหนึ่งนะครับ มันก็เป็นความเห็นในทางกฎหมาย ซึ่งเราอาจจะเห็นต่างกันได้ แต่ว่าในการพิจารณาออกกฎหมายนั้นผมคิดว่ามันควรจะออกกฎหมายให้มีสภาพบังคับที่แท้จริง ผมลองตั้งตุ๊กตาอย่างนี้ครับ สมมติว่าปลัดกระทรวงที่ท่านว่านี้มาเป็นนายกรัฐมนตรี เป็นนายกรัฐมนตรีได้สัก ๒ วัน แล้วก็ถูก ป.ป.ช. ชี้มูลว่าร่ำรวยผิดปกติ ผมคิดว่าอย่างนี้ไม่ควรขึ้นศาลธรรมดาแล้วละครับ เป็นนายกรัฐมนตรี ๒ วันถูกชี้มูลว่า ในขณะที่นั้น ก่อนหน้านั้นคุณเป็นปลัดกระทรวงมาแล้วคุณร่ำรวยผิดปกติ ผมว่าอย่างนี้ไม่ควรแล้วครับ เพราะอะไรครับ เพราะว่าตำแหน่งนายกรัฐมนตรีเมื่อถูกชี้มูลว่าร่ำรวยผิดปกติหรือทุจริตมาก่อนหน้านั้นสักวันสองวันนี้ ผมคิดว่าตัวตำแหน่งนายกรัฐมนตรีมันมีอำนาจแฝงที่สามารถทำให้กระบวนการยุติธรรมเบี่ยงเบนไปได้ แต่ว่าถ้าขึ้นสู่ที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกาผมเชื่อว่าตรงนั้นอาจจะให้ความยุติธรรมกับประชาชนได้มากกว่า

ประเด็นที่ ๒ ที่ผมกราบเรียนท่านประธาน จริงอยู่ครับ ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๕ ที่ท่านอ้างถึงเมื่อสักครู่ เขาใช้คำว่า ผู้เสียหาย แต่คำว่า ผู้เสียหาย จริง ๆ มันน่าจะมี ๒ ประเภทนะครับ คือผู้เสียหายที่ได้รับความเสียหายจากการกระทำผิดนั้นโดยตรง หรือในกรณีที่เป็นความผิดต่อรัฐ ประชาชนทั่วไปเป็นผู้เสียหายได้ ผมคิดว่า

๑๗๗

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

สุทธิกานต์ ๘๑/๒

นิยามของผู้เสียหายมี ๒ ประเภท เพราะฉะนั้นถ้าความเห็นของกระผมนี้เมื่อผู้เสียหาย มี ๒ ประเภท และความผิดทั้งหมดนี้เป็นความผิดต่อรัฐด้วย เป็นความผิดต่อแผ่นดิน ก็ควรให้ประชาชนทั่วไปซึ่งเป็นผู้เสียหายด้วย ผมยกตัวอย่างอย่างนี้ ท่านประธานครับ สมมุติว่ามีการกระทำความผิด นายกรัฐมนตรีกระทำความผิดทุจริตในหน่วยงานใด หน่วยงานหนึ่งไปล้วงลูกเขา ผมไม่อยากจะยกตัวอย่างให้ตรงไปตรงมา วันนี้มีอยู่เยอะมาก เต็มวงอุกประท้วงอีก นายกรัฐมนตรีทุจริตในขณะที่เขาเป็นนายกรัฐมนตรีอยู่นี้ สมมุติว่าไป กระทำทุจริตในกรมสรรพากร สั่งกรมสรรพากรให้ทำอะไรบางอย่างหนึ่งซึ่งเป็นการทุจริต ต่อหน้าที่ ท่านประธานลองนึกภาพสิ อธิบดีกรมสรรพากรจะเดินขึ้นศาลฎีกาไปกล่าวหา นายกรัฐมนตรีหรือครับ ผมว่าไม่ใช่ ผมไม่ได้ดูถูกพลเมืองของประเทศนี้ แต่ว่าความกล้า ของคนในประเทศนี้ยังน้อยนักต่อความยุติธรรมที่รัฐควรจะได้รับ ผมคิดว่าอย่างนี้ครับ ท่านนายกรัฐมนตรีทำผิด สั่งกรมสรรพากรหรือกรมใดกรมหนึ่งให้มีการทุจริต อธิบดีไม่กล้า เรื่องศาลฎีกาดำเนินคดีกับนายกรัฐมนตรีหรือครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมไม่อยากจะ อภิปรายยืดยาวหรือครับ แต่บ้านเมืองวันนี้ที่มันสะอาดได้นี้ส่วนมากแล้วไม่ใช่เกิดจาก ผู้เสียหายโดยตรง มันเกิดจากความสำนึกของประชาชนทั้งนั้น ผมยกตัวอย่างให้ ท่านประธานเห็นชัดเจนสักเรื่องหนึ่ง เอาที่จังหวัดผมก็ได้-----

๑๗๘

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

นภา ๘๒/๑

เรื่องนี้ผมพูดกับท่านประธานนี่ออกปืบเลย ที่จังหวัดพัทลุงมีคณะกรรมการจัดเก็บอากร
รังนกอีแอ่น ประธานคุณ ๆ ไหมครับ คณะกรรมการจัดเก็บรังนกอีแอ่นที่จังหวัดพัทลุง
มีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน มีสรรพากร มีคลังจังหวัด มีผู้บังคับการ มีป่าไม้
ไปกำหนดราคาในการประมูลเสียหายหมด จังหวัดพัทลุงเสียหายมากครับ กำหนดราคา
ขั้นต่ำ แล้วกำหนดกฎเกณฑ์ผู้เข้าสัมปทานสูงมาก เรียกประกันของ ๗๕ เปอร์เซ็นต์
จากเดิมเรียก ๕ เปอร์เซ็นต์ ท่านประธานคงนึกเลา ๆ ออกแล้วว่าคนใกล้ชิดท่านประธาน
นั่นล่ะครับ จากเดิม ๕ เปอร์เซ็นต์ ปีนี้มา ๗๕ เปอร์เซ็นต์ ประกันสัญญาจากเดิม
๑๐ เปอร์เซ็นต์ ปีนี้ขึ้นมา ๗๕ เปอร์เซ็นต์ ต้องการล็อกสเปกไม่ให้อื่นเข้าประมูลด้วย
ผมไม่เห็นคนกล้าในจังหวัดพัทลุงไปฟ้องเลยครับ ต้องให้ผมซึ่งใช้สิทธิคน ๆ หนึ่ง
ในจังหวัดพัทลุงกับเพื่อนสมาชิกผู้แทนราษฎร ๓ คน ผมฟ้องศาลปกครองแล้วครับ
ยกตัวอย่าง วิธีการทุจริตเล็ก ๆ อย่างนี้ในจังหวัด คนในจังหวัดยังไม่กล้าเลยครับที่จะ
ไปกล่าวหาผู้ที่มีอิทธิพลบางคนในพื้นที่ แล้วท่านนายกรัฐมนตรีทำผิด ท่านประธานคิดว่า
อธิบดีหรือว่าใครจะกล่าวหานายกรัฐมนตรีได้ล่ะครับ ผมยังยืนยันครับ ผมคิดว่าผมแพ้
ในสภาแห่งนี้ แต่ขอให้ผมได้แสดงความคิดเห็นว่าผมต้องการสิ่งเหล่านี้ให้เกิดขึ้นในบ้านเมือง
เท่านั้นล่ะครับ ขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญครับ

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
กระผม วิรัตน์ กัลยาศิริ กรรมการธิการ โดยส่วนตัวผมเห็นด้วยกับข้อคิดคำอภิปราย
ของท่านนิพิฏฐ์นะครับ แล้วก็โดยสภาพจริงแล้วกฎหมายเปิดช่องครับ ท่านสมาชิกครับ
กฎหมาย ป.ป.ช. ที่มีอยู่ไม่ต้องแจ้งความ ป.ป.ช. ก็สามารถดำเนินการได้เอง ปัญหา
เราเจอครับ โดยส่วนตัวผมเป็นทนายความฟ้อง ๓ หนา ๕ ห่วง ประเด็นว่าเป็นผู้เสียหาย
หรือไม่ ยากเย็นยิ่ง กว่าจะหลุดประเด็นว่าเป็นผู้เสียหาย กว่าจะผ่านประเด็นไปได้
ยากมาก เพราะฉะนั้นกรณีนี้แน่นอนครับ ราษฎรคงไม่กล้าที่จะไปร้องหรือไปแสดง
เป็นปฏิปักษ์กับนายกรัฐมนตรีไม่ว่าคนหนึ่งคนใด แต่อย่างไรก็ตามช่องทางที่มีอยู่
โดยกฎหมาย ป.ป.ช. แม้ไม่มีใครร้อง ป.ป.ช. หยิบขึ้นมาเองก็สามารถทำได้ เพราะฉะนั้น
ในส่วนนี้คณะกรรมการจำเป็นต้องขอยืนยัน เพราะว่าให้สอดคล้องกับเนื้อความ

๑๗๙

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

หน้า ๘๒/๒

ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๕ ขอยืนยันครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คุณนิพิฐยังติดใจอยู่
หรืออย่างไรครับ

นายนิพิฐ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ผมติดใจครับ ท่านครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ไม่ติดใจใช่ไหมครับ

นายนิพิฐ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ติดใจครับ ขอให้โหวตครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ก็ต้องโหวตครับ เชิญ
สมาชิกเข้าห้องประชุมครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎร มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบ
ก่อนลงมติ)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญท่านสมาชิก โปรด
เข้าห้องประชุมครับ ก่อนที่จะโหวตก็ต้องครบองค์ประชุมนะครับ ฉะนั้นท่านโปรด
เสียบบัตรของท่านเพื่อแสดงตนด้วยครับ เมื่อเสร็จแล้วนะครับ โปรดกดบัตรแสดงตนเลย
ครับ ไม่มีท่านใดยังไม่ได้กดบัตรไม่มีใช่ไหมครับ เชิญครับท่านรัฐมนตรี

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ปิดการกดแสดงตนแล้ว
นะครับ เสิญนับคะแนนได้ มีจำนวนผู้เข้าประชุม ๒๔๙ ท่าน ครบองค์ประชุมนะครับ

๑๘๑

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

จิตตายนันท์ ๘๓/๒

ผมจะถามมติที่ประชุมนะครับ ท่านผู้ใดเห็นตามผู้แปรญัตติคือคุณนิพิฐฐ์ อินทรสมบัติ โปรดกด เห็นด้วย ท่านผู้ใดเห็นตามคณะกรรมการโปรดกด ไม่เห็นด้วย ท่านผู้ใดงดออกเสียงครับก็กด งดออกเสียง ครับ เชิญกดได้ครับ ลงคะแนนครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ลงเสร็จแล้วนะครับ ท่านใดยังไม่กดลงคะแนน มีไหมครับ ปิดการกดลงคะแนนนะครับ เชิญเจ้าหน้าที่ตรวจคะแนนได้ จำนวนผู้เข้าประชุม ๒๖๒ ท่าน เพิ่มขึ้นมาอีกนะครับ เห็นด้วย ๗๕ ไม่เห็นด้วย ๑๗๘ งดออกเสียง ๙ ก็ปรากฏว่าเอาตามคณะกรรมการนะครับ

๑๘๒

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

จิตตานันท์ ๘๓/๓

เชิญท่านเลขาธิการต่อครับ

นายวิจักษณ์ นาควัชร (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๔๔/๖ มีการแก้ไข

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านเลขาธิการครับ
ท่านพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค ท่านไม่ติดใจใช่ไหมครับ ถ้าไม่ติดใจก็ผ่านนะครับ
เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายวิจักษณ์ นาควัชร (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๔๔/๗ มีการแก้ไข มีการรวมกิจการขอสงวน
ความเห็น

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญท่านสาธิต ปิตุเตชะ

นายสาธิต ปิตุเตชะ (ระยอง) : ท่านประธานครับ ผมไม่ติดใจครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ไม่ติดใจนะครับ

นายสาธิต ปิตุเตชะ (ระยอง) : ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผ่านนะครับ เชิญต่อครับ
แล้วคุณนคร มาฉิม ละครับ เชิญครับ คุณผ่องศรี ธาราภูมิ

นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน
ผ่องศรี ธาราภูมิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลพบุรี พรรคประชาธิปัตย์นะคะ
ในมาตรา ๔๔/๗ ดิฉันได้สงวนคำแปรญัตติไว้ นะคะ ในเรื่องของกรณีที่จะแต่งตั้งผู้ไต่สวน
อิสระซึ่งที่ประชุมได้อภิปรายกันมากถึงความสำคัญของคณะผู้ไต่สวนอิสระนะคะ
ให้ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความเป็นกลางทางการเมือง ในถ้อยคำนะคะ
แล้วกรรมาธิการได้เพิ่มเติมว่า มีความเป็นอิสระไม่อยู่ภายใต้อิทธิพลใด ๆ และมีความ
ซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์ ในความเดิมนะคะได้ระบุว่า จำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน
เป็นผู้ไต่สวนอิสระนะคะ ในส่วนนี้ดิฉันมีความเห็นว่าคนที่มีความเป็นกลางทางการเมือง
นี่นะคะ จากบทเรียนที่ผ่านมาก็เห็นว่าค่อนข้างจะหาได้ยาก แต่ว่าก็คงมีนะคะ แม้แต่
คณะกรรมการการเลือกตั้งซึ่งถือได้ว่าได้เป็นผู้ซึ่งมีความเป็นกลางทางการเมือง เราก็เห็น

๑๘๓

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

จิตตานันท์ ๘๓/๕

มาแล้วว่าได้ถูกดำเนินคดีนั้นจะหาว่าไม่มีความเป็นกลางทางการเมือง ส่วนในเรื่องของความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์นั้นก็คงมีจะหาว่าจากประวัติการทำงานต่าง ๆ-----

- ๘๔/๑

ดิฉันเห็นด้วยกับกรรมาธิการที่ได้เพิ่มมาเรื่อง มีความเป็นอิสระ ไม่อยู่ภายใต้อิทธิพลใด ๆ ส่วนที่ขอสงวนความเห็นไว้ก็คือ จำนวนไม่น้อยกว่า ๕ คน พอระบุว่า จำนวนไม่น้อยกว่า ๕ คน มันก็ไม่มีข้อจำกัดว่าไม่น้อยกว่า ๕ คนนี่คือเท่าใดนะคะ อาจจะ ๒๐ คนก็เป็นไม่น้อยกว่า ๕ คน ๑๐๐ คนก็เป็นไม่น้อยกว่า ๕ คน ตรงนี้ถ้าหากว่ามีพวกมากก็อาจจะแต่งตั้งมากก็ได้ ดังนั้นจึงได้ขอสงวนความเห็นไว้ตรงนี้น่าจะเปลี่ยนเป็นจำนวนที่แน่นอน ถ้า ๕ คนก็สามารถถูกวิ่งเต้นล็อบบี้ (Lobby) ให้เอนเอียงได้ แต่ถ้ามากเกินไปก็หายาก ดังนั้นจึงได้สงวนความเห็นไว้ว่าขอเปลี่ยนจากไม่น้อยกว่า ๕ คน เป็น ๙ คนค่ะ ขอกราบเรียนเหตุผลค่ะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านวงศ์ตั้งใจไหมครับ

นายวงศ์ เดชกิจวิกรม (พิชณูโลก) : ผมเนื้อหาเดียวกันครับ ไม่ตั้งใจครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญ มีอะไรจะชี้แจงไหมครับ กรรมาธิการ

นายรักเกียรติ วัฒนพงษ์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ เกี่ยวกับที่มีท่านสมาชิกตั้งใจเกี่ยวกับจำนวน คือผมขออนุญาตเรียนชี้แจงว่า ตามที่กรรมาธิการเสนอจำนวนไม่น้อยกว่า ๕ คน ก็เป็นหลักการเดียวกับที่มีการตั้งคณะกรรมการไต่สวนในกรณีดำเนินคดีคณะกรรมการ ป.ป.ช. การที่กำหนดว่าไม่น้อยกว่า ๕ คน ๙ คนก็ได้ เพราะว่ามันไม่น้อยกว่า ๕ คน ส่วนที่เกรงว่าจะตั้งเยอะไปถึง ๒๐ คน คงเป็นเรื่องที่ไม่น่าจะเกิดขึ้นได้ และก็ไม่น่าจะหาบุคคลได้มากขนาดนั้นนะคะ ส่วนกรณีที่เกรงว่าจะมีการวิ่งเต้นบุคคล ๕ คน ในเมื่อเรามีการเขียนกฎหมายไว้ในหลาย ๆ มาตรา ไม่ว่าจะมีความเป็นกลางทางการเมือง ซื่อสัตย์สุจริต เป็นที่ประจักษ์ แล้วก็ยังเติมข้อห้ามอีกหลาย ๆ กรณีในหลาย ๆ มาตรา ตามที่ได้กล่าวไว้แล้ว ความกังวลว่าจะมีการวิ่งเต้นคนไม่น้อยกว่า ๕ คน แม้ท่านจะเกรงว่าเช่นนั้น ท่านกำหนดไว้ ๙ คน มันจะแก้ปัญหาความเกรงของท่านได้หรือไม่ ผมว่าประเด็นจำนวนตรงนี้ไม่น่าจะเป็นปัญหาค่ะ ขอบขอบคุณครับ

๑๘๕

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

เพทหาย ๘๔/๒

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ติดใจอยู่ไหมครับ
คุณผู้หญิง

นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ (ลพบุรี) : ขออนุญาตท่านประธานค่ะ ฟังจากคำ
ชี้แจงก็แสดงว่าไม่ติดใจว่าเปลี่ยนเป็น ๙ คนใช่ไหมคะที่ประชุม หรืออย่างไรคะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ก็ต้องถามมติ ถามมติ
เพื่อให้มันรอบคอบครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎร มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลง
มติ)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญครับ ท่านอย่าเพิ่งลุก
ออกไปข้างนอกเลยตอนนี้ ต้องลงมติดลอดทุก ๆ มาตรา

นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ (ลพบุรี) : ขออนุญาตท่านประธานนะคะ เพื่อ
ความชัดเจนในเรื่องนี้ดิฉันขอเรียนถามว่าจะ เป็น ๕ คนก็ได้นะคะ แต่ไม่มีคำว่า
ไม่น้อยกว่า พอไม่น้อยกว่ามีข้อจำกัดไหมคะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมว่าเปลี่ยนไปเปลี่ยนมา
ไม่ได้ ตอนนี้กำลังจะลงคะแนนแล้ว อย่าหลายใจครับ ใจเดียวพอครับ เชิญลงคะแนน
ได้นะครับ เสียบบัตรลงคะแนนนะครับ ก็คิดว่าคงจะพอ ผมจะถามที่ประชุม นะครับ-----

๑๘๖

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

ลักษณะ ๘๕/๑

ถ้าท่านผู้ใดเห็นด้วยตามผู้แปรญัตติกี่ให้ลง เห็นด้วย ถ้าท่านผู้ใดเห็นตามคณะกรรมการ
ไม่ให้มีการตัดแปรก็ลงคะแนนว่า ไม่เห็นด้วย ท่านงดออกเสียงก็กด งงดออกเสียง เชิญ
ลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ลงเสร็จแล้วนะครับ
ปิดการลงคะแนน เชิญเจ้าหน้าที่ส่งคะแนนมา ปราบกฏผลว่า ผู้เข้าประชุมในขณะนี้
๒๕๗ ท่าน เห็นด้วย ๕๙ ไม่เห็นด้วย ๑๙๐ งงดออกเสียง ๗ ไม่ลงคะแนนเสียง ๑ ก็เอาตาม
คณะกรรมการนะครับ

๑๘๗

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

ลักษณะ ๔๕/๒

เชิญเลขาธิการต่อครับ

นายวิจักษณ์ นาควัชระ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๔๔/๘ มีการแก้ไข

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านเลขาธิการครับ
เดี๋ยวเรียนถามท่านพีระพันธุ์ไม่ติดใจแล้วใช่ไหม ไม่อยู่ในห้องประชุมถือว่าไม่ติดใจนะครับ
เชิญต่อเลยครับท่านเลขาฯ

นายวิจักษณ์ นาควัชระ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๔๔/๙ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมาธิการขอสงวน
ความเห็นและมีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านสาธิต ปิตุเตชะ ติดใจ
ไหมครับ

นายสาธิต ปิตุเตชะ (ระยอง) : ผมไม่ติดใจครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญครับ ไม่ติดใจนะครับ
เชิญต่อครับท่านเลขาธิการ

นายวิจักษณ์ นาควัชระ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๔๔/๑๐ มีการแก้ไข มาตรา ๔๔/๑๑
คณะกรรมาธิการตัดออก มาตรา ๔๔/๑๒ มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผู้แปรไม่อยู่ในห้องประชุม
ก็ตงไปครับ

นายวิจักษณ์ นาควัชระ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๔๔/๑๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๔/๑๔
มีการแก้ไข

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เดี่ยวครับ ท่านเลขาธิการครับ
เร็วไปหน่อย คือมีคุณสมบัติ พงษ์มณี ท่านติดใจไหม ไม่ติดใจนะครับ เชิญต่อครับ

๑๘๘

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

ลักษณะ ๘๕/๓

นายวิจักษณ์ นาควัชร (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๔๔/๑๔ มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติขอสงวน
คำแปรญัตติ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่อครับ

นายวิจักษณ์ นาควัชร (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๕ มีการแก้ไข หมวด ๔/๓ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๔๔/๑๕ มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คุณนคร มาฉิม ติดใจ
ใหม่ครับ คุณสัมพันธ์ ตั้งเบญจผล คุณวงศ์ เดชกิจวิกรม

นายวงศ์ เดชกิจวิกรม (พิชณุโลก) : ไม่ติดใจครับประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ

นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ (ลพบุรี) : ไม่ติดใจค่ะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบคุณครับ ผ่าน ต่อครับ
คุณสงวน พงษ์มณี ติดใจใหม่ครับ

นายสงวน พงษ์มณี (ลำพูน) : ไม่ติดใจครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญผ่านต่อได้เลขาธิการ
บัดนี้การพิจารณาผู้แปรญัตติจบกระบวนการแล้วนะครับ ต่อไปผมจะต้องเรียนถาม
เรียงตามลำดับมาตรา แล้วต่อไปจะเป็นการพิจารณาทั้งร่างฯ จะต้องย้อนกลับใหม่ครับ
ผมถามผู้รู้ท่านประธาน

นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม
นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ ตามข้อบังคับข้อ ๑๓๐ ท่านประธานจะต้องให้สิทธิแก่สมาชิก
ที่จะขอทบทวนถ้อยคำที่ขัดแย้งกันอยู่ ก่อนหน้านี้มีท่านสมาชิกประสงค์ที่จะขอแก้
ถ้อยคำอยู่ ท่าน ส.ส. จุมพฏ ครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : มีท่านใดขอแก้ไขถ้อยคำ
เชิญคุณจุมพฏ ครับ

นายจุมพฏ บุญใหญ่ (สกลนคร) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
 กระผม จุมพฏ บุญใหญ่ พรรคพลังประชาชน จังหวัดสกลนคร เขต ๒ ท่านประธานครับ
 เพื่อให้ถ้อยคำที่มีความหมายอย่างเดียวกัน ใช้ถ้อยคำเดียวกันและสอดคล้องกันครับ
 ผมขอแก้ถ้อยคำที่คำนิยาม คณะกรรมการไต่สวน ที่ใช้คำว่า และทำความเข้าใจเกี่ยวกับ
 การดำเนินคดีแก่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ขอเปลี่ยนเป็นว่า การดำเนินคดีต่อคณะกรรมการ
 ป.ป.ช. เพื่อให้สอดคล้องกับชื่อหมวดในการดำเนินคดีต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. คือ
 หมวด ๔ และ ในหมวด ๔/๑ ขอใช้คำว่า การดำเนินคดีต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อให้เป็น
 ถ้อยคำอย่างเดียวกันครับ ขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านกรรมาธิการ

นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ
 ครับ กรรมาธิการได้พิจารณาโดยรอบคอบแล้ว ไม่ขัดข้องที่จะเห็นด้วยกับท่านจุมพฏครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ที่ประชุมไม่มีใครขัดข้อง
 นะครับ เห็นชอบตามกรรมาธิการนะครับ มีท่านใดที่จะแก้ไขถ้อยคำอีกหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ไม่มีนะครับ ถ้าไม่มีก็ถือว่าเป็น
 เป็นการจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ นะครับ

ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติ
 ฉบับนี้ในวาระที่ ๓ หรือไม่ แต่ก่อนที่จะลงมติผมต้องขอทบทวนอีกครั้งหนึ่ง ขอให้ท่าน
 เสียบบัตรเพื่อแสดงตนอีกครั้งหนึ่งเพื่อให้แน่ใจครับในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
 ฉบับนี้ จำเป็นจะต้องส่งไปยังศาลรัฐธรรมนูญด้วย เคารพเสียบบัตรทุกท่านนะครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎร มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลง
 มติ)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ทุกท่านเสียบบัตรแล้ว
 นะครับ ท่านใดยังไม่ได้เสียบบัตรก็รีบวิ่งมาเสียบบัตร แสดงตนแล้วใช่ไหมครับ
 โปรดงดการแสดงตนทุกท่านนะครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตน)

๑๙๐

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

วชิราภรณ์ ๘๖/๒

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เจ้าหน้าที่ต่อนิ่งด
การแสดงตนแล้วนะครับ เจ้าหน้าที่โปรดตรวจนับคะแนนส่งผลมาว่ามีผู้เข้าประชุม
ในขณะนี้ที่ท่าน ขณะนี้มีผู้เข้าประชุม ๒๖๕ ท่าน ครบองค์ประชุม สามารถที่จะดำเนินการ
ลงมติได้ครับ

๑๙๑

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

วชิราภรณ์ ๘๖/๓

ต่อไปผมจะถามที่ประชุมว่าสมาชิกท่านใดเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ นี่เป็นวาระที่ ๓ แล้วนะครับ โปรดกดปุ่ม เห็นด้วย สมาชิกท่านใดไม่เห็นชอบ โปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย สมาชิกท่านใดไม่ออกเสียงก็โปรดกดปุ่ม งดออกเสียง นะครับ ขอให้ทุกท่านใช้สิทธิลงคะแนนได้นะครับ เชิญครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : กดเสร็จเรียบร้อยแล้ว
แล้วนะครับ ถ้าเรียบร้อยแล้วผมของดการให้สิทธินะครับ นับคะแนนได้-----

- ๘๗/๑

๑๙๒

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

วัชรี ๘๗/๑

ขณะนี้จำนวนผู้เข้าประชุม ๒๗๐ ท่าน เห็นด้วยกับพระราชบัญญัติฉบับนี้ ๘๔ ท่าน
ไม่เห็นด้วย ๑๔๖ ท่าน งดออกเสียง ๔๐ ท่าน ถือว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้ตกไป

นายธานี ศักดิ์เศรษฐ์ (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ กระผมกดไม่เข้า
ผม ธานี ศักดิ์เศรษฐ์ หมายเลข ๖๘ เห็นด้วย

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เห็นด้วย ก็บวกเข้าไป
ไม่อยู่ใน ๒๗๐ เสียง ไซ้ใหม่

นายธานี ศักดิ์เศรษฐ์ (แบบสัดส่วน) : ครับ ท่านครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ไหนครับ

นายธานี ศักดิ์เศรษฐ์ (แบบสัดส่วน) : เพิ่มอีก ๑ เสียง ตรงเห็นด้วย

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เปล่า ผมถามว่าอยู่ใน
จำนวน ๒๗๐ เสียง หรือไม่อยู่

นายธานี ศักดิ์เศรษฐ์ (แบบสัดส่วน) : ผมอยู่ อยู่ในแสดงตนอยู่แล้ว
แต่ว่าตอนโหวตลงคะแนน ผมกดไม่ได้

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : กดคะแนน ก็ปรากฏว่า
ท่านเห็นด้วย ก็เพิ่มท่านไปจาก ๘๔ เสียง เป็น ๘๕ เสียง ไม่เห็นด้วย ๑๔๖ เสียง
งดออกเสียง ๔๐ เสียง พระราชบัญญัติฉบับนี้ก็ตกไป ก็ไม่จำเป็นจะต้องอ่านข้อสังเกต
กระผมถือว่าการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นอันเสร็จสิ้น

๑๙๓

สผ ๗/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

วัชรี ๘๗/๒

ขอขอบคุณเพื่อนสมาชิกทุกท่าน พ่วงนี้มาตามกำหนดเวลา ปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๒๐.๔๐ นาฬิกา

การประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๑
ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันพุธที่ ๒๗ เดือนสิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

รายนามคณะผู้จัดทำ

<u>ที่ปรึกษา</u>	นายจเร พันธุ์เปรื่อง นางสาวยุพา ศิริประภาพร	รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ผู้อำนวยการสำนักรายงานการประชุม และชวเลข
------------------	--	---

ผู้ตรวจทานรายงานการประชุม

นายสมบัติ จันทร์ไพจิตร	ผู้อำนวยการกลุ่มงานชวเลข ๕
นางวัฒนี อุดมภักดี	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๘
นางชัญญาภักดิ์ ทองมา	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๘
นางสาวชนิกา ศรีสมวงศ์	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๘

ผู้จัดรายงานการประชุม (กลุ่มงานชวเลข ๕)

นางนภัสสร สุขเสริม	นางสาวสาริศา สิงห์เมธา
นางสาวสุทธิกานต์ มั่นนุช	นางสาวนภา วีระยุทธโกศล
นางสาวจิตตานันท์ เลิศวิมลชัยศิริ	นางเพทชาย เรือนเรือง
นางสาวลักขณา อนุอิน	นางสาววชิราภรณ์ นันลังค์
นางวัชรวิ สะหาบ	นางสาวศิริวรรณ สมัยสมภพ
นางณัฐชนก วงษ์นิล	นางศิริลักษณ์ สุวัตถ์
นางศิริลักษณ์ ภูติพงษ์โสภณ	

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะอนุกรรมการตรวจรายงานการประชุม และเปิดเผยรายงานการประชุมลับ
ในคณะกรรมการกิจการสภาผู้แทนราษฎร

ลำดับที่	รายชื่อ	ลายมือชื่อ
๑	นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์	
๒	นายสากล ม่วงศิริ	
๓	นายภราดร ปริศนานันทกุล	
๔	นายนิจศาล จันทรตระกูล	
๕	นายประยุทธ์ สวัสดิ์เรียวกุล	
๖	นางอำไพ วิทยวิโรจน์	
๗	นายธนภัทร ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา	
๘	นายไพบูลย์ แสงเจริญตระกูล	
๙	นางจิรฉัตร กาญจโนภาส	
๑๐	นางสาวกรรณิการ์ ผลพัฒน์	

ตรวจแล้ว วันที่ ๒๗ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

สภารับรองในคราวประชุม

ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญทั่วไป)

วันที่ ชุดที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๑

(นายชัย ชิดชอบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร